

Slovenski narod, 1901-1943

Na Lancovem pri Radovljici imamo mesoglednika, kateri po gostilnah napada volilce napredne stranke, da so »brezverci« in »cukrati«, mož pa ne ve, da svojega posla kot mesoglednik ne opravlja kakor mu postava predpisuje. Dve leti ni prišel pogledat živali, ki so bile zaklane, pristojbino za pregledovanje je pa vedno pobiral. Pristojna oblast naj bi na to gledala, da se kaj tacega ne godi. Gospod Hrovat, pometajte pred svojim pragom.

Vir: Slovenski narod, 5. 1. 1901

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu decembru 1900 je 165 strank vložilo 62.971 K 71 vin., 101 stranka dvignila 47.215 K 97 vin., 35 strankam se je izplačalo posojil 29.710 K. Denarni promet 245.624 K 24 vin.

Vir: Slovenski narod, 5. 1. 1901

Darila. Za družbo sv. Cirila In Metoda. ... Radovljiški narodnjaki, proslavljajoči zmago narodno-naprednih poslancev — ker so klerikalci o priliki svojih zmag tudi isto storili — 28 K 40 vin.

Vir: Slovenski narod, 10. 1. 1901

Slovenski narod, 15. 1. 1901

Osebne vesti. ... Poštar v Radovljici g. Fran Pavlošič je povišan v 1. razreda 3. stopnjo.

Vir: Slovenski narod, 17. 1. 1901 / V mapi Pošta v Radovljici

Iz Radovljice nam pišejo: Naš dekan Novak ne more preboleti, ker je pri zadnji tukajšnji volitvi njegova stranka tako slavno — pogorela! Celo neki njegov ključar se mu je moško uprl ter volil po svojem prepričanju Ferjančiča. Zaradi tega sedaj dekan poskuša, da bi se vsaj nekoliko pomaščeval nad Radovljičani. Pri tem neplemenitera opravilu se je postavil na zelo nizkotno in njegovemu stanu nedostojno stališče. Najprej je zliil svojo jezo na našo mestno godbo s tem, da je od pravil njenega pobiralca podpornih prispevkov iz župnišča brez tistih vinarjev katere mu je dajal dozdej. Kaj vendar mu je godba zakrivila pri volitvi?! Saj ni oddala nobenega glasu za Ferjančiča,

ker niti volilne pravice nima. Tudi nismo z njo naredili nobenega obhoda po mestu, ko smo zvedeli, da je zmagal naš kandidat! A to bi mu še ne šteli tako v zlo da bi le vsaj v cerkvi mogel zatajiti svoj srd ter nas pustiti pri miru! V nedeljo je na prav grd način napadel s prižnice med drugimi tudi neko osebo, ki ni imela ničesar opraviti pri zadnjih volitvah. Prežvekoval je o njej neko že zastarelo zadevo, ki je v zvezi s spovedjo in »Slovenskim Narodom« in druge ljudi čisto nič ne briga! Komu neki se hoče naš dekan prikupiti s takim rogoviljenjem v cerkvi? Ali Bogu ali Šusteršiču, ali Radovljičanom, ali lancovskim kmetom, kateri edini v tem kraju imajo še nekaj „rešpekta“ pred njim?! Pa tudi med njimi je več takih, da so se mu posmehovali, ko je kvasil tisto o »Slov. Narodu« ter ponavljal, kako velik greh je brati ga, ker še niso pozabili, da je radovljiški kapelan pred zadnjimi volitvami. »Slov. Narod« poleg »Slovenca« nosil v žepa po Lancovem ter ga jim bral na nekem večernem volilnem shodku v Dežmanovi hiši. Tako sta tudi pri nas v Radovljici Kristusova namestnika zdaj začela širiti namesto krščanske ljubezni in blažilnega mira le prepir in sovraštvo kar jima gotovo ne bode obrodilo dobrega sada!

Vir: Slovenski narod, 18. 1. 1901

Darila za Prešernov spomenik. ... Vesela družba pri Žanu – 10 K.

Vir: Slovenski narod, 19. 1. 1901

Slovenskega planinskega društva radovljiška podružnica priredi v četrtek, dne 31. t. m. v salonu g. V Hudovernik-ove restavracije, predavanje o potovanju po Južnem Štajerskem. Predavanju sledi petje. Začetek ob 3. uri popoldne. — Vstopnina 1 krono.

Vir: Slovenski narod, 29. 1. 1901

Radovljica, 4 februarja. Včeraj je izvolil občinski odbor občine Lancovo svojega domačina župnika Berceta v Boštanju soglasn o častnim občanom.

Vir: Slovenski narod, 4. 2. 1901

Mestna hranilnice v Radovljici. V mesecu januarju 1901 je 194 strank vložilo 54.399 K 22 vin., 203 stranke dvignile so 43.243 K 08 vin., 30 strankam se je izplačalo posojil 20.430 K. Denarni promet 238.517 K 34 vin.

Vir: Slovenski narod, 5. 2. 1901

Iz Radovljice, 9. februarja. Posebno lepo zabavo priredila nam je te dni naša podružnica slov. plan. društva. Največja zahvala za to gre občespoštovanemu gospodu župniku Lavtižarju, ki je predaval o svojem letošnjem potovanju po severni Španiji. S prikupljivo odkritosrčnostjo popisaval nam je vse svoje pripetljaje na potovanju, povedal, kako ga je v Barceloni zgrabila policija kot sumljivega špiona itd. Posebno krasno pa nam je opisal Špansko v kulturnem, zgodovinskem in zemljopisnem oziru. Mnogoštevilno navzoči člani in gostje iz vse okolice izkazali so prijaznemu možu z dolgotrajnim ploskanjem pristrčno zahvalo. Predavanju sledilo je petje improviziranega kvarteta ter izvrstno sviranje duetov obeh domačih goslarjev s spremljevanjem harmonija in orkestra, vse kompozicije izvrstnega kapelnika g. Šejnosta, ki je, mimogrede pohvalno povedano, odklonil Radovljici na lubo boljšo službo učitelja pri „Glasbeni Matici“ v Novem mestu. - Udeleženci razšli so se z opravičeno željo, da nam

podružnica naša skoro priredi enako zares lepo zabavo, od katere smo se ločili da si se je pričela že ob 3 popoldan, šele pozno v noči.

Vir: Slovenski narod, 11. 2. 1901

»**Ubogi Berce**«. »Gorenjcu« se piše iz Radovljice: »Kakor je že cenjenim bralcem znano, je izvolil lancovski občinski odbor gosp. župnika Barceta častnim občanom. To dejstva je razveselilo vsa poštene rodoljube. Prinesli so to vest »Slovenski Narod«, »Gorenjec« in več drugih listov. Tudi lancovski občinski odbor bil je misli, da je s tem odlikovanjem svojega zaslužnega rojaka in župnika, vsem ustregel. Vendar pa temu ni tako. Komaj je izvedel o tem radovljiški dekan, prijela se ga je neka neumljiva razburjenost. Drugi dan je dal poklicati več odličnih mož z Lancovega ter jih je izpraševal, kako se je moglo zgoditi, da so največjega škofovega sovražnika izvolili častnim občanom. Dejal je: »To je sramota za občino«. Eden teh mož pa se mu je odrezal: »Gospod dekan, mi smo ponosni na Meršolovega gospoda, zasluge za občino tudi ima, in zato je prav, da smo ga odlikovali". Mi pa vprašamo: Ali gre škofova nestrpnost res tako daleč, da sovraži poštene duhovnike? Res lepo delo višjepastirske krščanske ljubezni!

Vir: Slovenski narod, 18. 2. 1901

Ljudsko štetje izkazuje, da je bilo 31. decembra v radovljiškem sodnem okraju 19.787 prebivalcev.

Vir: Slovenski narod, 18. 2. 1901

Slovenskega planinskega društva radovljiške podružnice občni zbor bode v četrtek, dne 28. t. m., ob 2. uri popoldan v salona g. V. Hudovernikove restavracije s sledečim dnevnim redom: 1) Poročilo odborovo. 2) Volitev novega odbora, 3) Razni nasveti in predlogi. Ob nezadostni udeležbi vrši se občni zbor, po društvenih pravilih, eno uro pozneje, ne oziraje se na število navzočih členov.

Vir: Slovenski narod, 23. 2. 1901

Osebnosti. ... Okr. komisar v Radovljici gosp. dr. Friderik Mathias je premeščen v Kočevje.

Vir: Slovenski narod, 27. 2. 1901

Slovenski narod, 28. 2. 1901

Porotne obravnave. ... 7. marca: Ivana Repe iz Hraš pri Radovljici zaradi hudedelstva goljufije.

Vir: Slovenski narod, 4. 3. 1901

Osebne vesti. Učitelj v Radovljici, g. Ludovik Stiasny, je imenovan nadučiteljem v Toplicah Zagorju.

Vir: Slovenski narod, 5. 3. 1901

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarju 1901 je 204 strank vložilo 39.466 K 12 vin., 182 strank dvignilo je 36.341 K 28 vin., 28 strankam se je izplačalo posojil 41.400 K. Denarni promet 216.124 K 78 vin.

Vir: Slovenski narod, 5. 3. 1901

Iz deželnega šolskega sveta kranjskega. Nadučiteljem v Zagorju ob Savi je imenovan g. Ludovik Stiasny, doslej učitelj v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 6. 3. 1901

Porotne obravnave. ... Pri drugi obravnavi bila je 61 let stara posestnica Ivana Repe iz Hraš pri Radovljici obtožena hudodelstva goljufije, ker je tekom zadnjih šest let Katarini Hrovat z lažnjivimi navedbami, da za posestnika Josipa Vovka posreduje posojila, izvabila 1100 gld. Bila je obsojena na tri mesece ječe.

Vir: Slovenski narod, 11. 3. 1901

Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Radovljico in okolico priredita svoj redni občni zbor na dan 18. t. m. v gostilni g. Hirschmana s sledečim vsporedom: Nagovor načelnika moške podružnice. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo,

oziroma tajnice in blagajnice. Volitev odborov. Volitev zastopnikov in zastopnic pri glavni skupščini. Posamični nasveti; po občnem zboru petje in godba.

Vir: Slovenski narod, 12. 3. 1901

Iz Radovljice, 22. marca. Tukaj se je vršil pred štirimi dnevi občni zbor obeh (moške in ženske) podružnic družba sv. Cirila in Metoda za Radovljico in okolico. Prijetna dolžnost nam je, o tem občnem zboru nekoliko več poročati, kakor se je to navadno zgodilo, ker se je ž njim spojil tudi prav lepo in častno uspeli zabavni večer. Ob 8 uri zbralo sa je v gostilni pri Hirschmanu okrog 60 členov in članic. Kot uvod zasvirala je godba »Naprej zastava Slave«. Na to sta se podružnici ločili v dve sobi in je vsaka zase pričela občni zbor. Predsednik moške podružnice, gosp. dr. Janko Vilfan, je pozdravil vse navzoče, v prvi vrsti gg. župana iz Radovljice in Lesec, gg. pevce iz Bleda in iz Mošenj ter goste iz sosednjih krajev, kateri se v kljub deževnemu vremenu niso strašili prisostvovati. Povdarjal je, da je naša družba ustanovljena z namenom, da varuje slovensko deco potujčevanja. V tem sa razlikuje od nemškega šulverajna in laške lege nationale, katerih namen je našo mladino potujčiti. Razlikuje se pa posebno v tem, da dobivata nemški šulveraju in lega nazionale podporo iz nemške države, odnosno iz Italije, mej tem ko smo mi navezani edino na svojo lastno moč. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda je v zadnji okrožnici naznanilo, da so se pri dražbi jele kazati posledice mejsebojnih slovenskih bojev, ki uničijo vsekako sčasoma našo družbo, končno pa brezdvombeno ugonobe tudi samostalnost celega slovenskega naroda. Nas to predbacivanje ne zadene. Mi smo vedno vse storili za družbo sv. Cirila in Metoda in hočemo to tudi v bodoče storiti. To so pisali gospodje, ki niso naše stranke, in ako morebiti nam nasprotna stranka svoje dolžnosti napram družbi ni storila, naj bo to jasen migljaj za isto, mi pa naravnost odklanjamo kako odgovornost v tem oziru. Pretečeno leto vršila se je pri nas glavna skupščina, in reči se mora, da je naša podružnica kolikor toliko pripomogla, da se je ista v splošno zadovoljnost končala. Zadovoljna pa sme biti razun nas tudi glavna družba, kajti tudi gmotni uspeh je bil po voljen, čeravno je nase mesto majhno in ne razpolagamo z velikimi sredstvi.

Ob tej priliki izšla je tudi iz sredine naših členov misel, da se je ustanovila ženska podružnica. Zahvaliti se imamo posebno še slavnemu občinskemu odboru, kateri je glavno skupščino po županu gosp. Robleku pozdravil, in kateri je tudi mestno občinstvo naprosil, da je celo mesto prav lepo z zastavami okrasilo. Končujoč svoj govor zaklical je predsednik še krepki »Naprej« v procvit dražbe sv. Cirila in Metoda.

Na to poročal je g. tajnik, povdarjajoč, da je pri glavni skupščini zastopal podružnico nje predsednik, da je imel odbor pet sej, pomnoženi odbor pred skupščino pa tri seje. Udov je bilo: 2 pokrovitelja, 5 ustanovnikov, 30 letnikov in 10 podpornikov. Po odobrenji tajnikovega poročila poročila blagajnik o stanju blagajne od zadnjega občnega zbora naprej, in sicer je bilo dohodkov 191 K 44 vin., izdatkov za skupščino 114 K 94 vin. in gotovine 76 K 50 vin.

Izvolil se je z vsklikom stari odbor vnovič. Predsednikom g. dr. Janko Vilfan, odvetnik; tajnikom g. Fran Čebulj, c. kr. davčni pristav; blagajnikom g. Lav. Fürsager, trgovec; namestniki pa g. Janko Kalan, c. kr. višji davčni nadzornik; g. Aleksij Roblek, župan in lekar, in g. Alojzij Žebre, c. kr. sodni pristav. Računskim preglednikom g. Andrej Grčar, nadučitelj. Za prihodnjo skupščino v Mariboru so se trije zastopniki in namestniki imenovali.

Sklenilo se je še, dogovorno z žensko podružnico, prirediti tekom poletja vrtno veselico v večjem obsegu v prid podružnice. Na to je bil oflcialni del končan.

O zborovanji ženske podružnice nam je znano, da je predsednica g. Jela dr. Vilfanova pozdravila zbor z lepim govorom, da je tajnica poročala jako temeljito o delovanji podružnice, in da se je odobril račun. Gmotno stanje je tako dobro, da je blagajnica dan pozneje odposlal a dvesto kron kot drugo pokroviteljnino. Ker obstoji podružnica komaj sedem mesecev, je to gotovo lep uspeh. Vsa čast vrlim in neumornim nabiralkam!

Ko sta se zborovanji končali, začela se je vsestransko vesela in neprisiljena zabava. Gg. pevci so nas razveseljevali s prav lepim petjem, peli so res požrtvovalno; godba na lok je storila svojo dolžnost, občinstvo je bilo dobre volje in nikomur ni bilo žal za ta večer. Posebno gg Ž. in T. sta se trudila celo družbo s svojim pristnim humorjem zabavati, za kar smo jima bili prav hvaležni.

Vir: Slovenski narod, 23. 3. 1901

Iz Radovljice, 27. marca. Ker že mnogo obrtnikov vprašuje, kaj da je s pravili obrtne zadruge za radovljiški sodni okraj, se jim vljudno naznanja, da so pravila že od 1. marca pri c. kr. deželni vladi, in da vsak dan pričakujemo njih potrjenje.

Vir: Slovenski narod, 29. 3. 1901

Radovljica 2. aprila. Ogorčeni nad postopanjem Šusteršiča in njegove oprode Ploja se izrekamo solidarnimi z načeli, katera zastopa dr. Tavčar in odločno zahtevamo, da z njim izstopi iz Šusteršičevega rimskega kluba II. tudi naš poslanec Ferjančič. / Radovljiški narodnjaki.

Vir: Slovenski narod, 2. 4. 1901

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu marcu 1901 je 137 strank vložilo 39.720 K 26 vin., 146 strank dvignilo je 35.893 K 68 vin., 32 strankam se je izplačalo posojil 40.460 K. Denarni promet 1,527.621 K 92 vin.

Vir: Slovenski narod, 4. 4. 1901

Tatvina v cerkvi. V noči od 25. na 26 m. m. je v župni cerkvi v Sredni vasi pri Radovljici iz nabiralnika odnesel tat 50-60 kron. Tat se je zvečer vtihotapil v cerkev ter ponoči z železno pripravo odtrgal nabiralnik. Ušel je pri drugih cerkvenih vratih; v ključavnici je namreč tičal ključ.

Vir: Slovenski narod, 5. 4. 1901 / V mapi Srednja vas

JOS. POGAČNIK
 krojaški mojster v Radovljici št. 41 (718-1)
 priporoča slavnemu občinstvu svojo delavnico za izdelovanje
 raznovrstnih oblek
 za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistiških in kolesarskih oblek, havelokov itd. za spomladno in poletno sezono.
 Različno blago, in sicer najmodernejše je vedno v zalogi.

Slovenski narod, 6. 4. 1901

Zgodnja toča. Iz Radovljice se nam poroča, da je ondi danes ponoči od polnoči do četrta na jedno uro razsajala huda nevihta. Bliskalo se je in gromelo kakor poleti, in dež se je vlival curkoma. Med dežjem se je vsipala kakor grah in fižol debela toča, najdebelejši zrni pa so bili debeli kakor srednje črešnje. Ko je nevihta pojenjala, bila so tla povsod popolnoma pokrita s točo, in ob hišah je bilo na debelo, da bi se je lahko na mestu nagrabilo škap. Toča se je še zjutraj ob osmih dobila na nekaterih krajih na ulici, in tudi okolica se je videla še pobeljena ž njo

Vir: Slovenski narod, 11. 4. 1901

Radovljiška obrtna nadaljevalna šola konča šolsko leto 1900-1901 z razstavo šolarskih izdelkov in učil v prostorih ljudske šole. Razstava se otvori v soboto dne 4. maja t. l. ob 9. ur i dopoldne, ter bode odprta v soboto, dne 4. in nedeljo dne 5. maja, vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Vir: Slovenski narod, 27. 4. 1901 / V mapi Obrtna šola v Radovljici

Posojilnica v Radovljici
 razpisuje službi (892-1)
blagajnika in tajnika.
 Blagajnikova plača znaša najmanj 1400 K na leto, plači obeh se določita po dogovoru, blagajnik naj položi, ako mogoče tudi kavicjo.
 Ponudbe naj se pošiljajo najkasneje do 10. maja t. l na naslov: **dr. Janko Vilfan, odvetnik v Radovljici.**

Slovenski narod, 29. 4. 1901

Radovljica 3. maja. S pravično roko ga udaril je sam Bog — Ker ljudstvu je provzročil že preveč nadlog — Zato ošabni Šusteršič naj bi spoznal — Da On ga v sruju je k pokori zdaj pozval. / Radovljiški naprednjaki.

Vir: Slovenski narod, 3. 5. 1901

Lesce 3. maja. Gromoviti pereat žlindri! Abcug kranjska politična rokovnjaška družba! Živel! narodno napredni poslanci. / Narodni Leščanci.

Vir: Slovenski narod, 3. 5. 1901

Slovenski narod, 17. 5. 1901

Glavo odtrgal je vlak te dni na železniški progi pod Radovljico železniškemu delavcu Matevžu Koželju s Srednje Dobrave pri Kropi. Kakor kažejo vsa okoliščine, se je sam vlegel pod vlak in je bilo baje temu vzrok žganje, vsled katerega je neredno in zapravljivo živel; nazadnje mu je pa tudi ljubica, neka dekla v Radovljici, odpovedala svojo ljubezen. V nedeljo popoldne jo je še jedenkrat obiskal ter jo izkušal zopet pridobiti zase, ker se mu pa menda to ni posrečilo, dal je njej in svetu slovo, »nazaj ga nikdar več ne bo".

Vir: Slovenski narod, 20. 5. 1901

Samomor. Žena občinskega sluge v Radovljici, Marija Grilc, ki je bila že dlje časa slaboumna in od kapi zadeta tako, da še govoriti ni mogla, se je 20 t. m. obesila.

Vir: Slovenski narod, 24. 5. 1901

Farovške klobase pred sodiščem. Kazensko sodišče v Radovljici ima zdaj že nekaj tednov sem mnogo skrbi zaradi farovških klobas. Radovljiški dekan je namreč vložil tožbe proti trem osebam zaradi žaljenja časti. O teh tožbah so se vršile dolge

obravnave. Samo vsled jedne teh tožb so bile tri obravnave in je bilo zaslišanih 10 prič in vse to zaradi — farovških klobas. Stvar je naslednja: Neki petek je prišel v župnišče neki dečko po dekanov podpis. Oglasil se je v kuhinji in prišedši domov povedal, da je videl na štedilniku v župnišču klobase. Gospodar je dečka posvaril, naj tega ne govori, češ, da se je morda zmotil. Dečko pa je na to izpovedal, da je zmota izključena. Videl je klobase prav natanko in zdelo se mu je takoj čudno, kako da v župnišču v petek klobase kuhajo. Njegovo začudenje je postalo še večje, ker je kuharica hitro stopila pred klobase in z dečkom govorila čez ramo, sicer so pa klobase tako »fajn dišale«, da dečku kar niso šle iz spomina. Dečkov gospodar je to, kar je bil slišal, povedal v gostilni in tako se je ta novica raznesla po Radovljici. Ko je bila že pozabljena in se nihče več ni zanjo zmenil, oglasil se je nakrat g. dekan s svojimi tožbami, češ, da se mu očita, da je v petek klobase jedel. Pri obravnavi je dekan odločno zatrjeval, da v petek ni klobas jedel, njegova kuharica je prisegla, da tisti dan, ko je bil omenjeni dečko v farovžu in je videl klobase, ni bil petek ampak ponedeljek, in tudi kaplan Čemažar se je pri tretji obravnavi natančno spominjal na neki detajl, katerega se pri prvi obravnavi ni spominjal in je prisegal na ta detajl, s katerim je hotel dokazati, da je bil takrat ponedeljek, ko so v farovžu klobase kuhali. To, kar sta pod prisego izpovedala kuharica in kaplan čemažar pa je ovrгло sedem popolnoma neprizadetih prič. Po teh zapriseženih pričah se je dokazalo, da je bil tisti dan, ko so v farovžu kuhali klobase, res petek. Sodišče je tudi res oprostilo toženega gospoda in obsodilo g. dekana v povrnitev stroškov. Ali so klobase teh stroškov vredne, je druga stvar.

Vir: Slovenski narod, 25. 5. 1901

Izjava. Ker se mi zdi že prebedasto zopet in zopet slišati neutemeljena očitanja, s katerimi se mi podtika pisanje vseh političnih dopisov in notic iz tega kraja v »Slovenskem Narodu« in »Gorenjcu«, čutim se primoranega tem potom javno zavrniti taka krivična sumničenja, pa naj že prihajajo iz nepremišljenosti ali pa iz škodoželjne obrekljivosti. Ne štejem toliko v zlo znanim ženicam, ako se spominjajo moje osebe in moje družine s hudobnim obrekovanjem, ker sem mnenja, da ne vedo, kaj delajo, ali pa si celo domišljajo, da si s tem služijo nebesa; pač pa se mi zdi čudno, da morejo posnemati te ženice tudi resni, pametni možje, ki gotovo niso tako kratkovidni, da bi ne mogli najti pravih dopisnikov, ako bi hoteli le nekoliko pogledati okoli sebe ter stvari vsaj površno pretehtati! Sposobnih je dovolj in dovolj takih, ki imajo vzrok spuščati se v političen boj. Jaz pa, hvala Bogu, zdaj nimam tega vzroka, in zato tudi ne tratim s političnim dopisovanjem svojega pičlega prostega časa, ki ga znam drugače plodonosno porabiti. Vsled tega me tudi več ni volja, da bi še nadalje tiho in mirno igral ulogo tistega svetopisemskega kozla, na katerega so razni hudodelci in grešniki nalagali svoje pregrehe ter ga po tem tako obloženega pahnili čez skale v prepad, da se je ubil za kazen, ki so jo zaslužili ljudje! Kdor ima v političnem boju tako malo poguma, da se vstraši vsacega vetriča javnosti in se celo drzne o raznih prilikah podtikati svoja politična dejanja drugim, tisti ni nikak mož, tisti naj bi raje mirno tičal doma za pečjo, da bi se drugim zaradi njega več ne delala taka krivica, kakor se zdaj zopet dela meni, ko se me sodi, da sem spisal notico: »Farovške klobase pred sodiščem« v sobotni »Narodovi« številki, o kateri notici niti vedel nisem ničesar preje, dokler je nisem bral v »Narodu«, in katera zadeva meni niti toliko ni znana, da je g. dekan vložil tožbe proti trem osebam. Meni sta znani samo dve osebi, kateri je g. dekan tožil! Tudi nisem bil v tej zadevi prav

nič prizadet in nisem imel v njej prav nobenega opravka; pač pa je imelo ž njo sitnosti več drugih oseb. Zato bi bilo nespametno in neumestno od mene, ako bi nazadnje jaz vso stvar popisaval v časniku ter s tem maščeval nejevoljo drugih — v svojo škodo! Na vse to naj bi bili pomislili tudi moji lahkoverni sodniki ter se pri tem spomnili še pregovora: »Si tacuisses, philosophus mansisses!" / V Radovljici, dne 26. maja 1901. - Fran Rojec.

Vir: Slovenski narod, 29. 5. 1901

Op.: Potrjujemo, da gosp. Rojec tiste notice ni napisal ali je ž njo v kakršnikoli zvezi. / Opomba uredništva.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu maju 1901 je 240 strank vložilo 106.894 K 98 vin., 175 strank dvignilo je 54.684 K 98 vin., 28 strankam se je izplačalo posojil 34.820 K. Denarni promet 266.367 K 52 vin.

Vir: Slovenski narod, 4. 6. 1901

Požar v Kropi. Piše se nam iz Kroke 5. t. m.: Poludan zvoni, solnce pripeka, v središči Kroke pa se vzdiguje kvišku gosti dim. Gori ! gori! doni na uho. Ljudje begajo sem in tja ter iščejo otroke. Bolnike nosijo izven Kroke. Kovači, gasilci hite po brizgalne in takoj so v sredi trga, kjer brizgamo vodo. Plamena se vzdigujejo kvišku, ko stolpi visoko. Krik, vik in jok — obup se polastuje prebivalcev. Grozen prizor! Videl sem že cele kmetske vasi goreti, tudi ljubljansko gledališče itd. — toda prizora v sredo, ne morem primerjati. Vtisnil se mi je v dno duše. Gasilci delujejo vstrajno, pa proti takemu elementu je človeška moč ničeva. Veter s silno močjo piha proti »Kotlu«. Gasilci sprevidijo, da goreča poslopja se ne dajo pogasiti, tedaj omeje ogenj. Potrgajo strehe pri Marički in Vretenu (Globočnik in Gartnar) in s silnim naporom ukrote razdirajoči element na gorenjem koncu. Tri domače brizgalne so tu delovale. Na spodnjem koncu je vse obupavalo. Kdo bi se ne čudil? Štirinajst eno, dvo in tudi tri nadstropnih poslopij v plamenu. Toda pomoč je prišla od vrlih naših sosedov Kamnogoričanov, kateri gasilci so dospeli z dvema brizgalnoma, pa tudi pridna dekleta s škafi vsa čast in hvala jim. Ko bi le nekaj trenutkov pozneje dospeli, nenasitljivi element bi nam ugonobil še mnogo poslopij, pa tudi magazine g. Jurija Magušarja v Pibrovčovi hiši, v katerih je za več vagonov žebljarskih izdelkov. Tudi radovljiške gasilce je aviziral vrli dečko Hrovat mlajši iz Kamnegorice, katero je dospelo na pogorišče in pomagalo gasiti. Dela je bilo obilo. Vžigalo se je po vsej Kropi na dvajsetih krajih. To je bil strah in groza. Žal, da moram omeniti tudi nesreče. Kamnogoriški gasilec si je s šipo prerezal na desni roki žile. G. dr. Voves ga je obvezal in poslal v Ljubljano v bolnišnico. Da se jih je veliko opeklo, prste pomečkalo itd., ne bodem razkladal. Ogenj je divjal do noči, pa tudi ponoči in Sv. Rešnjega Telesa dan se ja še gasilo. Dimniki mole kviško slično kot pri velikih tovarnah. Sedaj naj navedem glavno vprašanje. Koliko je škode? To je kočljivo vprašanje. Hiše so pri nas po ceni. Če pa kdo zida z novega, pa jako drage. Material se mora voziti večinoma iz Podnarta. Za 100.000 gld. nihče ne sezida tako velikih stavb in stanovanj. Zavarovanih je bilo le nekaj posestnikov za 17.000 gld, 7 posestnikov pa prav nič. Največ škode ima gosp. Jurij Magušar, nad 15.000 gld, kateremu so tri hiše pogorele. Znatno pomoč morajo dobiti pogorelci, sicer ne more večina posestnikov nikakor sezidati hiš. Nad trideset družin je, katere nimajo več obleke, kot kar jo imajo na sebi. Več kovačev nima družega kakor srajco, hlače in cikle. Matere nimajo srajčic in kril, da bi otročiče preoblekle, pa tudi ne novca v žepu, da bi drugo kupile. Tudi kovali ne bodo

redno nekaj dni in tako bode beda res velika. Različno obleko tudi radi sprejmejo. Draga učiteljica, dragi čitatelj, pomagaj tem revežem. Brez obleke biti, pa glad, trpeti, je hudo. Otročiči vpijejo in prosijo: mati, dajte mi kruha — odgovor so trpke solze. Kako lahko se temu odpomore! Zvečer sedite v družbi, potrudi naj se kdo in nabere naj prostovoljnih doneskov ter dopošlje »pomožnemu odboru za pogorelce v Kropi« ali podpisanemu, kateri je tudi v odboru. Prosim! Gladni bodo hvaležni! / Jos. Korošec, nadučitelj.

Vir: Slovenski narod, 7. 6. 1901

Iz Krope, 9. junija. Zopet Vam poročam le žalostne dogodke. V soboto popoldne ob 6. uri ponesrečil se je g. Lovrenc Magušar, oče g. trgovca Jurija Magušar v »Kotlu«, pri izviru Kroparce kjer je nadzoroval delavce. Smreka ga je udarila na vranico, pri padcu pa se je prasn timer tudi na sence. Ob 7. uri je že umrl. V nedeljo zjutraj ob dveh začujemo zopet grozo in strah razširjajoči klic gori! gori! in glas trobent. Zmešnjava je bila velika. Gorel je 'vigenc' (kovačnica) g. župana L. Hafnerja. Nevarnost je bila velika. Gasilci so takoj pogasili ogenj. Zgorel je le tram in nekaj strehe. Tlelo je še od zadnjega ognja. Zadnji grozni požar je fotografiral dvakrat g. Vengar fotograf iz Radovljice. Tukajšnji pogorelci so bili zavarovani le za 19.400 K, ne za 17.000 gld.kakor sem v zadnjem dopisu omenil. Da pa za 100.000 gld. ali 200.000 K ne more nihče postaviti takošnih velikih poslopij kot so bila, mi bode vsak pritr dil ako navedem, da so veljala zadnja poslopja, katera so se tukaj zidala: farovž blizo 20.000 K, farovski hlev 12.000 K in tlaka. Tudi g. Magušar ali g. Kenda lahko povesta koliko stane pri nas material ker se mora pesek in apno tu privažati iz Podnarta.

Doslej so za pogorelce darovali: G. Vinko Majdič, Kranj 200 K, g. knezoškof A. B. Jeglič 100 K, g. Šimen Zupan župnik Ježice 50 K, g. Jožef Pogačnik državni poslanec 30 K, g. Ivan Fabijan 100 kg riža, 100 krompirja, g. Fr. Pršina, Šenčur obleke 9 kg, g. Karol Pibovec, obleke 50 K. g. Karolina Kandare Ljubljana obleke 8 600 kg, g. Rezi Lisec Borovnica obleke 10 900 kg, g. Franc Čuden Ljubljana obleka 7 kg. g. Jožef Smrekar kanonik Ljubljana obleke 6 kg.

Vir: Slovenski narod, 11. 6. 1901

Gasilno društvo v Radovljici je dobilo dovoljenje prirediti tekom letošnjega leta v društveno korist efektivno loterijo z 10.000 srečkami po 50 v.

Vir: Slovenski narod, 11. 6. 1901

Iz Krope, 16. junija. Za pogorelce so darovali gg. Ažman strojevodja 200 kron, Ažman Poljanc 8 kg obleke. Ernestine Račič Ljubljana 21 kg obleke, župni urad Nova Oselica pri Gorenji vasi obleke 61 kg in 10 K, Ana Hofbauer 5 K, gdč. Pader učiteljica 4 K, neimenovan iz Radovljice 4 K, iz Kranja 4 vreče obleke; 3 krompirja, 0.5 fižola, 3 škatle klobukov in obleke po J. Ovčjak 4 zavitke obleke, Tomaž Varl 40 K, Matija Pirc fil. 10 K, Berta Triller obleke 5 kg, Flis generalni vikar 20 K, J. Karlin župnik 20 K, Franc Krek žup. 10 K, Fr. Jarc žup. 10 K. J. Bernard kaplan 10 K, Stranje pri Kamniku 50 K, Ured. Slovenca 162 K, Valentin Oblak kap. 5 K, Janez Wieser dekan v Velikovcu 40 K, iz Borovelj c. kr. kontrolor A Žvan 20 K, župnik 4 K, davkar 4 K, Prohlin 2 K, Grajščina v Radovljici 20 K, Fr. Omersa 50 K, M. Jeriha kan. 20 K, župnija Stari trg 60 K, Jos. Zupan žup. v Dolini 20 K, Karol Lukmann, Sava 100 K, J. Levičnik naduč. obleke 10 kg,

Iv. Brinšek obleke 12 kg, Posojilnica v Radovljici 200 K, Omizje v Mantovi 1.60 K, Dolenc 1 K, Jelovšek župan 4 K, dr. Furlan 2 K, Flis 2 K, Bender 2 K, Hribar 2 K, Gruden 2 K, Šetinc 2 K, Hočevar 3.40 K vsi iz Vrhnike. Emil Guštin učitelj Jesenice 1120 K, Janko Škrbinec, nadučitelj Višnjagora 8.60 K, »Narodna tiskarna« tiskovine Ana Guzelj 500 kg. krompirja J. Primožič žup. Gorice 8 K, M. Leben profesor 10 K, ces svetnik J. Murnik 25 K, J. Fabijan 100 kg riža 700 kg krompirja. / Za odbor: Jos. Korošec
Vir: Slovenski narod, 18. 6. 1901

Iz Kroke, 19. junija. Za pogorelce so dalje darovali: Gg I. Vidic, obleka Ljubljana, M. Bonceli, manufaktura 60 K, A Rihar 3 kg obleke, F. Sirnik obleke 7 kg, Depoli, Kranj 2 kroni, Simon Ažman, župnik 40 kron, Fid. Raihtarek 3.5 kg obleke, po J. Fabianu, Gričar & Mejač 8 kilogramov obleke, Kamna gorica župljani 47 K 66 vin., neimenovan Kranj 20 vin., Marija Gašperin 3 K, Dobrava župljani 47 K. Fid. Raihtarek obleke 4'5 kg, po I. Fabianu, Gricar & Mejač obleke 8 kg, Olše, župljani 29 K 32 vin., Josip Preša, župnik 30 K, po županstva Radovljica: Rubelli, o. kr. glavar 10 K, Roblek 5 K, Ferk, svetnik 4 K, Šlibar 1 K, Tavčar 1 K., M. Hudovernik 10 K, Bulovec 10 K. G. Eržen 2 K, M. Zalar 1 K, dr. I. Vilfan 5 K, S. Sartori 2 K, L. Fursager 2 K, A. B. 1 K, Fr. Korošec 1 K, Rudež, notar 10 K, A 2 K, neimenovan 2 K, V. Hudovernik 10 K, J. Pogačnik, J. Meršolj, Fr. Pirker, T. Sušteršič, Pavlovšič, darovali več obleke, uredništvo »Slov. Naroda« 14 K 20 vin, A Kokelj 10 K, J. Gnjezda, profesor 10 kron. M. Jereb, žup. 16 K, J. Pfajfar 12 K, uredništvo »Slovenca« 55 K, Podbrezje, župljani 24 K, Fr. Kocijančič, kamnosek 10 K, Boh. Bela, župljani 60 K, Homec, župni urad 10 K, Ljubljana, župni urad Trnovo 18 K, J. Ažman, deželni poslanec 200 K, Gorje, župljani 115 kron, Gorje, hranilnica 50 K, neimenovana Gorjana 15 K, G. Kremžar, magistratni svetnik Dunaj 20 kron, J. Ažman, deželni poslanec, nabral od deželnih poslancev 250 kron, H. Pobisch Dunaj 5 kron, P. Milhlbacherjevi nasledniki Borovlje 300 K, neimenovana Boh. Bistrica 8 K, Josipina Počivavnik, hotel Lloyd 6 kg obleke, Helena Hafner obleke 9 kg J. Berlič, župnik 10 K Brezje 10 K, Mošnje, župljani 76 K, Marija Jelovčan 10 K, J. Šafer, Duplje 10 K, Lesce, župljani 34 K 60 vin., Rateče, župljani 47 K 15 vin, upravnništvo »Slov. Naroda« 10 K, Dražgoše, župljani 50 K. / Za odbor: Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 20. 6. 1901

Deželni zbor kranjski. IV. seja dne 21. junija t. l. Predsedoval je dež glavar pl. Detela. Vlado je zastopal dež. predsednik baron Hein. ... Pogorelcem v Kropi se je dovolilo 4000 K podpore. Način razdelitve se je prepustil dež. odboru. Poročal je o tem predlogu posl. Kalan, predlog je priporočal posl. Ažman, ki se je zahvalil vsem strankam, da so omogočile ta sklep in vsem tistim poslancem, ki so še sami kaj darovali za pogorelce.

Vir: Slovenski narod, 21. 6. 1901

Za pogorelce v Kropi. Neimenovan gospod in gospica v Krškivasi a 1 K, skupaj 2 K. — G. Jos. Jeglič, gostilničar v Ljubljani, 3 K. — Skupaj 5 K. — Srčna hvala!

Vir: Slovenski narod, 22. 6. 1901

Velika dobrodelna alavnost pevskega društva »Slavec« dne 14. julija t. l. »Kdor hitro da, dvakrat da«. Ta človekoljubna prislovica je vodila odbor »Slavca«, da je ukrenil

priređiti to dobrodelno slavnost, katere čisti dohodek je namenjen vsled požara v bedi in pomanjkanja trpečemu prebivalstvu v Kropi, Gorenjivasi, Dobrunjah in Bizoviku. ...

Vir: Slovenski narod, 22. 6. 1901

Iz Kroke, 24. junija. Za pogorelce so dalje darovali: Po g. Mariji Uršič, poštni upraviteljici v Medvodah, 122 K, darovali so naslednji gg.: L. Kavčič, c. kr. poštar, 10 K, Fr. Jarc 10 K, Marija Jaro 10 K, Josipina Jamnik 10 K, M. Uršič 5 K 84 h, A. Jerala 5 K, Jože Šusteršič 4 K, J. Narobe, Goričane, 3 K, Iv. Pajk, c. kr. nam. dež. sod. predsed., 2 K, K. Kiesling 2 K, Rih. vitez pl. Scherer 2 K, K. Kopp 2 K, El. Kotzbek 2 K, uradniki v papirnici, Jer. Kovačič 2 K Ant. Lapajne, delovodja, 2 K, Jos. Železnikar, postaje načelnik, 2 K, J. Jesih, mesar, 2 K, Fr. Šusteršič, Svetje, 2 K, J. Kavčič, posestnik, 2 K, Frančiška Kavčič 2 K, L. Legat 2 K, J. Lavtižer, Vrje, 2 K, Fr. Tomc, trgovec, 2 K, R. Postišek 1 K, J. Novljan 1 K, J. Bukovec, Vaše, 1 K, R. Scharlach 1 K, G. Hechinger 1 K, Ed. vit. pl. Hopfgartner, ravnatelj pap., 1 K, J. Kavčič 1 K, Fani Boben 1 K, Fr. Skarbina 1 K, A. Jerička 1 K, J. Bukovec 1 K, Louis Schmied uradnik, 1 K, Fr. Slinker, uradnik, 1 K, Chvatal 1 K, Fr. Tomc 1 K, M. Smole, Vrje, 1 K, Fr. Kos, Goričane, 1 K, J. Erjavec 1 K, Kocijančič 1 K, J. Picher 1 K, A. Kuralt, Zg. Savica, 1 K, J. Jereb, c. kr. orožnik, 1 K, Franjica Weber, Goričane, 1 K, M. Babnik 1 K, M. Bizjak 1 K, I. Krainer 80 h, Fr. Kosec, Verje, 60 h, J. Šetina, Zbilje, 60 h, Kat. Južna, Svetje, 40 h, A. Kosec, Vrje, 40 h, J. Trampuž, Golobrd, 40 h, J. Trampuž, Gorice, 40 h, J. Konjar, Smednik, 40 h, J. Zelnik, slikar, Sora, 40 h, J. Rozman, Podrečje, 40 h, Kopač, Medno, 40 h. Fr. Jakob 40 h, A. Cvajner 40 h, A. Pahar 26 h, Ivana Mramor 20 h, J. Baumkirchner 20 h, L. Pavlič 20 h, M. Fertin 20 h, M. Kopač, Goričane, 10 h, J. Bohinc, Zbilje, 2 K. Križe, župni urad, 14 K, Šempeter, Novo mesto, žup. urad, 10 K, Kranjska gora, žup. urad, 12 K, J. Trpin 3 K, Radovljica, župljani, 109 K, J. Mrak, žup., 10 K, M. Rosner 10 K, A. Kreutzberger, Kranj, 25 K, J. Novak, dekan, 20 K, J. Košmelj, mesar, Železniki, obleke 10 kg, A. Pokora, c. kr. oficial, obleke 8 kg, N. N., Ljubljana, 5 K, gospa M. Schrey, Jesenice, 10 K. Hvala lepa! / Za odbor: Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 25. 6. 1901

Darila. Za pogorelce v Kropi. Gg. udje trebanjske kmet. podružnice in g. K., zbrani na občnem zboru kmetijske družbe pri gosp. Zajcu 4 K. — Srčna hvala!

Vir: Slovenski narod, 26. 6. 1901

Povodenj na Gorenjskem. Bohinjska Sava je vsled deževja silno narasla in vzela dva lesena mostova v radovljiškem okraju.

Vir: Slovenski narod, 27. 6. 1901

Iz Kroke, 28. junija. Za pogorelce so dalje darovali: Neimenovan 10 K, Fr. Crobath 6 K, Karol Schneller 1 K, J. Čop 40 vin., Ig. Resch 2 K, I. Gorjanec, Primskovo 1 K, A. Šink 890 kg krompirja, Karol pl. Rus, Kranjska gora 7 K, gospa dr. Jenkova 20 kron, Fr. Budinek 10 K, E. D. 40 K, Šimen Ažman 12 kg obleke, Zasip, župljani 14 K, Horjul, župljani 12 K, kaznilnica Begunje 105 K, Fr. Marinič, žup. Kojško 3 K, I. Miiller, žup. 5 K, Hugo Ihl 10 K, Fr. Ivanetič, c. kr. kurat 4 K, dr. D. Majaron 50 K, T. Zabukovec, žup. up. 10 K, Breznica, župljani 48 K, M. Bogolin, žup. 3 K, D. Rakuscb, Celje 20 K, Poljane Gorenj., župljani 90 K, Kranj, župljani 47 K 65 vin., gospa M. Schrey, Jesenice 7.5 kg

obleke, A.Kočever, Ljubljana obleke 6 kg, Fr. Ks. Souvan, manufakture 12 kg, Rebec & Comp., Pulj 10 kron, Begunje, župni urad (Gor) 28 K. po dr. VI. Levcu Dunaj g. J. Luzar, nadre vident želez. 10 K, Fr. Kadunc, žup. 10 K, uredništvo »Slovenskega Naroda« 5 K, Fr. Jereb 5 K, uredništvo »Slovenca« 67 kron, Emil Guttman, c. kr. m. tajnik 20 K, Koroška Bela, župljani 61 K 76 vin., Aljaž, žup. 30 K, po M. Arkotu, dekanu, župljani 55 K, Sv. Lenart nad Škofjo Loko 35 K 5 vin, Tržič, župni urad 140 K, Turk, župnik 10 K, g. deželni poslanci drugič 32 K, Ribno, župljani 30 K, Fa Čemažar, kaplan 3 K, Š. Žužek, žup. 10 K, Srednja vas (Bohinj) 33 K, Toplice, župni urad 35 K, A. Žgur, žup. 14 K 30 vin., gospa A. Tolazzi, Logatec, obleke 25 kg, M. Miložič, Grobelno Škofja Loka manufakture 7.5 kg, županstvo Bled po J. Peternelu 50 K, Višnja gora po J. Škrbincu, nadučitelju g. dr. R. Bežek, c. kr. notar 10 K, »Slovenski Narod« 4 K. Hvala lepa vsem darovalcem. / Za odbor Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 1. 7. 1901

Fotograf A. Vengar iz Radovljice naznanja, da so slike skupine zborovanja »Zavez« jugoslovanskih učiteljskih društev na Bledu dne 26 maja 1901 dovršene. Velikost slike na elegantnem Passpartout je 43:55 cm. Cena 4 K bres Pasp. 3 K, pošlje jo tudi na oglgd proti povrnitvi stroškov.

Vir: Slovenski narod, 2. 7. 1901

Deželni zbor kranjski. VIII. seja dne 3. julija l. l. Predsedoval je deželni glavar pl. Detela. ... Ravno tako je s Kropo. Tam se je najprej reklo, da znaša škoda 130 000 kron, a že pomožni odbor jo je v svoji prošnji cenil na 100 000 kron. ... Vsa zavarovalna svota znaša v Kropi 19 000 kron.

Vir: Slovenski narod, 3. 7. 1901

Iz Kropo, 2. julija. Izkaz darov za pogorelce v Kropi. (Dalje) Po odredbi in posredovanji gosp. Fr. Hrašovec, c. kr. okr. sodnika v p., po blagosrčni gospej Žizma Hrašovec, omožena dr. Wendler, in usmiljeni gospici Jerici Gomilšak pri v Gradcu živečih rodoljubih nabrani miledari za pogorelce v Kropi na Gorenjskem darovali so: Po 60 K dr. Gregor Krek, dvorni svetnik in vseučiliščni profesor, dr. Demeter vitez Bleiweis za svakinjo, dr. Jož. Unterlugauer, dež. bosniški zdravniški referent, dr. Jaro Hrašovec, odvetnik v Celju, dr. Silvin Hrašovec, c. kr. okrajni sodni pristav; po 5 K: dr. Otto baron Kraus, mil. gospa Hilde z Lusar Lusarov; po 3 K: rodbina Zabredova, Fr. Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v. p.; po 2 K: dr. Ipavec, em. primarij, dr. Klasinc, odvetnik, Dolenc, c. kr. poštni kontrolor, Vouk, o. kr. poštni kontrolor, Polanec, c. kr. poštni oficial, Iv. Sadnikar, steklar, gospica Jerica Gomilšak, I. Dolžan, c. kr. poštni kontrolor, Fr. Kaube, posestnik in hotelier, dr. Štrekelj, c. kr. vseučiliščni profesor, dr. Žižek, zdravnik, operateur, Bonča, c. kr. namest. veter, koncipist, M—C (neimenovan) Hoffer, mag. registrator, Miki, c. kr. računski oficial, Vrbnjak, c. kr. poštni oficial, E. Zwierzina, c. kr. ravnatelj deželne deske, Pešec, c. kr. pol. komisar, Mih. Papež, c. kr. pol. nadkomisar, Miško Cizelj, o. kr. učitelj, I. Hecl..., Avg. Sk. ..., S Rojnik, c. kr. računski oficial, Fr. Hauptman, c. kr. profesor, Žizma Hrašovec, omož. dr. Wendler; po 1 K : dr. Caj. Dittl, Ch. Stipper, učiteljica; po 60 h: Franjica Jančič, kuharica. Svota = 118 K 60h. Uredništvo »Slovenca« 18 K, Fr. Zorec v Novi Oselici 10 K, Jesenice, župni urad, 34 K, Jos. Novak, Velike

Lašče. 10 K, M. Preželj, žup. v Mavčičah, 8 K. Hvala lepa vsem darovalcem! / Za odbor: Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 3. 7. 1901

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juniju 1901 je 175 strank vložilo 81.690 K 01 vin., 125 strank dvignilo je 53.719 K 98 vin., 36 strankam se je izplačalo posojil 35.250 K. Denarni promet 256.344 K 32 vin.

Vir: Slovenski narod, 3. 7. 1901

Prostovoljno gasilno društvo v Begunjah priredi na vrtu gostilne gospoda Ivana Avsenika v nedeljo, dne 7. julija 1901 srečkanje, kateremu sledi prosta zabava. Pri tej bo svirala radovljiška godba na lok. Začetek ob 3 uri popoldne. Darila za srečkanje se hvaležno sprejmo. Čisti dohodek je namenjen za napravo potrebnega orodja.

Vir: Slovenski narod, 4. 7. 1901

Iz Krope, 8. julija. Za pogorelce v Kropi so dalje darovali: N. N. Ljubljana 5 K, Godovič župni urad 18 K, Karol Walzer Celje 5 K, Grad-Bled župljani 23 K, J. Strupi žup. Domžale 5 K, Goričica 20.10 K gospa Jožefina Steinsr 2 K, po J. Fabianu pri emizju nabranih 4 K, po Fr. Hrašovcu g. Ant. Wamberger kurat Messendorf 4 K, J. Ciperla Bled obleke 4 kg J. Mikš za faro Trstenik 10 K, Smlednik župljani po J. Karlinu 20 K, Alojz Domicelj Zagorje manufakturnega blaga 10 kg, J. D. Ljubljana 10 K, Fr. Kummer dekan Stara Loka nabranih 46 K, župni urad Št. Rupert 30 K, župni urad v D. M. v Polju nabranih 85 K, J. Grčar župnik v Dobu 40 kron, župni urad v Kokri 12 K, župni urad B. Bistrica 29 K, župni urad Logatec 15 K, župni urad. Bloke nabranih 33 K, Alojz Stare blagajnik Vincenc. conference izvanredna zbirka delavnih udov v Ljubljani 50 K, župni urad Šmarjeta 12 K, župni urad Loški Potok 30 K, župni urad Planina (Notranjsko) 21.40 K, župni urad Žabnica J. Drnovšek 20 K, župni urad Col Fr. Košir 12.45 K Andrej Petek žup. v Sv. Križu 16 K, Šim. Zupan 2.20 K, Jan. Lesar župnik 10 K, Ured. »Slovenca« 60.60 K, J. Soukup Stara Oslica župljani 24 K, Kamnik župljani 20.50 K in O. O. 10 K = 30 50 K, župni urad v Leskovici 10 K, Unec župljani 10 K, Maks Brunner 5 K, Ant. Krisper zavoj čevljev, M. Poč žup. darovali župljani 22 K.

Vir: Slovenski narod, 11. 7. 1901

Osebnosti. ... Evidenčni geometer g. Henrik Hohn v Radovljici imenovan je za višjega geometra.

Vir: Slovenski narod, 12. 7. 1901

Samomor. Danes dopoldne je našel v Tivolskem gozdu neki dijak na stezi, ki pelje od pota proti Šiški po gozdu proti »Razgledu«, mrtvega ustreljenega moža. Na lice mesta je prišla komisija, in zdravnik je konstatiral, da ima mrtvec na levi strani precej veliko rano. Poleg mrliča je ležal navaden samokres. V žepu mrliča so našli smodnik in kroglice, in brezdvomno se je dognalo, da se je izvršil samomor. Pri samomorilcu se ni našlo ničesar, kar bi bilo pričalo, kdo in odkod je. Policija je dognala tekem dopoldneva, da je samomorilec brezposelni rezbarski pomočnik, 50 let stari Avgust

Hudovernik iz Radovljice, ki je bil na živcih bolan in je bil tudi že v norišnici. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1901

Darila – za družbo sv. Cirila in Metoda. ... — Gosp. L. Fursager v Radovljici 15 K , katere je nabral g. Korošin iz Radovljice pri očetu „Pižu“ ob posetu dolenskih gostov.

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1901

Velika dobrodelna slavnost društva „Slavec“ v korist pogorelcem v Kropi, Gorenji vasi, Dobrunjah in Bizovika, ki se je vršila pretečeno nedeljo v »Narodnem domu«, prinesla je kosmatega dohodka 1592 kron 21 vin Ker odbor še ni dobil vseh računov o stroških, ne more še danes konstatirati čistega dohodka. ...

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1901

Žrtev požara v Kropi. Posestnica Neža Klinar iz Kroke pripeljala se je včeraj popoldne z izvoščekom iz deželne bolnice, kjer je bila zaradi opeklin, ki jih je zadobila pri požaru v Kropi, k Mariji Wagnerjevi v Pristavskih ulicah št. 8, da tam počaka večernega vlaka in se odpelje domov. Ko je stopila z voza, ji je prišlo slabo. M. Wagnerjeva jo je spravila v posteljo, kjer je od slabosti takoj umrla.

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1901

Darila. Za pogorelce v Kropi. Gospod dr. Andrej Vojska, c. kr. višji sodni svetnik v Novem mestu, 5 K. — Srčna hvala!

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1901

Osebne vesti. Gozdni inspekcijski komisar v Radovljici g. Otokar Bonček je imenovan višjim komisarjem.

Vir: Slovenski narod, 22. 7. 1901

Otvoritev koč na Begunjšici. »Slovenskega planinskega društva“ radovdovljiška podružnica naznanja tem potem vsposed za otvoritev Tomčeve koč na Begunjšici v nedeljo dne 28. julija t. l. Na predvečer: Zbirališče v gostilni g. Avsenika v Begunjah. Dne 28. zjutraj ob 8. uri sv. maša v Begunjah. Po maši odhod na Poljško planino, kjer stoji nova koč. Ob 10. uri dopoldne slovesna otvoritev koč. Ob 1. uri skupni obed v restavraciji gosp. Avsenika v Begunjah, pri obedu svira oddelek radovljiške godbe na lok. Popoldne koncert slov. pevskega zbora blejskega pod vodstvom g. nadučitelja Fr. Rusa. Vstopnina h koncertu 50 vin.

Vir: Slovenski narod, 23. 7. 1901

Imenovanje v cestni odbor. Dež. odbor poklical je v cestni odbor Radovljiški: Iv. Janca, župana v Begunjah in Janeza Čopa, posestnika v Breznici.

Vir: Slovenski narod, 24. 7. 1901

K otvoritvi koč na Begunjšici. Begunjšica (2050 m) dobila je lansko jesen po prizadevanju »Slovenskega planinskega društva« svojo koč, katero je darovala radovljiški podružnici gospa Terezija Soukup, rojena Tomc, pod tem pogojem, da se

koča imenuje po njenem očetu. V nedeljo, dne 28. t. m. vršila se bo otvoritev. Odbor je določil otvoritev na letošnje leto, ker je flora, ki najbolj diči Begunjšico, koncem julija najbolj razvita. Teden pozneje jo pokose. Zlasti pečnic in murk ne nahaja se nikjer taka množina in tako lahko dostopno. Pri otvoritvi bo koča oskrbljena z vinom in pivom. Petje oskrbel bo begunjski pevski zbor. Po povratku obed v Begunjah in iz posebne prijaznosti koncert slavnega pevskega zbora blejskega v Poljčah v dobroznani Mihlovi restavraciji na g. Šturmovem vrtu. Ob neugodnem vremenu preloži se vse na nedeljo 11. avgusta.

Vir: Slovenski narod, 25. 7. 1901

Izžrebani porotniki. Za prihodnje zasedanje porotnega sodišča v Ljubljani, ki se začne 2. septembra, so bili izžrebani kot porotniki gg.: ... Ivan Vurnik, posestnik in podobar v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 31. 7. 1901

Hiša „Gostilna Triglav“ v Lescah
je na prodaj, ali pa se sprejme
gostilničar
kateri je v tem strokovnjak. — Več se izve pri (1623—1)
Adolfu Hauptmann-u v Ljubljani.

Slovenski narod, 31. 7. 1901

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juliiu 1901 je 159 strank vložilo 51.578 K 73 vin., 137 strank dvignilo je 32.083 K -94 vin., 34 strankam se je izplačalo posojil 31615 K 17 vin. Denarni promet 153 266 K 45 vin.

Vir: Slovenski narod, 2. 8. 1901

Radovljiška meščanska godba priredi na korist bralnega in pevskega društva »Triglav« dne 15. avg. ob 3. uri popoldne na vrt u g. grofa Thurna veliko vrtno veselico. I. Godba na pihala in lok. II. Šaljiva pošta. III. Prosta zabava in ples. Vstopnine h koncertu je 40 vin. in na vsakih deset ustopnic je ena kot darilo. Za slučaj neugodnega vremena se preloži veselica na nedeljo dne 18. avg.

Vir: Slovenski narod, 9. 8. 1901

Št. 497

Razglas.

(1893)

Dva skladiščna prostora v Bohinjski Bistrici, ki sta lastnina kranjskega verskega zaklada, in v katerih se prodaja moka in sol, kakor tudi skladišče na kolodvoru Lesce-Bled, ki služi za začasno shrambo blaga se

od 1. februarja 1902 do 31. januarja 1905. l.

oddajo v najem.

Prosilci za tiste naj svoje ponudbe pismeno in zapečateni oddajo c. kr. gozdarskemu in domenskemu oskrbništvu, kjer se nahajajo tudi pogodbe najema, do **torika 10. septembra 1901 do 12. ure opoldne.**

C. kr. gozdarsko in domensko oskrbništvo

Radovljica, dne 7. avgusta 1901.

Slovenski narod, 10. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni Gorici. Kropa je skrita v ozki dolini in je na treh straneh obdana od precej visokega gorovja Jelovice. Po sredi doline in trga teče potok Kropanca, ki se izliva v Lipnico in ta v Savo. Hiše so druga pri drugi, tako da so ulice popolnoma sklenjene. Prebivalcev je 783. Leta 1890. jih je bilo 892 in leta 1856. celo 1413. Pristnega Kroparja vsak lahko spozna že po govoricah, glas »r« pogrkuje. Nad trgovino stoji župna cerkev, katero je dal zidati leta 1481. Lenart Kazianer. Kroparji so precej novotarjam podvrženi. Za časa reformacije so bili že skoro vsi luterani, razen 20. Škof Chrön prišedši s selških hribov čez Jamnik v Kropo, prične pred sedanjo hišo g. Karola Pibroutza, tedaj fužinarja Varelina, goreče šibati zmote krivih prerokov in res pridobi kmalu nazaj katoliški veri izgubljene ovčice. Na mestu, kjer se je to godilo, stoji še danes Krenovo znamenje Kroparjem pa preskrbi, da jim ustanovi 10. julija 1620. leta cesar Ferdinand faro.

V Kropi je tudi podružnica Matere Božje (pri Kapelici), kjer je bila včasih precej obiskana božja pot, zlasti matere z majhnimi otroci so rade prišle v Kropo Mariji se priporočat. Neka kovačica je svojega otroka poležala po noči, zjutraj je bil navidezno mrtev. Po kolenih je šla žena do Matere Božje v kapelico, in na njeno priprošnjo je dete popoldne oživel. Kroparji imajo velik o zaupanje do Matere Božje v kapelici.

Najstarejša letnica v Kropi je vzdana v zidu spodnjega fužinskega bazarja, in sicer je v kamnu izdolbena letnica 1558.* Tedaj je bilo gotovo rojstvo spodnje fužine. To se razvidi iz listine Viced.-Arch ddo 17. oktobra 1568, kjer se govori o štirih (4) kladvih v treh fužinskih krajih, dva sta od teh v Kropi - Imenujeta se fužinarja: »Philipp Son vom alten Hammer, Jakob Scholler vom neuen Hammer.« Stara fužina je delovala gotovo že veliko let poprej. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 12. 8. 1901

*: Po mnenju g. V. Levca je obrt železarstva v Kropi pač veliko starejša.

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (2). Za skupne stroške pri peči in kladvih je bila c. 1770. l. blagajna (Laut Visitationsbericht ddo. 1776. bestand sie seit einigen Jahren. Revier-Bergamts-Acten), ki se je imenovala

»Streuwerks-Casse« in jo je urejeval v to voljeni fužinar. Iz te blagajne so se plačevali vsi stroški za peči in fužinski delavci, dalje vsa nova predelovanja in popravila teh objektov, stroški za potovanje v interesu fužine, honorar za zdravnika (Chiurg) in učitelja (Schulmeister), cerkovniku za ravnanje in oskrb stolpne ure, in plača sodniškemu slugu (Gerichtsdienner).

Kamnogoriška cerkev pa je dozidana leta 1652. Da izvemo, kdaj se je primeroma pričela tu žebļarija vsaj v večji meri, oglejmo si rodbinsko diplomu Janeza Kappusa pl. Pichelstain, katerega je cesar Leopold I. z diplomom z dne 15. oktobra 1693. povzdignil v plemeniti stan. Diploma omenja, da je Kapusova rodovina že pred 300 leti na svoje stroške upeljala kovaški obrt, ki je donašal državi obilo dobička. Zato ima v grbu tri kovače s kladvi v rokah in dva robata griča. Na vsakem stoji Kapusova ali zeljnat a glava. Ta rodovina je imela tudi veliko posestva in kmetov-podložnikov. Celo v Poljanski dolini je pobirala desetino. Da sta bila v Kamni Gorici rojena slikar Langus in pesnik dr. Lovro Toman, menda vsakdo že ve. Tudi v Kropi je živel za časa Francozov slikar mutec Potočnik, takozvani »Stummerl«, ki je slikal v okolici skoro vsa znamenja. Sedaj pa je na peterburški slikarski akademiji P. Šmitek.

Leta 1550. z dnem 3. januarja je bil izdan rudarski zakon (Bergordnung) za Kropo, Kamno gorico in Kolnico, (Kolnica je kraj, kjer Lipnica izvira) za deželnoknežno gosposko Radovljica od cesarja Ferdinanda I. (Erlassen in der landes-fürstlichen Herrschaft Radmannsdorf). In šele 22 let pozneje je bila izdana takoimenovana »Carolinische Bergordnung«. Urejene so bile pravice: 1. rudokopov v 15 paragrafih, 2. topilce v v 24 paragrafih. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 13. 8. 1901

Tujci na Gorenjskem. Iz radovljiškega okraja se nam piše: »Laibacher Zeitung« je zadnjič poročala, da je sedaj na Gorenjskem in tudi v Lescah vse polno tujcev. »Laibacher Zeitung« je to pisala z najboljšim namenom ali glede Lesca, žal, ni resnica. Mi bi bili sicer prav veseli, ko bi bilo kar največ tujcev tod, a dasi so tujci bili tu vsako leto prav dobro in ceno postreženi, so letos vendar izostali. Konstatujemo to, da bi se po »Laibacherici« ne ravnala — davčna oblast!

Vir: Slovenski narod, 17. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebļi in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (3). V XV. in XVI. stoletju so topili rudo v Stuckofen ali Wolfsofen, odtod volk (kepa železa). Vselej so morali peč prebiti, da so volka mogli vun vzeti. V prejšnjih časih so pa kar rudo in drva-ogljje na kakšen vetroven grič nanosili in tam volka žgali. Takšen kraj so imenovali gradišče. Gradišče, kjer so volka žgali je nad Kropo na pobočju Jelovice blizu planine »Vodica«, kjer se dobi žlindra. Šele v začetku tega stoletja so sezidali plavž (Hochofen). V Kropi sta bili dve fužini, in sicer zadružni. Zgornja je imela 28, spodnja 30 in Kamnogoriška pa 14 deležnikov. Vsaka pa je bila na 48 deležev razdeljena. Leta 1899. je obe kroparski sneg podrl, kamnogoriško so pa nekaj let popred podrli. Jedinimi dimniki mole iz razvalin, in živo pričajo nekdanje blagostanje in obrtno gibanje. Takrat so bili fužinarji v Kropi in Kamnigorici premožni pa tudi zelo mogočni in ošabni, kar se razvidi iz aktov, katere hrani g. Karol Pibovec. Brati in pisati pa gospodje fužinarji niso veliko

znali, vsled tega so tudi ustanovili leta 1770. šolo, katera je sedaj dvorazredna s celodnevnim poukom.

Delavci-kovači so se udinjali za jedno leto; poprej ni smel iti delat k drugemu fužinarju. Kovači so vedno imeli svoje muhe, pa vedno suha grla. V sobotah se jim je dajala napitnina (Trinkgeld). Denarja nihče ni trpel v žepu. V torek že je hodil iskat jestvine in pijače na »puf«. To se je vrstilo teden za tednom, do konca življenja. Vino »Bržanka« je bila nekdanj jedina zabava kovačeva. Imena žebljem so dali Lahi. Bakatori, čežini, kvarti, terci itd. so še dane s v rabi. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 17. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (4). Volka so v peči (im windischen Ofen, ali pa v Rennfeuer, Walaschfeuer, Frischfeuer, kakor so se v raznih stoletjih imenovala vedno boljše peči, danes nadomestuje vse to martinova peč = Martins Ofen) z ogljem dobro prepečenega in ocvrtega razbelili, pod veliki m kladivom »norcem« razdelili in v cakelne pretolkli. Cakelne so v malih fužinicah (cajnarcah), katerih je bilo še pred 30 leti sedem v Kropi v cajne pod manjšimi kladivi raztegnili in te so v raznovrstne žeblje pokovali kovači-kovačice. Obe fužini in sedem malih fužinc je noč in dan bunkalo: Dukaten, dukaten; cekini, cekini itd. Primerjaj: Vodnik: »Jeklenice«. »Ta tanka, ta tosta«! To je bilo življenje v Kropi. To so pili »bržanko«, pa jo še dandanes rajši kot vodo. Okrog 1878 leta so pa postavili boljcen = Walzwerk, kateri še danes žalostno pogleduje tovarišico, razvalino fužino. Boljcen je fužinice ali cajnarice uničil. Veljal je 30.000 gld. Komaj pa se je poplašal sam, prenehali so delati na njem. Danes sta še dve cajnarici, v katerih se izdelujejo sekire, krampi, lopate, 1 m dolgi žebli za ladije, debeluni in druga železna roba. Vse drugo je pa uničila »Kranjska obrtna družba« s svojimi novotarijami.

Tudi rudokopi so bili na deleže urejeni. (N a vrečah). Rudokopi so bili domačini ali pa tudi Nemci. (Nemkši jami). V dveh jamah so Nemci rudo kopali in sicer na griču Kamna gorica nad Češnjico in pa nad Kropo v Gadovcu nad Lazom. Rudokopi v spodnji jami so imeli velik zvonec in s tem so dajali znamenja tovarišem nad Kropo vselej, ko so prišli obedovat. Nekoč pa je znamenje z zvonce izostalo in takoj so sumili, da se je nekaj izvanrednega pripetilo. Šli so gledat in dobili ponesrečene rudokope. Oglje so dobivale fužine in cajnarice v okolici in na Jelovci, kjer je imel vsak fužinar podeljena kopišča, na katerih so ogljarji oglje žgali za svojega gospoda fužinarja. Rudarski zakon je dobro došel raznim rokovnjačem in »flihtengarjem«, ki niso hoteli iti v vojsko, ker vsak je bil varen pred »radovljiškimi briči«, kakor hitro je prestopil »kroparski konfin«. Rudarski sodniki so bili v prejšnjem pa tudi še v sedanjem stoletju imenitni gospodje v Kropi. 1875 leta so poslali ogljarji deputacijo na Dunaj k presvitlemu cesarju, da bi jim zagotovil namišljeno prisvojene pravice do kopišč in gozdov, katerih so se polastili od fužinarjev. V deputaciji je bil načelnik-voditelj G. J. Na Dunaju se mu je pa marsikaj baštalo in grozni nasledek je bil, da mu je drobiža zmanjkalo. Kaj naredi prebrisani G. (še živi)? Tovariša zastavi na Dunaju, sam pa pohiti brzih korakov proti Kropi. Tu naglo skliče ogljarje, ter jim raztolmači »maler«. Naglo zberejo potrebno vsoto, pa hajdi po »dunajskega sužnja«. Srečno ga je rešil in pripeljal domu. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 19. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (5). Trgovina ali kupčija je šla po poti čez Bačo »Votsch« v Bohinju, po »Baški grapi« do Sv. Lucije, od tod pa v Gorico in do Sv. Ivana ob morju, po drugi poti pa v Videm (Udine) in dalje na Laško. Po rudarskem zakonu iz 3. januarja leta 1550, kjer stoji v § 15. also dass gedachte Gewerken und andere ihr Eisen, Nägel, Wein und andere Waar und Güter hin und wieder, auf und von Görz, Weiden (Udine) und derselben gewondlichen Orten hin und wieder bringen mögen. Plačati pa morajo fužinarji-trgovci mitnico (šrango) na ljubljanski cesti, ker so jo dosedaj rabili. Kdor hoče o tej poti kaj več znati, čita naj dra. Mencingerja »Moja hoja na Triglav« ali pa naj praša gosp. prof. S. Rutarja. Ali so predniki naših Kroparjev in Kamničanov se zavedli in okoristili z lego naše domovine? Kakor smo čuli v zgodovinskem odstavku, so se predniki precej dobro okoriščali, ker trgovali so po vsej Italiji in dalje po morju. V tekočem stoletju pa je bila prekmorska žebljarska kupčija v tujih rokah, vsaj večina. Italijan in Nемец sta se polastila žebljarske trgovine. Domačini so pošiljali blago večinoma le do Trsta, Reke ali Gradca, do pravih konsumentov pa ne. Marsikdo je pričel kupčevati, pa še pisati ni znal in ker ni vedel in znal, kako in kje se ima stvar prijeti, mu je morebiti že prvi poskus izpodletel. Ogoljufan in opeharjen je bil, zgubo je imel in nazadnje je ves zbegan kupčijo zopet obesil na klin, ker je bil prazen žep v krivih hlačah. Falirale so pa tudi stare bogate firme. Čas vse razje. S kupčijo ozko zvezan je denar. Brez denarja ni kupčije. Marsikdo je pričel v novejšem času kupčevati s prav malo vsoto, imel je srečo in danes je premožen. Drznost pri žebljarski trgovini mu je pomagala, kreditiral je in dobil vse poplačano. Z malega je naraslo veliko, po znanem slovenskem pregovoru: Zrno itd. Vsa skrivnost žebljarske trgovine leži v tem, da ve prodajalec svojo robo drago prodati, da jo ima v gotovem času dosti v zalogi da more o pravem času oferirati trgovcem in konsumentom zahtevano blago. Za žebljarijo je dobro, da kupci zelo poprašujejo po žebljih, kar se je pred 20 in 30 leti godilo in sedaj šele zopet v najnovejšem času. Slaba pa je, če se mora blago ponujati trgovcem, kakor Čič ponuja jesih. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 20. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (6). Čim dalje se žebljarsko blago pošilja, tem več voznine se mora plačati in tem dražje mora trgovec blago prodajati, da mora s ceno izhajati in da ne daje v izgubo, ker z izgubo kakor je znano samo peki in mesarji hiše kupujejo v Ljubljani. Voznina do Podnarta pa se navadno računa po 40 h od 100 kg blaga.

Pred nekaj desetletij je še bilo v Kropi življenje, da so se tržani pobahali, Kropa je mala Ljubljana. Takrat je šla barigeljca za barigeljco žebljev v Trst od ondod pa večinoma na Laško. (Barigeljca je mali sod z žebli napoljen). Danes ne gre nobeden žebelj več na Laško vsled previsoke colnine. Colnina znaša, če sem prav poučen 7 K ali 5 lir pri centu železnih izdelkov. Stare kupčijske firme imajo več kredita, kot nove. Vsaka tvrdka pa mora biti tudi solidna, sicer jo takoj druga solidna zaduši, ker nikjer na svetu ni toliko zavisti med trgovci, kot jo je med Kroparskimi oziroma Kamniškimi. Vsako naročilo se mora skrbno skrivati in čuvati, da sosed trgovec ne zve tvrdke, kamor je blago namenjeno. Danes sta v Kropi le dva trgovsko izobražena gospoda namreč: Gosp. Karol Pibovec, voditelj firme Jurij Magušar in Fr. Šolar, tajnik »Prve zadruga za

žebljarske in druge izdelke«. Vsi drugi so postali iz navadnih kovačev trgovci. Na Angleškem so slične razmere, edino z razločkom, da tam gre delat akademik v razne tovarne in ko si pridobi nekaj prakse si sam ustanovi svojo malo tovarno z nekoliko delavci, ko pa pridobi kapital poveča svojo tovarno. V Kropi in Kamnigorici si trgovci pridobi delavce po množini naročil.

Najstarejša firma v Kropi je sedaj Jurij Magušar, katera obstoji 25 let. Za njo ima največ delavcev »Prva zadruga za žebljarske in druge železne izdelke« pri kateri so trgovci: V. Klinar, Fr. Šolar in V. Šolar, T. Pesjak drugi kovači niso kupčevali, kateri so pri zadrugi ali pa prav malo s tem, kar so sami naredili. Gosp. Luka Hafner ima 25 delavcev; Gregor Šolar izdeluje in kupčuje z verigami ima 12 kovačev. Manjše firme so: J. Gartner, F. Šmitek, Jan. Šmitek, Fort. Varl, Blaže Ažman, Šimen Mirc izdeluje mašinske žeblje, Jakob Praprotnik, Jurij Habijan, kateri dobiva iz Španskega pisma v katerih se mu naznanja, kako se šac koplje in kje. Brez »beci« pa ni »šaca« in se tudi ne pove, kje je. V Kamnigorici ima tudi Kropar gosp. Jurij Magušar največ delavcev. Potem so firme J. Svetina, Luka Lazar, Miha Pesjak, Silvester Pesjak, J. Žvan, Ig. Bajželj in še nekaj manjših. Pazabljivosti se morajo oteti tudi kupčevalci berači. Ti nosijo po eno ali dve kili žebeljev ves teden od hiše do hiše. Njih glavni »kšeft« pa je »fehtanje«, ker brez žebeljev bi jim preskrbeli možje pravice stanovanje v »Lahovci«, kjer pa Radovljiško vodo 24 ur prav nič ne obrajtajo, mora že slaba biti. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 21. 8. 1901

Obrtna zadruga za radovljiški okraj. Spoštovanim obrtnikom se naznani, da so pravila obrtniške zadruge za sodni okraj radovljiški potrjena. Obrtniki se naj za to zadrugo zanimajo, ker bode vsakemu v korist. V svrhu posvetovanja o tej zadrugi bo dne 25. avgusta t. l. na vrtu gostilne gospoda Kosmača v Radovljici sestanek obrtnikov.

Vir: Slovenski narod, 23. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (7). Kredit je tako dragocena stvar, da danes brez kredita nobeden trgovec kupčevati ne more; zato je pa tudi glavna skrb vsakega kroparsko – kamnogoriškega trgovca, da si ohrani kredit. Žebljarska obrt in trgovina brez kredita danes takoj zastane.

Fužine in boljcen so podrti in stoje. Železo kupujejo vsled tega današnje dni trgovci pri »Kranjski obrtni družbi na Savi«, ali pa pri tvrdki »Mühlbacher & Nachfolger« v Borovljah na Koroškem, nekaj tudi od kneza Schwarzenberga na Štajerskem in v Železnikih od Globočnikov. Trgovci imajo le malo kredita, razun nekaj večih tvrdk. Tu se očitno pokaže potreba zadruge. V družbi je moč. Spoznavši, da si je treba pomagati, ustanovili so v Kropi leta 1895. »Prvo zadrugo za žebljarske in druge železne izdelke«. Največ zaslug, da se je uresničila ta ideja, ima g. cesarski svetnik Ivan Murnik, † dr. Supan in domači župnik Hoenigmann. Vsak trgovec je dal nekaj tisočakov, in tako so pridobili precej kredita in si tudi lahko naročili skupaj več vagono v železa in v delo vzeli več delavcev kovačev.

Mrtvega kapitala, al i bolje rečeno, doma spravljenega denarja kroparski in kamnogoriški trgovec navadno nima. Vse svoje novce ima založene v kupčiji, in pogostokrat se marsikateri vsled izplačil delavcem sobote bolj boji, ko kmet eksekutorja, ker ni še dobil od trgovcev nakazanega denarja. V zvezi so s poštno hranilnico

avstrijska pa tudi z ogrsko. Da so tudi z bankami v zvezi, mi ni potreba šele omeniti, ker te poravnajo razne tuin inozemske menjice. Pripovedujejo pa trgovci sami, da na ta način so največ izgubili plačil za žeblje po svetu. Lahko bi še jedno Kropo kupili, toliko so le sedaj živeči trgovci razdali raznim falirancem.

Žebljarija je modi podvržena tako kot krila dražestnih gospic in gospa. Kdor je napredoval z modo, tisti trgovec dobro stoji, kdor pa ni vedel, kakšno blago pojema, katerega se vedno manj proda, moral se je sam uničiti. Še sedaj imajo razni trgovci za tisoče kron nerabnega blaga, katero ni več vredno, kot rena. Pred 15 leti so v Kropi kovali skoraj same konjake, danes lahko jeden kovač vse nakuje. Jedino za turške konjake, imenovane »kamelarje«, dobe večja naročila. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 23. 8. 1901

Darila. Družbi sv. Cirila In Matoda so od 1. do 20. avgusta poslali: ... župnik V. Aljančič na Dobravi pri Kropi, ker se radi boleznim ni mogel udeležiti vel. skupščine v Mariboru 10 K.

Vir: Slovenski narod, 23. 8. 1901

Legar v Kropi. Piše se nam: Tukaj se je pričel sumljivo širiti tifus (vročinska bolezen); baje je že 12 oseb bolanih na tej bolezni. G. doktor iz Radovljice je že konstatiral omenjeno bolezen. Tudi pred 2 leti je razsajal tifus. G. nadučitelj in ga. učiteljica sta ležala več mesecev in šola je bila dalj časa vsled tega zaprta. Kaj je vzrok bolezni? Morda voda, ali kakšna druga stvar — kumare?

Vir: Slovenski narod, 24. 8. 1901

Prva žrebljarska in železo-obrtna za-
druga v Kropi pri Kamnigorici
vsprejme spretnega
korespondenta ozir. **knjigovodjo.**
Pisane ponudbe z dostavkom letne
plače vposlati so naravnost zadrugi. 1780-3

Slovenski narod, 24. 8. 1901

Legar v Kropi. Piše se nam: Z ozirom na notico iz Kroepe, da je več bolnih na »tifusu«, naj popravi m sledeče: Gosp. dr. Voves je konstatiral pri jednem bolniku tifus, pri jednem je še dvomljivo, jeden je že ozdravil. Več ljudi je bolnih pa le vsled tega, ker so baje preveč jedli novi krompir in kumare, in nimajo prave vročine ter so čez nekaj dni že zdravi. Da sem sporočil to notico, je vzrok gosp. župan L. Hafner. Rekel je zvečer v gostilni, ko se je govorilo o bolezni, da je že naznanil slavnemu ces. kr. okrajnemu glavarstvu, da je več bolnih. Čez nekaj časa pisal sem dopisnico vpričo celega omizja in so nekateri tudi prečitali dopisnico. Toliko v pojasnilo o kroparski bolezni. / Jos. Korošec, učitelj.

Vir: Slovenski narod, 29. 8. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (8). Kar je Pariz za modo kril, to je Kropa za modo kovanih žbljev. Železnikarji znajo kovati le malo vrst žbljev, vsled tega jim primanjkuje dela. Kropar zna vse in se takoj privadi izdelovati različne žblje. Kamnogoričan je le za bolj »grobno delo«; sicer pa je tako sedaj v modi le »grobna roba«. Letošnje leto so že zvršili v Kropi in Kamnigoric 35 vagonov samo velikih kladovcev (Eisenbahnschienen-Nägel) poleg več vagonov različnih manjših in večjih žbljev. Edino tvrdka Jurij Magušar je pretočeni mesec odposlala blizu 20 vagonov raznih vrst žbljev, ker spomladi in jeseni je sezija za žblje. Vse leto pa ima prometa nad 80 vagonov žbljev, katero delo zvrši približno 200 delavcev. Drugi trgovci pa po 2, 5, 10, 30 itd. Veliko se izdelata tudi raznovrstnih verig, lopat, krampov, sekir, vil, klanf itd. V Kropi je izboren ključavničar Fr. Ažman, kateri izdeluje različne decimal tehtnice, pa tudi velike tehtnice za cele vozove tehtati. Ne smemo podcenjati izdelovatelja kovaških mehov, tvrdke M. Zupan in sin, katera ne razpečava svoje dobre robe le v domačih deželah, temveč tudi v inozemstvu.

V Kropi in Kamnigoric kujejo možje, žene, dekleta, otroci, še celo šestletno slabotno dekletce je lansko leto nekaj ur na dan kovalo. Iz mojega razreda je lansko leto kovalo 26 učencev, oziroma učenk do 8 ure, a potem so prišli v šolo.

Kovati pričenjajo zjutraj ob 5., 4., 3., celo ob 2. uri. V soboto navadno ob 3. ali celo ob 2. uri. Prenehljaje imajo od 8. do 9. ure in od 1. do 2. ure, ob 4. uri četrť ure. Ob 6. uri popoldne vse neha z delom. Delo je jako naporno. Služi se po različnosti žbljev. Pri nekateri vrsti se več zasluži, pri drugi pa manj. To rodi nevošljivost, a trgovec ne more dajati blaga v zgubo.

Vsak moški kovač zasluži na teden po 3-8 gld., nekateri tudi več, če je boljše blago v delu. Ženske zasluži po 2-4 gld. Otroci primerno manj. Neredno življenje v soboto, nedeljo in ponedeljek vzame jim skoraj ves zaslužek, vendar vseh ne smem metati v eden koš. Nekaterim vso čast, pošteno skrbe za svojo rodovino.

Navedem naj tukaj še imena žbljev. 1.) Drobnina za obutev, čevlje itd.: cvikelni, petanci, navdarjenci na 3, 4, 5 in 6 žlakov, jagri, 1—6 ft = 1000 komadov. 2.) Konjaki: engliš, franceziš, nemški fason, ledenjaki, turški konjaki, imenovani kamelarji. 3.) Razne vrste z okroglo glavo: od 6 ₪ do 200 ₪ = 1000 žbljev. . / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 4. 9. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (9). 4.) Razne vrste z okroglo glavo: od 1 tisoč do 16 tisoč na dunajski cent. 5.) Šifnegelni od 5-16 col dolgosti. 6.) Lafetennegelni. 7.) Platnegelni. 8.) Žblji za strešne kljuge in pante z okroglo glavo. Žblji na dva žlaka ali peruti: 9.) V Srbijo in Bosnijo gredo debeluni ali bošnjaški žblji od 3-12 col dolgi in se pošiljajo v zabojih po 25 ali 50 kg teže. 10.) V Istrijo, Dalmacijo, Grško in Levanto se pošiljajo tudi na dva žlaka (udarca), in sicer 40, 30, 18, 12, 9, 6, 3 in tisoč na dunajski cent ali 56 kg. 11.) Tudi sortiment gre v te kraje imenom: kanali, poldrug. 2, 3, 4, in 70 trati. 12.) Okroženi se tudi pošiljajo v te kraje za dela ob morju, to so: od 10, 15, 20, 30, 40, 70 g tisoč in pianeti od 5 do 16 col. Pianeti se prodajajo tudi pocinkani. 13.) Kladovčki, ki rabijo rudokopnim, malim, srednjim in velikim železnicam za pribijanje šin, in sicer na eno kljuko imenovani kaveljni, na dve

kljuki kladovčki in s pasjo glavo, imenovani »psi«. 14.) Vsake baže žebli naročeni po uzorcih. N. pr. Letnice železniškim pragom (švelerjem) imenovani numare, kateri se navadno le pocinkani prodajajo.

S tistimi žebljarskimi izdelki, ki so se začeli izdelovati na strojih naglo in v velikej množini, se žebjarji-trgovci ne morej več kosati. To je prevzela »Kranjska obrtna družba na Savi« in drugi. Izdelujejo pa se mašinski žebli tudi v Kropi pri tvrdki S. Pirc. Žebljarska zadruga pa si je omislila razne stroje za izdelovanje »kavaletov« (vojaških železnih postelj). Pred 3 leti jih je izdelala 6000 komadov v treh poletnih mesecih in dobila za nje od vojaškega ministrstva okoli 40.000 gld. Lansko leto se je pa pri 1000 komadih opekla. Prevzeti niso hoteli desek, dokler se niso posušile in to je trpelo blizo enega leta. Razne škarje za železo rezati goni voda. Pred Božičem je pri zadrugi kovaški mojster iz »obrotno-tehnološkega muzeja na Dunaju« poučeval en mesec tukaj tri kovače izdelovati umetne okraske, cvetlice itd. Dva sta bila tudi že po mesec dnij na Dunaju, kjer sta se učila v muzeju. Ravno sedaj pa stavijo pri zadrugi »mašino za pobijanje velikih kladovčkov« (Schienennagel), katero so dobili baje od istega muzeja. Ali bode to Kropi v napredek ali v škodo, učila nas bode najbližja bodočnost?

Kovači kujejo v vigencu (kovačniči) Vigencev je 20; opuščeni pa tudi približno toliko. V vsakem vigencu je najmanj ena ješa (Esse) ognjišče. Nekateri vigenci imajo tudi po 4 in celo 5 ješ. Na ješi so ognji (po kroparsko ognja). Ognjev je toliko, kolikor je štokov ali nakoval, kateri so v kamenite panjove vdeleni. Pri vsakem nakovalu je eden kovač, če pa dela velike žeblje, šifnegelne in kladovce, ima pomagača-hlapca. Vsak kovač ima svoj ogenj na enem in istem ognjišču ali ješi. S to naredbo so odstranjeni prepiri zaradi porabe oglja. Ognji so razvrščeni okolu vretena, na vrhu vretena je kuhinja peharove velikosti, kjer po 3- 4 kroparske gospodinje žgance ali pa fržolovec kuhajo. Doma kuhajo le v nedeljah in svetkih.

Kako pa se kujejo žebli?

V kotu vigenca stoji nadušljiv stavec, meh. Meh goni domač motor, katerega vrti voda. Meh daje sapo in ta je napeljana v ješo, da od spodaj gori piše v »iželje«, kateri so v sredi ognjev. Iželji so priprava, da sapo razdele. V ogenj se vtakne cajn in ondi razbeli, potem na nakovalu okoniči (ošpiči) in v primerno dolgost stegne, od čajna odseka, v nagležen vtakne in pobije ali glavo naredi. Gospoda moja, tako se cveč delajo, pa tudi kroparski tavženti. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 5. 9. 1901

Slovenski narod, 5. 9. in 11. 9. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (10). Po potresu 1895. l. sem se pošilil proti nekemu trgovcu in sem rekel: Sedaj boste dobre kupčije sklepali. Odgovori mi: Ljubljana še dveh kroparskih kovačev ne more rediti. Kam tedaj gre blizu 200 vagonov žebeljev in družega železnega blaga? Po vseh avstrijskih deželah. Tekoči mesec se pošiljajo kladovci na Dunaj za državne železnice. Veliko blaga odvzame tvrdka Greinitz v Gradcu in Trstu. Mnogo se ga izvozi na Ogrsko v razna mesta, dalje v Bosno, Hrvaško, Srbijo, Rumunijo, Grško in Levanto. Vendar v Turčiji so že večinoma izpodrinili Angleži, Francozi, Belgijci in Nemci naša rojake. Belgijci dajo 5-10 »šifnegelnov« mašinskih za enega kropar-kamnogoriškega, seveda mehke in krhke, a množina zmaga dobroto. Iz Salonika se pripelje tuje blago po železnici v Belgrad, po črnem morju in Donavi pa še v Galacu in Brajli naše blago srečava z angleškimi, francoskim in belgijskim.

Že Valvazor omenja Kroparje in Kamnogoričane, da so posebnih navad pa različnih dobrih, še več pa slabih lastnostij. Sedanji rod pije rad bržanko, še rajši pa žganje. Plača se približno v Kropi 6-7 tisoč gld. daca od vina, piva in žganja. Ves okoliš pa bi gotovo dal do 13 tisoč gld., če bi se tu špirit zadacal, pa že zadacan pride. Trikratna vrednost daca da vrednost pijačam. Žalibog veliko je! Vsak Kropar ima svoj »špicnamen«, in le po teh imenih se kovači kličejo med seboj. Tudi učenci imajo že svoja imena. Imena so precej trivijalna, vendar originalna in vsako ime svojo zgodovino. Še prekrščen je marsikateri. Krstna imena so popačili. Tudi hišam in vigencam niso prizanesli. Neka velika hiša je vknjižena na ime »Fovšaritnica«, vigenc pa na ime »Dolgart«. Navedem naj še, kaj se zgodi na velikonočni ponedeljek. Isti dan popoldne se igrajo razne igre za »Dolgo njivo«, kamor gre vse, kar leze in gre. Edino bolniki doma zdihujejo: Nikdar več ne bom za dolgo njivo. Včasih so godli tudi godci tam. Za glad in žejo je dobro preskrbljeno. Še Vipavke s pomerančami imajo sejm. / Spisal nadučitelj Jos. Korošec.

Vir: Slovenski narod, 6. 9. 1901

Novo uradno poslopje v Radovljici. Justično in finančno ministrstvo sta ukrenili, da se sezida v Radovljici posebno jednonadstropno poslopje za okrajno sodišče in za davčni urad. Stroški bodo znašali 79.500 kron.

Vir: Slovenski narod, 6. 9. 1901 / V mapi Predvojne gradnje (1800-1915)

Shod v Radovljici. V soboto, 7. t. m. se vrši shod volilcev ob 7.30 zvečer v Vinko Hudovernikovi restavraciji v Radovljici, na katerem nastopi kakor kandidat za deželni zbor g. dr. A. Ferjančič.

Vir: Slovenski narod, 6. 9. 1901

Shod v Radovljici. Piše se nam: Dne 7. t. m. zvečer se je vršilv salonu Hudovernikove restavracije v Radovljici volilni shod, katerega je sklical državni poslanec g. dr. A. Ferjančič. Obširni prostor je bil napolnjen. Prišli so sami pristaši narodno-napredne stranke, klerikalcev ni bilo na shodu. Predsednikom shoda je bil soglasno izbran župan gospod A. Roblek. Po pol ure trajajočem, z navdušenjem in dobro-klici sprejetem govoru, je bil gospod dr. Andrej Ferjančič soglasno sprejet za kandidata za deželni zbor. Povdarjati moramo, da na shod ni bil nihče posebno vabljen, da je bilo dotično vabilo samo v »Slovenskem Narodu« razglašeno, da se je pa vkljub temu zbralo tako lepo število volilcev iz vseh stanov. Vidi se, da ima meščanstvo zavest, da mora ono obvarovati deželo pred klerikalno večino v deželnem zboru. To se bode zgodilo, če prav se bode danes dne 8. t. m. molil v cerkvi rožni venec za »srečni« izid volitev.

Vir: Slovenski narod, 9. 9. 1901

Obrt in trgovina z žebli in železnimi izdelki v Kropi in Kamni gorici (11). Mali trgovci oblazijo tudi nekaj bližnjih dežela, akoravno samo slišijo po nemško, vendar se pobaha kateri, kako zna nemško. N. pr. Lukec (že davno umrl) je bil v Pontafelnu. Na mostu v Pontebo ga ustavi vojaška straža in mu zavpije, — kakor je sam pripovedoval: »Holt merdo! Lukec iz Kroepe. Bos trogst? Žeblje!« Ferdamanc, ko bi ne znal tako nemško, javeljne bi me spustil čez.

V Malborget ja pa naročil v gostilni: Za en groš braten pa solaten.

Za Kropo na griču »Barigla« so nekoč Kroparji stražili Francoza, da bi ne prišel iz Selc v Kropo. Sedeli so v vrsti po grebenu in si pripovedovali o francoskih strahovih. Načelnik jih navdušuje in ponudi vsakemu požirek iz čutare. Med tem pa opominja, kako morajo meriti s puško itd. Vsak pa, ko je že pil, se presede poleg zadnjega, da bi ne streljal prvi na Francoze. Zdaj pa zapazi prvi, da je zopet prvi in pravi: »Ferdamanc«, Francozi bodo kmalu tu, »pomo«, udere je proti Kropi, drugi pa za njim.

Pripoveduje se tudi, kako je cesarica »Marija Kolezija« zibala cesarja Jožefa, ko je bil neki Kropar pri njej z neko prošnjo. Radovljičani tudi vedo, kako so bili Kroparji »fest«, da se je iz luže ogenj delal itd.

Povem naj še, da je »Štefulova Mica« rajnkemu ingeneurju Pozniku narodne pesmi pravila, katere je g. dr. Štrekelj v Matičnih knjigah objavil. V Kropi ima vsak posluh. Božičnih pesem znajo več sto skoraj vsi ljudje, katere berači pri »koledi« pojejo po vsem radovljiškem okraju. Dokaj bi še lahko pripovedoval, a naj bode zadosti. Takšni so običaji v žebljarski »mali Ljubljani«. Razne mineralične zbirke in narodopisne stvari pa si lahko vsakdo ogleda pri g. Karolu Pibrovcu. Naslednje knjige so mi služile: Valvazor,

Dimitz, Argo, Zgodovina in zvonovi radovljiške dekanije, Parapat, Letopis »Slov. Matic« 1892. Koblar. Hvala lepa tudi g. V. Levcu, kateri mi je blagovolil več stvari popraviti.

Vir: Slovenski narod, 10. 9. 1901

Zopet požar v Kropi. Danes ob 6. uri zjutraj je nastal v Kropi zopet ogenj. Pogorele so tri hiše. Začelo je goreti pri tisti hiši, kjer je zadnjič ogenj jenjal, od tam se je ogenj pomikal dalje do šole.

Vir: Slovenski narod, 10. 9. 1901

Slovensko pevsko in bralno društvo „Triglav“ v Radovljici priredi dne 14., 15. i n 16. t. m. vselej ob po 18. ur i zvečer znanstveno predavanje, h kateremu se vabijo tudi nečlani.

Vir: Slovenski narod, 12. 9. 1901

Slovenski narod, 12. 9. 1901

Iz „Tomčeve koč“, planinske podružnice radovljiške, na Begunjsici bilo je ukradenih, najbrže pretečeni teden, osem posteljnih odej »plaht«. Tat, ki je doslej še neznan, je najbrže zlezel skozi okno, ker je bilo zunanje odprto, a znotranje ubito, ko se je tatvina zapazila. Storilcu se še ni prišlo na sled, četudi je orožništvo vse bližnje in obmejne druge postaje obvestilo o tej tatvini.

Vir: Slovenski narod, 14. 9. 1901

Slovenski narod, 16. 9. 1901

Obrtniška zadruga za radovljiški sodni okraj ima 22. t. m. ob treh popoldne brez ozira na vreme v gostilni pri Basteljnu v Radovljici občni zbor. Člani naj pridejo zanesljivo in naj pozovejo tudi pomočnike, da se zbora udeleže, ker pripadajo zadrugi. Zadruga je korist, vsem skupaj ustanovljena. Vspored: I. Razlaganje pomena društva. II. Volitev predsednika in podpredsednika. III. Volitev 9 odbornikov in 3 namestnikov. IV. Stavljenje raznih predlogov. Ako kdo pomotoma ni dobil vabila naj se oglasi pri podpisnem odboru pri katerem se dobivajo tudi pojasnila.

Vir: Slovenski narod, 19. 9. 1901

Več radovljiških katoliških naprednjakov vpraša, kdaj bo dovolila Njegova milost škof Bonaventura (Pogorevčkov Tone), da se sme »Rudeči prapor« čitati, da ne bomo pogubljeni? Saj so idrijski mokači s svojim izdajstvom ta greh izbrisali iz škofovega registra pri deželnozborski volitvi.

Vir: Slovenski narod, 25. 9. 1901

Zažigalca so dobili. Iz Kroke se nam piše: Izdal se je danes požigalec Kroke. Enajstkrat je zažigal, a le petkrat se mu je posrečilo zanetiti ogenj. Nocojšnjo noč je zažigal v Kotlu pri Herculnu, a so v pravem času zapazili tleči ogenj. Orožniki so ga danes že odvedli k c. kr. okrajni sodnji v Radovljico. Kroparji bodemo sedaj vsaj v miru in brez skrbi spali.

Vir: Slovenski narod, 8. 10. 1901

Izjava.

Tvrška Janez Jax in sin v Ljubljani dala je v različnih časopisih natisniti zoper mojo osebo neko „Svarilo“. Zoper besedo „Svarilo“ moram odtočno protestirati, ker bi si p. n. občinstvo lahko mislilo, da sem jaz tvrdki Janez Jax in sin kaj poneveril, kar je popolnoma **izključeno**, kajti jaz imam od iste tvrdke v rokah jako **pohvalno izpričevalo** z dne 25. septembra 1901.

Delal sem za tvrdko Janez Jax in sin od leta 1888 in sem se prepričal, da ta tvrdka **ne dela nikakih strojev**, temveč samo **stojala za stroje**. Stroje same pa si naroča iz **nemškega rajha** od tvrdke Clemens Müller ter iz različnih **madjar-skih tovaren**. Odstopil sem od privandranega Janeza Jaxa in sin in pristopil k **pošteni domači tvrdki Janez Sartori v Radovljici** ter se priporočam slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih šivalnih strojev, kmetijskih strojev, **štedilnih ognjišč, železja za stavbe in vseh ključavničarskih potrebščin**.

Vsa naročila hode **domača tvrdka Janez Sartori v Radovljici** točno in dobro izvršila.

S spoštovanjem

(2254-1) **Hugon Böhn.**

Slovenski narod, 16. 10. 1901

Pomanjkanje stanovanj v Radovljici je jako občutno in so nekateri uradniki v največji stiski za bivališča. Vlada je vsled tega od radovljiške občine zahtevala, da mora sezidati hišo s šestimi stanovanji, drugače, da se uradi premeste iz Radovljice. Občina hoče temu ugoditi, sezidati novo šolo in staro šolo predelati za stanovanja. Vsled te kalamitete se je zopet zavlekla zgradba novega uradnega poslopja, ker vlada se neče prej odločiti za to stavbo, dokler ne bo pre skrbnjeno za stanovanja.

Vir: Slovenski narod, 22. 10. 1901 / V mapi Predvojne gradnje (1800-1915)

Posestvo

se **prostovoljno proda** v Mošnjah na Gorenjskem št. 10. pri Radovljici. Obsega 2 orala njiv, 4 orale travnikov, 2 orala sadnega vrta, vse v dobrem stanu, tudi hišo in nov hlev. Cena 3900 gid. Več se izve pri posestniku v Mošnjah št. 16, pošta Redovljica. (2359)

Slovenski narod, 26. 10. 1901

Izžrebani porotniki. Za prihodnje zasedanje porotnega sodišča v Ljubljani, ki se začne 2. decembra, so bili izžrebani za porotnike gg.: ... Luka Grilc, posestnik in trgovec v Zapužah (Radovljica),

Vir: Slovenski narod, 31. 10. 1901

† **Janko Kalan.** V starosti 46 let umrl je včeraj v Radovljici višji davčni nadzornik, gospod Janko Kalan. Pokojnik ni bil samo odličen uradnik, ampak tudi zvest in značajan narodnjak, tudi v časih, ko je bilo to vsakemu uradniku v veliko škodo. V mlajših letih je pokojnik tudi na slovstvenem polju poskušal. Spisal je več podlistkov za »Slov. Narod« in preložil več iger za »Dramatično društvo«. Bodi vrlému možu ohranjen prijazen spomin!

Vir: Slovenski narod, 2. 11. 1901

†

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem tužno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo v njegovem nezapodljivem sklepu našega preljubljenega soproga, oziroma očeta, gospoda

Janka Kalana
c. kr. višjega davčnega nadzornika

danes ob polt 1. uri ponoči, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 46 let, poklicati v boljše življenje.

Pogreb dragega ranjega boče v nedeljo, dne 3. novembra ob 4. uri popoldne. Sv. maše zadušnice se bodo darovale v farni cerkvi v Radovljici.

Predragega ranjega priporočamo v blag spomin, (2409)

V Radovljici, 1. novembra 1901.

Leopoldina Kalan, soproga. — Milan, Zožja, Danica, Favel, otroci.

Slovenski narod, 2. 11. 1901

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu oktobru 1901 je 182 strank vložilo 82.389 K 98 h, 133 strank vzdignilo 33.480 K 98 h. 13 strankam se je izplačalo posojil 20.360 K, denarni promet 283.655 K 45 h.

Vir: Slovenski narod, 6. 11. 1901

Povodnji. Iz Radovljice se nam poroča, da je Bohinjska Sava odnesla Cajhnov jez in žago. Most so morali celo noč stražiti.

Vir: Slovenski narod, 18. 11. 1901

Osebne vesti. Davčni kontrolor v Ribnici g. Janko Globočnik pride kot davčni referent k okr. glavarstvu v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 25. 11. 1901

Slovenski narod, 27. 11. 1901

Stranska blagovna postaja Bled (postaja Lesce-Bled) se zapre. C. kr. ravnateljstvo državnih železnic naznanja, da se za prometno okrožje postaje Lesce-Bled od dne 15. julija 1897. naprej n a Bled u napravljena stranska blagovna postaja dne 30. novembra 1901 za nadalje zapre.

Vir: Slovenski narod, 28. 11. 1901

Slovenski narod, 28. 11. 1901

Slovenski narod, 30. 11. 1901

Osebne vesti. Poštar v Radovljici gosp. Fran Pavlošič je imenovan višjim poštarjem.

Vir: Slovenski narod, 3. 12. 1901 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu novembru 1901 je 184 strank vložilo 74.521 K 20 h, 156 strank vzdignilo 53.402 K 94 h. 22 strankam se je izplačalo posojil 25.338 K, denarni promet 235.651 K 35 h.

Vir: Slovenski narod, 4. 12. 1901

Efektna loterija. Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici naznanja, da se vrši žrebanje nepreklicno dne 31. dec. t. l. ter opozarja vse p. i. društva in osebe, ki so prevzele razpečavanje srečk, da skupiček pravočasno dološljejo, ker veljajo po srečkanji le one srečko, ki bodo plačane do 31. decembra opoldne. Ob enem prosi omenjeno društvo, da se mu vse one srečke, za katere ni upanja, da bi se omenjenega dne razpečale, vrnile nemudoma odboru, da jih zamore pravočasno še drugam odposlati. Ker so dobitki zares lepi in vrednostni in ker se je njih število od prvotno določenega roka znatno pomnožilo, upa si društvo do omenjenega dne razpečati še vse srečke. Zatoraj prosimo, naj nihče z zavlačanjem ne škoduje tako koristnem društvu, kojega je prireditev te loterije stalo ogromni napor. Izžrebane številke objavile se bodo takoj potom listov in po razpečevalcih.

Vir: Slovenski narod, 9. 12. 1901

Žrebanje loterije gasilnega društva v Radovljici bode na Silvestrov večer ob 8. uri zvečer v gostilni g. V. Hudovernika. Do 8. ure neplačane srečke niso več veljavne. Po srečkanju koncert društvenega orkestra.

Vir: Slovenski narod, 30. 12. 1901

.....

Slovenski narod, 2. 1. in 8. 1. 1902

Jerbas jajec je vrgel na tla neki porednež Mariji Megličevi iz Verblenj. Ženska je šla ob kraju ceste, ko se je pripeljal mimo voz in jo je jeden na vozu sedečih sunil, da je z jerbasom vred padla. V jerbasu je bilo za 8 K jajc.

Vir: Slovenski narod, 8. 1. 1902

Iz črnega brloga. V Radovljici so ustanovili »katoliško izobraževalno društvo«. V biblioteki imajo baje pratike zadnjih let, a Radovljičani ostanejo menda vse jedno »grešni«.

Vir: Slovenski narod, 9. 1. 1902

Odvetnikov na Kranjskem je vseh skupaj 34, in sicer jih je v Ljubljani 20, v Kranju in v Kočevju po 2, v Novem mestu 3 in po jeden v Litiji, v Postojni, v Radovljici in v Krškem.

Vir: Slovenski narod, 9. 1. 1902

Svarilo!

Čuje se od več strani, da pravi gospa J. L., da je le tehtnica njenega moža J. L. veljavna — Opozarjam pa stranke, da je le moja tehtnica koncesionirana in sem le jaz zaprisežen v celem radovljiškem okraju.

Lesce, dné 7. januarja 1902.

Matej Dobida

(49)

po dom. Majdnik.

Slovenski narod, 9. 1. 1902

Iz črnega brloga. Radovljiški kapelan definira »kršč. stranko« takole: ona je zastopnica katoliške cerkve. Lepa zastopnica!

Vir: Slovenski narod, 14. 1. 1902

Okrajno glavarstvo v Radovljici. V proračunskem odseku je posl. baron Schwegel pri razpravi o proračunu notranjega ministrstva sprožil mej drugi m tud i misel , naj se okrajno glavarstvo v Radovljici premesti na Bled. Sicer je, če smo prav poučeni, to vprašanje že rešeno, in sicer v tem smislu, da ostane okrajno glavarstvo tudi še zanaprej v Radovljici, a vzlic temu si štejemo v dolžnost, z vso odločnostjo ugovarjati proti vsakemu u takemu poskusu. Blejski občini želimo vse dobro in je naša stranka vedno in pri vsaki priliki to tudi dejansko pokazala, v tej zadevi pa Bleda ne more podpirati. Bled raste in se razvija tudi brez okrajnega glavarstva, Radovljica pa propade, če se ji vzamejo uradi. Naše načelno stališče je, da naj bodo uradi nastanjeni v mestih in to stališče bomo vedno in z vso vnemo zastopali. V tem slučaju pa zastopamo tudi interese uradništva, če nasprotujemo preložitvi okrajnega glavarstva, ker gmotne razmere uradništva niso take, da bi si kak uradnik želel premestitve na Bled . Kakor rečeno, mislimo sicer, da je stvar že rešena v prid Radovljice, če pa bi še ne bila, povemo brez ovinkov, da se bodo zastopniki napredne narodne stranke v vseh zastopih tej nameri zoperstavili in napeli vse sile, da jo preprečijo.

Vir: Slovenski narod, 18. 1. 1902

Pojasnilo.

Na podlagi koncesije in odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Radovljici z dne 21. avgusta 1899. l. št. 12535, imam javno koncesijonirano tehtnico, katera je bila vedno v pravem času cementirana ter sem bil kot imejitelj svoje tehtnice pri c. kr. okr. sodišču v Radovljici zaprisežen, obstojiti toraj v Radovljiškem okraju dve javni koncesijonirani tehtnici.

V Lescah, 15. januarja 1902.

Ivan Legat.

Slovenski narod, 21. 1. 1902

Iz črnega brloga. Neki katoliški dopisnik iz Kroke je v »Slovincu« o zadnjem soc. dem. shodu v Radovljici pisal, da je bilo »izvanredno veliko soc. dem. iz Kroke navzočih«. Drugi dopisnik je to popravil, češ, v Kropi so baje katoličani. Kdo teh dveh kat. resnicoljubov ima prav?

Vir: Slovenski narod, 1. 2. 1902

Afera iz Kroke. Andrej Eržen iz Kroke, samski kovač, je menda priden fant, kajti predkaznovan je šele 12-krat... Meseca oktobra p. l. je sedel v radovljiškem zaporu. Kot jetnik je pa delal zunaj; prišli so neki znanci in mu dali piti. Žganje je pa v Erženu rodilo nepremagljivo hrepenenje po zlati svobodi in — popihal jo je. V Kamnigorici je spil še nekaj »štamperlov« in tako prišel precej korajžen v Krope. Tam so imeli že telegrafično naznanilo o njegovem begu in kmalu ga je uljudno pozdravil stražnik Štular in pozval »v imenu zakona« seboj. No, kovač je pa bil korajžen in kričal: »Tvojo aretiranje je neč! Tvoja postava je neč! a Potem je zopet pobegnil, a stražnik ga je ujel in hotel ukleniti. Temu se je pa zoperstavil in pri tem zgrabil bajonet. V tem trenutku pa ga je stražnik sunil v stegno. Naložili so ga potem na voz in odpeljali. Ko vpraša predsednik pričo obč. svet. Štularja iz Kroke: »Ali je vedel toženec, kaj dela v pijanosti?« mu priča odgovori: »To morete pač sami presoditi ...« Sodni dvor je tudi v istini sam presodil in dal tožencu 8 mesecev težke ječe s postom vsaki mesec. Zdaj je torej pridni kovač šele ta trinajstikrat v luknji.

Vir: Slovenski narod, 1. 2. 1902

Za svojo prodajalno z mešanim blagom sprejemem v manufakturi dobro izurjenega

trgovskega pomočnika
ali
prodajalko
potem
blagajničarico

ki je vsaj nekoliko vešča komptoarskega dela in

magacinerja

če tudi ni v trgovini izurjen, in sme biti oženjen, (314-1)

Otto Homann v Radovljici.

Slovenski narod, 3. 2. 1902

Poroka. Poročil se je včeraj g. Alojzij Žebre c. kr. sodni pristav v Radovljici z gdč. Franjico Strojevero hčerjo posestnika v Zapužah. Čestitamo!

Vir: Slovenski narod, 4. 2. 1902

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu januarju 1902 je 263 strank vložil 89.444 K 65 h, 248 strank vzdignilo 79.641 K 18 h. 34 strankam se je izplačalo posojil 27.420 K, denarni promet 286.351 K 34 h.

Vir: Slovenski narod, 7. 2. 1902

Pojasnilo.*)

Leta 1875. v Zagrebu rojeni, sedaj v Lescah bivajoči kleparski mojster **F r a n c Ž u ž e k**, ki je bil obdolžen, da je svojega učenca **Janeza Muleja** dne 12. avgusta tako tepel, da je zbolel, je bil dne 24. januarja pri deželnem sodišču oproščen, ker se je skazala laž **Janeza Muleja** in njegovega očeta, katera sta slednjega obdolžila le iz maščevanja.

Franc Mulej je namreč izgubil neko civilno pravdo v Radovljici, ter se hotel odškodovati z maščevanjem, katero mu je tudi spodletelo.

(377) **Franc Žužek.**

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Slovenski narod, 10. 2. 1902

Slovenski narod, 12. 2. 1902

»Slovenec« z veliko vnemo objavlja razne zaroke in poroke. Z ozirom na to se nam piše iz Radovljice: Mi nimamo nič proti temu, saj tudi mi radi izvemo, kdo je stopil v sladki jarem zakonskega stanu. Samo nekaj se nam čudno vidi. Pri vsakem ženinu je resnicoljubni »Slovenec« povedal, s katero nevesto se je poročil, le pri znanem klerikalnem gostilničarju Gabrijelčiču iz Brezij je bil prostor za nevesto prazen. — Nam se je to čudno zdelo. Morda bi pa to zagonetko razvozlal fajmošter Berlic, ki se tako rad ž njim vozi, ali pa p. Jožef v samostanu, kjer sta ga cuknila že marsikateri glažek. Le vkup, pobožni romarji!

Vir: Slovenski narod, 18. 2. 1902

Izpred sodišča. Tip klerikalca. Okrajna sodnija v Radovljici je obsodila pred kratkim navdušenega klerikalca, 39-letnega posestnika Tineta Vidica iz Ljubnjega na Gorenjskem, radi prestopka na 4 dni zapora. Mož je vložil priziv, s katerim se je imela deželna kot prizivna sodnija včeraj pečati. Cela stvar je bila taka: Dne 29. decembra m. l. je toženec Vidic napadel pred cerkvijo v navzočnosti raznih ljudi Valentina Kocijančiča z besedo »liberalec«, s katero ga je hotel pred dobrimi katoličani osramotiti in — po izreku neke priče — napraviti utis, kakor da bi Kocijančič ne imel prave vere. Toženec pravi sicer, da je hotel nasprotnika z besedo »liberalec« le »počastiti«, a kdor pozna neizobraženo, poneumnjeno ljudstvo na kmetih, kdor pozna oni klerikalni fanatizem, kojega je zabila naša duhovščina ljudem v glavo, bode razumel, kakšno je to »počeščenje«. Beseda »liberalec« sama na sebi ni žaljiva, a pomisliti se mora, kako in v kaki okolici ter na kak način jo je rabil toženi klerikalec Vidic, ki je notabene že večkrat predkaznovan, in sicer tudi radi tatvine. Tak človek, ki hoče smešiti človeka v pametni družbi z imenom stranke, je tepec in vsakdo se bode njemu smejal. A človek, ki stori tako sramotenje v družbi neumnih fanatikov, bi spadal pred sodnijo pravzaprav radi

nevarnega hujskanja. Na tem stališču je tudi prizivno sodišče stalo in dobri katoličan bode moral v kljub svojemu prizivu v luknjo, akoravno se mu je kazen zmanjšala radi njegovih nedolžnih otrok.

Vir: Slovenski narod, 21. 2. 1902

Touristika v zimi. Vrli turist g. R ... k ml. iz Radovljice je dne 25. t. m. prišel iz Kamne gorice, opravljen s krpljami, po 60 cm visokem snegu čez Polje, Police, Bohinčeve peči, Bukovlje in Predtržko brv v dveh urah srečno v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 27. 2. 1902

Predavanje. Po občnem zboru radovljiške podružnice slovenskega planinskega društva dne 6. marca predaval bo g. župnik Aljaž o projektovanih delih in o hotelu v Vratih. Začetek zanimivemu predavanju ob 5. uri v V. Hudovernikovi restavraciji.

Vir: Slovenski narod, 3. 3. 1902

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarju 1902 je 188 strank vložilo 52.261 K 44 h, 164 strank vzdignilo 48.419 K 30 h. 31 strankam se je izplačalo posojil 23.920 K, denarni promet 221.631 K 34 h.

Vir: Slovenski narod, 4. 3. 1902

Proda se ali v najem odda
hiša s posestvom
na glavnem trgu v Radovljici
== **pod jako ugodnimi pogoji.** ==
V hiši je gostilna, mesarija in pekarija. — Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«. (574—1)

Slovenski narod, 8. 3. 1902

Na prodaj
je hiša s proste roke, pripravna za vsako obrt, v prijaznem okraju v Predtrgu pri Radovljici na Gorenjskem. (653—1)
Ime pove upravništvo »Slov. Naroda«.

Slovenski narod, 18. 3. 1902

Vožnji red državne železnice														
od 1. maja 1902.														
Ljubljana - Trbiž.														
* 541	1224	705	1151	356	1000	iz	Ljubljane (juž. kol.)	v	326	712	1116	444	851	*
544	1227	708	1154	359	1003	v	Ljubljana (drž. kol.)	iz	322	709	1113	441	848	838
545	1225	713	1158	402	1004	iz		v	319	706	1111	436	845	835
553	1226	723	1206	410	1012	↑	Vižmarje	↑	312	699	1104	429	838	828
603	1245	733	1216	421	1022	↑	Medvode	↑	303	690	1095	420	827	816
615	1255	747	1230	435	1031	↑	Škofja Loka	↑	251	638	1043	407	815	804
627	126	804	1246	451	1045	↑	Kranj	↑	235	626	1031	354	801	790
632	110	809	1250	456	1048	↑	Sv. Jošt (postajal.)	↑	231	620	1026	346	792	781
633	133	823	105	511	1102	↑	Podnart-Kropa	↑	221	610	1016	336	782	771
.	146	841	122	529	1118	↑	Otoče (postajal.)	↑	215	604	1010	329	775	764
.	154	853	133	541	1122	↑	Radovljica	↑	202	594	999	318	764	753
.	201	904	143	561	1132	↑	Lesce-Bled	↑	155	542	953	312	715	704
.	213	914	153	600	1143	↑	Žerovnica (postajal.)	↑	174	535	940	293	692	681
.	235	925	204	611	1153	↑	Javornik	↑	177	521	933	245	651	640
.	.	930	209	611	1153	↑	Jesenice	↑	131	525	927	289	615	604
.	241	943	221	627	1200	↑	Hrušica (postajal.)	↑	113	507	910	281	627	616
.	302	1004	243	649	1229	↑	Dorje	↑	125	477	852	291	605	594
.	315	1018	265	701	1241	↑	Kranjska Gora	↑	124	435	841	149	553	542
.	322	1032	309	715	1255	↑	Radeče-Bela Peč	↑	122	477	825	191	538	527
.	↓	Trbiž	↓

Z * zaznamovani vlaki vozijo samo ob nedeljah in praznikih od 1. junija naprej.

Slovenski narod, 30. 4. 1902

Učiteljsko društvo za radovljiški okraj zboruje v četrtek dne 15. maja t. l. popoldne ob 3. uri v šolskem poslopu v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 10. 5. 1902

Več spretnih krojačev
 za trajna večja in boljša dela vsprejme
 takoj (1097-2)
Josip Pogačnik
 krojač v Radovljici.

Slovenski narod, 10. 5. 1902

Poskusen ulom. Neznani zlikovec se je v noči od 13. na 14. t. m. utihotopil v pisarno stavbnega podjetnika Ceconija v Radovljici in s krampom poskusil razbiti železno blagajno, v kateri je bilo 80.000 K. Poskus se pa ni posrečil.

Vir: Slovenski narod, 20. 5. 1902

Slovensko planinsko društvo radovljiške podružnice vabi tem potom najvljudneje k otvoritvi nove poti iz Radovljice čez Savo v Kamnogorico v nedeljo, dne 1. junija l. l. Zbirališče v Radovljici na trgu. Odhod k mostiču in otvoritev ob 2. uri popoldne. Ob 3. uri popoldne na vrtu restavracije gosp. pl. Kappusa v Kamnogorici zabava (petje, godba). Ob neugodnem vremen u se vrši otvoritev nedeljo pozneje.

Vir: Slovenski narod, 28. 5. 1902

Radovljiška podružnica »Slovensko planinsko društvo« otvori dne 1. junija t. l. svojo novo pot, držečo od Radovljice v Kamno gorico preko novega savskega mosta. Dosti se je že govorilo o tej novi napravi in bila so celo mnenja, da naprava mostu in tega novega pota ne spada v področje delovanja planinskega društva. Ta misel pa je bila napačna; nova pot ni samo najkrajša zveza med Radovljico in Kamno gorico ter vasmi onostran fare, nego bode tudi prav zanimiva glede na krajevne prizore in radi razsežnega razgleda. Pot vodi iz Radovljice proti jugu na prijazni hribček, ki leži tik pod Radovljico, in od tod na levo od pokopališke cerkve po jarku, ki drži od Radovljice med mestom in Predtrgom navzdol proti Savi. Tukaj stoji močno napravljeni most , ki pa je pripravljen seveda le z a hojo, ne

za vožnjo. Približno v sredini reke sloni most na velikanski skali in ima torej zanesljiv temelj. Z mosta se nudi diven pogled na mogočno Savo. Ta pogled mora zadovoljiti tudi razvajeno oko. Onkraj mosta se bode vila pot kvišku po obrežju do vasi Mošnje. Nadaljnja pot vodi po tem pobočju kvišku na vrh hribovja, razprostirajočega se med savsko in lipniško dolino (v le tej leži Kamna gorica). Pot je prav zanimiva in dobro urejena; posebno na vrhu je interesantna, ker se vije ob robu skalovja, katero je že marsikdo občudoval, vozeč se po železnici od velikega predora naprej proti Radovljici. V tem skalovju je tudi pečina, katera je znana po tukajšnjem rojaku dr. Tomanu kot pesnikova pečina. Od vrha hriba pridemo v nekaj minutah do Kamne gorice. Vsa pot se prehodi lahko v »tri četrt« ure; ker je bogata naravnih krasot, vrhu tega pa prav lahka, in ker bode povsod preskrbljeno za udobnost posetnikov, pridobi nova pot gotovo velik pomen za širši promet, posebno za nedeljske izlete, in se bode kosala celo z Vintgarjem. Kamnogoriška

okolica je »Slovenskemu planinskemu društvu« hvaležna za to pot.

Vir: Slovenski narod, 30. 5. 1902

Slov. plan. društvo. K včerajšnjemu našemu poročilu o novi poti Radovljica-Kamna gorica, ki nam je došlo od privatne strani, prosi nas radovljiška podružnica pripomniti, da je ukrenjeno vse, kar je mogoče, da postane nova premostitev Save in pot, zares udobna zveza dotičnih krajev ter prijetna izprememba za izlete na Gorenjsko (Vintgar je pač nedosegljiv) in da je skrbljivo za prijetno zabavo udeležencem otvoritve. Na svidenje torej!

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1902

Izlet radovljiške podružnice »Slov. planinskega društva« k otvoritvi nove poti in novega mostu iz Radovljice čez Savo-Kamna gorico 1. junija t. l. se je lepo obnesel. Udeležba iz Radovljice, Kranja, Tržiča, Ljubljane, Bleda itd. je bila velikanska. Ob pol 3. uri odkorakali so izletniki z godbo iz Radovljice. Na vidnih mestih nove poti vihrale so slov. trobojnice. Pred novim mostom, okinčanem z zelenjem in zastavami je došlece pozdravil načelnik radovljiške podružnice g. Roblek. Brhke Gorenjke so most »zašrangale«. Roblek je s tem mostom in novo potjo dokazal, da delovanje »Slov. planinskega društva« ni samo za šport, temuč velike važnosti v narodnogospodarskem oziru, ter goji tudi narodno zavest. Pevci so zapeli »Mila naša domovina«, godba pa zaigrala veselo koračnico, na kar se je most odprl in izletniki so odkorakali čez njega. Med potjo so krasni razgledi, klopi, napisi in table s panorami. V gostoljubni restavraciji

g. pl. Kapusa v Kamni gorici se je razvila vesela zabava ob petju in godbi. V imenu osrednjega odbora »Slov. planinskega društva« govoril je načelnika namestnik g. dr. Tominšek, ki se je med drugim zahvalil gospodu Robleku in vsem odbornikom radovljiške podružnice za neumorno delovanje. Pozdravil je zastopnike češke podružnice, kranjske in ziljske, ki so se izleta udeležili. Zahvalil se vsem onim, ki so gmotno podpirali to lepo napravo itd. Profesor dr. Prusek, ki se mudi sedaj na Bledu, je pozdravljaj v imenu češke podružnice, ter povdarjal, da češki narod z veseljem opazuje gibanje Slovencev, še posebej delovanje »Slov. planinskega društva«. G. Roblek je potem imenom naštel in zahvalil dobrotnike, ki so omogočili napravo novega mostu in nove poti, ter posebej naštel udeležnike, kakor podžupana dr. Bleiweisa pl. Trsteniškega, poslanca Pirc-a, Cir., ravnatelja Šubica itd.

Vir: Slovenski narod, 2. 6. 1902

V začasni pokoj je šel okr. glavar v Radovljici Jakob Rubelli pl. Sturmfest.

Vir: Slovenski narod, 18. 6. 1902 / V mapi Okrajno glavarstvo

Z rešilnim vozom so prepeljali v deželno bolnico Marijo Mrak, služkinjo iz Radovljice. V šali jo je sunil neki fant v kuhinji, da je padla vznak čez železni lonec in si zlomila križ.

Vir: Slovenski narod, 8. 7. 1902

Več stoletna tisa. Z ozirom na včerajšnjo našo notico se nam poroča, da je tako drevo, gotovo tudi več sto let staro, v vasi Zg. Lipnica v Radovljiškem okraju v neposrednji bližini razvaline Wallenburške.

Vir: Slovenski narod, 10. 7. 1902

Novo sodnijsko poslopje v Radovljici je dograjeno sedaj do strehe in pričeli so že staviti strešino. Žal, da tudi s to erarično stavbo nimamo popolnega veselja, ker ista je že danes malone v vseh delih premajhna in posebno za zemljemerski in davčni urad ne bode

primernega prostora v novi sodniji. Zapore so morali že mej zidanjem razširiti.

Vir: Slovenski narod, 21. 7. 1902 / V mapi Predvojne gradnje v Radovljici

Štirirazredna ljudska šola v Radovljici je imela v zaključenem šolskem letu razun nadučitelja še dva učitelja in eno učiteljico. Šolo je obiskovalo koncem leta 101 deček in 81 deklic. Vspeh je bil dovoljen, ker prestopi v višje razrede 70 dečkov in 60 deklic. S šolo so spojeni tudi tečajji obrtno-nadaljevalne šole.

Vir: Slovenski narod, 1. 8. 1902

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juliju 1902 je 186 strank vložilo 66.287 K 64 h, 128 strank vzdignilo 30.243 K 27 h. 48 strankam se je izplačalo posojil 62.670 K, denarni promet 267.345 K 63 h.

Vir: Slovenski narod, 1. 8. 1902

Premovanje konj v Lescah. Dne 2. septembra l. l. vrši se premovanje z državnimi konjerejskimi darili v Lescah in se bo skupaj razdelilo 14 daril, v vrednosti 440 kron ter 9 svetinj, delitev se izvrši v treh oddelkih, in sicer za kobile z žrebetom, mlade kobile in

žrebice. Obdarovanci iz Bohinja smejo se s svojimi žrebečimi kobilami udeležiti tudi premovanja v Lescah, toda v tem slučaju morajo vrniti deželno darilo. Z ozirom na lepe vspehe prejšnjih let, posebno na one v lanskem letu, pričakovati je obilne in lepe udeležbe in se konjerejci in prijatelji iste osobito na premovanje v Lescah opozarjajo.

Vir: Slovenski narod, 5. 8. 1902

Izžrebani porotniki. Za prihodnje zasedanje porotnega sodišča v Ljubljani, ki se začne 4. septembra, so izžrebani kot porotniki gg.: ... Anton Dolžan iz Radovljice.

Vir: Slovenski narod, 7. 8. 1902

„Posojilnica v Radovljici“
razpisuje
službo tajnika
z začetno plačo 1400 K, ali po zmožnosti tudi več. Službo bode nastopiti **dne 1. septembra t. l.** Ponudbe s pričevali naj se pošiljajo do **dne 21. avgusta t. l.** na **dr. J. Vilfana, odvetnika v Radovljici.** (1871—1)

Slovenski narod, 7. 8. 1902

Učenec
14 let star, ki je dovršil vsaj 4 razrede
ljudske šole, dobrih starišev, se sprejme
v trgovino z mešanim blagom (1864—1)
L. Fürsager v Radovljici.

Slovenski narod, 7. 8. 1902

Gorelo je v Radovljiški okolici dva dni zaporedoma in sicer 6. in 7. t. m. Prvikrat v Begunjah, kjer je zgorel kozolec posestnika Iv. Avseneka, drugikrat v Bodeščah in je ogenj upepelil postrešje male kmetijske hiše. V prvem slučaju je škoda precejšnja, ker je bil kozolec poln in nezavarovan, pod istim pa je bilo shranjeno več gospodarskega orodja.

Vir: Slovenski narod, 9. 8. 1902

Čevljarstvo orodje (1889-1)
z izvrstnim **strojem** in nekaj **hišne**
oprave, pripravno za vsakega mojstra in
pomočnika, se po ceni proda. Več se izve v
Radovljici, Pod mestom št. 12.

Slovenski narod, 9. 8. 1902

Požar. Te dni je gorelo pri gostilničarju g. Ivanu Avseniku v Begunjah v radovljiškem okraju. Škode je 1000 K.

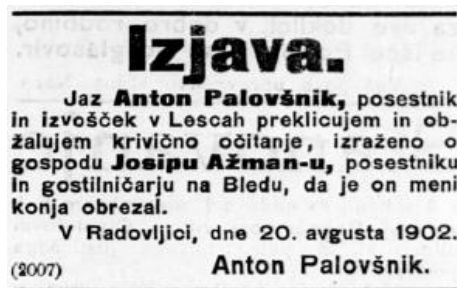
Vir: Slovenski narod, 12. 8. 1902

Več izurjenih
krojaških pomočnikov
sprejme takoj (1926-1)
Josip Pogačnik
krojaški mojster v Radovljici, Gorenjsko.

Slovenski narod, 13. 8. 1902

Letoviščarjev v radovljiškem okraju je letos posebno mnogo. Ne samo na Bledu, kjer je malone vse zasedeno, temveč tudi v Begunjah, Polčah, Breznici, Kranjski gori, dalje v Radovljici, Lescah in Bohinju je prav dosti tujcev iz raznih krajev. Zelo živahno je istotako v turistik, posebno prihaja mnogo Čehov v naše planine, pa tudi drugih ne manjka. Žal, da je v zadnjem času vreme premnogokrat pokvarilo hribolazcem in letoviščarjem veselje in je to objednem vzrok, da letos še nismo dosegli število prejšnjih let.

Vir: Slovenski narod, 16. 8. 1902

Slovenski narod, 23. 8. 1902

Iz Begunj na Gorenjskem se nam piše: Kakor je bilo že čitati, se je letos po vsej Gorenjski, tedaj tudi pri nas v Begunjah in okolici število tujcev pomnožilo. Kdo pa tudi rad ne poleti v najlepše, divne kraje naše mile Kranjske, v prekrasni radovljiški okraj, kjer imamo, — smo že bodisi v rajskem Bledu ali v planinske flore in zdravega zraka polnih Begunjah, ali kje drugej, — vedno mnogo prikupljivih in znamenitih izletov izborne, ne predrago postrežbo in še dokaj drugih privlačnih sil. Pri nas se nastani, posebno v Begunjah samih in v prijaznih Poljčah vsako leto mnogo tujcev. Pretečeno nedeljo je imela tukajšnja kmetijska podružnica v Poljčah, v prostorih g. V. Šturma, to je v restavraciji g. F. Mihla, tombolo, katera se je prav dobro obnesla, kajti dohodkov je bilo čez 100 K. Navada je, katero je g. restavrater F. Michl, ki ima mnogo veselja do kmetijstva, sam vpeljal, da preskrbi on vse dobitke za tombolo, katere potem tam bivajoči tujci plačajo. Zato mu bodi na tem mestu iskrena zahvala, posebno še, ker je letos zadnje leto, ko je podružnici na ta način pomagal, kajti z novim letom se preseli v restavracijo g. Hirschmana v Radovljici. Hvala gre pa tudi onim, ki so kakorkoli si bodi pripomogli k boljšemu uspehu izvršitve imenovane tombole. Naj še dodam, da je tukajšnje prostovoljno gasilno društvo, katero je priredilo svojo tombolo pretečeni mesec v prostorih g. I. Avsenika, imelo dovoljen uspeh. To društvo obstoji, če se ne motimo, že 20 let; zato mu želimo mnogo uspeha ter mnogo čilih močij, da bode rastlo, cvetelo in se okrepilo.

Vir: Slovenski narod, 29. 8. 1902

Slovenski narod, 29. 8. 1902

Pustite ljudstvu kruh. Iz Radovljice se nam piše: Pošteno ste ožigosali, g. urednik, oblastnega župnika v Kropi, ki se vtika v stvari, ki ga prav nič ne zadevajo in ne spadajo v njegov delokrog. Mi bi lahko še kaj pridejali, a upamo, da bodo zavedni Kroparji boj pošteno izvojevali. Takim konsumarjem boj do skrajnosti! To so tisti svetopisemski prodajalci, za koje je le Kristov bič. Lep par temu konsumarju je od njega neločljivi kamnogiški fajmošter. Ta vedno žejni mož bi rad na lahek način obogatel. Pred časom je hotel delati konkurenc o našem svečarju ter si je za svečarijo že vzel — patent. Naš svečar ga je seveda pognal v njegov brlog nazaj in tako je plačal patent zastonj. Drug poskus za bisago. Letos so bogato obrodile marelice na vrtu tega g. fajmoštra. Zdaj pa konkurenc napove medlim Vipavkam, ki z velikim trdom tako težko služijo svoj trdi kruh. Marelic kilo prodaja po 60 kr. Pa kako premeten je! Da si jih »zaarati« po 52 kr., češ, jih saj gotovo prodam, če bi jih bilo drugod veliko. Ko pa pride prodajalka, jih ne da pod 60 kr. Pa recite, da ta mož ni rojen — konsumar! Kam pridemo, če bodo duhovniki vsak košček kruha odgriznili bednemu ljudstvu izpred ust. Prosimo popravka, g. fajmošter, saj v »Slovincu«, toda zapomnite si, da bomo prižgali bakljo sredi vašega farovža in potem nikar ne tožite in ne zdihujete, če bomo — brezobzirni.

Vir: Slovenski narod, 12. 9. 1902

Posestvo se proda

iz proste roke blizu Brezij v Mošnjah. Isto je pri farni cerkvi in šoli, pripravno za gostilno ali trgovino, v dobrem stann. Posestvo s travniki in gozdi vred se ceni na **2800 gld.** Za polovico denarja se čaka.

Natančneje pove **Lovro Pristavc**, mesar in posestnik v Radovljici. (2213—2)

Hišno poslopje

se da ali **v najem, ali se prostovoljno proda** v Radovljici. Ondi izvršuje lastnik sam sedaj gostilniško, mesarsko in pekarsko obrt ter ima lastno klavnico, ki je bila z dovoljenjem gosposke napravljena za celo radovljiško občino. Hiša je enonadstropna ter se lahko odda stanovanje za dve rodbini. Lahko se tudi napravi krasen gostilniški vrt.

Natančneje pove **Lovro Pristavc**, mesar in posestnik v Radovljici. (2214—2)

Slovenski narod, 13. 9. 1902

Osebne vesti. Za okrajne glavarje na Kranjskem so imenovani: ... g. Detela pride v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 15. 9. 1902

Razglas.

Mestna hranilnica v Radovljici je v svoji odborovi seji dne 12. septembra t. l. sklenila, **obrok za vložitev pisemenih ponudb za zgradbo hranilničnega poslopja do 1. oktobra 1902 podaljšati.**

Pismene ponudbe za skupno zgradbo so torej vložiti **do 1. oktobra 1902 do 12. ure dopoludne.**

Načrti, proračun in pogoji ležijo v hranilnični pisarni na vpogled.

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Radovljici,
dne 15. septembra 1902.

(2251—1)

Slovenski narod, 16. 9. 1902

Dobro izurjenega
urarskega pomočnika
sprejme (2271—1)
Anton Murovec
urar v Radovljici.

Slovenski narod, 19. 9. 1902

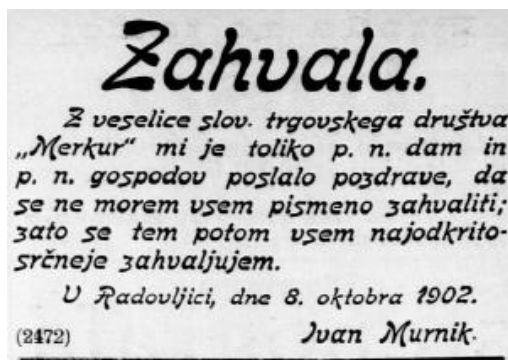
Oton Homann v Radovljici
v sprejme
magacinerja
in (2341—1)
voznika za pivo.
Isti kupi tudi obrabljeno
prodajalniško opravo, por-
tale in sode v vsaki velikosti.

Slovenski narod, 26. 9. 1902

Posojilnica v Radovljici imela je v tretjem četrtletju denarnih prejemkov 182.932 K 55 h in 169.984 K 57 h izdatkov, torej 352.967 K 12 h skupnega denarnega prometa., v primeri k lanskem letu s 335.461 K 63 h za 17.505 K 49 h več. Hranilnih vlog vložilo se je med tem časom 119.375 K 67 h, dvignilo pa 70.455 K 56 h, torej se je več vložilo 48.920 K 11 h. Leta 1901 bilo je za ta čas vloženo 100.216 K 27 h, dvigneno pa 61.622 K 17 h, torej več vloženo 38.694 K 10 h in v primeri k letošnjemu letu za 10.226 K 01 h manj. Novih posojil se je izplačalo 60.600 K, vrnil o 35.122 K 88 h kar izkazuje več izposojenih 25.477 K 12 h, torej za 13.800 K 78 h več nego v pretečenem letu z 11.676 K 34 h. V tuje denarne zavode uložilo se je tekom III. četrtletja 29.000 K in v poštno hranilnico 4.840 K 59 h, v skupnem znesku 33.840 K 59 h, nasprotno se je dvignilo

12.406 K. Da je to gotovo lepi napredek dokaz zdravega poslovanja, je brezdvomno in javlja posojilnica v Radovljici, da obrestuje tudi v naprej hranilne vloge po 4.5 % izposojuje pa na zavarovani kredit po 5.25 %, na osebni kredit po 6 %.

Vir: Slovenski narod, 7. 10. 1902

Slovenski narod, 9. 10. 1902

Pri kegljanju ponesrečil se je 28. m. m. v Radovljici mizarski pomočnik Franc Kepic iz Zaloga, občina Brezovica v kamniškem okraju. Ko je zagnal kroglo, mu je spodrsnilo in je padel ter se udaril tako hudo na glavo, da so ga morali prepeljati v bolnico.

Vir: Slovenski narod, 13. 10. 1902

Osebne vesti. ... Konceptni praktikant pri okr. glavarstvu v Radovljici g. Rajko Svetek je premeščen v Litijo.

Vir: Slovenski narod, 27. 10. 1902

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu oktobru 1902 je 216 strank vložilo 50.322 K 08 h, 163 strank vzdignilo 24.355 K 31 h. 24 strankam se je izplačalo posojil 21.608 K, denarni promet 243.551 K.

Vir: Slovenski narod, 5. 11. 1902

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu novembru 1902 je 187 strank vložilo 57.739 K 44 h, 168 strank vzdignilo 52.176 K 78 h. 30 strankam se je izplačalo posojil 34.458 K, denarni promet 287.663 K 43 h.

Vir: Slovenski narod, 4. 12. 1902

Slovenski narod, 11. 12. 1902

Nezgodna. Danes opoldne pripeljali so v deželno bolnico posestnika S. Stroja iz Zapuš pri Radovljici. Doma mu je padlo bruno na levo nogo in mu jo v členku zlomilo.

Vir: Slovenski narod, 15. 12. 1902

Trgovska in obrtniška zbornica. ... Zbornica se je izrekla za to, da se mestni občini Radovljica dovoli šest novih letnih sejmov.

Vir: Slovenski narod, 30. 12. 1902

Slovenski narod, 31. 12. 1902

.....

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu decembru 1902 je 236 strank vložil. 79.219 K 67 h, 181 strank vzdignilo 48.659 K 74 h, 32 strankam se je izplačalo posojil 34.420 K, denarni promet 316.324 K 36 h.

Vir: Slovenski narod, 3. 1. 1903

Gosp. Andrej Grčar, v Radovljici 8 K nabral pri veseli družbi na Silvestrov večer pri 'Žanu' v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 3. 1. 1903

Razpisana služba. Razpisano je mesto poštnega odpravnika pri c. kr. poštnem uradu (III/5) v Dovjem pol. okraj Radovljica proti pogodbi in kavciji 400 kron; letna plača 450 K, uradni pavšal 120 K in letni pavšal 504 K. Prošnje v teku treh tednov na poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Vir: Slovenski narod, 9. 1. 1903

Slovenski narod, 26. 1. 1903

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu januarju 1903 je 204 strank vložil 52 228 K 96 h, 186 strank vzdignilo 35.612 K 79 h. 30 strankam se je izplačalo posojil 41.928 K, denarni promet 286.336 K 45 h.

Vir: Slovenski narod, 3. 2. 1903

Miha Benedičič sploh Miklavževc mizarski pomočnik v Lipenci je v Radovljici (v predmestji), ker je nočil z nekim tovarišem istemu vzel suknjič in klobuk in potem neznan kam pobegnil, letos začetkom meseca januarja se je pa vtihotapil na Savici v Sokličevo hišo in tam zopet izmaknil nekaj moške obleke; on dejanja ne taji, obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Vir: Slovenski narod, 4. 2. 1903

Družbi sv. Cirila in Metoda je zapustil sredo, 4. t. m., v Ljubljani pri sv. Krištofu pokopani 2. načelnik žebljarske zadruga v Kropi g. Luka Kenda približno 4000 kron . Akopram je g. radovljiški odvetnik dr. Janko Vilfan ljubeznivo pohitel ter nam z ekspresnim pismom naznanil to žalostinko za naš narod, vdeležiti se vendar le družbino vodstvo ni moglo mrtvaškega sprevoda, ker je obvestilo došto šele včeraj 5. t. m. opoldne. Hvaležno domoljubnemu možu kličemo v grob: naj mu je vsedobri Bog vseplačnik!

Vir: Slovenski narod, 6. 2. 1903

Velika plesna veselica »Zabavnega kluba v Radovljici«, katera se je vršila dne 7. svečana t. l. v prostorih gosp. Egidija Hirschmana se je nepričakovano dobro obnesla. Novoustanovljeni klub priredil nam je veselico, kakršne ni bilo možno že dolgo let prirediti in pri kateri so bili le boljši sloji prebivalstva mesta Radovljice in nje okolice zastopani. Zbranih je bilo okrog 80 oseb, med tem lepo število dam. Vkljub majhnemu prostoru udeležilo se je plesa zlasti pa štirih kvadril, kotiljona in »Siroče« veliko število navzočih. S prepričanjem je možno reči, da zamore »Zabavni klub« z njegovim prvim nastopom s zadovoljnostjo gledati v prihodnost. Želeti je, da bi klub pod vodstvom neutrudljivega gosp. predsednika dr. Vilfana vspeval tudi v prihodnje tako, kakor nam je

v kratkem času pokazal in to tembolj, ker se je v našem mestu dosedaj jako malo skrbelo bodisi za prirejanje zabavnih večerov, kakor tudi izletov itd. Pripomniti je še, da je bila kuhinja in klet g. Michl-na izborna, postrežba točna; naša godba na lok pa neutrudljiva.

Vir: Slovenski narod, 13. 2. 1903

Slovenski narod, 16. 2. 1903

Slovenski narod, 21. 2. 1903

Slovenski narod, 23. 2. 1903

Uboj. V noči dne 25. t. m. okrog 8. ure zvečer je v privatni hiši Helene Pogačnik v Kropi ubil njen sin Rudolf Pogačnik delavec, star 20 let, mlinarja in snubača njegove matere Ivana Pfeiferja. Ubijalec se je včeraj sam ovadil pri sodnji v Radovljici. Krasni nasledki

predpustnega misijona v Kropi, kateri je ljudstvo popolnoma zbegal. Lepe sadove rode Marijine družbe itd. V kratkem več o misijonu o neprestanih pridigah proti „Slov. Narodu“ in o boju proti vsem, ki ne plešejo kakor klerikalci godejo.

Vir: Slovenski narod, 27. 2. 1903

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesec u februarju 1903 je 186 stran k vložilo 46.778 K 37 h, 164 stran k vzdignilo 37.803 K 84 h. 30 strankam se je izplačalo posojil 34.500 K, denarni promet 276.431 K 34 h.

Vir: Slovenski narod, 3. 3. 1903

Opr. št. A 399/2,5 **Oklic.** (677-1)

Na prošnjo priglašanih dedičev dovoljuje se prostovoljna javna dražba v zapuščino **Jere Rozman iz Spodnjega Otoka št. 23** spadajočega posestva vlož. šte. 140 kat. obč. Otok, obstoječega iz zidane hiše št. 23, v kateri se je izvrševal gostilniški obrt, z gospodarskim poslopjem, dveh njiv, treh travnikov in štirih gozdov. — S hišo vred proda se za gostilniški obrt namenjena priprava in pohištvo.

Posestvo se izključno za 10.000 K in se ponudbe pod izključno ceno ne sprejmejo. Tabularnim upnikom ohranijo se njih zastavne pravice brez ozira na visokost kupnine.

Prodajalec pridržuje si pravico, prodajo v osmih dneh odobriti.
Kupnina se ima položiti v sodne roke.
Pogoji dražbe leže tUSDno v vpogled.

C. kr. okrajna sodnija v Radovljici, odd. I.
dne 2. marca 1903.

Slovenski narod, 7. 3. 1903

Razglas.

Razpisuje se

zgradba nove štirikazredne šole v Radovljici.

Dražbeni pogoji, načrti in proračun so na upogled v občinski pisarni v Radovljici.

Ponudbe, katerim se mora priložiti petodstotni vadij, naj se vložijo pri podpisnem do **23. marca t. l. opoldne.** (684-1)

Krajni šolski svet v Radovljici
dne 4. marca 1903.
Predsednik: **Janez Novak.**

Slovenski narod, 9. 3. 1903

Comment [r1]:

Trgovskega pomočnika
kateri mora biti izboren prodajalec,
sprejme za svojo trgovino mešanega
blaga (878—1)
O. Homann v Radovljici.

Slovenski narod, 9. 3. 1903

Comment [r2]:

Opr. št. A399/2/5. : **Dodatek** (716)
k tusodnemu oklicu od 2. marca 1903 A 399/2/5.
Prostovoljna dražba zapuščine **Jerice Rozman**, vlož. št. 140 kat
obč. **Otok**, se bode vršila
dné 9. aprila 1903
pričenši ob 9. uri dopoludne na lici mesta v **Spodnjem Otoku št. 23.**
C. kr. okrajna sodnija v Radovljici, odd. I.
dne 10. marca 1903.

Slovenski narod, 12. 3. 1903

Comment [r3]:

Posojilnica v Radovljici
vabi svoje zadržnike na
občni zbor
ki se bode vršil
dne 23. sušca 1903
v društveni pisarni.
Dnevni red:
1. Potrjenje letnega računa za
l. 1902.
2. Razdelitev dobička.
3. Volitev ravnateljstva.
4. Volitev nadzorstva. (742)
5. Slučajnosti.
Zaključek in bilanca ležita društ-
venikom v pisarni na upogled.

Slovenski narod, 14. 3. 1903

Comment [r4]:

Odpri: 17. 3. 1903

.....

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu januarju 1904 je 315 strank vložilo 141.991 K 55 h, 212 strank vzdignilo 53.753 K 79 h, 20 strankam se je izplačali posojil 22.200 K, denarni promet 353 654 K 34 h.

Vir: Slovenski narod, 1. 2. 1904

Op.: Pomotoma pregledano samo to.

.....

Živega metulja, takozvanoga malega koprivarja, je našel učitelj g. Ivan Šemrl v Lescah 1. t. m. v odprtem podstrešju šolskega poslopja pri - 12 stopinj Celzija in ga nam doposlal. Letošnja zima ima pač svoje posebne muhe!

Vir: Slovenski narod, 8. 1. 1906

Slovenski narod, 15. 1. 1906

Radovljiška godba se je ustanovila v Radovljici. Načelnikom je izvoljen g. Oton Homan, njegovim namestnikom pa gosp. Josip Hronek.

Vir: Slovenski narod, 17. 1. 1906

Premembe v finančni službi. ... Finančni koncipist gosp. Alojzij Huth je premeščen od davčnega referata v Radovljici k onemu v Krško.

Vir: Slovenski narod, 18. 1. 1906

Slovenski narod, 19. 1. 1906

»Triglav« v Radovljici priredi v nedeljo, dne 21. januarja ob 7. uri zvečer v pritličnih prostorih radovljiške graščine (desno) igrokaz v treh dejanjih „V Ljubljano jo dajmo!“ Spisal J. Ogrinc. Po igri prijateljski sestanek v hotelu Bastl, kjer se vrši ples in prosta prijateljska zabava. Sodeluje radovljiški orkester.

Vir: Slovenski narod, 20. 1. 1906 / V mapi hotel Bastl

„Triglav“ v Radovljici priredi v nedeljo, 28. januarja t. l. prvo poljudno-znanstveno predavanje. Predava član »Akademije« iz Ljubljane, odvetniški kandidat Anton Dermota o temi: „Znanstveni socializem«. Predavanje se vrši v salon u Bastlnovega hotela. - Pričetek ob 3. uri popoldne. - Vstopnina 10 vinarjev.

Vir: Slovenski narod, 25. 1. 1906 / V mapi hotel Bastl

Jeseniški „Sokol“ priredi svoj veliki predpustni ples na Svečnico, 2. februarja t. l., v prostorih g. E. Guština. Svira radovljiška godba. Vstopnina 1 K. Že lansko leto je bil ta ples v celi naši dolini najlepši, najzabavnejši in najbolj obiskan. Upati smemo, da bo letošnja plesna prireditev lansko še v vsakem oziru nadkrilila. Na veselo svidenje torej!

Vir: Slovenski narod, 27. 1. 1906

Lovski ples. V soboto 10. svečana pridite vsi lovci in lovski prijatelji v Lesce k Wuchererju na lovski ples. Za ta izvanredni ples se je sestavil poseben odbor, ki skrbi za velikanske priprave. Vabila se bodo razpošiljala prihodnji teden. Odbor radovljiških lovcev.

Vir: Slovenski narod, 29. 1. 1906

Zavedna slovenska občina je v Mošnjah pri Radovljici, kjer je občinski odbor soglasno sklenil, da se odpravijo v srenji vse dvojezične table in se nadomeste s samoslovenskimi. Bi tudi v drugih slovenskih občinah ne bilo napačno!

Vir: Slovenski narod, 29. 1. 1906 / V mapi Občina Mošnje

Društvo „Triglav“ je v Radovljici edino društvo, ki zbira pod svojim okriljem vse, brez razlike stanu. Društvo ima svojo smer in se ostro razločuje od onih mnogoštevilnih

bralnih društev po deželi, ki niso ne krop in ne voda. »Triglav je priredil 31. I. I. predstavo »Županove Micike« s kratkim predavanjem o pomenu Ant. Linharta za slovensko lepo književnost. Radovljiški diletantje so igro vprizorili jako dobro. Naravnost imenitno se je izvajala vloga »Glažka«, »Županove Micike« in »Župana«. Tudi druge vloge so bile dobro rešene. Igra je zelo ugajala in zelo številno občinstvo je dalo duška svoji zadovoljnosti z živahnim aplavzom. Dne 20. t. m. pa se je priredila Ogrinčeva narodna igra »V Ljubljano dajmo«. Brez dvoma je ta igra ena izmed najboljših, kar jih ima slovenska izvirna dramatska literatura. Kakšno privlačno moč ima, dokazuje dejstvo, da mnogo obiskovalcev ni moglo več dobiti potrebnega prostora. Marljivi Radovljiški diletantje so se sicer zelo potrudili, toda poznalo se je, da zahteva ta veseloigra popolnoma izvežbanih igralskih moči. Zelo dobro je bilo drugo dejanje, ki se vrši v Ljubljani. Pred vsem nam je ugajala Marica in njen ljubimec dr. Snój. Tudi prvo dejanje je ustrezalo, med tem, ko je bilo zadnje dokaj slabše. Vendar je igra splošna ugajala, zakaj igralci so se potrudili. Izrekla se je želja, da bi se priredilo še več takih predstav in od pridnosti in resnosti igralcev imamo pričakovati še mnogo. Dasi so razmere, kar se tiče družabnega življenja dokaj neugodne v Radovljici, smemo vendar upati, da se to izpremeni. Predvsem bi pa opozorili Radovljiško občino, da bi začela končno vendar skrbeti zato, da bi se dobili tudi v Radovljici za take namene primerni prostori, ki jih ima danes že skoraj vsaka vas. / Občinar.

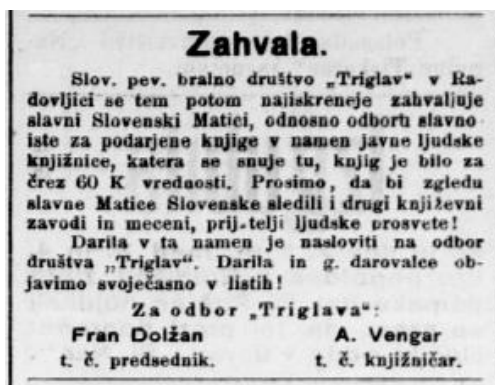
Vir: Slovenski narod, 29. 1. 1906

Lovski ples v Lescah bo dne 17. svečana.

Vir: Slovenski narod, 30. 1. 1906

„Šramel“-kvartet koncertuje dne 4. svečana na veselici gasilnega društva v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 1. 2. 1906

Slovenski narod, 10. 2. 1906

Premembe v davčni službi. Davčni pristav g. Franc Predalič je premeščen iz Radovljice v Metliko, davčni pristav g. Ivan Kušar iz Kranja v Radovljico in davčni

praktikant gosp. Vincencij Pirnat iz Višnje gore v Kranj. Davčni praktikant g. Albert Primec v Ribnici je dodeljen davčnemu referatu v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 13. 2. 1906

Lovski ples. Zanimanje za lovski ples, ki ga prirede radovljiški lovci v soboto dne 17. t. m. v Lescah pri Wuchererju, je velikansko. Saj ni čuda. Wuchererjev salon se izpremeni v pravi pravcati gozd. Tu boš videl lovce z nabitimi puškami, ki čakajo na zajce, lisico, srnjake i. t. d. V drugem kotu se bodo podila čreda divjih koz. Taki in slični prizori se bodo videli na lovskem plesu, z salona boš prišel na plesišče, kjer bode prav pridno svirala slavna radovljiška godba. To bode veselje za plesalke in plesalce. Ako bode kdo hotel povedati komu o kakšni tajni lovski steči, šel bode ž njim v prvo nadstropje, kjer bode našel vse male in velike sobe izpremenjene. Vsedel se bode pod drevo in povedal pri kozarcu dobrega vina lajno prijatelju lovsko srečo. Torej ne zamudile, lovci in lovski prijatelji in prijateljice, prilike in pridite dne 17. februarja t. l. zvečer ob polosmih vsi v lovski ali promenadni obleki v Lesce k Wuchererju.

Vir: Slovenski narod, 13. 2. 1906

Učiteljska imenovanja. Deželni šolski svet je v svoji zadnji seji imenoval: .. v Radovljico pride gdč. Marija Skaberne, v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 17. 2. 1906

Šolske vesti. ... Suplentinja gdč. Marija Pogačnik v Radovljici je imenovana za provizorično učiteljico v Št. Rupertu.

Vir: Slovenski narod, 20. 2. 1906

Slovenski narod, 21. 2. 1906

Zabavni klub v Radovljici priredi v nedeljo t. j. 4. marca 1906 popoldne ob ½ 3. uri predavanje. Predaval bode gosp. baron Zois o »Italijanskem slikarstvu za časa renesanse« Vstopnina za člane prosta, za nečlane 1 K.

Vir: Slovenski narod, 3. 3. 1906

Kako se nabirajo podpisi proti razdruiljivosti katoliškega zakona? V Radovljici so tudi nabirali podpise proti civilnemu zakonu. Kakor se nam poroča, je prevzela ta posel neka ženska, ki sliši na ime Hamerlitz. Najprvo je šla k okrajnemu glavarju pl. Deteli, ki je baje tudi podpisal dotično polo. S tem podpisom je potem agitirala dalje. Nekemu gospodu je rekla, da se gre »für wohltätige Zwecke«. Neka druga dama, katere ime nam je tudi znano, je podpisavala kar na svojo roko ljudi, s katerimi ni niti govorila o tem. Najbolj čudno se nam zdi, kako da je mogla dati svoj podpis v tak namen tako visoko stoječa oseba, kakor okrajni glavar. Ne maramo kritizirati političnega prepričanja glavarjevega, pač pa je naravnos nezaslišano, da si upa kaka vsiljiva in sitna klepetulja zlorabljati v agitacijske namene podpis gospoda glavarja. Mi le vprašamo gospoda glavarja, če je njemu to znano in če ji je on dal v to pooblastilo. / Več Radovljičanov.

Vir: Slovenski narod, 12. 3. 1906

Slovenski narod, 12. 3. 1906

Električno razsvetljava dobe v Radovljici. Industrijalec Dornič je kupil večje posestvo ob Savi, kjer zgradi moderno električno napravo za svoje podjetje, od koder bo lahko oddajal elektriko Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 12. 3. 1906

Spomini na obrtno zadrugo v Radoljici. Iz Radoljice se nam piše: Dne 5. sušca t. l. se je vršil občni zbor obrtne zadruge za radoljiški okraj; ta ostane obrtnikom kakor gospodom ustanoviteljem gotovo v spominu; in posebno zadnjim upamo, da je upadel

pogum še ustanavljati obrtno zadrugo. Naj pojasnimo vso zadevo. Kdo da je hotel ustanoviti obrtno zadrugo, ne vemo; pred približno enim letom je pobiral od županstev posameznih občin nekdo podpise, katere je večina obrtnikov podpisala, ne vedoč zakaj. Obrtniki so se šele pozneje dogovorili med seboj, da je bilo podpisovanje za nekako obrtno zadrugo. Ker se ljudem prej ni nič povedalo, zakaj se podpisujejo, je bil tudi prvi občni zbor klavern, ker niti 50 obrtnikov ni prišlo, dočil je iz celega okraja za to zadrugo okoli 600 obrtnikov; no, vkljub temu je bil ta občni zbor sklepčen, da se je izvolil odbor itd. Vsled tega je bila zadruga na tem občnem zboru mrtvorojeno dete. Nečemo nikogar žaliti, a toliko povemo gospodom ustanoviteljem, da obrtniki, čeravno ne organizirani, zahtevamo vendar pravilne volitve :ako ni prvokrat občni zbor sklepčen, naj bi se bil sklical drugi, obrtnikom pa je treba pojasniti pomen in namen obrtne zadruge. Nerazumno je tudi, zakaj da so se zahtevali k tej zadrugi gostilničarji, izvoščki in drugi taki obrtniki, ki gotovo ne spadajo pod tako obrtno zadrugo. Vsled takih in še več drugih nepravilnosti se je začela živahna agitacija med obrtniki, in sad te agitacije se je pokazal na gori omenjenem shodu, ko je moral zastopnik okrajnega glavarstva konstatirati, da se obrtna zadruga razdruži, ker je 131 obrtnikov proti ustanovitvi in le 10 obrtnikov za ustanovitev. Vse podrobnosti o tem impozantnem protestu poročati bi bilo preveč; burni ugovori posameznikov in skupine: vse se je razvilo v eno samo demonstracijo obrtnikov, vsled katere je bil občni zbor razbit in zadruga pokopana. Načelnik ni mogel preiti na dnevni red; šele na prigovarjanje treznejših obrtnikov in pa zastopnika okrajnega glavarstva se je toliko poleglo, da je začel načelnik nekaj poročati, a je moral takoj odnehati, ker so obrtniki enoglasno protestirali, da o zadrugi nečejo nič slišati. Tudi iz Ljubljane došli govornik je moral žalostno odstopiti, ko je začel govoriti nekaj o kruhu. Kakor smo slišali po tem shodu, niso obrtniki proti ustanovitvi zadruge, toda se mora ustanoviti sporazumno ž njimi, ne pa brez njih. Izvedeli smo pa tudi, da se ta zadruga ne misli razpustiti, ampak še enkrat sklicati občni zbor. Ako odgovarja to resnici, opozarjamo merodajne faktorje, da bodo oni odgovorni za posledice, ki se znajo prigoditi. / Več obrtnikov.

Vir: Slovenski narod, 13. 3. 1906

Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« vabi vse prijatelje petja in zabave na izlet, ki ga priredi v nedeljo, dne 18. t. m. na Bled. Odhod z južnega kolodvora ob 11. uri 44. m. dop. Zvečer se priredi v Lescah v restavracijskem salonu g. Iv. Legata na čast vsem Pepcam in Pepčkom koncert z obsežnim in velezanimivim sporedom. Ker sloni to društvo na popolnoma narodno napredni podlagi in ker se nahaja v najlepšem razcvitu, je želeti s strani slavnega občinstva mnogobrojne udeležbe.

Vir: Slovenski narod, 15. 3. 1906

Učenec in praktikant
 se sprejmeta v trgovini z meš. blagou
L. Fürsager v Radovljici
 (Gorenjsko). 956-1

Slovenski narod, 15. 3. 1906

Pevskega društva „Ljubljanski Zvon“ zabavni večer s koncertom na čast Pepcam in Pepčkom, ki ga priredi v nedeljo 18. t. m. v Lescah pri Legatu, obeta biti jako animiran. Spored: Zborovo petje, osmercu četvero, solospovi s spremljevanjem klavirja, šaljiva pošta in koriandoli - korzo. Začetek ob 7. uri zvečer Vstopnina 1 K. Opozarjamo slavno občinstvo, posebno pa gorenjske rodoljube na to prireditev. Že obsežni spored priča, da se bode društvo potrudilo mu kar največ mogoče pevskega užitka, ter zabave podati.

Vir: Slovenski narod, 17. 3. 1906

Zahvala.
 Za mnoge dokaze iskrenega so-
 čutja ob smrti nepozabnega soproga,
 očeta in brata, gospoda
Matevža Dobida
 izrekamo svojo najsrčnejšo zahvalo.
 Osebito pa se zahvaljujemo za mnogo-
 brojno udeležbo pri pogrebu vsem so-
 rodnikom, prijateljem in znancem.
 Lesce, dne 15. marca 1906.
 993 **Žalujoči ostali.**

Slovenski narod, 17. 3. 1906

Josip Pogačnik
 krojaški mojster
Radovljica in Jesenice 981-1

prilporeča najtopleje cenjenemu občinstvu za bližajočo se spomladansko sezono izdelovanje vseh vrst salonskih, turistovskih, štajerskih in kolesarskih **oblek, uniform** uradnih in drugih strok. Zaloga angleškega, francoskega in brnskega **blaga**. Naročila se izvršujejo po najuovejšem kroju točno, solidno in po najnižji ceni. Za dobro in natančno mero se jamči. Specijalist v izdelovanju frakov, salonskih oblek in površnikov.

Slovenski narod, 17. 3. 1906

Šolske vesti. Učitelj g. Ivan Šega v Šmartnem pri Litiji je premeščen v Radovljico.
Vir: Slovenski narod, 23. 3. 1906

Umrli je v Radovljici dne 2. t. m. nagle smrti c. kr. sodni oficijal g. Valentin Cerovšek. Pogreb bode v soboto dne 24. t. m. ob 4. uri popoldne.
Vir: Slovenski narod, 23. 3. 1906

Javna zahvala.

Slavna radovljiška posojilnica je na obnem zboru dne 1. t. m. podarila v korist radovljiškega vodovoda 500 K, katerega znesek je darovala tudi preteklo leto. Ker se s tem velikodušnim darom obrestovanje za svoječasno posojilo za napravo prekornstnega podjetja občini izdatno olajša, izreka podpisani vodovodni odsek za ta znak naklonjenosti sl. posojilnici najtoplejšo zahvalo.

Za vodovodni odsek za mesto Radovljico
 1081 **Oton Homar**, t. č. načelnik.

Slovenski narod, 24. 3. 1906

Zgorela, ker je v postelji kadila. 33-letna gostilničarjeva hči Alojzija Rabič v Radovljici je šla 21. t. m. z gorečo cigareto spat in zaspala. Cigareta je užgala obleko in dekle je dobilo take opekline po životu, da je umrla drugi dan.
Vir: Slovenski narod, 26. 3. 1906 / V mapi hotel Bastl

Stavka. Pri železniškem stavbenem podjetništvu Madile & Co. v Dobrovi pri Radovljici je 21. t. m. začelo okoli 100 delavcev štrajkati vsled neke diference pri izplačevanju

delavcev 20. t. m. Še tisti dan, t. j. 21 marca je bil štrajk končan, ker je podjetništvo obljubilo, da bo izplačalo zahtevane vsote.

Vir: Slovenski narod, 26. 3. 1906

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ je poletelo, kakor smo že poročali, 18. t. m. na Bled in Rečico. Krasno vreme, naša divna Gorenjska ter nje požrtvovalni rodoljubi so vsem udeležnikom srca navdušili. Za bavn večer s koncertom, kateri se je vršil v Lescah v restavraciji gosp. Legata ...

Vir: Slovenski narod, 26. 3. 1906

Slovenski narod, 30. 3. 1906

Premembe v državni veterinarski službi. Okrajni živinozdravnik Hugon Turk v Radovljici je poklican v veterinarski oddelek k deželni vladi in veterinarski asistent Josip Stegu v Ljubljani je dodeljen kot uradni živinozdravnik okrajnemu glavarstvu v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 31. 3. 1906

+

Podpisani naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je preminula naša iskreno ljubljena mati, oziroma stara mati prastaramati, i. t. d., gospa

Marija Schrey

zdravnika, poštarja in veleposestnika
vdova

katere je po dolgi, zelo mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, damed ob potosnih zjutraj v 84. letu njene starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v ponedeljek, dne 2. aprila popoldne iz hiše žalosti na Jesenicah na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše - zadušnice se bodo brate v župni cerkvi na Jesenicah.

Pokojnico priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Jesenice - Lesce, dne 31. marca 1906. 1221

Stojlj Schrey, c. kr. nadpoštar in veleposest. — **Richard Schrey**, c. kr. poštar, — sinova. — **Maria Forstner pl. Bittau**, rojena Schrey, hči. — **Gustav Forstner pl. Bittau**, oficijal c. kr. drž. železnice v pokoju, — **A. drey Stabnik**, zasebnik, — zeta. — **Marija Schrey** roj. **Babovce**, — **Marija Schrey** rojena **Lukáčik**, seneh. — **Ved. vaukt.**, vnukinja, **pravnik in pravnikinja**.

Slovenski narod, 2. 4. 1906

Smrt. Na Jesenicah je umrla gospa Marija Schrey, mati ugledne rodbine Schrevjeve na Jesenicah in Lescah.

Vir: Slovenski narod, 3. 4. 1906

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu marcu 1906 je 226 strank vložilo 72.948 K 12 v . 203 strank vzdignilo 56.441 K 32 v., 22 strankam se je izplačalo posojil 18.750 K. denarni promet 338-562 K 23 v.

Vir: Slovenski narod, 3. 4. 1906

* * * * *

Posojilnica v Radovljici
razpisuje službo

praktikanta

z začetno plačo K 80.— mesečno.

Prošnje je vlagati **do 16. aprila t. l.**

Ravnateljstvo.

1299-1

* * * * *

Slovenski narod, 7. 4. 1906

Krojaškega pomočnika
 za veliko delo, spretnega in zanesljivega, sprejemem takoj ali čez 14 dni v stalno delo. Ravnotako sprejemem tudi

učenca. 1292-1
Franc Korošic
 krojaški mojster v Radovljici.

Slovenski narod, 7. 4. 1906

Cerkveno puščico je okradel v farni cerkvi v Lescah potepajoč se čevljar Alojzij Culk iz Št. Jurja na Štajerskem. Vzel je iz nje 30 K. Ko so ga aretovali, našli so pri njem še 21 K 33 v.

Vir: Slovenski narod, 18. 4. 1906

Razglas.

V letu 1906 se bode prodalo v državnem gozdu **Ilovca** približno 2000 m³ in v državnem gozdu **Rad-če** približno 1200 m³ lesa za žaganje in celuloznega lesa v gozdu samem.

Les za žaganje ima dolgot 4 m do 4.1 m, celulozni les pa dolgot 2 m do 6 m.

Za les za žaganje je ponuditi po debelostnih vrstah od 20 do 26 cm naprej in za srednjo debelost od 27 cm naprej.

Za vsak državni gozd je staviti posebno ponudbo.

Na kuvert ponudbe je treba napisati „ponudba za les iz državnega gozda Ilovica“ ali pa „ponudba za les iz državnega gozda Radeče.“

Ponudbe, kolkovane s kolkom za 1 K se morajo najpozneje do vštveše sobote, **5. majnika t. l.** vložiti pri **c. kr. gozdnem in domenskem oskrbništvu v Radovljici** in jim je za državni gozd Ilovica priložiti vadij 1000 K, za državni gozd Radeče pa vadij 600 K.

Pogoji se izvedo pri **c. kr. gozdnem in domenskem oskrbništvu v Radovljici**, kjer se dajo tudi vsa pojasnila.

C. kr. gozdno in domensko oskrbništvu v Radovljici
 dne 11 aprila 1906. c. kr. gozdni oskrbnik
Fr. Pirker s. r.

1407

Slovenski narod, 18. 4. 1906

Čudeže dela okrajno glavarstvo v Radovljici. Ko je klerikalna stranka rekurirala proti našim virilistom, je glavarstvo odredilo, da se volitev župana preloži na toliko časa, da ne bo zadeva končno veljavno rešena. Zdaj pa, ko je vlada neupravičeno zavrgla 6 naših virilistov, naenkrat zahteva tisto glavarstvo, da se volitev zaradi javnih ozirov nemudoma izvrši. Najprvo se torej volitev ustavi, potem pa se hipoma ravno nasprotno zahteva, dasi zadeva še ni končana, ker glavarstvo vendar ne smatra samo sebe za najvišjo in končno instanco. Kje je tu doslednost in konsekvenca? Ali se gospodje pri glavarstvu sami iz sebe norčujejo? Gospodine Schitnik et konsortes, ali naj to

imenujemo vladno nepristranost!? Kaj pa če vam nekega dne te ljubeznivosti pošteno poplačamo.

Vir: Slovenski narod, 21. 4. 1906

Slovenski narod, 21. 4. 1906

Slovenski narod, 24. 4. 1906

Obrtna zadruga na Bledu priredi skupno z obrtno zadrugo v Radovljici lokalno razstavo vajenskih del za radovljiški okraj od 5. do 11. avgusta t. l. Razstavní odbor, ki stoji pod pokroviteljstvom g. Otona pl. Detele, c. kr. okr. glavarja v Radovljici, se je konstituiral dne 18. marca t. l. in sicer tako-le: Načelnik g. Jakob Peternel, župan na Bledu; podpredsedni k g. Ivan Rus, načelnik obrtne zadruge na Bledu; referent g. Franjo Rus,

vodja obrtne nadaljevalne šole na Bledu: blagajnik g Alojzij Novak, učitelj obrtne nadaljevalne šole na Bledu, ter g. Dragotin Repe, obč. tajnik na Bledu. Za obrtno zadrugo v Radovljici so izvoljeni za odbornike: G. Ivan Sartori, načelnik; g. Ivan Vurnik in g. Jos. Pogačnik, odbornika obrtne zadruge v Radovljici. Okolnost, da so se take razstave priredile na Češkem že l. 1901. v 36 krajih z največjo udeležbo 418 in najmanjšo 12 skupno 2520 vajencev, je zelo uvaževanja vredna. Prosijo se vsi mojstri radovljiškega okraja, da vplivajo na svoje vajence, da se razstave udeleže kar bode gotovo v korist in povzdig obrtnega stanu. Tekoče dni dobe mojstri gori imenovanih zadrug pozive, da zglase vajence k udeležitvi razstave. Mojstri, ki ne spadaj o v omenjene obrtne zadruge, naj se pisмено oglasijo, da se jim pošljejo potrebne tiskovine. Razstavni odbor poživlja torej vs e mojstre, naj se njih vajenci gotovo udeleže razstave, posebno tudi radi tega, ker se tujcem, ki so ravno v tem času na Bledu, lahko tem potom pokažejo naši domači izdelki rokodelstva.

Vir: Slovenski narod, 27. 4. 1906

Iz Lesca. V kratkem času se imajo vršiti nove občinske volitve za občino Lesce. Sveta dolžnost veže vse občane, da si sedanji ugled občine ohranijo, ki si ga je v viharnih poslednjih letih priborila pod načelstvom g. Iv. Žarka. Vzlic temu pa se čujejo neki glasovi proti sedanjemu zaslužnemu županu, in sicer so povod za to dale neke zadeve, katerih pa on v resnici ni kriv. G. Žark je sicer katoličan, ki verske dolžnosti tudi izpolnjuje, obenem pa je vedno zvest pristaš, in osobito v odločilnih trenutkih goreč zagovornik naprednih stremljenj ter se daje kot tak vsakokrat očitno spoznati. On je kot župan marljiv in nadvse postrežljiv, in to tudi takim osebam, ki ga zalezujejo in mu želijo propad; nadvse pa ga diči lavorika, ki se mora imenovati krona vseh dobrih, a redkih lastnosti: on je pra vičen, pošten in varčen! To dokazujejo male občinske doklade in vzorni red v občinski blagajni. On je torej mož-poštenjak na pravem mestu. Namen temu dopisu je, vsem p. n. volilcem dobrohotno na srce položiti, naj v tej zadevi temeljito in nepristransko sodijo in razmišljajo, preden stopijo na volišče!

Vir: Slovenski narod, 28. 4. 1906

Iz politične službe. Deželni vladni koncipist dr. Rudolf plem. Andrejka je, premeščen iz Radovljice v Postojno.

Vir: Slovenski narod, 2. 5. 1906

Občni zbor učiteljskega društva za radovljiški okraj bo dne 10. maja t. l. v Lescah ob 3. uri popoldne.

Vir: Slovenski narod, 2. 5. 1906

Mestna hranilnica v Radovljici! V mesecu aprilu 1906 je 245 strank vložilo 92.106 K 23 v. 186 strank vzdignilo 48.526 K 97 v. 31 strankam se je izplačalo posojil 28.600 K, denarni promet 640.844 K.

Vir: Slovenski narod, 3. 5. 1906

Slovenski narod, 9. 5. 1906

Iz Begunj se nam piše: V jutro 7. t. m. se je posrečilo gosp. E. B. iz Trsta v težavnem lovišču nad Babjim zobom ustreliti 3 krasne divje peteline ter je ta gospod dosegel s tem rekord radovljiškega okraja.

Vir: Slovenski narod, 10. 5. 1906

Skrajna predrznost. Vlačugar Primož Hopf, žagar iz Bavarske doma, je bil pri c. kr. okrajnem sodišču v Radovljici zaradi hudodelstva javne sile v preiskovalnem zaporu, ker je orožnike psoval in se aretaciji uprl. Hopf se je napram preiskovalnemu sodniku jako surovo vedel, ga zmerjal, in je tudi sodnega slugo s koncem verige po roki udaril in v zaporu vsled razbijanja napravil 19 K škode. Obsojen je bil na 13 mesecev težke ječe, po prestani kazni se bo pa iztiral iz avstrijskih dežela. Take surovosti so zmožni le kaki rajhovci!

Vir: Slovenski narod, 10. 5. 1906

Iz davčne službe. Davkar v Radovljici g. Anton Grundner je imenovan glavnim davkarjem za službeno okrožje finančne direkcije v Ljubljani.

Vir: Slovenski narod, 12. 5. 1906

Pred upravnim sodiščem bo 18. t. m. javna razprava o pritožbi posojilnice v Radovljici proti finančni direkciji v Ljubljani zaradi pridobninskega davka.

Vir: Slovenski narod, 12. 5. 1906 / V mapi Denarni zavodi v Radovljici

Zborn. svetnik g. Rohrman je urgiral v zadevi lanskega predloga bivšega zborn. svetnika Fursagerja, naj se tudi po otvoritvi karavanške železnice pošiljajo poštno pošiljatve za Bled naravnost s postaje Lesce. Predsednik je naznanil, da ministrstvo še ni odgovorilo na tozadevno vlogo.

Vir: Slovenski narod, 18. 5. 1906

Županstvo Lesce ima lep samoslovenski pečat. Naj bi tudi druga županstva po Slovenskem posnemala to vrlo narodno županstvo! Proč z dvojezičnimi pečati!

Vir: Slovenski narod, 28. 5. 1906

Vladni komisar na Jesenicah. Občinski zastop na Jesenicah je pač izvoljen, a konstituirati se ne more vsled svojevoljnosti in trmoglaglavosti klerikalno - nemške zveze. Vsled tega je vlada imenovala okrajnega komisarja v Radovljici gosp. Schittniga vladnim komisarjem na Jesenicah.

Vir: Slovenski narod, 28. 5. 1906

Električno razsvetljavo dobi Radovljica v kratkem. Proizvajal bo elektriko industrijalec g. Dornič, ki je napravil pred vsem elektrarno za svoje podjetje, a bo oddajal elektriko tudi mestu.

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1906

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu maju 1906 je 234 strank vložilo 68.884 K 73 v, 206 strank vzdignilo 57.864 K 64 v, 27 strankam se je izplačalo posojil 34.280 K, denarni promet 301.542 K.

Vir: Slovenski narod, 2. 6. 1906

»Slovenski narod« se prodaja v posameznih izvodih po 10 vin. v sledečih trafikah; Radovljica, Homan Oton, trgovec; Zgoša, Jagodic Matija, posestnik, trgovec in gostilničar, Lesce (v bufetu na kolodvoru) Legat Ivan, gostilničar in posestnik.

Vir: Slovenski narod, 7. 6. 1906

Premembe v politični službi. Dež. vladni koncipist Leon Grasselli je imenovan za okrajnega komisarja in dež. vladni konceptni praktikant Anton Mencinger pa za dež. vladnega koncipista. Dež. vladni konceptni praktikant Vincenc Borštner v Ljubljani je premeščen k okrajnemu glavarstvu v Radovljici in dež. vladni konceptni praktikant Henrik Steska od od dež. vlade k okrajnemu glavarstvu Ljubljana-okolica.

Vir: Slovenski narod, 9. 6. 1906

Slovenski narod, 9. 6. 1906

Slovenski narod, 9. 6. 1906

Premestitve in imenovanje. Glavni davkar g. Anton Grundner je premeščen iz Radovljice v Kamnik, davkar g. Fran Ravnikar pa iz Kamnika v Radovljico. Žandarmerijski stražmešter g. Ivan Bradaška je imenovan za sodnega kancelista v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 11. 6. 1906

Premestitve in imenovanja. To v št. 132 našega lista priobčeno notico spopolnujemo v toliko, da je davčnemu referatu v Kamniku prideleni davkar g. Franc Ravnikar premeščen kot davkar k davčnem uradu v Radovljico. ... Glavnim davkarjem v Kamnik je imenovan g. Anton Gruntner, dosedaj davkar v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 13. 6. 1906

Pred občinskimi volitvami v Lescah. Piše se nam: časi so spremenljivi kakor tudi značaji nekaterih ljudi. Samo da se doseže stavljeni namen, mislijo taki čudni značaji. V kratkem času je nova volitev tukajšnjega občinskega odbora, za katero so volilni listi že razgrnjeni v pogled. In kaj se je s tem povzročilo? Kralj Matjaž se je pričel gibati s svojo podzemeljsko vojsko. To vest je prvi prinesel znani Brenceta iz Hraš. Nekdanji 22-letni župan Meršol sili zopet na dan ter se hoče polastiti županskega stola. Za glavnega agitatorja si je privzel žlobudro Brenceta, ki nima nič ugleda pri ljudstvu, kot svoj čas Cibrov Jaka v Ljubljani. Čudno je pač to! Pred šestimi leti je ta „mož“ izrabil več parov črevljev ter bil na nogah noč in dan z delovanjem proti Meršolu, a sedaj se peha za Meršola. Ko so pred šestimi leti poki topiče v naznanjali zmago nad Meršolom, je on izrazil: Tisti Kuharjev norec (Brenceta) uganja svoje norčije; on sam pa je bil v obrazu podoben puranu. Že kandidatura sama na sebi je za Meršola več kot smešna, kajti on ne more izkazati nobene zasluge za občino, pridobljene za časa mnogoletnega županovanja, še manj pa zmožnosti za tak posel, zlasti v sedanjem napredujočem času. Nasprotno pa je, kar je vsem občanom znano, za Meršolovo kandidaturo jako neugodna okolščina ta, da so za njegovega županovanja znašale občinske doklade 25%, pod sedanjim županom pa so se znižale v prvem letu na 15%, da, polagoma na 12%. Vse to pri enakih potrebščinah; kajti dokazana stvar je, da je bilo v prvem letu plačanih do 300 gld. manj doklad in čez 300 gld. je bilo prebitka v občinski blagajni. Občina je bila torej za okroglih 600 gld. na boljšem. Res so se v tekočem letu občinske doklade povišale za celih 20% in to za neko cerkveno popravo, drugo pa je ostalo pri starem. Ker pa ima Meršol s svojimi sorodniki in peščico naklonjencev malo upanja do zmage, najel si je po gotovi ceni z a pomagača malopridnega Brenceta, ki je bil svoj čas

ne le liberalec, marveč nebrzdan socialno-demokratski pristaš, a sedaj je postal pravi ligurijanski borilec. Ko vstopi ta prikazen v hišo, sname pokrivalo, se poškropi z blagoslovljeno vodo ter se pošteno pokriža. To ti je izvoljeni eksempelj! Potem prične s svojo agitacijsko misijo ter grozi: »Ta liberalna trdnjava se mora razrušiti.« To je dokaz, da je vera sredstvo njih agitacije. Neutrudljivi Brence divja golorok okrog ter nagovarja volilce, in sicer tudi v sosednjih občinah, naj mu prihite na pomoč, obetajoč jim obilo pijače; pri ženskah pa moleduje za pooblastila s tako silo, da se kar tresse. Z vso gotovostjo pa se sme trditi, da zunanji volilci niso tako nespametni, da bi si naložili blata v lastne žepe. Znano je, da Meršol ne misli postati župan z namenom, da bi občini koristil, marveč zato, da bi on sam od občine korist imel. Da bodo na dan volitve vsi zavedni volilci, katerih je velika večina, složno oddali svoje glasove naprednim kandidatom, o tem niti dvomiti ni. O, Meršol, Meršol! Farizejska Tvoja in vera Tebe vrednega oprode, ako je Bog pravičen, Ti ne bode pomagala in ne bo se lesketala krona županska na Tvojem čelu!

Vir: Slovenski narod, 13. 6. 1906 / V mapi župani v Lescah

Poročil se je g. J. Stegu, c. kr. živinozdravnik v Radovljici z gdč. Amalijo Mahkotovo iz Ljubljane. Čestitamo!

Vir: Slovenski narod, 16. 6. 1906

Imenovanje pri politični upravi. Računski podčastnik pri lovskem bataljonu št. 7., Juri Hočevar, je imenovan vladnim kancelistom in dodeljen okrajnemu glavarstvu v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 19. 6. 1906

Radovljiška podružnica slovenskega planinskega društva priredi dne 29. rožnika t. l. izlet čez Stalež (op. Talež) na Babji zob. Izletniki iz Radovljice odhajajo ob 7. uri zjutraj, oni iz Boh. Bele pa ob 8. uri. Ker se bodo pri tej priložnosti razmotrovala vprašanja glede zgradbe nove planinske kočice, se prosi za obilno udeležbo posebno z Bleda in iz Boh. Bele. Posebna vabila na ta izlet ne bodo izšla. Planinski pozdrav!

Vir: Slovenski narod, 22. 6. 1906

Slovenski narod, 23. 6. 1906

Nesreča. Lesnega trgovca Frana Zupanca, po domače Cajhna na Lancovem pri Radovljici je udaril odtrgani jermen pri turbinski napravi s tako silo, da mu je izbil oko in pretresel možgane.

Vir: Slovenski narod, 3. 7. 1906

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juniju 1906 je 256 strank vložilo 99.039 K 18 v, 211 strank vzdignilo 105.794 K 59 v, 35 strankam se je izplačalo posojil 37.760 K, denarni promet 394.541 K 31 v.

Vir: Slovenski narod, 4. 7. 1906

Po občinskih volitvah v Lescah. Piše se nam: Kakor je „Narod“ v svoji 134. številki o tukajšnjih volitvah prorokoval, se je tudi izpolnilo. Bog je tedaj vendar pravičen, ker volja njegova je bila taka, sicer bi se ne bilo zgodilo. Napuhnjeni klerikalci pa se proti temu zgražajo in godrnjajo, kakor Izraelci v puščavi, ter jih kot plačilo čaka še hujša kazen, kajti oni so Bogu nepokorni! Dne 4. t. m. se je vršila občinska volitev in bitka je prinesla napadajočim klerikalcem grozen polom. Liberalna trdnjava stoji trdneje nego kdaj poprej. Napredni volilci so nastopili ter vztrajali v nadvse nepričakovani složnosti. Klerikalci so pri volitvi v III. razredu sicer nastopili, ali kaj so hoteli, njih kandidatje so dobili le po 12, napredni pa po 56 do 38 glasov. Klerikalci so se sramovali samih sebe, pometali orožje od sebe ter zapustili bojišče še prej, ko je bila volitev v III. razredu dovršena. V II. in I. razredu se volitev niso udeležili. Zanimiv je bil prizor pri oddaji glasov, čuli so se glasovi: Geigersohmied, Ceigerschmied itd., nekateri klerikalci pa so prostovoljno glasovali za napredne kandidate. G. župnik pa se volitve ni udeležil iz previdnosti, sluteč, da zmaga ni mogoča. Pač pa je nagovarjal razne volilce ter dan pred volitvijo delil po hišah pokornih backov listke kandidatov klerikalne stranke. Neumorno in z vso eneržijo pa je neprenehoma krojil na daleč okrog titular-pomarančar. Lazil je brezuspešno za nekim pooblastilom notri pod Šmarno goro in malo je manjkalo, da ga njegov posel ni prostovoljno dovedel doli pod Ljubljano, v kraj, ki se baje imenuje po nekem „studentu“, kar bi bilo najprilicneje zanj. Vložil je ta filozof vseh traparij neko reklamacijo z mnogimi točkami, datirano s 27. junijem proti volilnemu imeniku, mesto najpozneje do 12. junija in to, ko je bil že pred par dnevi na občinski tabli naznanjen dan volitve, torej za dobrih 14 dni prepozno. Vidi se, mož je tudi izvežban jurist. Na dan volitve se je glasovanju odrekel ter g. komisarju pripomnil, da on ne voli, ker volitev ni bila pravilno po predpisih razglašena. Volitev se je, kakor že omenjeno, dne 25. junija z nabitim naznanilom na občinski tabli razglasila, tedaj za celih 9 dni poprej; on pa se sklicuje na oznanilo pred

cerkvijo, ki se je razglasilo na dan sv. Petra, t. j. 29. junija, ker drugače ni bilo mogoče. Temu izbornemu juristu pa ni znano, da § 17. občinskega volilnega reda za Kranjsko razglašanja pred cerkvijo ne citira, marveč predpisuje na javnih mestih pribita oznanila. Kakor se je izrazil, bo gospod Brence v svojem zmislu in nezmislu napravil pritožbo, da si s tem podaljša za kratek čas svoje kombinacije, ter ko bi mogel, bi občini rad povzročil nove volitve in samoumevno tudi nadaljne stroške; upanja na zmago tako ali tako nima ali vsaj imeti ne more.

Vir: Slovenski narod, 9. 7. 1906 / V mapi župani v Lescah

Dva izurjena ključavničarska
pomočnika
se sprejmeta takoj v trajno delo.
Ivan Sartori, ključavničar
v Radovljici, Gorenjsko.

Slovenski narod, 9. 7. 1906

V c. kr. okrajni šolski svet v Radovljici sta bila izvoljena pri okrajni učiteljski konferenci dne 12. t. m. v Koroški Beli za dobo 6 let gg. Andrej Grčar, nadučitelj v Radovljici in Ivan Šega, učitelj isto tam.

Vir: Slovenski narod, 14. 7. 1906

Jesenice 19. julija. Velika množica ljudstva pozdravila dvorni vlak z živahnimi živio klici. Nemškega glasu ni bilo čuti. Nadvojvoda Ferdinanda je pozdravil deželni glavlar v slovenskem in nemškem jeziku. Nadvojvoda je končal svoj govor slovenski. Predstavljeni so bili župani z Jesenic, Koroške Bele in Radovljice. Slavnosti se je udeležila šolska mladina, občinski zastop jeseniški in vsa tukajšna društva. Ves trg v slovenskih zastavah.

Vir: Slovenski narod, 19. 7. 1906

Objava.

Mestna občina Radovljica prodaja stavbinski parceli, ležeči severno od sodnijskega poslopja v Radovljici. Javna dražba za to prodajo se bode vršila na teh parcelah samih

dne 27. julija t. l.
dopoldne ob 9. uri.

Izključna cena 1682 K in 1704 K
Vadij 10 odstotkov izključne cene. Dražbeni pogoji so na vpogled pri občinskem uradu. 2652-1

Mestno županstvo Radovljica
dne 18. juiija 1906.

Slovenski narod, 21. 7. 1906

Slovenski narod, 21. 7. 1906

Najdena je bila med Radovljico in Brezjami zlata ženska ura. Lastnica naj se obrne na orožništvo v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 24. 7. 1906

Radovljiške novice. Piše se nam od tam: Naš dekan g. Novak je na prižnici jako vzburljiva oseba, napihuje se kakor žaba proti volu ter ga v naporu njegove duševne nervoznosti oblije rdečica, da izgleda kakor rak, hipoma pa omahne ter postane bled kakor zid, tako da se je v resnici bati, da se mu pripeti kaka nezgoda. Ko pa naposled pridejo na vrsto oznanila, zlasti pa oklici zaročencev, takrat je g. dekan nad vse miren in tih, tako da ga poslušalci pri svoji najboljši volji ne slišijo, še manj pa morejo razumeti. Oklici zaročencev, menimo, so bolj posvetnega nego cerkvenega ali verskega pomena in vsled tega bi bila dolžnost politične oblasti zaradi strožjega nadzorstva, da ljudstvo tudi sliši in zve, kdo je oklican. Sploh pa se zaradi dekana more oženiti, oziroma omožiti cela Radovljica; od njega bo malokdo kaj izvedel, in ako bi zaročencev ne oklicali drugi bolj jezični jeziki, izvršilo bi se vse na tihem. - Nadučitelj in šolski vodja g. Grčar, ki se rad producira kot oseba naprednega duha, se guglje v neki čudni in negotovi smeri. Gosp. katehet priporoča šolski mladini, naj se dvakrat na teden udeleži šolske maše, toda brez vseh slabih posledic. G. nadučitelj pa otroke, ki se maše niso udeležili, večkrat kaznuje. Mnenja smo, da taka zapoved ni izšla od kake šolske oblasti, marveč je to samostojni Grčarjev ukrep, on je pač klerikalni liberalec.

Vir: Slovenski narod, 25. 7. 1906

Ubožnico v Radovljici bodo korenito popravili in je občinski zastop že dovolil primerno vsoto v ta namen. Za nadzornika ubožnice je postavljen g. Kunstelj.

Vir: Slovenski narod, 30. 7. 1906

Spremembe v gozdarski službi. Komisar gozdnega nadzorništva I. razreda Emil pl. Obereigner je premeščen iz Beljaka v Ljubljano, gozdni praktikant Anton Šivic pa iz Beljaka v Radovljico. Prvi bo opravljal službo okrajnega gozdnega tehnika v gozdnem okraju Ljubljana II., drugi pa isto funkcijo v gozdnem okraju radovljiškem

Vir: Slovenski narod, 1. 8. 1906

Spominska knjiga prve gorenjske razstave. Tako je naslov albumu, ki ga je izdalo načelstvo predlansko jesen v Radovljici na Gorenjskem vršeče se razstave. Knjigo je krasno opremil naš narodni knjigovez, gospod Ivan Bonač v Ljubljani in mu, kakor vsa njegova dela, dela vso čast. Knjiga ima zbrane vse sadne zbirke, kakor so bile v razstavi, in več drugega razstavnega gradiva. Posebno lepo, pravzaprav krasne so pa slike, ki so pridejane knjigi kot priloga tako nosi ta „Spominski album“ nekaj znak pomologije in odbor sadne razstave v Radovljici je gotovo storil prav, da je ubral na to stran nekako novo pot. Knjiga je dokaj draga, stane namreč 8 K, a ker so take slike vedno zelo drage, se ni čuditi, da delo ne more biti cenejše. Služiti zamore ta „Spominska knjiga“ raznim gospodarskim društvom, kakor seveda tudi posameznikom, ki se pečajo s sadjerejo. Priporočamo jo najtopleje. Dobi se naravnost pri načelstvu bivše sadne razstave v Radovljici (Gorenjsko).

Vir: Slovenski narod, 1. 8. 1906

Gasilno društvo v Radovljici priredi v nedeljo, dne 5. t. m. v restavraciji g. R. Kunstelja veselico s sledečim sporedom: 1. Godba na lok. 2. Petje. 3. »Andrej Grabež«, igrokaz v dveh dejanjih. 4. Srečkanje. 5. Šaljiva pošta. 6. Prosta zabava in ples. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 60 vin

Vir: Slovenski narod, 2. 8. 1906

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juliju 1906 sta 202 stranki vložili 55.626 K 48 v, 187 strank vzdignil o 45.565 K 23 v, 22 strankam se je izplačalo posojil 33.800 K, denarni prome t 279.206 K 04 v.

Vir: Slovenski narod, 2. 8. 1906

Iz Begunj pri Lescah. Kakor se je svoječasno že poročalo, nameravalo je tukajšnje prostovoljno gasilno društvo prirediti 25-etno slavlje 5. t. m. toda moralo je to zaradi nekkih zaprek preložiti na nedoločen čas. Najbrže se bode vršila slavnost začetkom septembra, o čemur se bode svoječasno že natančneje poročalo.

Vir: Slovenski narod, 3. 8. 1906

Učiteljska imenovanja. V zadnji seji deželnega šolskega sveta so bili imenovani: ... Fran Jaklič za Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 4. 8. 1906

Podružnica c. kr. kmetijske družbe V Begunjah priredi na vrtu gostilne g. Val. Šturma v Poljčah v nedeljo, dne 12. avgusta t. l. tombolo in prosto zabavo. Začetek ob uri popoldne.

Vir: Slovenski narod, 4. 8. 1906

Oddam 2 lepi meblovani veliki
sobi
va letno sezono. Cene nizke.
Franc Knafelj, gostilničar, Lesce
(Gorenjsko). 2817—1

Slovenski narod, 4. 8. 1906

Hotel „TRIGLAV“ na Bledu.
Podpisani priporoča slav. občinstvu, zlasti izletnikom in
potnikom, svoj narodni hotel ob koločevnu z najlepšim raz-
gledom na jezero. — Pripravljenih je 22 sob za prenočišče.
2714—2
Jakob Peternel.

Slovenski narod, 4. 8. 1906

Stranska blagovna postaja Bled, k i se je bila meseca velikega travna za prometno okrožje postaje Lesce-Bled dne 8. rožnika 1902 zopet otvorila, se dne 31. velikega srpana t. l. zatvori.

Vir: Slovenski narod, 7. 8. 1906

Avtomobilno vožnjo namerava baje vpeljati državna poštna uprava med Otočami, Brezjami, Radovljico, Lescami in Bledom, če se prizadete občine zavežejo, da skrbе zato, da se investirani kapital obrestuje.

Vir: Slovenski narod, 21. 8. 1906

Mesto davkarja v Radovljici. Iz zanesljivega vira čujemo, da bo mesto davkarja v Radovljici zopet izpraznjeno in da se namereva to mesto podeliti nemškonacionalnemu uradniku. Komaj smo se iznebili starega davkarja, ki je brez ozira na sposobnost protežiral uradnike nemškega mišljenja in teroriziral in črtil slovenske uradnike, komaj je na njegovo mesto prišel slovenski uradnik, že se zopet namerava vsiliti Nemca. Sistem je spraviti v Radovljico kar mogoče nemškega uradništva, ker je sistem ponemčiti vso gorenjo dolino. Radovljica je že tako napolnjena nemškega uradništva, da tujec res ne razloči več, ali je tu v slovenskem mestu na Kranjskem, ali v kakem štajerskem trgu. Ker ima davkar v Radovljici doklado iz verskega zaklada, je boljše situiran kakor drugi davkarji in to je vzrok, da se vedno protežirajo Nemci, zakaj sistem j e tudi to, da morajo Nemci dobiti vse boljše službe. Koliko časa pa bo to še trajalo?

Vir: Slovenski narod, 21. 8. 1906

V Radovljici prirede dne 2. septembra radovljiški diletantje narodno igro „Deseti brat " v zvezi z veselico v prostorih g. Kunsteljna.

Vir: Slovenski narod, 21. 8. 1906

Slovenski narod, 23. 8. 1906

Prostovoljno gasilno društvo v Begunjah pri Lescah proslavi 2. septembra 25 letnico društvenega ustanovljenja in blagoslovljenja novega »Gasilnega doma". Društva, ki se nameravajo udeležiti tega slavlja, naj izvolijo to čim preje naznaniti odboru, zlasti udeleženci skupnega obeda se prosijo, da to naznanijo najpozneje do 31. avgusta.

Vir: Slovenski narod, 24. 8. 1906

Na protestni shod, ki sta ga priredili v nedeljo narodnonapredna in socijalnodemokratska stranka, so došli naslednji brzozjavni pozdravi:

Nova vas pri Lescah. Živio združenim zborovalcem! Najpristnejši pozdrav! Pogin uničujočemu klerikalizmu! — Jos. Gogola, Anton Božič, Jakob Kapus.

Radovljica. Zgražaje se naši uničevalci napredka in svobode odobrujemo vaša načela. — Radovljiški sodrugi.

Vir: Slovenski narod, 29. 8. 1906

Iz politične službe. Okrajni komisar Ernst Kordin je premeščen od okr. glavarstva v Kamniku k onemu v Radovljico, dež. vladni koncipist Rajmund Svetek pa gre od dež. vlade h kamniškemu okraj. glavarstvu.

Vir: Slovenski narod, 29. 8. 1906

Iz Begunj pri Lescah. Za udeležbo k slavnosti tukajšnjega gasilnega društva, ki se vrši v nedeljo 2. septembra, se je oglasilo že nekaj bratskih društev, in dobili smo tudi že vprašanje, ali naj pride moštvo v čeladah ali v čepicah. Zatoraj opozorimo vse tovariše, da popolnoma zadostujejo čepice. Čemu bi se težke in neprikladne čelade nosile s seboj! Saj je že naša dična „Zveza" uvedla udeležbo ob prilikah zborovanj in slavnosti v čepicah, kar se mora vobče odobravati. Torej le pridite to nedeljo v obilnem številu na našo slavnost in sicer v čepicah. / Odbor.

Vir: Slovenski narod, 1. 9. 1906

Mestna hranilnica v Radovljici, V mesecu avgustu 1906 je 235 strank vložil o 74.011 K 89 v, 189 stran k vzdignil o 35.801 K 76 v, 32 strankam se je izplačalo posojil 40.410 K, denarni promet 389.182 K 16 v.

Vir: Slovenski narod, 3. 9. 1906

Iz Begunj pri Lescah se nam piše: „Postave veljajo za reveže, ne za barone“. Izborni uvodni članek, ki ga je priobčil „Slov. Narod“ pod navedenim naslovom, nas je jako vzradostil. Imeli smo pripravljeno za vaš c. iist tudi neko poročilo o avtomobilih, katero vam pošiljamo, sedaj seveda nekoliko spremenjeno, ter upamo, da ga sprejmete. Kako se skrbi za varnost oseb in navadnih prometnih voz na cestah, to je povedal vaš omenjeni članek izborno, zato je v ilustracijo tega še nekaj. Takozvana tržiška cesta, ki vodi iz Begunj v Tržič je povprečno 4 metre široka. Na mnogih mestih in to zlasti v vasi Begunje, kjer je obenem mnogo ovinkov, niti te širine nima. Cesta pasira več vasi, med katerimi so Begunje vsled svoje naravne krasote, kakor nalašč za letoviščarje. Zgoraj omenjene ceste, ki se vijo lagotno ob pobočju Dobrče, se ti nudi krasen razgled, in ravno zaradi tega je ta cesta kaj priljubljena tujcem in turistom. Prometa je razmeroma veliko, posebno se prevaža poleg družega les in opeka. Človek bi mislil, da mora biti taka cesta zaprta za vožnjo z avtomobili, toda pri nas je varnost na cestah nekaka postranska stvar, glavna pa udobnost gotovih bogatašev in kakor pravi vaš članek, večinoma baronov. Tukajšnje okr. glavarstvo je lansko leto prepovedalo potom postave vožnjo z avtomobili po tržiški cesti in prisililo občino v Begunjah, da si je omislila svarilne table, a letos je deželna vlada moder korak okr. glavarstva uničila, ter znova dovolila vožnjo z avtomobili, seveda po odredbi vis. ministrstva z dne 27. septembra 1905 št. 156 drž. zak. čemu nam bode sedaj table in kdo povrne občini stroške, ki jih je imela zaradi tega. Mogoče prizadeti baroni? Zakaj pač prispevajo avtomobilisti tudi za vzdrževanje onih cest, po katerih se vozijo. Kako pa pridejo občine do tega, da morajo same vzdrževati svoje ceste, a nimajo pravice prepovedati, voziti se po njih s takimi vozovi, ki prinašajo čestokrat nesreče? Skozi Begunje bi ne smel noben avtomobil postavno hitreje voziti, kakor 6 km na uro, ker se cesta ne more pregledati, je mestoma ožja, kakor so marsikatero ulice, koder se dva voza ne moreta izogniti, ker je več ovinkov in zelo živahen promet in mnogo ljudi na cesti. Ker je pa imenovana vas dolga 1.5 klmtr., tedaj mora voziti avtomobilist 15 minut ali četrtr ure skoz njo, ako neče postavne prekršiti. Kateri avtomobil pa je vozil do sedaj tako počasi? Niti eden; v eni minuti je že skozi! Toda pazili bomo odslej, da se bode vožnja postavno vršila. Pred kratkim smo bili priča, ko je pridrvil iz Lesca gori velikanski avtomobil, kateri je zapiral skoraj vso cesto, drvil je kot vihra skoz Begunje in zapuščal za seboj oblake prahu. V prah so bile zavite vse hiše ob cesti, in zaradi tega ni bilo mogoče razločiti znaka onega avtomobila. Kolika sreča, da je bil praznik in vroč dan, da ni bilo mnogo ljudi na cesti, in da se po poslednji niso pomikali takrat težki tovorni vozovi. Ako bi srečal tak avtomobil tovorni voz na cesti, pripetila bi se brezdvomno velika nesreča; saj je tako le še malo manjkalo, da ni povozil otročji voziček z otrokom vred. Ne dolgo tega smo videli, ko je le malo manjkalo, da se vsled prihajajočega avtomobila ni splašil konj, in vozeče se izletnike prevrnil v globočino. Pretekli teden pa je splašil iz Tržiča prihajajoči avtomobil v tovorni voz vpreženega konja. Pri tej priliki bil bi voznik gospodar gotovo ubit, ako bi mu ne priskočil na pomoč delavec, kateri je imel opravke v bližini. Tujci in hribolazci radi uživajo krasen razgled raz tržiško cesto, toda ta užitek jim ogrenujejo avtomobili, in

zaradi slednjih, se jih mnogo ne upa niti z vozom na cesto. Priporoča se nam skrbeti, da bi se pri nas oživil promet s tujci, in radi storimo, kar moremo. Kako pa naj pridobimo tujcev v naš kraj, ko ji m niti življenje na cesti ni varno? Seveda, to pa le zaradi prehitro drdrajočih avtomobilov. Koliko nesreč se je pripetilo slednji čas, to beremo premnogokrat v Časopisih. Sedaj naj se še tu kdo ponesreči in gotovo je, da zgubimo še te tujce, ne pa da bi jih še pridobili. S tem se pač naši lepi gorenjski kraji ne povzdigujejo. Prišlo je svoječasno vprašanje od okr. glavarstva na občino, kakega mnenja je v zadevi avtomobilov, in kaj sklene o tem. Takrat je občina enoglasno sklenila, da naj se doseže, da bi po naših ozkih cestah avtomobili sploh ne smeli voziti, in da se svarilne table, ki so bile postavljene, ne odstranijo, kar se je obče odobravalo, ker je bilo čisto pametno, a občina obrača, ministrstvo pa obrne. Radi bi znali, kakšna avtonomna oblast je občina, katera napravi soglasen sklep, ki je zanjo silno važen in koristen, a druga oblastva ji ga pa ovržejo. Tu ne moremo drugega, kakor naše poslance poklicati na pomoč, da store tudi proti temu potrebne korake, ter se z vso eneržijo zavzamejo za občine. Prav bi tudi bilo, da bi napravile vse prizadete občine v katerih ni zaradi avtomobilov za ljudi in navadni vozni promet dovolj varnosti, spomenico, oziroma protest, kar bi poslale na pristojna mesta.

Vir: Slovenski narod, 4. 9. 1906

Okrajni komisar Schitik se je preselil iz Radovljice v Ljubljano. Nemškutar in klerikalec z dušo in telesom je skušal jeseniški slovenski napredni stranki škodovati kjerkoli je le mogel ...

Vir: Slovenski narod, 7. 9. 1906

Javna ljudska knjižnica se je ravnokar ustanovila v Radovljici za sodni okraj radovljiški. Svoje prostore ima v občinski pisarni. Uraduje vsako soboto od 11.-12. ure in vsako nedeljo od 9.-10. ure. Da se knjižnica spopolni v vsakem oziru, se tem potom prosijo vsi oni p. n. rodoljubi, ki lahko utrpe kako boljšo knjigo, da jo pošljejo »javni ljudski knjižnici«. Hvaležni jim bodo vse bralke in bralci te knjižnice.

Vir: Slovenski narod, 15. 9. 1906

Slovenski narod, 15. 9. 1906

Iz politične službe. Deželnovladni konceptni praktikant Henrik Steska je premeščen od okrajnega glavarstva v Ljubljani k onemu v Radovljico, deželnovladni konceptni praktikant Evgen marki Gozani pa od deželne vlade k deželnemu glavarstvu ljubljanskemu.

Vir: Slovenski narod, 4. 10. 1906

Zabavni klub v Radovljici priredi v soboto, dne 13. oktobra ob 8. uri zvečer v salonu g. Kunstlja znanstveno predavanje. Predava živinozdravnik g. Josip Stegu o „škodljivih in umetnih živilih“. Obenem priredi tudi g. Rožun, fotograf iz Litije, projekcijske predstave.

Vir: Slovenski narod, 12. 10. 1906

Občinska volitev v Lescah. Iz Lesec se nam piše: Ko se je dne 4. julija t. l. vršila volitev občinskega odbora v Lescah, se je izrazil znani Brence proti c. kr. komisarju, da on ne voli, ker je volitev itak neveljavna, češ, da se ni pravilno razglasila. In res je napravil mož pritožbo na deželno vlado, ki pa je vzlic temu ugovoru vendarle odobrila volitev. S tem so postale vse njegove naporne agitacije brezvspešne in njegovi domišljavi upi so splavali po vodi. Sicer je Brence napovedoval še pritožbo na ministrstvo, a opustil jo je baje vsled nekega razkola v klerikalnem taboru in sicer med g. župnikom in Brencetom. S tem je bila tudi ta zadeva položena v grob. 23. t. m. se je pa vršila v navzočnosti c. kr. okr. glavarja Detele volitev občinskega predstojništva. Izvoljen je bil g. Iv. Žark soglasno tretjič za župana, za svetovalce: Anton Legat iz Hraš, Iv. Waland iz Hlebec, Jos: Gogala iz Nove vasi in Gabrijel Eržen

iz Zapuž; za odbornike pa: Josip Wucherer, Jakob Ulčar in Ant. Dežman iz Lesec, Ant. Avsenek iz Zapuž, Fr. Žilih iz Hlebec, Ivan Vovk iz Hraš ter Jos. Mulej iz Studenčic. Občinske volitve so torej dokončane; ni pa še dokončana zadeva Brenceta & Com, tikajoča se protipostavnega pooblastila, o katerem ima odločiti državno pravdnništvo. Ko bo ta stvar končana, potem se bodo tudi polegli razburjeni duhovi v naši občini.

Vir: Slovenski narod, 13. 10. 1906

Iz Radovljice. V družbi nekega znanega Nemca sem se peljal po železnici v Radovljico. Med drugim prideva tudi na razgovor o razmerah v Radovljici. Kmalu pa sva si bila v laseh, kajti moj sopotnik je trdil, da je njegov kulturni jezik tudi Slovencem potreben kakor ribi voda in da je tudi Radovljica vsaj toliko nemška kot slovenska, a jaz, daje Radovljica popolno slovenska in da radovljiški Slovenci lahko brez nemškega jezika shajajo, tako lahko kakor voz brez petega kolesa. Samozavesten smeh Nemca se mi je zdel prenačljjen, toda! — ko izstopim in pridem na glavni trg, že me pozdravljata z leve nemški „Friedrich“, a z desne še bolj nemški „Otto“. Začel sem bolj pazno gledati okrog sebe in — moral sem dati Nemcu prav, kajti Radovljica kaže vsaj na zunaj gotovo nič manj nemško kot slovensko lice! Na glavnem trgu so napisi firme Otto Homann le nemški kakor: „K. k. Lotto Collectur“ in „K. k. Hauptabakverlag“. Firma Friderik Homann ima le nemški napis Friedrich Homann in na podružnici „Friedrich Homanns Filiale“ in vi Slovenci kupujete pri njih in jih podpirate! Ti pa kažejo tujcem nemški značaj Radovljice in pomaga jim vaš notar, nad čigar pisarno se blesti napis »K. k. Notariat« in to v hiši slovenske posojilnice, ki to seve lepo potrpi, kakor zaveden naroden zavod! Heil! Ces. kr. okrajno glavarstvo ima nad vhodom v svoj urad edinole nemški napis — „K. k. Bezirkshauptmannschaftliches Einreichungsprotokoll u. Expedit“, o slovenskem ni duha ne sluha! Škandal! Še večji škandal pa je, kar ima napackano zemljiškoknjžni urad v Radovljici. V orijentiranje slovenskih strank ima napis, ki bi delal čast kakemu mandarinu v Kini! Ta kuriozum se glasi: Vbogled v zemlj. Knjigo itd. — in dalje: — Kdor si hoče pri tem kaj zapisati ne sme rabiti tinte, s zemlj. knjigami naj se itd. Zemlj.

knj. vodja je v pravičen usprejemati itd. — ki jih je opravavati uradoma itd. — Dolžnost občine je, da se vsaj sedaj zgane in stori svojo dolžnost. In če bi se nemške Homanne prijelo za trda germanska ušesa, tudi ti bi hiteli, da popravijo svoje izzivajoče napise. Bojkot je dobro orožje! Čudno se mi le zdi, da ni bilo doslej Slovenca v Radovljici, ki bi nastopil proti tem razmeram! Ej, rojaki! Kdor zaničuje se sam, je podlaga tujčevi peti!! / Argus.

Vir: Slovenski narod, 19. 10. 1906

Iz radovljiškega okraja. Pod enakim naslovom se v sobotni številki „Slovenskega Naroda“ zaletava v okrajni cestni odbor, posebno pa v mene, neki komar, plešoč po okrajni cesti brez držajev tam, kjer se za mali kos strmega, slabega travnika, v svrhu izboljšanja okrajne ceste, zahteva petkrat pretirana vsota in se boji, da bi ne polomil svojih šibkih nožic ob odrivačih od pamtiveka ob kraju dotičnega dela okrajne ceste postavljenih. Svoj špičasti rilček pa vtika v račune okrajnega cestnega odbora, katerih še nikdar pregledal ni, akoravno so vsako leto vsem na vpogled predloženi, in modruje v svoji vseganevednosti o zaračunjenih vsotah ter navaja napačne naslove o njih. Še visokost doklad od 20 na 30% ga tišči, ker ne ve, da se je samo za novozgrajeni most in del ceste v Lipnici in za popravo savskega mostu pod Radovljico izdalo v dveh letih okroglo 12 000 K, torej približno 23% doklade na vse direktne davke v sklad, okraju radovljiškem od enega leta. Višek svoje vseganevednosti pa trosi s pozivom, da naj jaz ne zadržujem, oziroma spravim že enkrat na dan volitev novega cestnega odbora, ker šibka stvarca ne ve, da je le stvar c. kr. politične oblasti in na te naslov naj se puhloglavček v dosego svoje želje obrne. Komarček, ako ni izčrpana vaša modrost v omenjenem dopisu, pa še kaj pišite, vendar pa že naprej povem, da na take budalosti ne bodem več odgovarjal in tudi z volitvijo ne pridem na dan! / Šušteršič, okrajni cestni načelnik.

Vir: Slovenski narod, 20. 10. 1906

Užitninski zakup za radovljiški okraj. Dne 16. t. m. se je vršila dražba užitnine za radovljiški okraj, katero so prevzeli domači gostilničarji. Reprezentantom je bil soglasno izvoljen gosp. R. Kunstel, gostilničar iz Radovljice, namestnikom pa g. O. Homan, trgovec iz Radovljice. Za odbornike pa so bili izvoljeni sledeči gg. gostilničarji: Ivan Mencinger in Mio Grobotek, oba v Bohinjski Bistrici, J. Korošec v Srednji vasi (Bohinj), Jakob Peternel na Bledu, Josip Žumer v Spodnjih Gorjah, Anton Gabrijelčič na Brezju, Adolf pl. Kapus v Kamnigoric, Fran Šolar v Kropi, N. Ausenek ml. v Begunjah in Valentin Mulej v Lancovem.

Vir: Slovenski narod, 20. 10. 1906

Električna razsvetljava za Bled in okolico in električni tramvaj za Bled. G. Peternel in tovariši nameravajo napraviti ob savskem mostu na potu iz Lesec na Bled električne naprave, ki bi oddajale elektriko Bledu in Radovljici. V načrtu je gudi zgradba električnega tramvaja iz Lesec na Bled, kar bi bilo za povzdigo tujskega prometa Bledu velike važnosti.

Vir: Slovenski narod, 22. 10. 1906

Iz davčne sluibe. Na lastno prošnjo je upokojen kamniški naddavkar g. Grundner, ki se je nastanil v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 22. 10. 1906

Umrli je pretekli teden v Radovljici trgovski sotrudnik g. Makso Železnik v 25. letu svoje starosti. Pokojnik je bil naroden mož in je navzlic svoji mladosti storil izredno mnogo za narodno probujo na Štajerskem. Bil je eden tistih slovenskih trgovskih sotrudnikov, ki so takoj, ko se je pričela graditi v trgovskem društvu »Merkur« slovenska trgovska organizacija, izprevidel narodnopolitičen pomen tega združenja za osamosvojitve slovenske trgovine. Hitel je v službo v Celje in po dobro premišljenem načrtu deloval za ustanovite v trgovskega društva na Štajerskem. Posrečilo se mu je v zvezi z drugimi narodnimi trgovci in trgovskimi sotrudniki ustanoviti letošnjo spomlad slovensko trgovsko društvo v Celju. Žalibog je nemila smrt končala življenje nadebudnega moža prav ob času, ko bi bil vsled redke agitatorične sile najpotrebnejši pri delu za razširjenje trgovske organizacije na Spodnjem Štajerskem. Pogrešati ga bo teže, ker je bil tudi jak o spreten pisatelj gospodarskih in agitatoričnih člankov. Bodi mlademu u trgovskemu buditelju ohranjen časten spomin.

Vir: Slovenski narod, 29. 10. 1906

Radovljiški vodovod. Za zgradbo radovljiškega vodovoda je dovolilo ministrstvo 40% prispevek ter obenem odredilo, da se bo gradil kot občinsko podjetje. Dela se razpišejo prihodnji mesec.

Vir: Slovenski narod, 29. 10. 1906

Zabavni klub v Radovljici priredi v soboto t. j. 10. novembra ob 8. uri zvečer v salonu g. Kunsteljna predavanje. Predava fin. koncipist g. A. Huth o „Potnih spominih s spodnje Donave“.

Vir: Slovenski narod, 10. 11. 1906

Centralna komisija za umetne in zgodovinske spomenike je imenovala okrajnega komisarja v Radovljici Mihaela Angela pl. Zoisa in akademičnega slikarja Ernsta Stolira v Boh. Bistrici za svoja dopisnika.

Vir: Slovenski narod, 16. 11. 1906

Zabavni klub v Radovljici priredi v soboto t. j. 24. novembra ob 8. uri zvečer v salonu gospoda Kunsteljna predavanje. Predava učitelj g. Iva n Šega o „otroški duši“.

Vir: Slovenski narod, 23. 11. 1906

Slovenski narod, 24. 11. 1906

Tepež. Janez Pretnar, 34-letni delavec v Radovljici, zaradi raznih tepežev že 9-krat kaznovan, je meseca rožnika l. l. na Leškem polju Janeza Gogola udaril z oslo po obrazu in levem očesu, vsled česar je poškodovanec na tem očesu trajno oslepel. Povod k prepiru je dal Gogola sam, ker je Pretnerja pri košnji na travniku nalagal, da bi on to delo dobil lahko za 28 K od Andreja Kapsa, ne pa za 22 K, da je torej to prepoceni prevzel. Ko je Pretnar zvedel, da ga je Gogola nafarbal, zapretil mu je, da ga bode oklofotal. Za to grožnjo je zvedel Gogola ter je še tisto popoldne prišel nekoliko vinjen vprašat na travnik, kje da so tisti „smrkavci«, ki bodo njega pretepli. Takoj nato sta se s Pretnarjem spopadla. Slednji trdi, da ga je Gogola z roko prijel in mu raztrgal srajco, ko ga je v drugič prijel za rokav, ga je enkrat po licu klofutnil. Ta obdolženčev zagovor so izpodbijale vse zaslišane priče ter še pristavile, da je Pretnar takoj začel Gogola tepsti, da je imel slednji oko črno ter da je bil krvav na nosu, na sencih in bradi. Obravnava se je preložila, da zdravniki-strokovnjaki natanko preiščejo poškodovano oko Janeza Gogola.

Vir: Slovenski narod, 30. 11. 1906

Slovenski narod, 30. 11. 1906

Gozdarska vest. Gozdni praktikant in vodja gozdnega nadzorstva v Radovljici, gosp. Anton Šivic, je imenovan za gozdnega komisarja.

Vir: Slovenski narod, 3. 12. 1906

Poskušena tatvina ur. Kakor smo poročali, je 32-letni Ivan Zorn iz Radovljice hotel ukrasti urarju Albaneseju na Reki več ur, a so ga o pravem času prijeli in izročili sodišču. Zdaj je bil Zorn obsojen na 6 mesecev zapora.

Vir: Slovenski narod, 3. 12. 1906

Za vodovod v Radovljici, Lescah in Begunjah bo prispevala država 40 % t. j. 66.000 K. Dela razpiše deželni odbor, ki bo po svojih organih vodil gradbo.

Vir: Slovenski narod, 4. 12. 1906

Vodovod v Radovljici se prične kmalu graditi. Sedaj se sklepa pogovor med vlado, deželnim odborom in občino Radovljiško radi izvršitve del. Ker ni pričakovati kakega posebnega zadržka, je upati, da bo mogoče dela tako hitro razpisati, da se ž njimi v spomladi že lahko prične.

Vir: Slovenski narod, 10. 12. 1906

Iz davčne službe. Premeščeni so: Kontrolorji: ... gospod Alojzij Klofutar iz Radovljice v Kranjsko goro, ... g. Josip Ahlin iz Kamnika v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 10. 12. 1906

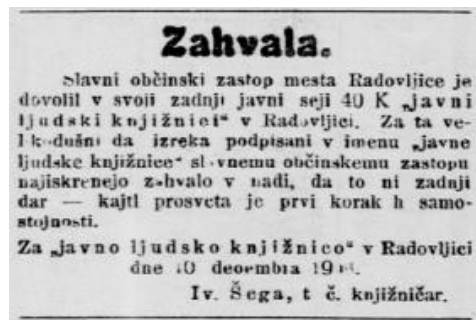
Slovenski narod, 11. 12. 1906

Iz politične službe. Deželnovladni konceptni praktikant gosp. Henrik Steska je premeščen od okr. glavarstva v Radovljici k deželni vladi v Ljubljano.

Vir: Slovenski narod, 12. 12. 1906

Zabavni klub v Radovljici priredi jutri, dne 16. t. m. ob polu 8. uri zvečer v salonu g. Kunstlja četrto ljudsko predavanje. Predava g. prof. Makso Pirnat iz Kranja „O Simonu Gregorcicu“. Vstop prost vsakemu.

Vir: Slovenski narod, 15. 12. 1906

Slovenski narod, 12. 12. 1906

Slovenski narod, 19. 12. 1906

Odlikovanja. Okrajni glavar radovljski Oton pl. Detela je dobil viteški križec.
Vir: Slovenski narod, 27. 12. 1906

Izreden podpornik „Društva slovenskih književnikov in časnikařev“ je postal znani narodno-napredni rodoljub, trgovec Leopold Fürsager v Radovljici, je poslal društvu 20 K, želeč mu obilo uspehov. Hvala iskrena vzornemu dobrotniku. Naj bi našel v Narodnih krogih več posnemalcev!

Vir: Slovenski narod, 28. 12. 1906

Društvi „Zabavni klub“ in „Triglav“ v Radovljici priredita v prostorih g. Rud. Kunstlja Silvestrov večer. Spored: 1.) Igra „Brat Sokol“. 2.) Novoletni pozdrav, ples in prosta zabava. Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 50 v.

Vir: Slovenski narod, 29. 12. 1906

Dijaška kuhinja v Kranju je prejela v tekočem šolskem letu 1906. sledeče prispevke in darove: ... od vesele družbe pri Lectarju v Radovljici 5 K (izročil prof. Janc).

Vir: Slovenski narod, 29. 12. 1906

V radovljiški cestni odbor je poklical deželni odbor brezniškega župana Antona Kržišnika in župana v Lescah I. Žarka.

Vir: Slovenski narod, 31. 12. 1906

Tatvine. Ivan Turna, stavbni risar pri tovarnarju Ivanu Derniču v Radovljici, je svojemu gospodarju izmaknil bakreno kladivo, vredno 8 K, katero je zastavil v neki gostilni, denar pa zapravil. Delovodji Mihi Megušarju je pa vzel iz pisalne mize znesek 19 K 20 vin. Tatvina na škodo domače dekle se mu ni mogla dokazati. Poneveril je tudi 3 K, katere je dobil za nakup kolov za dva plačilna povelja. Ker je bil obdolženec zaradi goljufije, poneverjenj in tatvin že 6-krat kaznovan, obsojen je bil na eno leto težke ječe.

Vir: Slovenski narod, 31. 12. 1906

Slovenski narod, 31. 12. 1906

.....

Volitev deželnega poslanca iz volilnega razreda mest in trgov v volilnem okraju Trzič, Radovljica, Kamnik na mesto umrlega poslanca dr. Janka Vilfana se bo vršila v postavno določenih volilnih krajih dne 4. marca 1913.

Vir: Slovenski narod, 2. 1. 1913

Slovenski narod, 2. 1. 1913

Občni zbor Radovljiškega Sokola se vrši dne 6. t. m. v prostorih R. Kunstlja ob 3. popoldne.

Vir: Slovenski narod, 4. 1. 1913

Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici priredi dne 5. t. m. veliko veselico v prostorih gostilne R. Kunstelj. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajni, da se pokrije primankljaj. Upamo, da se povabilu odzove vse radovljiško občinstvo, da s to svojo udeležbo pokaže, da ve čislati človekoljubno delo, ki ga ima vršiti to društvo. Naznanjamo, da naše društvo ni našlo milosti pri deželnem odboru, ko je razdeljeval podporo, a kljub temu ostanemo pri geslu: Bližnjemu na pomoč.

Vir: Slovenski narod, 4. 1. 1913

Volitve se bližajo. Radovljica dobi baje nov, povečan kolodvor. Država prispeva menda 150.000 K, a občina 50.000 K. Tako namreč pripoveduje poslanec g. vitez Pogačnik. Da bi le res bilo.

Vir: Slovenski narod, 11. 1. 1913

Umrla je v Radovljici v noči od 5. na 6. januarja t. l. soproga Fr. Megušarja, posestnika in odbornika »Mestne hranilnice« gospa Frančiška Megušar v starosti 67 let. Žalujoči rodbini naše sožalje!

Vir: Slovenski narod, 11. 1. 1913

Veselica, ki jo je priredila Radovljiška požarna bramba, je jasno pokazala, kako splošno priljubljeno in vpoštevano je to društvo. Človekoljubni namen in vzvišena naloga, ki jo vrši to društvo pod svojim geslom: bližnjemu na pomoč — je združil na večer 5. t. m. tako mnogobrojno in pestro družbo, da so bili obširni prostori znane Kunstlieve restavracije, ki jo sedaj kaj spretno vodi njeni novi posestnik Pavlin, tako polni, da bi zamanj iskal prostorčka, kjer bi se lahko malce udobneje usedel. V kratkem času je zavladala po vseh prostorih ona zadovoljna veselost, da je na mah zginila vsa razlika med stanovi in starostjo. Med posetniki veselice smo opazili med mnogimi odličnjaki tudi

c. kr. okr. glavarja g. Župneka, domačega župana g. Robleka. dalje župana iz Kamne gorice g. pl. Kappusa, g. Pogačarja, župana iz Predtrga. Kaj častno je bila zastopana bližnja in daljna okolica. Uspeh je tako v gmotnem in moralnem oziru povsem zadovoljiv. Požarni brambi kličemo: Le po tej poti naprej, priljubljenost v vseh slojih ljudstva ji ostane zagotovljena. Na pomoč!

Vir: Slovenski narod, 11. 1. 1913

Kaj je kulanca v zavarovalnih stvarih
kaže najjasneje ta-le pripis, ki ga je prejel
generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani:
Slavni generalni zastop!

V pritvku pošiljam vse tri pravilno podpisane pobotnice, potrjujoč prejem zavarovalnine svojega pokojnega soproga dr. Janka Vilfana v Radovljici.

Ne morem si kaj, da ne bi pri tej priliki izrazila svoje najiskrenejše zahvale in priznanje za **nad vse točno likvidacijo in neverjetno hitrino izplačlhom zavarovalnine.**

Moj soproj je bil zavarovan še pri drugem zavodu, toda ugotoviti moram, da točnost tega zavoda daleko ne dosega banke „Slavije“.

V Radovljici, dne 26. decembra 1912.

128 **Jela Vilfan mp.**

Slovenski narod, 11. 1. 1913

Občni zbor radovljiškega »Sokola« se je vršil dne 12. januarja ob mnogoštevilni udeležbi v restavraciji Kunstelj. Brat starosta Fr. Dolžan pozdravi v iskrenih besedah zbrane brate, spominja se s toplimi besedami umrlih dveh starost br. Kunstlja in brata dr. Vilfana, kakor tudi pokojnega br. Doboviška. V znak sožalja se dvignejo navzoči, kar se tudi zabeleži v zapisnik. Tajnik br. Št. Kamenšek poroča o delovanju društva sploh v pretečenem letu. Iz zanimivo sestavljenega poročila posnamemo, da šteje društvo 60 članov, med temi okrog 25 izvršujočih. Med letom je odbor imel 10 sej, društvo je napravilo dva skupna izleta, udeležilo se je po lepem številu telovadcev župne telovadbe v Begunjah, kakor tudi sijajne vseslovenske telovadbe na Bledu. Sodelovalo je tudi pri vseh prireditvah, ki so jih priredila sosednja društva. Meseca julija je priredil o društvo lepo uspelo javno telovadbo na vrt u gostilne Kunstelj. A z veseljem moram o poudarjati, da je radovljiški »Sokol« bil kaj častno zastopan na vseslovanskem sokolskem zletu v Pragi. Društvo je zastopalo 6 bratov, izmed katerih sta si dva priborila v višjem oddelku častni diplomi, to sta brata Luce Hrovat in Boštijan Olip. (Na zdar - klici.) Tajnikov o poročilo se je odobruje vzelo na znanje. — Blagajnik br. L. Patik poroča obširno o stanju blagajne. Iz njegovega, vestno sestavljenega poročila podajamo le tole: dohodkov je imelo društvo 1833 kron 99 vin., stroškov pa 817 K 79 v, čistega premoženja 1016 K 20 vin., ki je plodonosno naložen v posojilnici. Pripomenjamo, da

ima društvo lepo urejeno telovadnico, kjer ni nič dolga in telovadno orodje, kakor tudi krasna zastava reprezentira lepo vrednost okroglo 2000 K. Brat blagajnik je žel za svoje delo zaslužen pohvalo. Prav zanimivo je poročal načelnik brat Hrovat o telovadbi. Ker objavi to poročilo strokovni list opuščamo podrobnosti tega poročila. — Pri nato vršeci se volitvi je bil z velikim navdušenjem voljen sledeči odbor: starosta br. Fr. Dolžan; podstarosta br. Brovč; načelnik br. Hrovat; zastavonoša brat Kavčič; v odbor sledeči bratje: Ahčin, Kamenšek, Kavčič, Olip, Pat k in Pip; namestnika: Tevž in Šmit. Kot odposlanca v »Zvezo« sta izvoljena brata Brovč in Olip, namestnika sta brata Kavčič in Patik. V župno zvezo se odpošljejo kot zastopniki bratje: Brovč, Olip in Horvat, kot namestniki bratje: Kavčič, Patik in Kamenšek. Izmed raznoterosti omenjamo, da priredi »Sokol« dne 2. svečana velik predpustni ples, kjer sodeluje iz prijaznosti vojaška godba in da se prične v kratkem s priljubljenimi plesnimi vajami. S krepkimi besedami zaključí brat starosta občni zbor, spominjajoč brate na važnost Sokolstva in izražajoč željo, da bi se izpolnilo geslo: Kdor Slovenec, t a Sokol! Na zdar!

Vir: Slovenski narod, 16. 1. 1913

Sodne vesti. Sodni oficijal g. Fr. Bratuša pride iz Radovljice v Kranj; sodni kancelist g. I. Hribovšek pa pride iz Mokronoga v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 17. 1. 1913

Izžrebani porotniki za I. porotniško dobo z dne 24. februarja t. l. pri tukajšnjem deželnem sodišču. — Glavni porotniki: Franjo Urh, župan in posestnik v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 17. 1. 1913

Danes dopoldne je po dolgi, mučni bolezni umrl ces. svetnik Ivan Murnik, tajnik trg. in obrtne zbornice za Kranjsko v p., vitez železne krone III. reda, vitez Franc Jožefovega reda itd. Pokojnik je bil dalj časa tudi deželni odbornik in je kot politični bojevnik stal vedno v prvih vrstah narodne napredne stranke. Deloval je v vseh narodnih društvih z nenavadno energijo in agilnostjo. Posebno velik prijatelj je bil revežev in sirot. In še ko je bil bolan, ni zapustil teh. Še pred zadnjimi božičnimi prazniki je agilno stal na čelu odbora, ki je skrbel za obleko revnih otrok. Z eno besedo, bil je pravi oče sirot in siromakov. Več o njegovem javnem delovanju bomo še spregovorili. Blagega pokojnika bo slovenski narod ohranil vedno v trajnem spominu.

Pokopali ga bodo v ponedeljek popoldne ob treh v lastno rakev k Sv. Krištofu, kjer leži še vedno nepozabljena njegova soproga.

Vir: Slovenski narod, 18. 1. 1913

Predsedstvo slovenskega trgovskega društva »Merkur« vabi svoje člane, da se v kolikor mogoče obilem številu udeleže pogreba velezaslužnega predsednika in častnega člana našega društva, g. ces. svetnika Iv. Murnika. Pogreb bo v ponedeljek, dne 20. t. m. ob 3. popoldne iz hiše Kongresni trg št. 7.

Vir: Slovenski narod, 18. 1. 1913

**Telovadno društvo „Sokol“
v Ljubljani.**

Pogreba preminulega našega častnega člana in bivšega staroste

br. Ivana Murnika

se udeleži naše društvo korporativno. Zbirališče v telovadnici v Nar. domu v ponedeljek ob četrť na 3. popoldne. Bratje, izkažite v kar največjem številu zadnjo čast prezasluznemu našemu članu!

Odbor.

Slovenski narod, 18. 1. 1913

+

Vsem prijateljem in znancem javlamo z neoblašnim srcem, da je po dolgi in mučni bolezni, previden a svetočastiv, preminel naš ljubljenski striček, oziroma brat in svaki gospod

IVAN MURNIK

trg. in obrt. zbornice za Kranjsko tajnik v p. cesarski svetnik, vitez železne kroze III. reda, vitez Frano Jožefovega reda itd.

danes dopoldne ob 12 v 75. letu svoje dobe.

Pogreb nepozabnega rajnika bo v ponedeljek ob 3. popoldne iz hiše žalosti, Kongresni trg 7, na tukajnje pokopališče k Sv. Krištofu, kjer ga položite v rodbinsko rakev.

Ov. naše zadušnice se bodo darovale v Frančiškanski cerkvi ljubljanski in fari cerkvi radovljiški.

Poporočamo ga v blag spomin!

V Ljubljani, dne 18. januarja 1913.

Žaluječi ostali.

+

Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani
naznanja žalostno vest, da je velezasluzni bra

Ivan Murnik,

častni član društva in bivši njegov starosta,

danes dopoldne ob 12 v 75. letu svoje dobe po dolgi in mučni bolezni preminul.

Pogreb bo v ponedeljek, dne 20. januarja ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Kongresni trg 7, na pokopališče k Sv. Krištofu. Prezasluznemu bratu bodi časten spomin!

V LJUBLJANI, dne 18. januarja 1913.

Slovenski narod, 18. 1. 1913

+

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko se usoja naznanjati pretresljivo vest, da je danes dopoldne po dolgi bolezni preminul njen bivši dolgoletni in velezasluzni tajnik, gospod

IVAN MURNIK

cesarski svetnik, vitez železne kroze III. reda, vitez Frano Jožefovega reda, predsednik „Slov. trgovskega društva Merkur“, itd. itd.

Pogreb bude v ponedeljek, dne 20. januarja 1913 ob 3 popoldne iz hiše žalosti Kongresni trg št. 7.

V Ljubljani, dne 18. januarja 1913.

Slovenski narod, 18. 1. 1913

Slovenski narod, 18. 1. 1913

† **Ivan Murnik.** Danes so položili v grob zemeljske ostanke ces. svetnika Ivana Murnika, enega najmarkantnejših in najpopularnejših slovenskih mož. In menda slovenska zgodovina še ne pozna tako vsestransko delavnega moža, kakor je bil pokojnik, predno je pred 14. leti zbolel. Ko je živela še njegova soproga Marija, sta bila pokojnik in njegova soproga nedvomno prva činitelja v vsem javnem in družabnem življenju v Ljubljani. In smelo smemo trditi, da se ime Murnik ne bo kmalu ali pa nikdar pozabilo. Posebno se ga bodo pa spominjali oni najširši krogi, ki so kdaj iskali podpore in pomoči, saj je vesplošno znano, da je bila roka pokojnikova vedno odprta in radodarna. Sijajna mesta je zavzemal Ivan Murnik, sijajne dohodke je imel — toda umrl je z zavestjo, da je vse to vrnil svojemu narodu, ki ga je pozval na razna odgovorna in častna mesta, da se ni obogatil z dolgoletnim napornim narodnim delom, temveč legel v grob tak, kakor je stopil med svet.

Ivan Murnik je bil rojen 3. januarja 1839. leta na Otoku pri Radovljici, nakar je odšel v Ljubljano, kjer je leta 1858. dovršil gimnazij ter z odliko maturiral. Njegova sošolca sta bila med drugimi msgr. Tomo Zupan in pa urednik »Slovenskega Naroda«, Janez Železnikar. Nato se je posvetil pravniškim študijam, ki jih je dovršil leta 1862., ter stopil v odvetniško prakso k odvetniku dr. Lovru Tomanu, ki je imel tedaj svojo pisarno v Radovljici. Ko se je dr. Toman preselil v Ljubljano, je šel tudi Murnik z njim. Dr. Lovro Toman je bil obenem tudi tajnik trgovske in obrtniške zbornice. In ko je leta 1870. v Rodaunu pri Dunaju umrl dr. Toman, je postal Murnik tajnik trgovske in obrtniške zbornice, katero službo je opravljal do svojega težkega obolenja leta 1900.

Ivan Murnik je bil oženjen s hčerjo znanega voditelja ljubljanskih obrtnikov, rokavičarja Horaka. V svoji soprogi je dobil družico, ki mu je krepko stala na strani pri vsem njegovem javnem delovanju.

Še kot vseučiliščnik je dopisoval »Novicam«. Pozneje pa je redno sodeloval pri tem časopisju. Po Bleiweisovi smrti je Murnik prevzel uredništvo ter je deloma vodil, dokler list ni nehal izhajati.

Komaj trideset let star je stopil kot aktiven politik v javno življenje. Leta 1870. je bil izvoljen v deželni in državni zbor. Že naslednje leto je bil izvoljen za deželnega odbornika. To mesto je opravljal do leta 1900. Dvanajst let je bil tudi namestnik deželnega glavarja. Od leta 1876. do leta 1900. je bil član deželnega šolskega sveta. Dolgo časa je bil tudi občinski svetnik ljubljanski.

V deželnem zboru je imel vedno zelo veliko referatov, posebno gospodarske in finančne vsebine. Pa tudi razne prošnje za podpore so bile navadno v njegovih rokah. Nastopal je navadno mirno in stvarno, vsled česar so ga spoštovali in vpoštevali tudi njegovi politični nasprotniki. Le včasih je pokazal svoj gorenjski značaj.

V javnem življenju se je predvsem zanimal za gospodarska vprašanja dežele kranjske. Zelo se je trudil za spopolnitev železniškega omrežja na Kranjskem, tako za gorenjsko železniško progo, posebno pa za dolenjsko. Za obe železniški progi je izvršil Murnik vsa iniciativna dela. Vendar sta se pa te dve ideji drugače in pod drugimi okolščinami izvršili, nego je morda to pričakoval Murnik. Kakor je bila koncesija za gorenjsko železnico nekako plačilo Beustovo, pravitako so tudi koncesijo za dolenjsko železnico izposlovali drugi brez Murnika in sicer tudi kot plačilo za razne — politične usluge napram vladi.

Posebno delaven je bil tudi pri vseh svetovnih in drugih razstavah, ki se jih je udeležila dežela Kranjska. Veliko zaslugo ima za veliko svetovno razstavo na Dunaju leta 1873., za katero je on, kar se je tikalo Kranjske, skoraj vse sam preskrbel in uredil. V to svrhu je skoraj pol leta neprenehoma bival na Dunaju.

Delaven odbornik je bil tudi v c. kr. kranjski kmetijski družbi, ki ga je leta 1889. izvolila za svojega predsednika ter ga poslala v državni železniški svet. V znak velikih zaslug, ki si jih je pridobil za to družbo, so ga izvolili za njenega častnega člana.

Bil je referent za obrtno šolstvo na Dunaju. Kot tak je v vseh mogočih korporacijah delal za ustanovitev obrtne šole v Ljubljani. Vse priprave za ustanovitev državne obrtne šole v Ljubljani je skoraj dolgo vrsto let vodil pokojni Murnik. Bila ie dolgotrajna trnjeva pot in še le nenadna smrt ga je iztrgala iz boja za to važno šolo. Imel pa je vendar še srečo, da je doživel ustanovitev c. kr. obrtne šole v Ljubljani. Videl je dozoreti svoj dolgoletni trud. Občinski svet ljubljanski je v priznanje za to neumorno delo imenoval cesto ob obrtni šoli na Mirju Ivan Murnikova ulica.

Poleg vsega tega dela je imel še vedno dovolj časa in dovolj moči, da se je udeleževal društvenega življenja. Ko je bil še zdrav, je bil odbornik skoraj vseh narodnih društev več ali manj časa. In nevenljivih zaslug ima za naša narodna in kulturna društva. Omenjamo le, da je bil eden izmed tistih mož, ki so ustanovili našo prekristno šolsko družbo, Družbo sv. Cirila in Metoda. Dolgo let je bil tudi starosta »Sokola« in je kot tak izvršil mnogo organizatoričnega dela. Spoznal je veliko vrednost telovadbe in je delal z vsemi močmi na to, da se je Tvršev duh krepko razširjal med Sokolstvom in narodom slovenskim. Pokojnik je bil tudi ustanovnik »Slovenske Matice« in raznih drugih društev. In menda ni v Ljubljani narodnega društva, katerega član bi ne bil pokojnik. Že ko je bil težko bolan, je bil predsednik slovenskega trgovskega društva »Merkur«, ki ga je izvolilo za svojega častnega člana.

Veliko pa je bilo njegovo delo na humanitarnem polju. Dolgo vrsto let je bil odbornik, podpredsednik in pozneje do svoje smrti predsednik »Kranjskega pomožnega in gospenjega društva Rdeči križ«. Odborove seje so se redno vršile pri njem. In še kratko pred svojo smrtjo je predsedoval odborovi seji. Kot predsednik »Oblačilnega društva« je s pomočjo požrtvovalnih dam preskrbel tisočem in tisočem siromaških otrok toplja

oblačila. Za njegovo delovanje na humanitarnem polju ga je tudi »Zveza kranjskih gasilnih društev« imenovala za svojega častnega člana. Vedno je imel odprte roke za svojega sočloveka trpina. Kdor je potreboval kako podporo ali pomoč, ta je prišel k njemu. Te prošnje niso bile zaman, kajti nihče ni šel praznih rok od njega. Posebno rad je imel dijake. Podpiral jih je denarno in s svojo vplivno besedo. In marsikdo, ki zavzema danes že dobro situirano mesto, se ima le zlatemu srcu pokojnikovemu zahvaliti za to. Seveda pa se je tudi dogajalo, da so ga nekateri grdo zlorabljali, ker so poznali njegovo dobrosrčnost.

Podpiral je književnost in umetnost. Kupil je vsako knjigo, ki je izšla na slovenskem književnem trgu, naročen pa je bil na nebroj slovenskih časopisov. Smelo smemo tudi trditi, da med Slovenci skoraj še nihče ni toliko podpiral vpodablajočih umetnikov kakor ravno pokojni Murnik.

Za njegovo delovanje ga je odlikoval tudi cesar. Leta 1873. je dobil viteški križec Franc Jožefovega reda, leta 1898. pa red železne krone III. razreda.

Kar se tiče političnega mišljenja, je bil kremenit. Bil je vedno narodno-napreden. In še ko je bil bolan, se je pustil k vsakim volitvam pripeljati na volišče, da izpolni svojo dolžnost. Kot človek je bil povsod priljubljen. Bil je duhovit in prijeten družabnik. S svojo rajnko gospo soprogo je bil dolgo let središče stalnih večernih družb pri »Jerneju«, pozneje pri »Ferlincu«.

Vse njegovo življenje je bilo posvečeno narodnemu delu, vse svoje dohodke in materialne pridobitve je sproti razdajal za narodne in humanitarne ustanove in društva. In vsled tega ga slovenski narod ne bo nikdar pozabil. S spoštovanjem in ljubeznijo se bo slovenski narod spominjal svojega vzor-sina — pokojnega Ivana Murnika.

Leta 1900 je nenadoma nevarno zbolel. Skoro 14 let je predsedel v stolu, toda njegov duh je ostal čil. Zanimal se je še vedno za vse. In kakor je bil v svojem aktivnem življenju dobrotnik vseh slojev, tako je tudi v dolgih letih svoje težke bolezni ob dohodkih svoje pokojnine podpiral reveže, dijake in umetnike, kakor prej. Živel je zelo skromno in si pritrgoval od ust, da je podpiral veliko vrsto narodnih društev; pri nobeni dobrodelni ali narodni zbirki ni bilo pogrešati njegovega imena.

Vir: Slovenski narod, 20. 1. 1913

Slovenski narod, 20. 1. 1913

Pogreb ces. svetnika Ivana Murnika. Včeraj so spremili k zadnjemu počitku ces. svetnika Ivana Murnika. Nepregledna je bila množica, ki je doprovodila blagega pokojnika k njegovi nepozabni soprogi. Žalost je navdajala vse te njegove prijatelje in čestilce, vsaj so izgubili enega najboljših iz svojega kroga. Tudi nebo se je žalostilo ter rosilo drobne solze na cvetke, s katerimi so okrasili to zadnjo pot pokojnikovo ... Pogreb je bil imponanten, kar je pač najboljši dokaz, kako priljubljen je bil povsod, vsaj pa tudi njegovo zlato srce ni poznalo sovraštva. Nikdar ni vprašal, kakšnega mišljenja je bil ta ali oni, ki je iskal pri njem pomoči in podpore ... Na čelu sprevoda so šle tri majhne, črno oblečene deklice, ki so nosile venec »Oblačilnega društva«, ki mu je pokojnik posvetil toliko moči. Pred krsto sta korakala Ljubljanski Sokol z zastavo in pa radovljiški Sokol z zastavo, na to pevski društvi »Slavec«, »Ljubljanski Zvon«, šišenska čitalnica, Ljubljansko gasilno in reševalno društvo in več deputacij gasilnih društev. Tudi učenci c. kr. drž. obrtne šole s profesorskim zborom so se udeležili pogreba. Med onimi, ki so izkazali pokojniku zadnjo čast, so bili: župan ljubljanski dr. Ivan Tavčar z mnogimi obč. svetniki in magistratnimi uradniki, dež. predsednik baron Schwarz in dvorni svetnik grof Chorinsky z uradniki dež. vlade, dež. odbornika dr. Triller in dr. Zajec s številnimi deželnimi uradniki, dvorni svetnik Kliment, drž. poslanec dr. Ravnihar, deželni poslanci dr. Novak, Supančič in drugi zastopniki trg. in obrtne zbornice, na čelu jim predsednik Ivan Knez in več svetnikov, dr. Majaron za odvetniško zbornico, notar Plantan za notarsko zbornico, dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški za društvo zdravnikov, kom. svetnik Povše in ces. svetnik Pirc za kmetijsko družbo. Nadalje smo opazili ravnatelja Ivana Hribarja, prošta Elberta, dvornega svetnika Hubada, dvor. svetnika Levičnika, dež. šol. nadzornika Levca, msgr. Tomo Zupana, ravnatelje vseh srednjih šol ljubljanskih, ravnatelje Avstro-Ogrske banke, Kreditne banke, Jadranske banke in drugih denarnih zavodov. Slovensko trg. društvo »Merkur« se je pogreba korporativno udeležilo ter mu zapelo pred hišo, v cerkvi in na pokopališču. Zveza gas. društev, Družba sv. Cirila in Metoda, Branibor, Domovina, Glasb. Matica, inž. društvo. Slov. Matica, Zveza slovenskih pevskih društev, Slov. žensko društvo, dijaška kuhinja v Kranju, Rdeči križ, nar. napredna politična društva ljubljanska in več drugih društev je poslalo deputacije. Pogreba se je udeležilo tudi odposlanstvo radovljiškega meščanstva in pa župan postojnski Lavrenčič. Pokojnika je spremilo tudi mnogo dam in drugega občinstva. V duhu pa so prisostvovali mnogi in mnogi, ki so se spominjali onih dobrot, ki jih je izkazal pokojnik. In v tem spominu, v svojih dobrih delih bo živel pokojnik med nami ...

Vir: Slovenski narod, 21. 1. 1913

Mesto venca na grob pokojnega g. ces. svet. Ivana Murnika je daroval g. Ivan Hribar, ravnatelj banke »Slavije« in predsednik »Ljubljanske kreditne banke«, za »Radogoja« 20 kron. Darilo smo izročili našemu upravništvu.

Vir: Slovenski narod, 21. 1. 1913

Maše zadušnice po pokojnem ces. svetniku Ivanu Murniku se bodo brale v sredo dne 22. t. m. ob 9. dopoldne v frančiškanski cerkvi.

Vir: Slovenski narod, 21. 1. 1913

Iz seje c. kr. okr. šolskega sveta v Radovljici, ki se je vršila dne 20. t. m. ob polu 3. popoldne. ... Pri tej priliki se soglasno sklene, izreči pismeno pohvalo za uspešno in plodonosno delovanje v šoli učiteljici v Radovljici Mihaeli Huthovi.

Vir: Slovenski narod, 22. 1. 1913

Kmetijska podružnica v Lescah priredi dne 26. januarja pri Katrineku v Lescah kmetijski sestanek, kateremu sledi prosta zabava.

Vir: Slovenski narod, 23. 1. 1913

Sankaško tekmo prirede športni ljubitelji v Radovljici dne 2. svečana t. l. na sankališču Lancovo. Tekmujejo: I. dame na enosedeznih sankah: II. gospodje na enosedeznih sankah in III. na dvosedeznih brez razlike. K tekmi so pripuščene le lesene sanke. Vložek za vsako posamezno tekmovanje znaša 2 kroni. Priglase sprejema do nedelje 2. svečana zjutraj Ivan Šega, Radovljica. Tekma se prične ob pol 3. popoldne. V slučaju preslabega vremena se vrši tekma 9. svečana ob tistem času.

Vir: Slovenski narod, 30. 1. 1913

Sankališče na Lancovem pri Radovljici je postalo prav privlačno za vse ljubitelje zimskega športa. Menda ga ni bolj slikovitega kraja, kakor je ravno kraj, kjer se nahaja sankališče na Lancovem. V ospredju ljubko mestece Radovljica, v ozadju mesta gorski velikani s svojimi nebotičnimi vrhovi, v podnožju sankališča poje svojo večno pesem bistra Sava, a na desno in levo zelene smreke. Pogled, da si lepšega ne moreš misliti. Čuje se, da se vrši v nedeljo 2. svečana sankaska dirka - a zvečer ima Radovljiški »Sokol« svoj sijajni ples, kje; sodeluje vojaška godba iz Gorice. Torej v nedeljo v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 31. 1. 1913

Sankaška tekma. Iz Radovljice nam pišejo: Važen korak v športnem življenju so napravili ljubiteljice in ljubitelji športa v Radovljici s tekmo, ki se je vršila pretečeno nedeljo na idilično lepem sankališču na Lancovem v neposredni bližini Radovljice. Sankališče, ki je pač menda, kar se tiče lege in njenega slikovitega ozadja, edino daleč na okolu, je bilo ta dan dostojno ozaljšano, le žal, da je megla in deloma dež zakrival oni prekrasni pogled, ki ga vživa sankoč s tega sankališča. Sankališče, ki je v vsej svoji dolgosti dolgo nad 1400 m, nudi pač vse prijetnosti, a tudi nebroj takih ovir, ki jih more premagati z vso naglico, edino le izurjeni in dobro trenirani sankoč. Za nedeljsko tekmo se je odločila le proga, dolga 800 m in ta del proge vsebuje, kar zanima najsmelejšega sankoča. Tekma, ki se je vprizorila v največji hitrosti, je vzbudila v vseh krogih športnikov največje zanimanje, le žal da je vreme prekrižalo marsikaj. Tekma je imela sledeči uspeh: I. damske enosedezne sanke: Prvi dar je odnesla gdč. Julči Vovkova, Bled, ki je prevozila z nenavadno eleganco sankališče v 1 minuti 48.1 sekunde, drugi dar je pripadel ge. Minki Hrašovčevi roj. Homan, soprogi c. kr. majorja, ki je med nepopisnimi »živijo« klici prevozila cilj v 1 m. 50 sek. Huda konkurentinja za drugi dar je

bila gdč. K. Andersova, ki je zaostala le za 2 sek. in je dosegla cilj v 2 m. 4 sek., a gdč. A. Kendova — Kamnik je prišla na cilj v 2 m. 49 sek. — II. Tekma za gospode je obetala mnogo zanimanja, saj sta se pojavila na tekmi znana sankarja, brata Mencingerja, Karol in Alfonz iz Ljubljane. Ime Mencinger je pač znano še od tekme v Bohinju. Prvi je prišel na cilj gosp. Karol Mencinger v 1 m. 45.2 sek., ki je imel hudega pajdaša g. Cirila Vilfana, ki je dosegel start v 1 m. 47.2 sek. — Bila sta zmagovalca. Tretji je prevozil cilj g. Alfonz Mencinger v 1 m. 51.2 sek., četrti g. c. kr. okr. gozd. komisar Jenčič v 1 m. 55 sek., a zadnji g. Al. Chladek v 1 m. 57.3 sek., ki je imel pa to pot smolo, da je sredi sankališča padel. — Uspehi naravnost krasni. — III. Dvosedežne sanke: Prvi dar sta odnesla brata Mencinger, Ljubljana, ki sta dosegla start v 1 m. 31,2 sek., a drugi je padel v roko dvojici gdč. Vovk in g. Cirilu

Vilfan v 1 m. 43.1 sek., tretja sta dospela na cilj gg. Jenčič-Gerlevc v 1 m. 58 sek. in zadnji gdč. A. Kenda in ga M. Regallyeva v 2 m. 27.2 sek. — Nad vse zanimiva je bila zadnja točka programa: tekma domačinov z Lancovega - ratičarjev po dva moža.

Prvi dar sta odnesla Šrajev-Kunčič v 1 m. 39.3 sek., drugega Ropotav-Tomaževc v 1 m. 52.2 sek., tretjega Majdnik-Ažman v 1 m. 54.2 sek., sledila sta jim: Previc Joža-Vogelnik v 1 m. 55.1 sek. in zadnji Prevc Matija-Zupan v 2 m. 4.4 sek. — Na cilju tekme so fungirali kot sodniki gg. major Hrašovec, dež. sod. svetnik Fr. Regally in sodnik E. Auschin; na vrhu sankališča so opravljali svoj posel gg. nadgeometer H. Hrovatin, dav. oficijal Ivan Kušar, Iv. Šega, predsed. Športnega kluba in tajnik tega društva L. Koritzky. — Darila te tekme so bila sledeča: za damske in ostale sankarje lične srebrne plakete, ki jih je kaj dobro izdelal graver Černe v Ljubljani, a za ratičarje denarna darila. Za tekmo si je pač stekel mnogo zaslug g. Iv. Dornič, župan na Lancovem, ki je v sporazumu z obč. zastopom vse potrebno storil, da je tekma tako nepričakovano dobro uspela. Hvala mu iskrena. Pozabiti ne smemo pa tudi še sledečih dejstev: domačini so se vedli pri tekmi, kakor tudi pred njo naravnost vzorno, in vsak, kdor je le mogel, je rad priskočil na pomoč, kjer je bilo treba, domačini so slednjič tudi javno pokazali, da bi se iz njih dalo dobiti pri redni vežbi in pravem pouku — sankarje, ki bi lahko tekmovali za svetovne rekorde, kajti le-ti poznajo od svojih mladih nog ratiče in vse težkoče ki so speljane z zimsko vožnjo po Jelovici. Prirediteljem, kakor tudi tekmovalcem in umevno tudi vrlim tekmovalkam ključemo: po začrtani poti sistematično naprej in kmalu bomo »tolkli« svetovne rekorde. — Dober sneg! — Po tekmi se je razvila živahna zabava v znani gostilni g. župana Dorniča.

Vir: Slovenski narod, 5. 2. 1913

„Sokol“ v Radovljici vživa vsestranske simpatije. To je pokazala zadnja elitna plesna veselica, ki se je vršila v nedeljo, dne 2. t. m. v lepo okrašenih prostorih znane gostilne R. Kunstelj, ki jo prav spretno vodi najemnik g. Pavlin z Brezij. — Iz posebne prijaznosii je neumorno sviral oddelek vojaške godbe, ki je privabil v naročje boginje plesa toliko raznovrstnega občinstva, da je bila obširna dvorana kmalu premajhna. Ples je otvoril brat starosta Dolžan z g. Šegovo in kmalu je zavladovalo po krasno ozaljšani dvoravi življenje, kakoršnje je mogoče dobiti le med ljudmi, ki se otresejo vseh onih predpotopnih predsodkov, ki se pojavljajo pri raznih omejenih — duševnih namreč — da mislijo, da žive še v oni egipčanski dobi, ko se se ločili ljudje v razne kaste. Tu je vladala pač ona lepa složnost, ki jo čutimo le, če stopimo v vrste Sokola, kjer smo si bratje po čustvih in mišljenju. Četvorke je vodil kaj spretno brat Pip. Omeniti moramo, da so to

veselico posetili tudi možje poštenjaki, ki so imeli menda svoje dni posebne nazore o besedi „Sokol“, a prepričani smo, da so prišli do zavesti, da je „Sokol“ človek, ki se pač zaveda svoje veljave kot človek in državljan. Če povemo še, da je uspeh vsestranski, smo povedali dovolj.

Vir: Slovenski narod, 5. 2. 1913

C. kr. pletarska šola v Radovljici kaj dobro napreduje. Izdelki ki jih ta šola izdeluje, so našli skoro že svetovni glas. Z zadovoljstvom in ponosom lahko poudarjamo, da so našo c. kr. pletarsko šolo spoznali že preko avstrijskih mej in izdelki romajo širom Evrope. — Obiskovalcem Radovljice priporočamo stalne razstavo te šole v vpogled.

Vir: Slovenski narod, 20. 2. 1913

Škrlatica in davica razsajata po Gorenjskem zlasti v radovljiškem okraju, a — šola ni nobena zaprta. Kje so pa oblasti? Epidemijski zakoni so pač samo na papirju!

Vir: Slovenski narod, 21. 2. 1913

France Pretnar, pismonoša v Lescah

Vir: Slovenski narod, 25. 2. 1913

Iz poštne službe. Prestavljene so poštne oficijantinke: ... Marija Cvar iz Radovljice v Sp. Šiško, Marija Smerdu iz Ilirske Bistrice v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 26. 2. 1913 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

Slovenski narod, 26. 2. 1913

Odvetnik dr. Igo Janc se je preselil 7. t. m. iz Postojne v Radovljico, kjer je prevzel pisarno pokojnega dr. Vilfana v hiši posojilnice v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 8. 3. 1913

Slovenski narod, 8. 3. 1913

Nov brzovlak. Od 1. maja bo vozil iz Solnograda na Reko nov brzovlak, ki bo vozil čez Jesenice in Ljubljano. Ustavljaj se bo — tako se čuje — razen v Lescah in v Kranju tudi v — Podnartu, menda na čast viceprezidenta gosp. viteza Pogačnika. Ako se bo brzovlak ustavljaj v Podnartu, se bo moral logično ustavljati tudi v Škofji Loki, kjer je pač petdesetkrat več osebnega prometa kakor v malem Podnartu, mali vasi desetih hiš.

Vir: Slovenski narod, 11. 3. 1913

Tatvine na Gorenjskem. V noči od 11. do 12. marca so vlomili neznani tatovi v Radovljico pri Pižu, v Lancovem pri Dernaču in v Lescah v restavracijo pri Legatu, neki potnik pa je bil na postaji okraden. Orožništvo je našlo sicer nekaj vlomilnega orodja, zločincev pa še ni bilo mogoče izslediti. Na vsak način bi bilo treba orožništvo pomnožiti, oziroma ustanoviti novo orožniško postajo v Lescah, kjer je železnica, pivovarna, več hotelov, poleti mnogo tujcev, a — pra v nobenega varnostnega organa. Pri Legatu so spili tatovi menda cel sodček piva in pokadili mnogo smodk; slišal jih ni nihče. Taki nezastraženi kraji so pravi raj za nočne vlomilce. Prosimo nujno pomoči — orožniško postajo ali pa celonočne patrolje.

Vir: Slovenski narod, 14. 3. 1913

Dober plen. Dne 12. marca je bil v Radovljici semenj, katerega je izmed drugih posetil tudi neki uzmovič, ki je napravil izboren plen. Mesto da bi bil nakupil živine, je pred blagajno na postaji posestniku Ivanu Prosenu s Strahinja pri Kranju prerezal na telovniku žep ter iz njega ukradel denarnico, v kateri je bilo 8 bankovcev po 50 K, eden za 100 K in en za 20 K. Med postajama Radovljica in Lesce je pa v vlaku prerezal žep 85-letnemu užitkarju Tolažu Zupanu iz Sela pri Zabreznici ter mu ukradel denarnico, v kateri je imel dva bankovca po 100 K, dva po 50 K in 8 zlatov po 10 K. Orožništvo zamoglo konstatirati le toliko, da osumljenec okoli 35 let star, imel je črne brke, čedno sivo obleko in črn nizek klobuk. Odkod ga je veter prinesel, je popolnoma neznan.

Vir: Slovenski narod, 18. 3. 1913

Popravila na državni podkorenski cesti v radovljiškem okraju se bodo v kratkem pričela. — Ta dela so prevzeli v izvršitev in sicer: Popravo Kohlbarnovega mostu in napravo podzidka pri km 57 tesarski mojster Selland in zidarski mojster Andrej Cengle, oba iz Radovljice; popravila nekaterih lesenih mostov na tej cesti zgoranji Selland, nadalje popravo mostu čez Pišenco pa Jožef Košir iz Kranjske gore.

Vir: Slovenski narod, 11. 4. 1913

Loteristinja
se sprejme pri Oton Homanu v
Radovljici. — V trgovini izučene
gospodične imajo prednost. Nastop
lahko takoj. 1375

Slovenski narod, 16. 4. 1913

Premembe v davčni službi. ... Rudolf Peschitz iz Kočevja v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 28. 4. 1913

Avtomobil zveze Celje-Ljubljana vozil je včeraj popoldne iz Celja skozi Ljubljano in Kranj na Brezje pri Radovljici. — Vozilo se je za poskušnjo, katerega je preskušal tovarnar sam s kupovalcem. — Peljalo se je kakih deset štajerskih Slovencev, katere je občinstvo v veseljem pozdravljalo! — Voz je zelo ličen, ter se z njim lahko pelje do 20 oseb. Ker bo vožnja stala iz Celja v Ljubljano in nazaj baje okoli 8 K, pričakujemo, da bodo Slovenci podpirali to podjetje Štajercev - rojakov, kateremu so Nemci (bolje nemškutarji) napovedali že — bojkot!

Vir: Slovenski narod, 30. 4. 1913

Prva gorenjska ¹⁶³⁶
košariška obrt v Radovljici.
(Izdelki državnih učnih delavnic).
Moderno pleteno pohištvo, vrtna zaslonila, popotne in kupejske košare, cvetlična in stojala za dela, obsežni solnčni stoli, zaklopni stoli, vlaknaste preproge, kopalni čevlji.
Vse porabnostno in luksusno košarištvo.

Slovenski narod, 6. 5. 1913

Slovenski narod, 6. 5. 1913

Slovenski narod, 6. 5. 1913

Lovska dražba. Pri c. kr. okr. glavarstvu Radovljica pa se bo oddal 2. junija t. l. ob 9. uri dopoldne v zakup lov krajevnih občin Jesenice, Kropa, Lesce, Ljubno, Mošnje, Ovšiše, Radovljica, Bled, Begunje in Predtrg ter Bela peč. Dražba loviš se bo vršila v vrsti, kakor so zgoraj občine navedene. Zakupni in dražbeni pogoji se morejo vpogledati pri omenjenih glavarstvih v navadnih uradnih urah.

Vir: Slovenski narod, 20. 5. 1913

Poročil se je v Ljubljani gosp. Andrej Franz, pivovar gostilničarske pivovarne v Lescah, doma iz Zatca na Češkem, z gospodično Ano Dobida iz Lesec. Bilo srečno!

Vir: Slovenski narod, 20. 5. 1913

† **Luka Vogeltnik.** Ubil se je Luka Vogeltnik, rojen leta 1876. v Hrašah pri Lescah na Gorenjskem. Šel je sinoči močno pijan na pod posestnika Gašperlina v Šenčurju prenočevat, od koder je padel na tla ter bil na mestu mrtev.

Vir: Slovenski narod, 21. 5. 1913

Slovenski narod, 24. 5. 1913

Sprememba voznega reda.

Od 1. junija 1913 bodeta vozila na progi Ljubljana j. k.—Jesenice in Jesenice—Ljubljana j. k. vsako nedeljo in praznik zabavna vlaka po naslednjem voznem redu:

Vlak št. 1732		Vlak št. 1733	
odhod		pridod	
1-20	Ljubljana j. k.	9-00	
1-29	Ljubljana d. k.	8-57	
1-40	Vižmarje	8-45	
1-51	Medvode	8-35	
2-04	Škofja Loka	8-25	
2-13	Kranj	8-17	
2-24	Sv. Jošt o. p.	8-05	
2-35	Podnart-Kropa	7-53	
2-41	Otoče o. p.	7-45	
2-51	Radovljica o. p.	7-35	
2-57	Lesce	7-35	
3-07	Žirovnica	7-27	
3-16	Javornik o. p.	7-21	
3-22	Jesenice	7-15	

Slovenski narod, 28. 5. 1913

Nedeljski zabavni vlak na Gorenjsko. Kakor smo že zadnji poročali, vozi od 1. junija t. l. na progi Ljubljana-Jesenice vsako nedeljo in praznik posebni vlak za znatno znižano vožnjo. Znižani vozni listki pa se bodo izdajali za ta vlak le za skupno tour in retour vožnjo. Za enkratno vožnjo bodo veljale navadne vozne cene poštnega vlaka. Ravnateljstvo državne železnice v Trstu vpeljalo je ta posebni vlak kot zabavni vlak,

katerega znižana vožnja pa pride le v poštev za tistega, ki vzatne listek za tja in nazaj skupno. Vlak bode odhajal vsako nedeljo in praznik ob 1,20 popoldne iz južnega kolodvora ter bode vozil do Jesenic, kamor dospe ob 3.22 popoldne. Ravno ta posebni vlak pa se bode vračal ob 7.45 zvečer z Jesenic in pride točno ob 9. uri zvečer v Ljubljano na južni kolodvor. Vozne cene so za tretji razred tour in retour: Ljubljana-Škofja Loka (1.20 K), Ljubljana-Kranj (1.40 K), Ljubljana-Podnart (2.00 K), Ljubljana-Otoče (2.20 K), Ljubljana-Radovljica (2.20 K), Ljubljana-Lesce (2.60 K), Ljubljana-Žirovnica (2.60 K), Ljubljana-Jesenice (3.00 K).

Za povratek z drugim kakor navedenim vlakom imajo kupiti potniki pri osebnih blagajnah nove vozne listke, sicer zapadejo v vlaku doplačilu ozir. globi.

Vir: Slovenski narod, 29. 5. 1913

† **Rikard Schrey.** Umrl je v Begunjah pri Lescah v starosti 58 let gospod Rikard Schrey, c. kr. višji poštar in posestnik. Pokojnik je bil vedno zvest pristaš napredne stranke. Bodi mu prijazen spomin.

Vir: Slovenski narod, 30. 5. 1913 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

Slovenski narod, 30. 5. 1913

V Radovljici je danes ob 8. dopoldne umri gosp. Fran Pavlošič, nadpoštar v Radovljici. Pogreb bo v nedeljo ob 6. popoldne. Blag mu spomin!

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1913

Društvo za oskrbo in varstvo sirot v radovljiškem okraju ima svoj redni letni občni zbor v četrtek, dne 5. junija 1913 ob 3. uri popoldne v Radovljiški sodnji z običajnim dnevnim sporedom.

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1913

Zahvala.

Za presrčne dokaze sočutja, ki so nam došli povodom smrti našega ljubljenege soproga, predobrega očeta, brata, strica, svaka, gosp.

Rikarda Schrey

c. kr. nadpoštarja itd.

se tem potom presrčno zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni častiti duhovščini begunjski in leški, cenjenim kolegijam in kolegom poštarjem in gg. uradnikom sploh, kakor tudi poštnim uslužbencem, sl. krajnemu žolskemu vodstvu v Lescah za veliko poštivalnost in šolski mladini za udeležbo pri pogrebu, sl. žandarmeriji begunjski, cenj. gg. pevcem za ganljivo petje, darovalcem krasnih vencov in sploh vsem, ki so spremlili dragega, prerano umrlega v tako ogromnem številu k večnemu počitku.

V Begunjah pri Lescah, dne 1. rožnika 1913.

Žalujoča rodbina Schreyeva.

1984

Slovenski narod, 3. 6. 1913

Zahvala.

O prenegli izgubi našega dobrega soproga, očeta, brata in tasta gospoda

Fran Pavlošiča

c. kr. nadpoštarja

se zahvaljujemo preč. g. kanoniku Novaku za zadnja tolažila, gg. med. svetniku dr. Jelovšku, dr. Hočevarju za tako ljubeznjivo olajšanje bolečin, obitelji ravnatelj Grčarjevi za veliko poštivalnost, dariteljem krasnih vencov, gg. tovarišem c. kr. uradnikom, prost. gas. društvu, pošt. uslužbencem ter vsakemu posebej za spremstvo rajnega k večnemu počitku, ter za vsa osebna in pismena tolažila.

RADOVLJICA, 3. rožnika 1913.

2002

Žalujoči ostali.

Slovenski narod, 5. 6. 1913

Slovenski narod, 5. 6. 1913

Požar. Iz Lancovega pri Radovljici nam pišejo: Dne 5. t. m. ob 1. ponoči je nenadoma izbruhnil v znani tovarni Ivana Dernača, župana in posestnika na Lancovem ogenj. Ker je stavba bila po večini lesena in les suh kakor smodnik, je plamen trenutoma objel ves obširni objekt in nastalo je celo goreče jezero. Bil je pa veličasten — a grozen pogled. Da si more tudi oni predstavljati velikanski požar, ki ga ni gledal z lastnimi očmi, pa pa pozna Radovljico in njeno okolico, povemo, da si lahko pogledal na stolpno uro v Radovljici, ki je vendar oddaljena od Lancovega 20 minut. — Vsled suše in velikanskega ognja so bila vsa sosednja poslopja, ki so po večini lesena in poleg tega je še tisoče in tisoče tramov, hlodov in na vagone lesa nakopičena — v skrajni nevarnosti, da postanejo žrtev nenasitnega plamena. — Toda naravnost nadčloveškemu naporu domačinov in nekaterih Radovljičanov se je posrečilo omejiti ogenj le na glavno poslopje in tako je bilo obvarovanih nebroj ljudi pred beraško palico. Na lice mesta došla Radovljiška požarna bramba je z ogromnim naporom vzdrževala ogenj v njegovem ognjišču. In na mestu, kjer je stalo prej obširno tovarniško poslopje, je danes kup kadečega se pepela in osmojenih tramov. Škoda je ogromna, gospodar je bil pa zavarovan, a škoda bo tem občutljivejša, ker je zgubilo z uničenjem te tovarne lepo število delavcev svoj kruh. — Pri tej priliki moramo omeniti sledeče: Dobro bi bilo, da ima pri enakih prilikah Radovljiški nočni čuvaj dostop do cerkvenih zvonov, da lahko prične biti »plat zvona«, mestno županstvo mu naj pa omisli vsaj pošten rog, da ne bodo meščani mislili, da je zašel kak avto mobil v mestno obzidje in »ven« ne more. — In slednji še to-le: k požaru ni prihitela niti ena sosedna požarna bramba, dela bi bilo mnogo. Menda niso sosedne požarne brambe samo za parado tu. Vsaj je vendar naše krščansko geslo: bližnjemu v pomoč.

Vir: Slovenski narod, 6. 6. 1913 / V mapi Požari v občini Radovljica

Iz Begunj na Gorenjskem. Domnevalo se je, da bo primanjkovalo vode v Begunjah, ako se občina Mošnje vodovodu občin Begunje, Radovljica in Lesce priklopi, in zato so bile zadnje imenovane občine nasprotne priklopljenju. Vzlic zagotovitvi g. dr. Lampeta in deželnih funkcionarjev, da do suše ne bo prišlo, se je žalibože le prehitro uresničilo, česar smo se bali. Vas Begunje dva dni, 5. in 6. junija, ni imela vode (nikar farbati, da se v taki suši reservoir snaži). Seveda, nesnažne vode v potokih ima v izobilju, a iz vodovoda, od države in dežele (sic!) podprtega pa nič. Spominjamo se nekega shoda, kateri se je vršil v našem župnišču, na katerem je gospod deželni finančni minister dr. Lampe na dolgo in široko razkladal, kako velike dobrote deli vsej deželi z napravo

vodovodov, s podporami itd. To je bilo v času pred deželnozborsk. volitvami. A kakor naš slučaj kaže, ni vse zlato, kar se sveti. Gospodje pri deželnem odboru, zdramite se! Namesto da zidate nepotrebne rezervoarje, raje pritegnite našemu vodovodu še druge studence, ker teh je v izobilju. Begunjci nismo nikomur vode nevoščljivi, seveda pa zahtevamo v prvi vrsti, ker voda izvira na našem svetu, da imamo vode tudi sami zadosti. Poletje se bo pričelo, tujci se že oglašajo — kaj, če se pripeti nesreča, nič nam ne pomagajo prazni hidranti. Ali mislite, da mora vsled nenaklonjenosti deželnega odbora naše vrlo gasilno društvo morda še 1000 m cevi nabaviti, in to brez podpore? Mi plačujemo vodarino in druge troške — torej vode!»

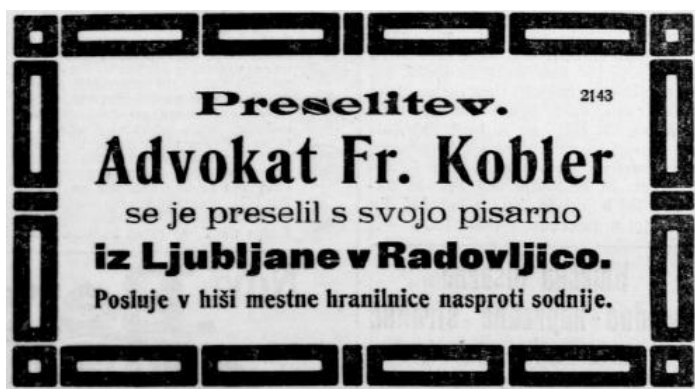
Vir: Slovenski narod, 11. 6. 1913

Imenovanje v politični službi. Orožniški stražmojster v Radovljici g. Anton Planinšek je imenovan za kancelista pri politični upravi na Kranjskem.

Vir: Slovenski narod, 18. 6. 1913

Suša na Gorenjskem. V znanem klerikalnem vodovodu v občinah Radovljica, Mošnje, Lesce, Begunje zopet ni ni vode; vzrok temu je to, da so hoteli klerikalci osrečiti z enim samim studencem kar 4 velike in razširjene občine!! Ni vode dovolj v tem enem samem studencu, nujna in hitra potreba je, da se vpeljejo še kaki trije drugi studenci v vodovod, katerih je v hribih dovolj na razpolago, toda deželni odbor ima za to gluha ušesa. Kmet in meščan kolne ta vodovod, tujci-letoviščarji zabavljajo čez to pomanjkanje vode, trpi človek in žival čisto po nepotrebem, samo vsled klerikalne malomarnosti! Klerikalci so se hoteli dobrikati vsem tem občinam pri državnozborskih volitvah, napeljali so velikanske vodovode brez — vode! Ali bode tudi elektrika brez električnega toka na Gorenjskem? Tu pri nas je pa vse mogoče, kaj ne, gospod finančni minister Lampe?

Vir: Slovenski narod, 19. 6. 1913

Slovenski narod, 19. 6. 1913

Slovenski narod, 21. 6. 1913

„Društvo za oskrbo in varstvo sirot v sodnem okraju Radovljica" ima 3. julija ob 3. uri popoldne v sodnji v Radovljici soba št. 26. svoj občni zbor.

Vir: Slovenski narod, 1. 7. 1913

Združeni podružnici sv. Cirila in Metoda v Radovljici priredita dne 6. julija svoj cvetlični dan. — Še stojimo na braniku naše krasne domovine.

Vir: Slovenski narod, 4. 7. 1913

Vilfanova koč na Beguniščul se otvori v nedeljo, dne 6. julija 1913. Turisti se opozarjajo na krasno floro.

Vir: Slovenski narod, 4. 7. 1913

Imenovanja pri državni že leznici. Asistent v Lescah g. Alojzij Grošelj je imenovan za adjunkta.

Vir: Slovenski narod, 8. 7. 1913

V Radovljici gradila se bode v severnem delu nova kanalizacija v dolgoti 439 m. Stara kanalizacija se bode poglobila, isotako 17 stranskih kanalov z nabiralniki. Obcestni jarek bo 880 m dolg, tlakovan s savskim okroglim kamnom, ter zalit s cementom.

Vir: Slovenski narod, 14. 7. 1913

Gorenjski Sokol razvije 3. avgusta ponosno svoje perutl in prihiti v prijazno Radovljico. Kakor mogočen orkan bo plahutal in odnesel vse prijatelje sokolstva v navdušenju s seboj. Na severu pa bo stražil velikan Stol in poslušal vzklike krepkih prsij navdušenih Sokolov. Kakor se zdrzne oko kondorja, ki priplava v svoje gnezdo, tako se bo divil gost, ki prihiti v krog priprostih, a trezno mislečih mož. Radovljica nam obljublja, da nas sprejme tretjega avgusta kot prijatelja, ki gori za isto idejo sokolsko

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1913

Gospodično
za delikatesno in slaščičarsko
trgovino in zajtrkevalnico
sprejme **Oton Homan v Radovljici.**
2543

Slovenski narod, 19. 7. 1913

Trgovskega sotrudnika
in učenca
sprejme v trgovino z mešanim blagom
Oton Homan v Radovljici.
2530

Slovenski narod, 19. 7. 1913

Prevzetnost blejskega izvoščka. Pišejo nam: Dočim se merodajni krogi, zlasti odbor zveze za promet tujcev na vse načine trudi in skrbi, da se privabi čim največ tujcev in letoviščarjev v gorenjske kraje, po sebnost na Bled in v Bohinj, skrbe na sprotno drugi činitelji, ki ravno od tujcev žive in to v prvi vrsti izvoščki, da tujce z nesramnim postopanjem odganjajo, ali jih vsaj že ob prihodu na kolodvor ozlovolje tako, da se kmalu iz dotičnega kraja odpravijo. To velja posebno glede nekaterih izvoščkov na postaji Lesce. — Dasi je določena tarifa za vožjo s kolodvora Lesce na Bled in obratno od zjutraj do 9. ure zvečer 2 K, je zahteval neki izvošček ob 8.45 uri zvečer od pasažirja, ki ni imel, mimogrede omenjeno, nikake prtljage, ker je šel v službeni zadevi tja, kar 4 krone, in to v tako oholem tonu, kakor da bi se mu moralo plačati toliko, kolikor on zahteva. Od nekega drugega izvoščka smo potem izvedeli, da ta njegov tovariš tudi druge izvoščke večkrat nagovarja, naj tujim gostom čez tarifo računajo. — Ker se zna to ponavljati, bi bilo želeto, da blejsko županstvo onega imenitnega gospoda izvoščka z rjavkastimi, močnimi brkami, ki vozi enkrat števil. 5, enkrat števil. 39, primerno pouči, kako se ima napram tujcem ravnati, in kako ima fihakarsko koncesijo izvrševati.

Vir: Slovenski narod, 25. 7. 1913

Želim kupiti za moj rudokop v
Železnikih
šine, vozičke
(Rollwagen),
tačke, (Schiebkarren), **kovačnico**,
(Feldschmiede), in pločevinasto **pre-**
nosljivo kočo, (transportable Blech-
hütte); **Gregor Prosen v Lescah,**
Gorenjsko. 2642

Slovenski narod, 30. 7. 1913

Želim najeti proti visoki proviziji več
agentov
na različnih krajih za prodajo „**Sve-**
alina“. Za to stroko ni treba nobene
posebne spretnosti. — **Gregor Prosen**
v Lescah, Gorenjsko. 2641

Slovenski narod, 31. 7. 1913

Smrt v vodi. Iz Radovljice se nam poroča: Danes, dne 31. avgusta ob 5. zjutraj so našli pod mlinskim kolesom posestnika Štiherla v Kolnici pri Radovljici vtopljenega, na počitnicah se nahajajočega dijaka Ivana Frtyala z Dunaja. Deček je star 15 let in je obiskoval III. razred realke na Dunaju II. 1. Hochstellergasse 34 in je sedaj bival na počitnicah pri svojem stricu Andreju Trpincu. Dečka so videli se včeraj, dne 30. julija ob 7. zvečer hoditi okrog imenovane žage. Kako je prišel pod mlinsko kolo, se pa ne ve, domneva se razno. Poškodbe nima druge, kakor precej veliko krvno podpluto desnega komolca.

Vir: Slovenski narod, 1. 8. 1913

Radovljiška podružnica S. P. D. priredi v nedeljo, dne 17. avgusta ob 3. popoldne veliko javno ljudsko veselico s koncertom in prosto zabavo v Bohinjski Bistrici v parku kopališča »Danica«.

Vir: Slovenski narod, 12. 8. 1913

Nogometna tekma »Ilirija« rezerva proti kombiniranemu moštvu Kranj-Radovljica, bode v nedeljo ob 3. popoldne na tivolskem travniku za dirkališčem. Kakor znano je zadnjo nedeljo podlegla rezerva »Ilirije« proti prvemu moštvu. Kranjsko moštvo pa zmagalo proti komb. Radovljica-Bled 2:1. Vsled teh rezultatov si bodeta obe moštvi precej enaki in ne bo igra enostranska. ...

Vir: Slovenski narod, 29. 8. 1913

Nogometna tekma Ljubljana : Kranj. Jutri popoldne ob 3. uri se vrši na igrišču poleg Lattermannovega drevoreda nogometna tekma med moštvom ljubljanskega športnega kluba »Ilirije« in med sestavljenim moštvom Kranj - Radovljica. O rezultatu te tekme se ne more vnaprej soditi, komu v dobro da konca

Vir: Slovenski narod, 30. 8. 1913

Slovenski narod, 30. 8. 1913

Poroka. Poročil se je včeraj v nedeljo 14. t. m. gospod Lovro Novak, c. kr. davčni asistent v Radovljici, z gospico Franico Znidaršič. Bilo srečno!

Vir: Slovenski narod, 15. 9. 1913

Vilfanova kočna na Begunjšici se je zaprla 9. t. m., ključ od kočne se dobi pri podružnici v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 15. 9. 1913

Slovenski narod, 15. 9. 1913

Nesreča. V torek, dne 16. septembra pon. je povozil vlak med postajama Otoče in Radovljico nekega moža. — Pri njem so našli samo vojaško knjižico, iz koje se je razvidelo, da je bil doma iz občine Besnica pri Kranju. Kako je zašel ob tem času na železniški tir, se ne ve.

Vir: Slovenski narod, 18. 9. 1913

Omračil se je um c. kr. davčnemu oficijalu Rudolfu Peschitzu v Radovljici. Odpeljali so ga v soboto v deželno blaznico na Studenec.

Vir: Slovenski narod, 19. 9. 1913

Ruda ali premog

Kdor vé za rudo, premog ali velike gozdove ali jih ima naprodaj, naj se obrne name za brezplačno posredovanje za prodajalce kakor za kupce

Gregor Prosen, rudokopni podjetnik v Lescah, Gorenjsko.

Ruda ali premog

Kdor vé za rudo, premog ali velike gozdove ali jih ima naprodaj, naj se obrne name za brezplačno posredovanje za prodajalce kakor za kupce

Gregor Prosen, rudokopni podjetnik v Lescah, Gorenjsko.

Slovenski narod, 24. 9. in 26. 9. 1913

! Pozor vinski trgovci !

V Lescah, v središču Gorenjskega, kjer ni vinske trgovine,

je za oddati

gosp. poslopje, lepo stanovanje in prostorne vinske kleti takoj.

Pojasnila : **I. Š. poste restante Lesce.**

Slovenski narod, 7. 10. 1913

Obrtno razstavo nameravajo prirediti meseca avgusta 1914. v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 23. 10. 1913

Ogenj. V noči od nedelje na ponedeljek okrog 11. je pričelo nenadoma goreti pri Jerneju Grilcu po domače pri Huterju na Spod. Lipnici št. 8 pri Radovljici. Ogenj je v kratkem vpepelil hišo in hlev. Zgoreli so tudi vsi jesenski pridelki, rešiti so mogli edinole

sobno opravo. Na lice mesta došli požarni brambori iz Radovljice in Kamne gorice sta mogli ogenj le omejiti, na rešitev gorečih poslopij ni bilo misliti, ker sta bili tako hiša, kakor hlev, krita s slamo. Pogorelec je težko prizadet, kajti škode ima nad 3000 K, a zavarovan ni bil nič. Kako je ogenj nastal, se ne ve, pač govore, da je bil najbrže podtaknjen. Kdor pa pozna ustroj naših kmetijskih hiš in ve, kako malo je preskrbljeno za varnost ognja, bo pač dvomil nad tako govorico.

Vir: Slovenski narod, 23. 10. 1913

C. kr. pletarska šola v Radovljici napreduje vedno lepše in zanimanje za to prekornostno napravo prodira, raste dan za dnevom in prebivalstvo spoznava, da bo ravno pletarstvo v doglednem času postalo važen faktor v narodnem gospodarstvu, ki bo prinesel marsikako kronco v dobrobit življenskih potreb. Kakor kaže dosedanje zanimanje, upa vodstvo te c. kr. pletarne, da postane ravno pletarstvo v kratkem času plodonosna domača industrija ne le Radovljice in njene okolice, temveč vse Gorenjske. Pogoji so pač vsi dani, posebno je mnogo krajev, kjer bi se dalo izborno gojiti vrborejo. Letošnje šolsko leto se je sprejelo zopet nekaj novih učencev in učenk, a sprejme se jih še nekaj, ker zahteve po pletarskih izdelkih so vedno večji. Pogoji za vsprejem so: dopolnjeno 14. starostno leto in ljudsko-šolsko izobrazbo. Umevno, da se jemljejo tudi starejši vajenci, oziroma vajenke. — V c. kr. pletarni se uči izdelovanje vseh panog v to stroko spadajočih izdelkov, od najpreprostejših košare do najfinejših japonskih del. Poleg tega se izurijo obiskalci te pletarne v vrboreji t. j. o rigolanju, sajenju mladik, o rezanju kakor tudi lupljenju in sušenju mladik. S pletarno, tu se poučuje zgolj praktično, je združena tudi pletarska šola, ki odgovarja nekako zahtevam obrtno-nadaljevalnih šol. Tu se poučuje strokovno risanje, obrtno spisje, knjigovodstvo in računstvo kakor tudi nemščina. Vodstvo c. kr. pletarne je v spretnih rokah ravnatelja L. Patika, ki radovoljno daje pojasnila v vseh zadevah. Pripominjamo še, da dobivajo učenci oziroma učenke mesečno podporo in lokalni odbor jim preskrbi po možnosti ceno hrano in stanovanje. — S c. kr. pletarno je združena tudi stalna razstava pletarskih izdelkov, kjer se lahko vsakdo prepriča na lastne oči do kake spretnosti se pospno učenci te pletarne. Ti izdelki se lahko kosajo z izdelki vseh tu in inozemskih firm. Izdelki so vsi na prodaj. Na razpolago so tudi jako učni ilustrovani ceniki. Slovenskemu občinstvu kličemo: podprite to domače podjetje z obilnimi naročili po geslu: svoji k svojim.

Vir: Slovenski narod, 23. 10. 1913

Izžrebani porotniki za IV. porotniško zasedanje pri tukajšnjem deželnem sodišču. Glavni porotniki: ... Kosmač Anton, gostilničar in posestnik v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 25. 10. 1913

Slovenski narod, 27. 10. 1913

Prememba posestva. Hišo gosp. Fajdige v Radovljici je kupil na javni dražbi gosp. Leopold Fürsager, svetnik trgovske in obrtniške zbornice.

Vir: Slovenski narod, 29. 10. 1913

Požar. Iz Mošenj na Gorenjskem nam poročajo: Dne 31. oktobra t. l. okrog 9. zvečer je pričelo nenadoma goreti v podstrešju hiše, ki je last Reze Luznar v Mošnjah hiš. št. 28. Ogenj, ki se je bliskoma razširil, je v kratkem času vpepelil s slamo krito hišo. Na pomoč došla domača požarna bramba ni mogla ničesar rešiti, temveč glavno njeno delo je bilo, da je omejila ogenj. Pogorelka ima škode nad 1500 K, zavarovana pa je bila le za malenkostno vsoto 400 K pri »Vzajemni zavarovalnici« v Ljubljani. Ogenj je nastal najbrže na ta način, da se je vnela slama, ki jo je gospodinja naložila v svoji neprevidnosti okrog dimnika.

Vir: Slovenski narod, 8. 11. 1913

Darila - Za »Ciril - Metodovo družbo«: »Strelski klub Radovljica« 40 K.

Vir: Slovenski narod, 12. 11. 1913

Brez posebnega obvestila.

+

Anton Kajfež, c. kr. sodnik, naznanja potrt globoke žalosti v svojem, svoje hčerke Jelice in v imenu vseh sorodnikov, da je njih iskreno ljubljena soproga, oziroma mati, hči, sestra in svakinja, gospa

Danica Kajfež
roj. Kavčič

dne 17. novembra 1913 po mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče v 26. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala

Pogreb nepozabne ranjce boče dne 19. novembra 1913 ob 4. uri popoldne iz hiše hranilnice v Radovljici na Radovljiško pokopališče

Predraga rajna se priporoča v molitev in blag spomin. 4101

Prosi se tibega sožalja.

Radovljica, dne 17. nov. 1913.

Zahvala.

Za iskazano dobrohotno in tolažilno sočutje povodom bolezni in smrti njih nepozabne soproge, oziroma matere, hčerke, sestre in svakinje, gospe

Danice Kajfež roj. Kavčič

kakor tudi za mnogobrojno častno spremstvo pokojnice na zadnjem potu in za nebrojne podarjene prekrasne vence in cvetlice izrekajo iskreno zahvalo.

Radovljica—Ljubljana, 22. nov. 1913.

Žalujoči ostali.

Slovenski narod, 18. 11. 1913

Razglas.

Dne 10. decembra t. l. ob 10. predpoldne se bo dražilo pri c. kr. okr. sodnji v Radovljici

posestvo

pod hiš. šte. 70 na Brezjah.

Cenilna vrednost hiše z nepremičninami znaša 50.398 K 88 h. Najmanjši ponudek je 33.599 K 26 h.

4118

Slovenski narod, 20. 11. in 24. 11. 1913

Ponesrečen postiljon. Postiljonu Ivanu Ulčarju so se splašili na cesti Lesce - Bled konji. Padel je z voza in si zlomil levo nogo.

Vir: Slovenski narod, 24. 11. 1913

† **Danica Kajfež.** Bela žena. Iz Radovljice. V sredo ob 4. smo izročili materi zemlji zemske ostanke Danice Kajfeževe, soproge tukajšnjega c. kr. sodnika g. Antona Kajfeža. Blaga pokojnica — hči dvornega svetnika Kavčiča — je morala zapustiti v cvetu svojih let ljubečega soproga in ljubljeno hčerko, po dolgi in mučni bolezni.

Mnogobrojni venci in veličasten pogreb naj bo hladeče lečilo žalujočemu soprogu in dokaz, da vsa Radovljica

sočustvuje z zapuščenimi. — Lahka ji zemljica!

Vir: Slovenski narod, 26. 11. 1913

Salonskega orkestra v Radovljici koncert bo dne 6. t. m. pri pogrnenih mizah v dvorani R. Kunstelja.

Vir: Slovenski narod, 4. 12. 1913

Koncert. Iz Radovljice nam poročajo: V soboto, dne 6. t. m. priredi salonski orkester — pri katerem sodeluje tudi znana pianistinja gdč. Vida Koblarjeva — koncert, in sicer v dvorani znane gostilne Kunstlja. Ker nam obeta ta koncert poseben užitek, upamo, da ne zamudi ugodne prilike nihče, ki se zanima za razvoj domače umetnosti.

Vir: Slovenski narod, 5. 12. 1913

Iz Radovljice nam pišejo: Bil je pač užitka poln večer, ki ga nam je priredil naš salonski orkester s koncertom dne 6. t. m. v prostorni dvorani restavracije Kunstelj. Sedaj pač ne moremo zdihovati, da je družabno življenje v Radovljici popolnoma razbito; pač pa je treba pustiti doma tisto dozdevno razliko med »jaz«, »ti« in »one in obleči sukno demokratizma in prepričani smo, da doživimo še marsikak tako prijeten in družaben večer, kakor smo ga dne 6. t. m. Spored, ki ga je sestavil naš salonski orkester, je bil prav srečno in skrbno izbran. Mimogrede omenjamo, da bi radi v bodoče slišali tudi kak slovanski komad, Čehi jih imajo dovolj na razpolago. V obče so se vse točke izvajale v splošno zadovoljnost, kar je pričalo navdušeno odobravanje po vsaki točki, vendar moramo posebej omenjati fino in čustveno izvajanje točk: 1. Ziehrerjev »Zauber der Montur«, 2. Mendelssohnovo »Fingalshohle«, 3. Pazellerjev-Souvenir de Herkulesbad«. Dobro se je izvajala točka Leharjeva »die Zigeunerliebe«. — Da tu in tam niso prišli posamezni instrumenti do svoje popolne veljave je menda vzrok neakustična dvorana, a da se tu in tam ni igralo s tisto živahnostjo, kakor bi želeli, pripisujemo dejstvu, ker ni bilo vidnega kapelnika. Prevelika skromnost ni vedno na mestu. — V gospodični Vidi Koblerjevi smo spoznali nadarjeno in rutinirano pianistinja in podarjeni krasni šopek naj ji služi v zahvalo in nam v upanje, da ni bil ta njen nastop prvi in zadnji. — Obisk koncerta je bil naravnost nepričakovano mnogobrojen in jako pester. — Če so pa obule nekatere osebe, ki gore same navdušenosti za povzdige Radovljice, copate in sedle doma za peč, naj ne plaši naše vrle in požrtvovalne umetnike, temveč opogumi naj jih. Tako naprej. Na skorajšnje svidenje.

Vir: Slovenski narod, 11. 12. 1913

Volilno gibanje v Radovljici. S. L. S. se spušča v različne volilne manevre, da bi pridobila zase srce radovljiških meščanov. V četrtek so izobesili razglas, da so denarna sredstva za prezidavo kolodvora že dovoljena in da se prične graditi v prvi polovici 1. 1914. Meščani pa dobro vedo, da jih S. L. S. kot meščane načeloma sovraži, dobro vedo, da radovljiški klerikalci pridno gradijo samo pred volitvami in da bodo kolodvor tako zgradili, kakor cesto čez Lancovo, ki so jo obljubili pred volitvami l. 1908 in jo znova obetajo pred volitvami 1913. Želimo Radovljičanom vse najboljše, bojimo se pa, da bo ta razglas brez podpisa, izobešen na vremenski deski, enak vremenski prognozi: pred

volitvami jasno in toplo solnce, po volitvah toča. — Komisija je aranžirana po načrtu S. L. S. prišla ogledovat in popravljat most čez železniško progo tik pred volitvami. Aranžma je dober, toda vera pri volilcih manjka. — Silno se peha in rogovili po Radovljici proti naprednim volilcem neko nezrelo koncipienče. Ponuja se na razpisano mesto političnega vajenca, hlastno steza prste po koritu deželnega odbora. Mesto da bi študiral akte — baje se ga drži mnogo rezanice znotraj in zunaj lobanje — in koristil svojemu šefu, vzbuja med občinstvom s svojimi izzivalnimi nastopi sovraštvo in škodo pisarni svojega šefa. Od g. svetnika Koblerja, ki ga poznamo kot konciliantnega moža pa pričakujemo, da primerno pouči svojega koncipienta.

Vir: Slovenski narod, 11. 12. 1913

Imenovanja v sodni službi. Justični minister je premestil: ... sodnika dr. Antona Kajfeža iz Radovljice v Ljubljano - dr. Vladimira Golio iz Mokronoga v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 15. 12. 1913

Radovljiška podružnica »Slovenskega planinskega društva« priredi v soboto, dne 3. januarja 1914 ob 8. zvečer v dvorani Kunstljeve restavracije planinsko veselico s plesom. Sodeluje oddelek godbe c, in kr. pešpolka nadvojvode Franc Ferdinanda št. 19 iz Tolmina.

Vir: Slovenski narod, 18. 12. 1913

Gledališka predstava v Radovljici. V nedeljo, 21. t. m., ob pol 8. uri zvečer vprizori gledališko društvo iz Jesenic v dvorani restavracije Kunstelj v Radovljici sijajno dramo »Golgota«.

Vir: Slovenski narod, 19. 12. 1913

Iz poštne službe. Premeščeni so poštni oficijantje: ... Anton Babič iz Lesec v Kranj. ... in oficijantinja: ... Ana Hodnik iz Postojne v Lesce.

Vir: Slovenski narod, 27. 12. 1913 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

.....

I. Izkaz prispevkov vsedijaški podporni akciji: ... g. F. Kapus, Kamna gorica 28 K 20 v, g. F. Meršolj, Radovljica 28 K, g. Leop. Varl, Radovljica 109 kron, g. Val. Pogačar, Radovljica 99 K.

Vir: Slovenski narod, 2. 1. 1914

Objava.

Ustreza je š-u 29 odv. reda se objavlja, da so začetkom tega leta vpisani v tukajšnji odvetniški imenik naslednji gospodje in sicer s sedešim

V Ljubljani:	Dr. Sayer Albin	V Radovljici:
• Dr. Ambrositsch Edwin	• Susterčič Ivan	Dr. Janc Ignacij
• Ajman Josip	• Švigelj Anton	Kobler Fran
• Eger Ferdinand	• Tavčar Ivan	V Litiji:
• Frlan Fran	• Tekavčič Fran	Dr. Jamšek Janko
• Furlan Josip	• Tominek Fran	V Novem mestu:
• Gohaj Alojzij	• Triller Karl	Dr. Schegula Jakob
• Krisper Valentin	• Valentšchag Otto	• Slanc Karol
• Lovrenčič Ivan	• Vodusek Božidar	• Žitek Vladimir
• Majaron Danilo	• Würzbach Maximilian	• Globevnik Jožef
• Novak Fran	Edler v. Tannenbergl	V Črnomlju:
• Oblak Josip C.	• Würzbach Artur	Dr. Sturm Karl
• Papež Fran	Edler v. Tannenbergl	V Kočevju:
• Pegan Vladislav	• Zivovnik Janko	Dr. Rajh Štefan
• Pirč Makso	V Kamniku:	• Riebl Walter
• Proček Fran	Dr. Kraut Alojzij	V Krškem:
• Revonihar Vladimir	V Kranju:	Dr. Dimnik Ivan
• Sajovic Josip	Dr. Štampihar Valentin	
• Schweitzer Viljem		
• Stare Emil		

V Ljubljani, dne 2. januarja 1913.

Za odbor odvetniške zbornice kranjske:

Dr. D. Majaron,
predsednik.

Slovenski narod, 3. 1. 1914

Sankališče na Lancovem pri Radovljici je vsled obilice snega v najboljšem stanju. Ljubitelje tega zimskega športa vabimo na to idilično sankališče z zavestjo, da jim ne bo žal, preživeti par uric v tej bajnolepi zimski pokrajini. Sankališče, dolgo skoro 1 kilometer — je prav složno, brez vratolomnih padcev, a kljub temu tako dobro izpeljano, da naide tudi najrazvrajenejši sanklač svoje — točke, ki mu stavijo dokaj težko premagljive ovire nasproti. — Za pokrepčanje telesne izmučenosti mu pa kaj dobro služi v bližini nahajajoča se izborna oskrbovana gostilna J. Dernača. Pripominjamo, da imamo tu na sankališču že nekaj dni stalnega mraza — 7° C.

Vir: Slovenski narod, 10. 1. 1914

Planinski ples, ki ga je priredila podružnica S. P. D. v Radovljici dne 3. t. m., je pač tako izborna se obnesel, da lepšega in animiranejšega pač pričakovati nismo mogli. Prostorna dvorana restavracije Kunstelj je bila spremenjena v pravi gozdni raj, kakoršnega ie dobiti le v naših gorskih visočinah, kjer gospoduje in prevladuje gorski mah. In obisk! Večjega in pestrejšega nismo še doživeli. Preobvladala je pač narodna in gorska noša. Da so prireditve, ki jih prireja podružnica S. P. D. v Radovljici vsak predpust, zaslovele daleč po Gorenjskem, zadostuje pač dejstvo, da so prihiteli na ta ples planinski prijatelji in prijateljice iz cele Gorenjske, iz Boh. Srednje vasi, pa dol iz Tržiča, in sa m predsednik osrednjega odbora gosp. dr. Tominšek iz Ljubljane je preživel par uric v naši sredini. Neumorno je igral pri plesu oddelek c. kr. vojaške godbe iz Tolmina. Splošna sodba o plesu je: tako elegantnega, a kljub temu tako ljubko domačega plesa že davno, davno nismo imeli. Vsa čast in hvala vstrajnemu odboru in njegovim sodelovalc em in sodelovalkam. Planinski pozdrav!

Vir: Slovenski narod, 12. 1. 1914

Silvestrov večer, ki ga je vprizoril marljivi salonski orkester v Radovljici, je imel kaj lepo izbran program. Godbene točke, ki so bile na programu in ki jih je izvajal orkester z znano preciznostjo, so v splošnem ugajale in žele zaslužno pohvalo. A presrečna je bila misel, da smo dobili v svojo sredo znanega komika pl, Sladoviča iz Ljubljane, ki ie s svojo neusahljivo hudomušnostjo in s svojim pristnim humorjem vzbujal cela plohe smeha. Vsem društvom ki hočejo prirediti svojim članom vesel in smehapoln večer, bodi komik p l. Sladović najtopleje priporočen. Obširen program, ki ga je bil deležen prav mnogoštevilen publikum, je končal v objemu boginje plesa, ki je trajal do ranih ur zjutraj.

Vir: Slovenski narod, 12. 1. 1914.

Iz radovljiškega okraja nam pišejo. Te dni je zapadla debela plast snega, tako da je promet na cestah na Bled in pa v Radovljico in pa Begunje zelo otežkočen. Druga leta je cestni odbor, njemu na čelu skrajno marljiv i napredni Leški župan Žark, že prvi dan, ko je visoki sneg zapadel, takoj z velikim plugom pretrgal ogromni sneg na cestah ter napravil zopet vozno pot. A lansko leto so naši »brihtni« koritarski volivci volili klerikalni, nazadnjaški zabiti cestni odbor in glej, letos že poznamo vozniki dobroto tega »brumnega odbora« — sneg leži na cesti kakor ga je Bog dal, klerikalni cestni odbor pa leži za pečjo ter morda študira »Mohorjeve molitvene« bukve ali pa katekizem o čudežih vodiške Johance!

Vir: Slovenski narod, 17. 1. 1914

Pevsko in bralno društvo »Triglav« v Radovljici ima svoj redni občni zbor v soboto 24. januarja 1914 ob 7. uri zvečer v društveni sobi.

Vir: Slovenski narod, 22. 1. 1914

Sankališče na Lancovem je postalo vsled novopadlega snega — 52 cm na debelo — izborna. Kdor se hoče naužiti svežega gorskega zraka in prebiti par uric v divnoromantični okolici ljube Radovljice, uživajoč v polni meri zdravi zimski šport sankanje, naj pribiti tu sem. Ne bo mu žal. Zbirališče sankočev v znani gostilni g. Iv. Dernača, streljaj od sankališča. — Dober sneg!

Vir: Slovenski narod, 24. 1. 1914.

Redki ptičji gostje. Iz Radovljice se nam piše: Kakor sem že poročal, so se pokazali okrog 15. decembra t. l. pri nas na Gorenjskem jako redki ptičji gostje pegami. Menda se jim je Gorenjska posebno priljubila, kajti ostali so še do danes tu, kljub hudemu mrazu - 8 C in visokemu snegu 52 cm. V četrtek, dne 15. januarja sem bil obveščen, da se klatijo še vedno v okolici Radovljice. — Pred nekaj dnevi sem dobil v takozvanega sibirskega krekovka (der diinschnablige Tannenhaüer Nucifraga macrorhyncha). Upam, da ni edinec . — V večjih tropah sta se pokazala v naši okolici mali in veliki krivokljun (der Fichtenkreuzschnabel — Loxia curvirostra — der Kieternkreuzschnabel — Loxia pityopsittacus). Prepodil jih je najbrže predebeli sneg iz višjih krajev. — A najbolj sem se začudil, ko sem opazil danes na grajskem vrtu redkega gosta iz severnih naših krajev, namreč »krivokljunega kalina« (der Hakengimpel —

Pinicola enucleator). Bili so trije; žal, da so jo prehitro popi - hali. — Na severu morajo pač vladati strahoviti sneženi zameti, ki so pregnali tega čudaka v naše kraje.

Vir: Slovenski narod, 24. 1. 1914.

»Sokol« v Radovljici priredi dne 21. februarja t. l. veliko maškarado v restavraciji R. Kunstlja v Radovljici, kjer sodeljuje iz prijaznosti oddelek c. in kr. vojaške godbe iz Tolmina. Že po sedanjem zanimanju obeta biti ta prireditev neka posebnost.

Vir: Slovenski narod, 24. 1. 1914.

Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici priredi dne 1. februarja t. l. plesno veselico v restavraciji R. Kunstlja.

Vir: Slovenski narod, 24. 1. 1914.

Občni zbor radovljiškega »Sokola« se je vršil dne 6. januarja ob tako številni udeležbi v restavraciji gosp. R. Kunstlja. Brat starosta pozdravi v iskrenih besedah navzoče in se spominja v toplih besedah pokojnega vzor Sokola dr. Kušarja, ki naj bi bil vzgled slehernemu Slovencu. Iz zanimivo sestavljenega poročila brata tajnika posnamemo, da se je radovljiški »Sokol« udeležil vseh prireditev, ki jih je priredil slovenski »Sokol sploh — ali po deputacijah, ali korporativno. Podrobnejše poročilo prinese tako Sokolski Vestnik«. Brat načelnik je podal verno sliko o gojitvi telovadbe radovljiškega »Sokola«. Tožil je sicer, da se telovadba ne goji tako, kakor bi želel, a vzroka ni iskati v nedelavnosti članstva, temveč v pomanjkanju dobre telovadnice. — Brat blagajnik je podal prav veselo sliko o gmotnem stanju radovljiškega »Sokola«, kajti čisto premoženje znaša ravno 2379 K 95 v, ki je naloženo v hranilnici, oziroma v posojilnici. Poleg tega je tu še vrednost inventarja in telovadnega orodja, ki znači vrednost najmanj 2500 K. Dolga pa nima Sokola niti vinarja. Pri nato vršeči se volitvi so bili z vzklikom voljeni: starosta br. dr. Igo Janc: podstarosta br. Fran Dolžan in načelnik br. Luce Horvat; odbor je ostal skoro stari. — Društvu krepki: Na zdar!

Vir: Slovenski narod, 27. 1. 1914

Kmečka podružnica v Lescah vabi na veselico, katero priredi v ponedeljek, dne 2. februarja 1914 v prostorih J. Vuhreja p. d. Krištofa. Spored: 1. Govor ravnatelja g. Gust. Pirca. 2. Srečkanje. 3. Petje (poje mešan zbor). 4. Godba na lok. 5. Prosta zabava in ples. Pričetek ob 3. popoldne. Darila za srečkanje se hvaležno sprejemajo.

Vir: Slovenski narod, 28. 1. 1914

Osebo postajališče Radovljica na progi Trbiž - Ljubljana se spremeni v postajo. Tozadavna podstavbna dela se oddajo ponudbenim potom deloma proti pavšalu, deloma proti enotnim cenam in naknadni izmeri. Ponudbe so vložiti najkasneje do 1. marca 1914 pri c. kr. ravnateljstvu državne železnice v Trstu. Podrobni podatki so razvidni iz ene prihodnjih števil listov v »Osservatore Triestino«, »Laibacher Zeitung«, »Lieferungsanzeiger«, »Osterr. Wochenschrift für den öffentlichen Baudienst«, »Verordnungsblatt für Eisenbahnen und Schifffahrt«, »Wiener Zeitung« in »Avvisatore Dalmato« ter se izvedo pri oddelku III. c. kr. ravnateljstva državne železnice v Trstu.

Vir: Slovenski narod, 3. 2. 1914

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu januarja 1914 je 317 strank vložilo 157.912 K 77 v, 271 strank dvignilo 99.279 K 06 v, 10 strankam se je izplačalo posojil 21.640 K 58 v. Denarni promet 566.375 K 47 v.

Vir: Slovenski narod, 4. 2. 1914

Darila družbi sv. Cirila in Metoda: ... gostilna Lectar – Dolžan 35 K.

Vir: Slovenski narod, 7. 2. 1914

Vsake vrste 345
stavbnih del
bodisi na deželi ali v mestu, bodisi zidanje s kamnom, s opeko ali iz betona,
kakor tudi vsake vrste majhnih popravil hiš prevzame po izredno nizki ceni
Gregor Prosen v Lescah, Gorenjsko.

Slovenski narod, 7. 2. 1914

Trgovskega sotrudnika
in
učenca
sprejme trgovina z mešanim blagom
Oton Homan v Radovljici.
555

Slovenski narod, 9. 2. 1914

Iz Radovljice. Bralno in pevsko društvo »Triglav« je priredilo v nedeljo, dne 1. marca burko v treh dejanjih »Moj prvi«. Vprizoritev sama na sebi pomeni nekaj dobrega. Po dolgem času zopet majhen vtripljaj javnega dela na tem polju! Diletantski oder samo po sebi umevno — moremo presojati le z gotovimi oziri. Vloge so bile v splošnem zadostno ugodno rešene.

Vir: Slovenski narod, 4. 3. 1914

Napadeno dekle. — Pohotnež. Dne 19. januarja zvečer je napadel na poti iz Radovljice v Černivc, posestnikov sin Franc Brence, po domače Gromov iz Hraš dekle Mar.

Potočnikovo. Dekle se je vračalo iz Žerovnice, kjer je v družbi več delavk in delavcev, med katerimi je bil tudi Brence, kidalo sneg na železniški progi. Brence se je tisti večer peljal namesto kot običajno do Lesec, odkoder ima najbližje domov, do Radovljice, kjer je izstopil, tako da ga dekle ni videlo in ji je sledil. Zunaj Radovljice jo je dohitel, zagrabil čez pas, jo vrgel v sneg in se zavalil nanjo. Držal jo je tako kakih 10 minut na tleh in je ni spustil kljub temu, da ga je dekle prosilo, da naj jo izpusti in mu zagrozilo z vpitjem. Šele ko ga je dekle pošteno ugriznila v lice, je odskočil, nakar je dekle pobegnilo. Šel je še precej časa za njo, toda ni je mogel dohiteti. Fant se zagovarja s popolno pijanostjo, ki se je vpoštevala tudi pri sodbi in je bil obsojen na 1 mesec zapora s posti in dvema trdimi ležiščema.

Vir: Slovenski narod, 11. 3. 1914

Slovenski narod, 12. 3. 1914

Telefon na Gorenjskem. ... Nova projektirana interurbana telefonska proga bi šla iz Ljubljane čez St. Vid, Medvode, Skofjo Loko, Kranj, Radovljico, Žirovnico, Jesenice, Mojstrano, Kranjsko goro do Bele peči. Hkrati bi se gradile proge Kranj-Tržič in Radovljica-LesceBled-Bohinjska Bistrica. V navedenih krajih bi se napravile javne govornice na poštah. Če bi se v posameznih krajih zglasilo dovolj veliko število interesentov za naročniške postaje, bi se v takih krajih napravilo tudi lokalno telefonsko mrežje, kakor je na primer v Ljubljani. Lokalno telefonsko omrežje omogoča telefonske pogovore tudi v kraju samem. Lokalno telefonsko omrežje bi bilo zlasti za Bled gotovo jako na mestu. ...

Vir: Slovenski narod, 14. 3. 1914

V stalni pokoj so šli višji davčni oskrbniki: ... Fr. Ravnikar v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 14. 3. 1914.

Obrtna razstava v Radovljici. Meseca avgusta t. l. se priredi obrtna razstava v Radovljici. Razstavni odbor je že poslal pretekli mesec oglasnice vsem obrtnikom radovljiškega okraja. Razstava obeta biti nekaj posebnega, kajti oglasilo se je že lepo število obrtnikov k razstavi. Poleg obrtnikov pa kažejo tudi naša županstva mnogo zanimanja. Dokaz temu je, da sta se takoj, ko je lokalni odbor, kateremu načeluje radovljiški župan gosp. A. Roblek, poslal na vse občine prošnje za podporo, odzvali takoj že dve županstvi in sicer Bela peč z zneskom 50 K, mestno županstvo v Radovljici pa z zneskom 200 K. Upamo, da bodo tudi druga županstva sledila tema dvema in tako pripomogla do lepega uspeha razstave. Razstava bode v tukajšnjem šolskem poslopju. Obrtniki radovljiškega okraja dobijo razstavni prostor brezplačno, drugi pa proti primerni odškodnini. Razstavni odbor v Radovljici poživita tem potom vse obrtnike radovljiškega okraja, ki se še niso priglasili, da to čim preje store. Ako kdo izmed obrtnikov pomotoma ni prejel oglašanih pol, naj se javi pismeno na razstavni odbor v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 28. 3. 1914.

Iz deželnega odbora. ... Za obrtno razstavo v Radovljici se dovoli pod pore 500 K.

Vir: Slovenski narod, 30. 3. 1914.

Slovenski narod, 16. 4. 1914

Izžrebani porotniki. Pri tukajšnjem deželnem sodišču so bili za drugo porotniško dobo izžrebani sledeči glavni porotniki: ... Jožef Gogala, posestnik v Novi vaši pri Radovljici; Oton Homan, trgovec in po sestnik v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 21. 4. 1914.

Zahvala.

Moj mož Mihael Mencinger, posestnik in klepar v Radovljici, je bil zavarovan pri banki „Slaviji“ za doživetje in smrt. Dne 3. aprila t. l. pa je umrl, za kar mi je banka „Slavija“ takoj izplačala zavarovani kapital. Za to točnost in kulantnost ter hitro izplačilo sem dolžna se zahvaliti in vsakomur najtoplejeje priporočati naš **slovanski zavod banko „Slavijo“**.

Radovljica, dne 21. aprila 1914.

Terezija Mencinger,
vdova.

1575

Slovenski narod, 23. 4. 1914

Prva gorenjska industrija za pletarstvo

Oton Homann, Radovljica.

Izdelki drž. pletarskega tečaja: moderna oprava iz pletenin, vrtno senčnice, košare za potovanja, stojala za cvetlice in ročna dela, senčnice za morska obrežna kopališča, skladni stoli, pletene Kinaodeje, kopalni črevlji in vse pletenine za domačo rabo in luksus.

Ilustrovani ceniki zastonj.

Slovenski narod, 25. 4. 1914

Mrtveca so našli. 2. t. m. so našli v nekem gozdu blizu Globokega pri Radovljici že popolnoma strohnelo, napol nago truplo. Komisija je spoznala v mrtvecu 67-letnega, v Kropo pristojnega berača Eržena, ki so ga pogrešali od začetkoma marca. Eržen je bil alkoholik, epileptičen in slaboumen. Najbrže je zmrznil.

Vir: Slovenski narod, 5. 5. 1914

Tatinska dvojica. Delavcu Karlu Mohru iz Beljaka je izginila te dni, medkem ko je bil na delu, njegova nedeljska obleka, obleka njegove umrle žene, srebrna žepna ura z verižico in zlat poročni prstan, vse v vrednosti 120 K. Tatvino je napravila njegova oskrbnica Helena Makovec iz Radovljice na Kranjskem, ki je v družbi s svojim ljubimcem Ivanom Wakerbauerjem iz Bavarskega s svojim okradenim plenom pobegnila.

Vir: Slovenski narod, 5. 5. 1914.

Slovenski narod, 7. 5. 1914

Gospodom gostilničarjem na Kranjskem. Da se napravijo od kartela pivovaren koikor mogoče neodvisni in se oproste pritiska na cene, se je združilo pred nekaj leti veliko število gostilničarjev na Kranjskem in Koroškem in ustanovilo po več že obstoječih zgledih zadrugo v svrhu pridobitve in obrata pivovarne.

Bila je to »Pivovarniška zadruga gostilničarjev alpskih dežel«, ki je kupila pivovarno g. Zimmermanna v Lescah.

Zadružna pivovarna gostilničarjev alpskih dežel pa je šla leta 1912 brez vsake potrebe v konkurz. Razlogi, da se je izrekla za insolventno, so bili v raznih okoliščinah, katerih naštevaje je toliko bolj odveč, ker je danes splošno znano, da bi bila pivovarniška zadruga alpskih gostilničarjev kljub neugodnim okoliščinam, ki so se takrat pojavile, lahko dobro uspevala in da je bila likvidacija za druge prenačljen korak.

Tu dejstvo pa naj ne ovira, da ne bi se takrat porojena misel, da se gostilničarji z lastno močjo store ne odvisni od kartela pivovarnarjev, dalje gojila in pospeševala.

Za to je sedaj dana prilika, kakršne si ugodnejše ni mogoče misliti. Dne 3. junija bode namreč pivovarna v Lescah zopet prodana. Nakupni pogoji pa so izdatno boljši, nego oni pod katerimi je svoječasno pivovarniška zadruga alpskih gostilničarjev kupila pivovarno.

Čim je stala pivovarna z investicijami vred gostilničarsko zadrugo najmanj 500.000 K se bode sedaj kakor je pričakovati dobila za 200.000 kron in bode dana možnost, pri tej nizki nabavni ceni proizvajati in prodajati pivo še ceneje in gostilničarjem s tem veliko koristiti.

Gostilničarji se morajo toraj baviti z vprašanjem, ali jim ne kaže porabiti ugodne prilike in združeno kupiti pivovarno v Lescah.

Najugodnejša oblika za to bi bila ustanovitev družbe z omejeno zavezo, in sicer se predlaga ta oblika radi tega, ker se vplača pri družbah z omejeno zavezo le enkratna vloga, ne da bi se moglo prisiliti družabnika k doplačilom.

Radi tega se je združilo število gostilničarjev iz nekdanje gostilničarske zadruge in sprožilo misel ustanovitve take družbe v svrhu nakupa in obrata pivovarne v Lescah v posest pivovarniškega kartela.

Gostilničarji na Koroškem bodo zbrali kapital približno 40.000 K, dočim naj bi zbrali kranjski gostilničarji kakih 60.000 K. Te vsote bi za doščale za nakup pivovarne vsled tega, ker je sklenjen ugoden dogovor s hranilnico in posojilnico v Radovljici. Radi tega se kranjski gostilničarji naprošajo, naj uvažujejo to ugodno priliko za nakup pivovarne v

Lescah in naj nikar ne pozabijo, da se bode v slučaju, ako preide pivovarna v posest kartela, od strani pivovaren dobava piva uredila brez soglašanja gostilničarjev, temveč da se bodo tudi cene piva pognale samovoljno kvišku.

Vsaj je znano dejstvo, da dan današnji gostilničar ne sme več jemati piva od one pivovarne, kjer bi on rad, temve da mora jemati pivo od tiste pivovarne, kateri je odkazan od kartela.

V svrhu osvoboditve te suženjske odvisnosti od pivovaren se ponuja pot, po kateri se zaželjeni cilj z lahkoto doseže.

Radi tega se obračamo na gospode gostilničarje z dobrohotečo prošnjo, da v lastnem interesu pri stopijo k družbi z omejeno zavezo, ki se ima ustanoviti v svrhu nakupa pivovarne v Lescah, ne samo, ker bo udeležba dosegla ugoden financijalen uspeh, temve tudi, ker bode s tem gostilničarjem dana možnost, dobivati dobro in ceno pivo, in bode za eno onemogočeno zvišanje cen pi vovarniškemu kartelu.

Za pripravljalni odbor. / Pavel Dostal, tajnik Posojilnice v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 9. 5. 1914 / V mapi Pivovarna v Lescah

Slovenski grobovi v Ameriki. V Browndale, Pa., je bil v prepiru ustreljen Alojzij Kosmač, doma iz Radovljice na Gorenjskem. Star je bil 27 let.

Vir: Slovenski narod, 9. 5. 1914.

Gospodom gostilničarjem na Kranjskem. Pod tem naslovom je povabil v »Slov. Narodu« gospod Pavel Dostal kranjske gostilničarje, da skupno s koroškimi gostilničarji ustanovijo družbo z omejeno zavezo v svrhu nakupa pivovarne v Lescah. Že naglašanje deželnega partikularizma mi malo ugaja. Zakaj bi se ne reklo; »Slovenski gostilničarji se vabijo« itd. Oglasil sem se pa pred vsem radi trditve gospoda Dostala »da je sedaj dana prilika, da se gostilničarji z lastno močjo store neodvisne od kartela pivovarnarjev, češ, da bo s tem omogočeno gostilničarjem dobivati dobro in ceno pivo in bode ob enem onemogočeno zvišanje cen pi vovarniškemu kartelu«. Gospod Dostal ne pozna dobro razmer pivovarniške industrije v slovenskih deželah, sicer gotovo ne bi napisal svojega članka v tej obliki in ga bi ne podprl s takimi trditvami. Slovenci imamo malo industrije, a kar je imamo, še ta se mora težko boriti proti nemški konkurenci. Imamo četrto slovenskih pivovaren: Delniško pivovarno Laški trg in Žalec, Jadransko pivovarno v Senožečah, Mengeško in Vrhniško pivovarno. Niti eno od teh podjetij ni v kartelu. V pivovarniškem kartelu se nahajajo danes samo nemške pivovarne, vse slovenske pivovarne stoje izven kartela. Res je, da deluje pivovarniški kartel z vso silo na to, da bi uničil slovenske pivovarne, da bi potem absolutno zavladal in diktiral po svoji volji cene za pivo. V tem pogledu ima gospod Dostal prav. Pivovarniški kartel se res trudi in gmotno žrtvuje, da bi zavojeval vse naše kraje, slednjo našo gorsko vas. Ali sredstvo, ki ga gospod Dostal nasvetuje gostilničarjem, ne vodi k uresničenju njegove želje. Vsi slovenski gostilničarji se že danes lahko store neodvisne od nemškega pivovarniškega kartela — saj jim ni treba storiti drugega, kakor pristopiti kot odjemalci k slovenskim pivovarnam. Nihče jim tega ne more braniti, najmanj pa njihova narodna zavednost in njih narodni ponos. Gotovo pa nima nihče nič proti temu, če kupilo slovenski gostilničarji pivovarno na Lescah. Nasprotno veseli bodemo svojega novega narodnega podjetja, svojega novega narodnega bojavnika proti nemškemu pivovarniškemu kartelu. Eno pa mirno trdim, naj kupijo gospodje gostilničarji še tako

ceno pivovarno v Lescah, piva zategadelj ne bodo dobili boljšega in ne cenejšega, kakor ga lahko dobijo že sedaj pri domačih slovenskih podjetjih. Glede kvalitete piva in postrežbe posebno dobro konkurira Delniška pivovarna v Laškem trgu, to naše največje slovensko pivovarniško podjetje. Danes je njeno pivo na glas, da je boljše od nemških izdelkov. Tudi pivo drugih slovenskih pivovaren je dobro in uspešno konkurira s kvaliteto nemških pivovaren. In vendar prodajo domače slovenske pivovarne v slovenskih deželah komaj 5%, dočim ga prodajo nemške pivovarne 95% piva. Ali si morete predstavljati take razmere na Češkem ali med našimi Nemci. Ali si je mogoče misliti razvoj Češke industrije, če bi je ne podpirala njih narodna zavednost. Slovenski gostilničarji in pred vsem slovenski pivci bi morali vendar vedeti, da neposredno podpirajo »Südmarko« in »Schulverein« s svojo nedoslednostjo v narodno gospodarskih vprašanjih. Ali ni mogoče, da bi tudi v tem oziru enkrat prodrla med Slovenci narodna zavednost, katere je tako mnogo v govorancah in časopisju in bi prešla od besed do dejanj? Če bi se to zgodilo, gospod Dostal, pa bi postali vsi slovenski gostilničarji — neodvisni od nemškega kartela. / Jože Smertnik

Vir: Slovenski narod, 14. 5. 1914 / V mapi Pivovarna v Lescah

Častna občana. Občinski svet v Radovljici je izvolil železniškega ministra barona Forsterja in podpredsednika drž. zbornice Josipa viteza pl. Pogačnika za častna občana.

Vir: Slovenski narod, 14. 5. 1914

Cvetni dan za družbo sv. Cirila in Metoda in za »Branibor« prirede 6. in 7. junija tudi narodne dame v Radovljici. Ta je prvi odziv na naš poziv, naj se omenjena dva dneva prirede zbirke za naše prepotrebne narodnoobrambne organizacije širom Slovenije. Nadejamo se, da naš poziv glede splošne narodne zbirke dne 6. in 7. junija ne ostane — glas vpijočega v pustinji!

Vir: Slovenski narod, 22. 5. 1914

Preprečena železniška nesreča. V nedeljo je prišel v Kunstlovo gostilno v Radovljici neki posestnik ter privezal svojega konja na neko drevo. Konj se je nekako ob 10. splašil ter jo vdrl proti čuvajnici št. 45. Čuvaj je šel gledat ter našel konja in razbiti voz na tiru. Bil je skrajni čas, da je voz spravil s tira, sicer bi se bil poštni vlak ponesrečil.

Vir: Slovenski narod, 23. 5. 1914

Poskušen vlom. Že nekaj časa se množe vlomi v okolici Radovljice, iz česar se sklepa, da je na delu dobro organizirana banda vlomilcev. V noči na 3. t. m. so poskusili vlomilci svojo srečo tudi v gostilni Kurstelj. Napravili so 10 K škode. V noči na 20. t. m. so poskusili vlomiti v prodajalno trgovca Bulovca. Izrezali so že sipo na nekem oknu, ko jih je prepodil hlapec.

Vir: Slovenski narod, 23. 5. 1914

Avtobus na progji Brezje-Lesce. Bled. Pišejo nam z Gorenjskega: Dandanes, ko vozijo malone po vseh letoviših avtobusi, ko imamo tudi po Kranjskem že več avtomobilnih prog, se morajo tujci na progji Brezje-Radovljica-Lesce-Bled voziti v slabih zibajočih se fijakarskih koleselnih! Ne samo, da je vožnja jako draga, izročen si večkrat

milosti fijakarjevi, ki ti računa, kolikor hoče, a tudi počasne so te vožnje s sestradanimi kljuseti! Ali res ni nobene avtomobilne družbe, ki bi uvedla vsaj v sezoni od 1. junija do 1. oktobra redno avtomobilno vožnjo Brezje-Radovljica, Lesce kolodvor — Bled kopališče — Bled kolodvor? Izplačalo bi se tako podjetje poleti sijajno, avto bi bil gotovo redno poln tujih in domačih popotnikov. Kako udobna bi bila taka vožnja, našemu času primerna, pozdravili bi to gotovo vsi krogi, domačini, kakor tujci. Še letos se naj ustanovi taka družba za avtobus progo na našem lepem Bledu.

Vir: Slovenski narod, 2. 6. 1914

Nesreča na železnici. 51-letnega železniškega čuvaja I. Dagarina je v noči od 1. na 2. junij povozil na progi Radovljica - Otoče poštni vlak, ki odhaja ob 10. zvečer iz Ljubljane. Ponesrečencu je vlak odtrgal desno roko ter ga težko poškodoval na glavi. Odpeljali so ga v bolnišnico v Ljubljano.

Vir: Slovenski narod, 2. 6. 1914

Oddaja zgradbe kolodvorske ga poslopja in mosta v Radovljici. Pri c. kr. ravnateljstvu državne železnice v Trstu se oddaja v postaji Radovljica na progi Trbiž - Ljubljana d. ž. gradbena dela za napravo sprejemnega poslopja, tovorne lope z nakladalno rampo in stranišča za potnike proti pavšalu. Podrobni podatki o opremi ponudb, vložnem roku itd. so razvidni iz ene prihodnje številke časopisov »Lieferungsanzeiger, osterr. Wochenschrift für den öffentlichen Baudienst, Verordnungsblatt für Eisenbahnen und Schiffahrt, Wiener Zeitung, Laibacher Zeitung, Osservatore Triestino in Avvisatore Dalmato. Predmetna pojasnila daje tudi oddelek III. c. kr. ravnateljstva državne železnice v Trstu in c. kr. sekcija za vzdrževanje železnice na Jesenicah. — Takisto se odda pri c. kr. ravnateljstvu državne železnice v Trstu zgradba mostu za prevoz v postaji Radovljica na progi Trbiž Ljubljana iz betona in železobetona potom javne ponudbene obravnave. Oziralo se bo le na od specialnih tvrdk v železo betonskih delih vložene ponudbe. Vložni rok do 15. julija 1914 do 12. ure opoldne. Podrobni podatki so razvidni iz Osservatore Triestino, Laibacher Zeitung, Wiener Zeitung, Verordnungsblatt für Eisenbahnen und Schiffahrt. Pogoji in drugi pripomočki se morejo vpogledati pri c. kr. ravnateljstvu državne železnice oddelku III. v Trstu.

Vir: Slovenski narod, 4. 6. 1914

Radovljiška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je pred kratkim izbrala nov odbor, kateri je priredil zadnjo nedeljo prav dobro uspeli cvetlični dan. Požrtvovalne nabiralke odkupnine in prodajalke cvetic so se vrlo trudile, pripomoči k čim boljšemu uspehu. Nabrale so za naše razmere veliko vsoto 230 K. Posebno nekatere mlajše gospice so se odlikovale po neumorni delavnosti. Čast in hvala vsem gospem in gospicam za požrtvovalni trud, ka kor tudi cenjenim darovalcem cvetk in vsem, ki so gmotno pomagali do lepega uspeha.

Vir: Slovenski narod, 13. 6. 1914

Trgovskega sotrudnika
za trgovino z mešanim blagom obeh-
deželnih jezikov zmožnega sprejme
Oton Homan v Radovljici.

Slovenski narod, 15. 6. 1914

Kupim vloma in ognja varno srednje
veliko, še malo rabljeno
železno blagajno
(Werthelmerco).
Ponudbe z navedbo velikosti in
zadnje cene pod šifro „A. B. C. št.
100“, pošte restante Begunje pri
Lescah. 2330

Slovenski narod, 15. 6. 1914

Iz sodne službe. ... Za predstojnika okrajnega sodišča v Ljubljani pride sodni svetnik
Regally iz Radovljice.

Vir: Slovenski narod, 16. 6. 1914

Vabilo
na
občni zbor
Posojilnice v Radovljici
reg. zadr. z om. poročtvom
ki se vrši
dne 27. junija 1914. ob 3. uri po-
večerne v posejilničnih prostorih.
DNEVNI RED:
1.) Poročilo ravnateljstva.
2.) Poročilo nadzorstva.
3.) Razdelitev čistega dobička.
4.) Volitev ravnateljstva.
5.) Volitev nadzorstva.
6.) Slučajnosti.
Ravnateljstvo.

Slovenski narod, 16. 6. 1914

Dne 26. junija t. l. se bo vršila pri okrajni sodnji v Radovljici ob pol devetih dopoldne dražba posestva g. Jurija Auer v Begunjah pri Lescah. Posestvo obstoji iz enonadstropne vile in iz vrta, zasajenega z žlahtnim sadnim drevjem. Posestvo je bilo cenjeno na 31.831 K, najmanjši ponudek pa znaša 15.915 K 50 v. Natančnejši podatki so na razpolago v pisarni g. dr. Ivana Tavčarja v Ljubljani in pri omenjeni sodnji.

Vir: Slovenski narod, 17. 6. 1914

Sokol v Radovljici priredi dne 12. julija t. l. veliko vrtno veselico v znani restavraciji Kunstelj-Pavlin.

Vir: Slovenski narod, 27. 6. 1914

29. junija so pod mostom v Lancovem pri Radovljici dobili truplo nekega 50 let starega berača iz Kamnika. Najbrže je izvršil samomor.

Vir: Slovenski narod, 1. 7. 1914

Avtomobilstvo. Dne 8. julija t. l. je poskušnja avtovožnje na progi Kranj-Brezje-Radovljica-Bled, dne 9. julija t. l. Kranj-Kamnik-Domžale in dne 10. julija Kranj-Jezersko-Železna Kaplja. Začetek vsake vožnje je ob 8. zjutraj iz Kranja. Iščejo se interesenti in družabniki za te proge. Kdor želi pristopiti k tej družbi, lahko se oglasi že pri poskušnji te vožnje pri g. Antonu Kolencu, veletrgovcu v Celju, ki bode takrat navzoč, ali pa pismeno direktno v Celje. Po poskušnji in po dovoljenju c. kr. okrajnega glavarstva se začne takoj z vožnjo, tako da bode letošnja sezija že vse v popolnem teku in redu.

Vir: Slovenski narod, 2. 7. 1914

Matura na II. državni gimnaziji, ki se je vršila pod predsedstvom ravnatelja I. državne gimnazije, dr. Lavrencija Požarja, se je danes končala. Prijavilo se je 20 kandidatov, ki so vsi prestali zrelostno izkušnjo z ugodnim uspehom, med njimi trije z odliko. Imena abiturientov so: ... Viktor Lavrenčak iz Radovljice.

Vir: Slovenski narod, 8. 7. 1914

Iz sodne službe. ... Sodnik dr. Avgust Munda je prestavljen v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 25. 7. 1914

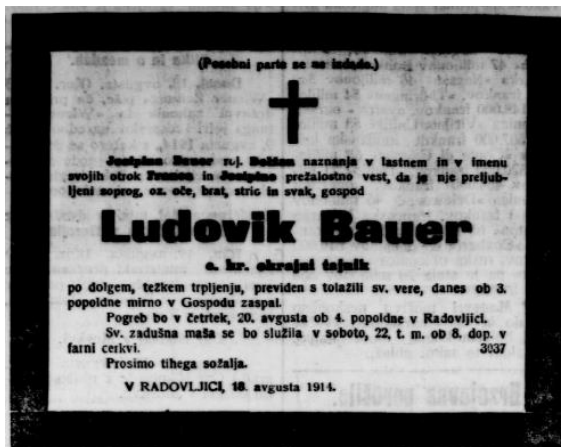
»Prve gorenjske obrtne razstave« v Radovljici slavnostna otvoritev bo v nedeljo 26. julija 1914. ob 11. uri dopoldne v šolskem poslopju v Radovljici. Razstava, ki je prirejena pod pokroviteljstvom dež. predsednika barona Schwarza, osta ne otvorena do 30. avgusta in sicer vsaki dan od pol 9. do 12. ure, popoldne pa od pol 2. ure do 5. ure. Ob nedeljah pa od 8.—12. ure, popold. Pa pa od pol 2. do 12. ure, popoldne pa od pol 2. ure do 6. ure. Vstopnina 30 vinarjev.

Vir: Slovenski narod, 27. 7. 1914

Prva svetovna vojna (vojna napoved Nemčije in Rusije, 3. 8. 1914)

Gorenjska obrtna razstava v Radovljici. Pod pokroviteljstvom Nj. ekscelece g. dež. predsednika barona Schwarza stoječa I. gorenjska obrtna razstava se je 1. avgusta brez posebne slavnosti otvorila. Razstava, je zanimiva in kaže veliki napredek obrti na Gorenjskem.

Vir: Slovenski narod, 3. 8. 1914

Slovenski narod, 19. 8. 1914

Obrtna razstava v Radovljici. Obrtna razstava v Radovljici, ki je pod protektoratom deželnega predsednika gosp. barona Schwarza, ostane odprta do 20. septembra 1914. Zanimiva razstava nudi točen in jasen pregled o napredku gorenjskega obrtništva in ima vedno dovolj obiskovalcev, kljub sedanjemu omejenemu železniškemu prometu.

Vir: Slovenski narod, 29. 8. 1914

Slovenski narod, 2. 9. 1914

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu avgustu 1914 je 124 strank vložilo 37.564 K 78 v, 295 strank vzdignilo 52.614 K 55 v, 6 strankam se je izplačalo posojil 5250 kron, denarni promet 181.526 K 75.

Vir: Slovenski narod, 5. 9. 1914

Slovenski narod, 7. 9. 1914

Ranjeni v vojni: ... Markelj Josip, 8. st., roj. Radovljica 1889, ranjen na desnem kazalcu.

Vir: Slovenski narod, 13. 9. 1914

Darila - Za vojni oskrbniški sklad: ... zbirka okrajnega glavarstva v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 21. 9. 1914

V Radovljici je otvoril v hotelu Bastl svojo odvetniško pisarno g. dr. Mirko Triller.

Vir: Slovenski narod, 26. 9. 1914

Slovenski narod, 1. 10. 1914

Darila v domobranski bolnišnici: ... g. Žark Ivan, župan v Lesce, v imenu občanov 20 kron denarja.

Vir: Slovenski narod, 3. 10. 1914

V Leonišču se nahajajo sedaj v oskrbi ti - le ranjeni vojaki: ... korp. Smolej Jakob, p. p. št. 17. Begunje, Radovljica, lovec Potočnik Fran, lovski bataljon št. 7./., iz Mošenj pri Radovljici, strel v hrbet ...

Vir: Slovenski narod, 3. 10. 1914

Ranjenci v ljubljanskih bolnišnicah. V tukajšnji obrtni šoli se nahajajo ti - le domačini - ranjenci: ... infanterist Čuden Ivan, 17. pp.. 12. stot., iz Srednje vasi pri Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 17. 10. 1914

Iz politične službe na Kranjskem. ... okrajni komisar Josip Friedl iz Kranja v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 19. 10. 1914

Pogreša se vojak Franc Babič, poljski lovski bataljon št. 7, 4. kompanija vojna pošta št. 73. Kdor kaj ve o njem, se prosi, da naznani pismeno na naslov: Marija Babič, Brezje pri Radovljici, Gorenjsko.

Vir: Slovenski narod, 23. 10. 1914

Slovenski narod, 26. 10. 1914

Srebrno poroko obhajata v ponedeljek 2. listopada France Grilc in soproga po domače Galetovec v krogu svojih devetih otrok v Predtrgu pri Radovljici na Gorenjskem. Vrlemu možu in njegovi nadebudni družini kličemo na mnoga leta i srečo junačko!

Vir: Slovenski narod, 2. 11. 1914 / V mapi Predtrg – hiše in ljudje

Požari. V noči na 26. t. m. je zgorelo pri Tratarju v Begunjah na Gorenjskem gospodarsko poslopje vredno 5000 K. Zažgal je najbrže sin nekega kajžarja. Dne 27. t. m. popoldne je izbruhnil v šupi Alojzija Freliha na Brezjah ogenj, ki je uničil tudi hišo, hlev in pod tega posestnika, Antonu Babiču gospodarsko poslopje in Ivanu Kleindienstu drvarnico. Škode ima Frelih 7000 K, Babič 3500 kron in Kleindienst 300 K. Zavarovan je bil Frelih na 4800 K in Babič na 1500 K. Požar je izbruhnil vsled neprevidnosti igrajočih se otrok.

Vir: Slovenski narod, 2. 11. 1914

Umrla je v Lescah na Gorenjskem gospa Katarina Dobida, gostilničarka in posestnica. Pogreb bo jutri ob 3. popoldne. Naše sožalje.

Vir: Slovenski narod, 9. 11. 1914

V Radovljici je 45-letni železničar Ivan Princ gredoč zvečer čez slab most tako nesrečno padel, da si je zlomil roko.

Vir: Slovenski narod, 17. 11. 1914

Slovenski narod, 19. 11. 1914

Na bojišču le padel enoletni prostovoljec pri 17. pehotnem polku 16. stotniji Ivan Mohorč, doma v Begunjah pri Radovljici. Izkazan je v seznamku izgub št. 57.

Vir: Slovenski narod, 21. 11. 1914

Slab most. Mošenjski most čez Savo je starikav in že ves trhlen. Ko se je vračal Janez Primc, delavec v Lipnici iz Radovljice domov, vdrle so se pod njim trhlene deske. Jerina je padel v vodo ter si pri tem zlomil levo roko.

Vir: Slovenski narod, 24. 11. 1914

V Radovljici je umrla gospa Ana Avguštin, soproga ondotnega posestnika, mesarja in gostilničarja, gospoda Ivana Avguština, v starosti 32 let. Pogreb je bil danes ob 3. uri popoldne. Prizadetim rodbinam v Radovljici in na Bledu naše iskreno sožalje!

Vir: Slovenski narod, 26. 11. 1914

Slovenski narod, 26. 11. 1914

Mestna hranilnica v Radovljici ie podpisala vojnega posojila 25.000 K in darovala za Rdeči križ 500 kron.

Vir: Slovenski narod, 28. 11. 1914

Slovenski narod, 5. 12. 1914

Brv čez Savo med Radovljico in Kamno gorico — (bližnjica čez Mošnjjo) — ki ie last podružnice S. P. D. v Radovljici, je sedaj popravljena in zopet izročena javnemu prometu. Da se je mogla brv temeljito popraviti, gre pač vsa zasluga slav. mestnemu županstvu v Radovljici, posebno g. županu A. Robleku, ki je naklonilo primeren znesek in pa g. Antonu Mraku, posestniku iz Predtrga, ki je daroval potrebni les. — Podpisani si dovoljuje izrekati tem potom v imenu podružnice S. P. D. v Radovljici tako slav.

županstvu kakor tudi imenovanima gospodoma najtoplejšo zahvalo. — Podružnica S. P. D. v Radovljici, 20. decembra 1914. / Ivan Šega, t. č. načelnik.

Vir: Slovenski narod, 24. 12. 1914

Sankalisče na Lancovem pri Radovljici. Letošnja zima nam je naklonila zopet toliko snega, da otvorimo znano sankalisče na Lancovem in sicer za praznike. — Kdor si hoče razvedriti duha v teh resnih časih in se naužiti svežega gorskega zraka, naj pohiti tu sem. — Shajališče sankočev je v znani gostilni g. župana Ant. Dernača na Lancovem, dober streljaj od sankališča. Prijatelji zimskega športa dobro došli.

Vir: Slovenski narod, 24. 12. 1914

Slovenski narod, 30. 12. 1914

Iskalna pojma: radovl, lesc.

.....

Darila (za vojake). ... Voditeljica Ellman, šola Begunje pri Lescah, šolske deklice poslale 39 komadov volnenega pletenega blaga.

Vir: Slovenski narod, 4. 1. 1915

Iz poštne službe. Reaktivirana je poštni oficijantinja Frančiška Majdičeva v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 26. 1. 1915 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

Obrtna razstava v Radovljici. Piše se nam z Gorenjskega: Mnogo smo se Gorenjci zanimali, trudili in tudi precej žrtvovali za našo prvo obrtno razstavo v Radovljici. Sestavil se je poseben odbor, v katerem sta bila tudi dva gospoda iz Ljubljane, da je pregledal razstavljenih del. Razstavljenecem so se za ta dela določile diplome in odbor razstave se je vestno potrudil, da je naročil lične diplome. Te so bile poslane v podpis v Ljubljano, odkoder so priromale nazaj v Radovljico, podpisane že lansko leto. Sedaj pa ni o njih ne duha, ne sluha. Tako se menda hoče pri nas pospeševati obrtna zadeva na merodajnem mestu.

Vir: Slovenski narod, 18. 2. 1915

Odlikovanja. Viktor Gruntar, stotnik 14. peh. polka in Ivan Gruntar, nadporočnik kromeriškega domobranskega polka, sinova višjega davčnega upravitelja v pokoju Gruntarja v Radovljico pa s signum laudis z vojno dekoracijo.

Vir: Slovenski narod, 3. 3. 1915

Odlikovanje. Stotnik drž. posl. vitez Pogačnik je odlikovan z vojaško zaslužno kolajno z vojno dekoracijo. Tudi njegov sin Branko vit. Pogačnik, ki se nahaja na severnem bojišču je dobil signum laudis z vojno dekoracijo.

Vir: Slovenski narod, 3. 3. 1915

Pogreša se od Novega leta sem Franc Kalan, lovski bataljon št. 7, vojna pošta 73. Dopisnico, naslovljeno na njega, sem dobila nazaj z opazko »krank. retoir«. Kdor bi kaj vedel o pogrešanem, v kateri bolnici da se nahaja ali kaj družega, se prosi, naj to sporoči Franiici Ambrožič, Ljubno, pošta Podnart, Gorenjsko.

Vir: Slovenski narod, 3. 3. 1915

Iz ruskega vjetništva se je oglasil Vladko Kobler, sin vpokojenega sodnega svetnika in sedanjega odvetnika v Radovljici g. Koblerja. Ker ni bilo že dlje časa nobene vesti od njega, se ie splosno sodilo, da je padel na bojišču. Na bojišču je bil ranjen in noga mu je ozebla. Kakor piše, je sedaj že precej okreval in počuti se razmeroma dobro.

Vir: Slovenski narod, 4. 3. 1915

Pogreša se od 2. decembra računski podčastnik 2. marškompanije, ki je odšla meseca novembra iz Ljubljane, Danijel Hrovat. Kdor kaj ve o njem, naj sporoči njegovemu bratu Josipu Hrovatu, mesarju v Radovljico. Eventualni stroški se povrnejo.

Vir: Slovenski narod, 6. 3. 1915

Slovenski narod, 31. 3. 1915

Imenovanja v politični službi. ... Deželnovladni koncipist Ludvik Pinkawa je iz Radovljice premeščen v Logatec.

Vir: Slovenski narod, 22. 4. 1915

V Celovcu sta umrla vojaka Fran Koželj iz Radovljice in Ivan Ravnik iz Bohinške Bistrice. Prvi je umrl na jetiki, drugi pa na trebušnem legarju.

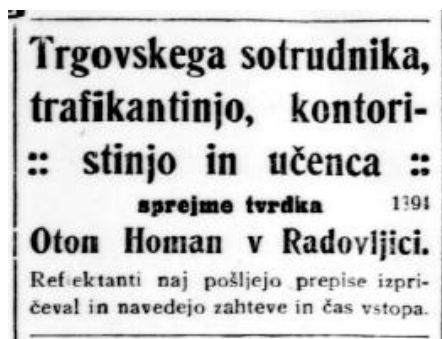
Vir: Slovenski narod, 12. 5. 1915

Iz ruskega vjetništva se je oglasil Ivan Rihar, gostilničar in posestnik iz Gor. Logatca, brat gosp. Josipa Riharia, živinozdravnika v Radovljici. ...

Vir: Slovenski narod, 18. 5. 1915

Tatvina. Gostilničariu Lovrencu Bohincu na Lescah je ukradel te dni do sedaj še neznan tat iz zaklenjene omare sto kron. Tat je odprl omaro s potnočn ponarejenega ključa.

Vir: Slovenski narod, 24. 5. 1915

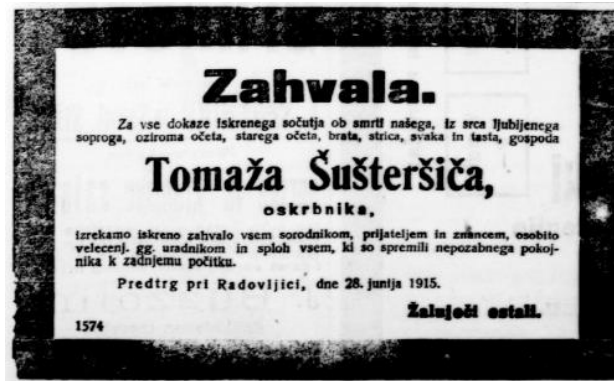
Slovenski narod, 9. 6. 1915

† **Tomaž Šušteršič.** Umril je po daljši bolezni v Predtrgu pri Radovljici gospod Tomaž Šušteršič, oskrbnik. Bil je dolgoletni naš zvest naročnik. Pogreb se vrši jutri 22. t. m. Cenjeni rodbini naše srčno sožalje.

Vir: Slovenski narod, 21. 6. 1915 / V mapi Grajski park

Slovenski narod, 21. 6. 1915

Slovenski narod, 30. 6. 1915

Slovenski narod, 7. 7. 1915

† **Andrej Grčar.** Umrli je v Radovljici dne 14. julija ob 9. zvečer po dolgi mučni boleznih vpokojeni šolski ravnatelj gosp. Andrej Grčar v 71. letu svoje starosti. Pokojnik je bil v Radovljici in v vsej okolici splošno priljubljen vsled svojega konciljantnega vedenja, kar pričajo pa priznanja, ki jih je užival v svoji aktivni službi, kajti bil je dolgo let zastopnik učiteljstva v c. kr. okrajnem šolskem svetu radovljiškem, več let predsednik okrajnega učiteljskega društva, mestni zastop radovljiški ga je volil v ravnateljstvo mestne hranilnice itd. — Rajnki se je s pridom udeleževal javnega življenja, bil je vedno zvest naš pristaš in odkritosrčen ter vztrajen zagovornik učiteljstva. Zapušča žalujočo vdovo, sina učitelja - vojaka, ki je vjet na Ruskem in hčer, ki se je posvetila samostanskemu življenju. Pogreb dragega pokojnika se vrši dne 16. julija ob 5. popoldne. Blag mu spomin!

Vir: Slovenski narod, 15. 7. 1915 / V mapi Zgodovina osnovne šole v Radovljici

Slovenski narod, 15. 7. 1915

Žrgovskega sotrudnika
 obenem **potnika,**
prodajalko
in učenca
sprejme
Oton Homan, v Radovljici.
 Ekspresnim ponudbam je priložiti pre-
 pise izpričeval, navesti zahteve in čas
 vstopa. 1738

Slovenski narod, 22. 7. 1915

Izučenega vrtnarja
 ki bi vzel vrt v najem, išče **gručin-**
ske oskrbnitve v Radovljici. Do-
 tičnik naj se po možnosti zgleda osebno
 ali pa naj pošlje svoja spričevala s pri-
 mernimi pojasnili. Rok zglasitve do
 konca avgusta t. l. 1906

Slovenski narod, 7. 8. 1915

Prodajalka

izvežbana v trgovini za steklo **išče**
primerne službe, eventuelno gre kot
praktikantinja v drugo trgovino z os-
talo v hiši ter malo plačo ; pošt. ležeče
GEORGESA BEDENIČIČ, Radovljica.

Slovenski narod, 11. 8. 1915

Tatica. Dne 7. t. m. je prišla 15-letna Karolina Ettinger s Koroškega služiti k Mariji Šlibarjevi v Dvorski vasi. Dne 12. t. m. je ukradla gospodinjici 40 K denarja in nekaj obleke in perila. Orožniki so jo prijeli v Brezjah in izročili sodnji v Radovljici
Vir: Slovenski narod, 17. 8. 1915

Kontoristinja,
trg. sotrudnik
kot prva moč in spretna
prodajalka 2002
se sprejmejo v trgovino z meš. blagom
OTON HOMAN v Radovljici.

Slovenski narod, 19. 8. 1915

France Finžgar se je oglasil svoji ženi Ani, ki živi v Radovljici hišna št. 25. Piše: ... in ti dam vedeti, da smo se spet vozili z vlakom, in sicer dva dni in tri noči. Sedaj sem spet v bolnici, pa ne vem, koliko časa ostanem tu. Nog a mi je že toliko boljša, da že hodim. Zbogom! V Rusiji, dne 15. julija 1915.
Vir: Slovenski narod, 27. 8. 1915

Sveže češplje
in
 hruške (tepke)
kupi je vsako množino in po
najboljših cenah 2014
veležanjarna sadja
M. Rosner & Co., Ljubljana.

Slovenski narod, 29. 8. 1915

Darila Rdečemu križu. ... Sittig Melanija v Radovljici 50 K.

Vir: Slovenski narod, 1. 9. 1915

S pošte. ... za poštno oficijantko v Radovljici je imenovana Jadviga Keržan.

Vir: Slovenski narod, 4. 9. 1915 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

V prid »Damskemu kronskemu skladu« se vrši v nedeljo dne 19. septembra 1915 ob 8. uri zvečer v restavraciji Kunstelj v Radovljici pri pogrnenih mizah koncert in gledališka predstava z naslednjim sporedom: 1. A. Nedved: »Naša zvezda«. Mešan zbor. 2. a) J. Aljaž: »Soči«. b) H. Volarič: »Novinci«. Moška zbor. 3. a) Dr. B. Ipavic: »Ciganka Marija«, b) Dr. G. Krek: »Pozabil sem mnogokaj, dekle.« Bariton solo s spremljevanjem klavirja. 4. a) M. Hubad: »Luna sije«, b) »Je pa davi slanica padla.« Narodni pesmi, harmonizirani z a mešan zbor. 5. A. Nedved: »Avstrija moja«. Moški zbor. 6. Voikašin. Igra s petjem. Spisal F. Milčinski. Glasbo po narodnih napevih priredil E. Adamič. — Vstopnina 1 K. Preplačila se z ozirom na človekljubni namen hvaležno sprejemajo.

Vir: Slovenski narod, 18. 9. 1915

Iz politične pisarniške službe. C. kr. vladni oficijal gosp. Ivan Marko je premeščen iz Ljubljane k okrajnemu glavarstvu v Radovljici; c. kr. okrajni tajnik Aleksander Schaffer pa od glavarstva v Radovljici k deželni vladi v Ljubljani.

Vir: Slovenski narod, 12. 10. 1915

Umril je včeraj v Ljubljani rezervni poročnik Rudesch, sin radovljiškega notarja.

Vir: Slovenski narod, 16. 10. 1915

Radovljica. Na korist ranjencem na Bledu bo v nedeljo 17. oktobra ob 8. zvečer v restavraciji Kunstelj v Radovljici pri pogrnenih mizah koncert in gledališka predstava. Uprizori se komedija »Lokalna železnica«. Vstopnina 1 K. Preplačila se z ozirom na Človekoljubni namen hvaležno sprejemajo.

Vir: Slovenski narod, 16. 10. 1915

Požar v Lescah. V petek ponoči je začelo goreti pod streho gospodarskega poslopja znane gostilničarke in posestnice gospe Frančiške Wucherer. Ogenj se je razširil in napravil 40.000 K škode.

Vir: Slovenski narod, 20. 10. 1915

Slovenski narod, 23. 10. 1915

Iz zaprtega kovčega je bila ukradena delavcu Ivanu Pavšiču v Radovljici denarnica z vsoto 60 K.

Vir: Slovenski narod, 26. 10. 1915

Umril je v Radovljici nagle smrti znani šaljivec Jožef Račič, v lepi starosti 74 let. Pokojnik je bil širom Gorenjske znan pod imenom »Hofrat«. Zemeljske ostanke smo izročili materi zemlji danes ob pol 5. popoldne. Spavaj sladko!

Vir: Slovenski narod, 3. 11. 1915

Blazen vlomilec. V zaklenjeno hišo posestnice Mine Šmalc v Radovljici je vdrl neki neznan človek in sicer skozi podstrešje ter pobral raznih živil za 40 kron. Te reči je spravil v vrečo ter skril v nekem seniku v bližini. Potem je šel nazaj v hišo in je vse premetal, kar mu je prišlo pod roke. Ker je grozno razbijal, je prišel sosed pogledat, kaj da se tam godi. Prijela je neznanca žandarmerija in ga izročila sodišču. Dognalo se je, da je ta človek neki dobro situirani ali pijači vdani posestnik, ki zadnje čase tava okoli ves zmešan. Izročili so ga v deželno blaznico.

Vir: Slovenski narod, 5. 11. 1915

Premeščen je višji poštar pri Sv. Luciji na Goriškem gosn. Lucijan Kovačič v Radovljico na Kranjskem.

Vir: Slovenski narod, 17. 11. 1915 / V mapi Zgodovina pošte v Radovljici

V nedeljo se bo pekel kostanj v Radovljici v korist ranjencem na Bledu na povabilo gospe Jančeve.

Vir: Slovenski narod, 20. 11. 1915

Konj in koleselj

z opravo je na prodaj.

Konj je v 5 letu, 14 $\frac{1}{2}$ pesti visok, šimel, lahke ogrske pasme. Vprašanja na

L. Fürsinger, Radovljica, Gorenj.

3001

Slovenski narod, 23. 11. 1915

Posojilnica v Radovljici,
reg. zadruga z o. poročitvom.

24. redni letni občni zbor

se vrši

**v ponedeljek, dne 13. decembra
1915., ob 3. uri popoldne v
= posojilničnih prostorih. =**

DNEVNI RED :

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Čitanje revizijskih poročil Zveza slovenskih zadrug in sklepanje o njih.
4. Potrjenje letnega računa za leto 1914.
5. Volitev ravnateljstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ravnateljstvo.

Slovenski narod, 4. 12. 1915

Umrla je na Lancovem pri Radovljici gospa Pavla Dernač, soproga župana in tovarnarja gosp. Dernača. Pogreb bo jutri.

Vir: Slovenski narod, 11. 12. 1915

Slovenski narod, 13. 12. 1915

Slovenski narod, 15. 12. 1915

Iskalna pojma: radovl, lesc

.....

Ustrezajoč §-u 29 odv. reda se objavlja, da so začetkom tega leta vpisani v tukajšnji imenik odvetnikov naslednji gospodje, in sicer s sedežem: ... dr. Ignacij Janc, dr. Fran Kobler, dr. Mirko Triller.

Vir: Slovenski narod, 7. 1. 1916

Umrli je dne 10. decembra na Zg. Lipnici št. 19, občina Lancovo, občespoštovani Jakob Koselj (Jurjovc) Radeckega veteran, v starosti 83 tet. Udeležil se je več bitk na Laškem in si prislužil vojno, papeževo in dve hrabrostni svetinji. V slavnostnih dneh jih je rad, pripel na „kamižolo“ in prihajal v jirhastih hlačah in zelenih nogavicah v Radovljico in se je rad pobahal, kako so večkrat nabili »Plementezarje«. Bil je dober gospodar, vesel v družbi in jako zgovoren. Bodi mu draga naša slovenska zemljica lahka!

Vir: Slovenski narod, 14. 1. 1916 / V mapi Zg. Lipnica

Na kozah je obolelo v istem času (9.-15. januar) v Galiciji 1522 oseb, v Bukovini 18, v drugih upravnih okrajih 106. Na Kranjskem, v. Mošnjah pri Radovljici 6, sami domačini.

Vir: Slovenski narod, 27. 1. 1916

200 kron je ukradla krčmarici Tereziji Brinšek v Zgornjem otoku v občini Mošnje neka 30-letna delavka Marija Zalokar. Drugi dan so jo aretirali na Brezjah in jo izročili sodišču v Radovljici. Denar je bila spravila pri neki krčmarici.

Vir: Slovenski narod, 28. 1. 1916

Darila za »Ciril - Metodovo družbo«: ... Lucijan Kovačič, c. kr. nadpoštar v Radovljici, 10 K, v spomin njegovega blagega prijatelja, pokojnega župnika Josipa Fabijana.

Vir: Slovenski narod, 19. 2. 1916 / V mapi Pošta v Radovljici

Iz politične konceptne službe. ... Premeščeni so: okrajni glavar dr. Friderik Mathias iz Krškega v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 28. 2. 1916

Slovenski narod, 29. 3. 1916

Dražba vile v Begunjah pri Lescah. Dne 18. aprila t. l. se bo vršila pri okrajni sodniji v Radovljici ob 9. uri dopoldne dražba posestva gosp. Jurija Auer v Begunjah pri Lescah. Cenilna vrednost je 23.578 k 60 v, najmanjši ponudek pa 11.790 kron. Natančno se poizve pri Mestni hranilnici ljubljanski.

Vir: Slovenski narod, 4. 4. 1916

Darilo. Gospod c. kr. notar Alfred Rudesch v Radovljici je mesto venca na krsto umrlega poročnika Gustava Hamanna, daroval Rdečemu križu 20 K.

Vir: Slovenski narod, 6. 5. 1916

Pri Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani, kot oficijelnem subskripcijskem mestu za IV. vojno posojilo, so dalje podpisali: ... Mestna hranilnica v Radovljici 55.500 K.

Vir: Slovenski narod, 15. 5. 1916

Pri tukajšnji podružnici Avstro-ogrske banke so podpisali IV. vojno posojilo med drugimi: ... Mestna hranilnica v Radovljici nadaljnih 56.000 K.

Vir: Slovenski narod, 19. 5. 1916

Osebnosti. ... Za definitivnega okrajnega glavarja je imenovan dr. Fr. Mathias v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 10. 7. 1916

Poročil se je včeraj v Radovljici gosp. Vinko Savnik, trgovec, z gospico Vovkovo. Bilo srečno!

Vir: Slovenski narod, 17. 7. 1916

Slovenski narod, 17. 7. 1916

Smrtno se je ponesrečil na Begunjski c. kr. finančni komisar Ivan Korbar iz Radovljice. Pogreb se vrši jutri v četrtek 20. julija ob 5, po poldne v Radovljici. Prizadetim naše sožalje!

Vir: Slovenski narod, 19. 7. 1916

Slovenski narod, 19. 7. 1916

Nesreča na Begunjski. O tragični smrti fin. Komisarja gosp. Ivana, Korbarja nam poročajo dne 19. t. m. iz Radovljice: Vse mesto se nahaja še pod vtisom strašne nesreče na Begunjski. V ponedeljek popoldne se je podala vesela družbana pot, da zavžije na vrhu Begunjsice par krasnih ur. Izleta so se udeležili c. kr. finančni komisar Korbar, jurist Fr. Kobler, davčni oficijai Perme ter gospa Vidmarjeva, soproga bovškega okrajnega sodnika, rojena Fonova iz Gorice, in gdčna. učiteljica Sirknikova. Pot na Begunjsico je »lahka partija« in voditelj družbe, finačni komisar Korbar, je bil eden tistih dobrih in opreznih turistov, katerim se lahko brezpogojno zaupaš. Izletniki so prenočili v ponedeljek v Vilfanovi koči, so sli drugo jutro na vrh Begunjsice ter so se potem polagoma vračali nazaj proti koči. V gorah je sedaj čas planink. Prekrasne cvetke so zapeljale tudi naše izletnike, da so jih pričeli trgati in nabirati. Nekako na sredi pota med vrhom in kočjo je gospa Vidmarjeva naenkrat zdrsnila na gladki travi in z glasnim krikom zdrčala po skalah navzdol. V teh nevarnih trenutkih gospa ni izgubila treznosti in posrečilo se ji je, ker padec ni bil prehud, se zadržati, tako da je po nekako 10 m obležala na malem skalnatem platoju. Dobila je sicer precej hude rane na čelu in na nogi, vendar je ostala pri zavesti ter je takoj klicala tovarišem, da se naj ne vznemirjajo. Mesto, kjer je obležala gospa Vidmarjeva, pa je bilo jako težko dostopno in izletniki so iskali primerne dohoda, da bi spravili gospo Vidmarjevo zopet na varno in potem v kečo. Finančni komisar Korbar je poskušal obiti strmo pečino ter se približati gospej Vidmarjevi. V tem trenutku mu je na mokri, gladki travi zdrsnila noga in njegovi tovariši so s strahom in grozoto zapazili, da je padel in se začel kotaliti po strmih skalnih navzdol. Krik groze se je razlegal po gori... Korbarjevo truplo pa je odskakovalo od skale do skale in obležalo ob neki pečini ve kot sto metrov globoko pod mestom, kjer je prvotno stal. V pravem vrtu planink so našli izletniki svojega ljubega tovariša — mrtvega, z razbito glavo in zlomljenimi udi. Bele cvetlice so bite porosene z rdečo krvjo, na skalovju so pričale rdeče pege, da je smrt pograbila nesrečneža že morda takoj pri pričetku padca. — Vsaka pomoč je bila pri komisarju Korbarju izključena in tu risti so zato spravili z velikim trudom predvsem gospo Vidmarjevo na varno v Vilfanovo kočjo ter po slali nekega pastirja v dolino po pomoč. Že po treh urah je dospela vojaška rešilna ekspedicija štirih mož in en orožnik, ki se je z verno posvetila svojemu delu. Z velikim trudom in vsega priznanja vredno požrtvovalnostjo so spravili vrli vojaki najprej gospo

Vidmarjevo na nosilnici v dolino ter so se nato vrnili po truplo komisarja Korbarja, ki so je prenesli v mrtvačnico v Begunjah. Danes te bilo truplo prepeljano v Radovljico, kjer se vrši jutri 20. t. m. popoldne pogreb. Vsa Radovljica žaluje nad izgubo vrlega moža, ki je užival kot odločno naroden in napreden človek, kot poštenjak in kremenit zračaj, kot vesel in prijeten družabnik, splošne simpatije in obče spoštovanje. Pokojnik zapušča soprogo, ki se je nahajala baš na obisku pri starših na Koroškem, ter petletnega sinčka. Bodi mu ohrajnen časten spomin!

Gospa Vidmarjeva je bila prepeljana v dežeino bolnico v Ljubljano, kjer se počuti razmeroma dobro, tako, da je upati, da bo skoraj okrevala.

Potidarjali smo že, da izlet na Begunjšico nikakor ne spada med težavne partije in da je bil ponesrečeni finančni komisar Korbar oprezen turist ki se ni nikdar neprevidno podajal v nevarnost. Nesrečo so zakrivile v prvi vrsti zapeljive pla ninke, ta nedolžna cvetica naših gor, ki je že toliko ljudi spravila v smrt. Planinke zapeljejo mnogokrat tudi najopreznije turiste na kraje, kjer je smrt vsak hip pripravljena pahniti človeka v brezno resreče. Tudi žalosten dogodek na Begunjšici naj bi bil vsem tristom novo svarilo pred belimi cvetkami naših gor.

Vir: Slovenski narod, 20. 7. 1916

Slovenski narod, 20. 7. 1916

† **Ivan Korbar.** Dne 21. t. m. se je vršil pogreb v planinah ponesrečenega c. kr. finančnega komisarja v Radovljici Ivana Korbarja. Kako splošno je bil priljubljen pokojnik, je pokazalo nadvse obilo in častno spremstvo na zadnjem potu. Truplo je blagoslovil in pokopal ob asistenci g. dekan in duh. svetnik Novak, spremili so pa pokojnika med drugimi za stopniki c. kr. fin. ravnateljstva gg. višji svetnik Avian; svetnika Jerovec in Grabner; c. in kr. stotnik ge ralnega štaba Grundner z drugimi častniki, c. kr. okr. komisar Friedl, c. kr. okr. sodnik Luschin, fin. komisar dr. Marn iz Kranka, župan lekarnar Roblek z občinskimi svetniki, župana Čebulj iz Jesenic in Žark iz Lesc ter obilo drugih županov iz okolice, skoro vsi uradniki radovljiških uradov, monsignore Ambrož, I. Šega, predsednik podružnice »Slov. plan. društva«; ravnatelj dež. elek trarne Sermec, dr. Kogol iz Jesenic, sodni svetnik v p. Kobler, odvetnik dr. Mirko Triller, nešteto dam

in gospodov iz Radovijice, Lesc, Jesenic, Kranjske gore, Bleda, Ljubljane, Kranja itd. Med krasnimi venci se je odlikoval zlasti venec podružnice »Slov. plan. društva« iz samih planinskih cvetic, največ planink, katere je pokojnik tako ljubil, da le dal življenje zanje. Zdaj počiva na krasno ležečem Radovljiškem pokopališču ob vznožju nad vse ljubljenih planin, ki so mu bile največja radost, a ga tudi spravile v prezgodnji grob. Marsikatero oko se je porosilo, toda njega, splošno priljubljenega Ivana ni več. Počivaj sladko, prijatelji Te ne bodo pozabili.

Vir: Slovenski narod, 22. 7. 1916

C. kr. posredovalnica za delo vojnim invalidom na Kranjskim (deželni urad Ljubliana).Oddati so trafike: ... Poljšici pri Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 27. 7. 1916

Nezgode. Šestletni begunski deček Anton Črnuta iz Radovljice je stikal okoli slamoreznice, kar ga je prijela za desno roko ter mu jo je zmečkala.

Vir: Slovenski narod, 27. 7. 1916

25-letnico učiteljevanja praznujejo letos sledeči gg. učitelji: ... Ivan Šega, učitelj v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 28. 7. 1916

Podpolkovnik Izidor Hrašovec 17. pešpolka, bil je nedavno odlikovan z redom železne krone 3. razreda z vojno dekoracijo. Taisti odpeljal se je kot zapovednik 1. maršbataljona 24. avgusta 1914 iz Ljubljane. Kmalu po njegovem odhodu raznašala se je vest, da je storil smrt na bojišču. V uradnem seznamu bil je naveden med mrtvimi častniki. Gotovo je le bilo, da se je nahajal 31. avgusta v hudi bitki pri Przemislanyh v Galiciji, da je bil opetovano od krogel zadet in je padel; vrnil se ni več. O njegovi daljni usodi se pozneje ni ve ni izvedelo; pred nekaterimi tedni se je pa slučajno našlo njegovo truplo v čisto samotni gomili. Podpolkovnik Hrašovec služil je od leta 1884., bil je 52 let star in je zapustil ženo (rojeno Homan iz Radovljice) in 18-letnega sina. Začel in dovršil je svojo vojaško službovanje v 17. pešpolku, vmes je bil malo časa pri 16. (Belovar) in 78. pešpolku (Osjek). Že iz začetka kot uvrščen kadet moral je v Ercegovino in je služil tam na crnogorski meji v Trebinju 4 leta. Veleresna je bila že doba ob začetku njegovega službovanja, še resnejša pa ob koncu njegovega življenja. Pri svojih tovariših in pri moštvu bil je priljubljen; poznali so ga povsod kot resnega, pa pravičnega predstojnika. On ie bil sin pred nekaterimi leti v

Gradcu umrlega vpokojenega okrajnega sodnika Franca Hrašovca. Še na potu v Galicijo se je v Ljubljani brzojavno zahvalil za lepo slovo, ki ga je priredilo mesto njegovemu bataljonu pri odhodu. Čast njegovem spominu!

Vir: Slovenski narod, 9. 8. 1916

Drevo je ubilo Ivana Vovka iz Zgornjega Otoka v radovljiškem okraju. Sekal je smreko in ta mu je s tako silo padla na glavo, da je bil takoj mrtev.

Vir: Slovenski narod, 11. 8. 1916

† **Andrei Valant.** Dne 20. maja 1916 je izdihnil svojo junaško dušo na Laškem bojišču — zadet od sovražnega šrapnela moj nepozabni učenec Andrej Valant, iz Predtrga pri Radovljici, ki je služil kot korporal pri telefonskem oddelku od početka svetovne vojne. Redno mi je poročal o vseh važnejših dogodkih, ki jih je doživel na tem svetovnem plesišču. In s kakim navdušenjem je opisal vsak za nas ugoden boj. Pokojnik se je udeležil vseh težkih bojev in sicer v krajih: Przemyslani, Lipovce, Lvov, Grodek, Gorlice, Przemysel, Novo miasto. — V zimi 1914/15 v Karpatih: Zboro, Dukla, Stronko. In na to zopet pri naši uspešni ofenzivi v vzhodni Galiciji bojev v krajih: Kolomeia, Horodenka, Čemelice, Dnjester. — Ob izbruhu vojne z Lahi je bil klican na to bojišče. Odšel je z navdušenjem na novo bojišče, toda žal, izpolnila se mu je slutnja, ki mi jo je izrazil v začetku decembra 1915. Ko je bil kratek čas doma na počitnicah, čes, živ ne pridem iz tega pekla. — Bil je opetovano odlikovan. Kot drag spomin hranim njegov skrbno pisan dnevnik vseh dogodkov, ki jih je do živel na vzhodnem bojišču. — Ponosen sem na Te, dragi Andrej, in lahka Ti je zemljica, vsaj si legel v pač prezgodnji grob z lahko vestjo, ker storil si to, kar Ti je velel domovine ukaz. — Radovljica, 19. avgusta 1916. / Ivan Šega.

Vir: Slovenski narod, 22. 8. 1916

V Radovljici je umri Franc Mulej, posestnik in bivši odbornik, v visoki starosti 85 let. Počivaj v miru!

Vir: Slovenski narod, 7. 9. 1916

Slovenski narod, 7. 9. 1916

Posojilnica v Radovljici,
regl. zadruga z omejenim poroštvom.

**25. redni
letni občni zbor**

se vrši
**v ponedeljek, dne 18. septembra
1916, ob 3. uri popoldne v
posojilniških prostorih.**

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravnateljstva,
2. poročilo nadzorstva,
3. Odobritev računskega za ključka
za leto 1915.
4. Volitev ravnateljstva,
5. Volitev nadzorstva, 2910
6. Slučajnosti.

Ravnateljstvo.

Slovenski narod, 8. 9. 1916

Dr. Igo Janc, odvetnik v Radovljici,
vljudno naznanja, da uraduje njegov za časa
vojne postavljeni substitut

g. dr. Anton Švigelj,
odvetnik v Ljubljani

v odvetniški pisarni v Radovljici v hiši Poso-
jilnice v Radovljici vsak četrtek ob navadnih
uradnih urah.

3002

Slovenski narod, 16. 9. 1916

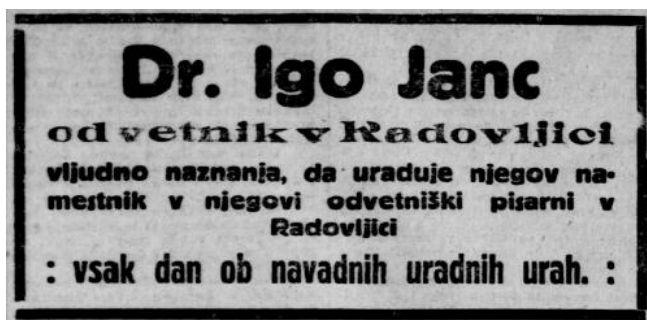
Slovenski narod, 16. 9. 1916

Pogrešane družine s Primorskega ... Kati Sorčič, zas. učiteljica, Lancovo, p. Radovljica, išče svojega očeta Valentina Černica iz Št. Petra pri Gorici.

Vir: Slovenski narod, 14. 10. 1916

Iz ruskega vjetništva so se oglasili ter pišejo. da so zdravi; France Jenčič, c. kr. gozdni komisar v Radovljici; Zdravko Pogačar, filozof iz Radovljice, in Franc Kuncič (Pužmanov) iz Selc pri Radovljici. Vjeti so bili v strahovitih bojih pri Lucku koncem meseca junija. Zadnjo dopisnico so poslali dne 20. avgusta t. l. na potu v (najbrže) Taškent. Pozdravljajo vse ljube znanke in znanke.

Vir: Slovenski narod, 14. 10. 1916.

Slovenski narod, 25. 10. 1916

Slovenski narod, 4. 11. 1916

Tajna seja. V tajni seji so bile podeljene te le ustanove: ... Po 50 K: Po 20 K dobe: ... Schwetz Uršula, vdova kleparja v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 7. 12. 1916.

»Rdeči križ«. Gosp. Alfred Rudesch, notar v Radovljici, je daroval »Rdečemu križu« znesek 20 K, namesto venca svojemu umrlemu prijatelju dr. Emilu Bocku v Ljubljani.

Vir: Slovenski narod, 23. 12. 1916.

Tretji božič na bojišču. V prid božični akciji za Kranjske vojake na bojišču so c. kr. deželnemu predsedništvu za Kranjsko nadalje vposlali sledeče darove: Po c. kr. okrajnem glavarstvu v Radovljici: ... župnik Franc Bleiweis v Mošnjah 10 K, župni urad v Lešah 6 K 72 v, — Zbirka župnih uradov v Ovsišah 25 K 66 v, v Ljubnem 65 kron, v Kamnigorici 20 K, v Radovljici 40 K. — Donesek zbirke gospe Hrašovec soproge nadpolkovnika v Radovljici 172 K, gdč. Vere Fursager v Radovljici 134 kron, gdč. Herte Mathias v Radovljici 46 K 60 v, gdč. Malke Bulovec v Radovljici 64 K 70 v, skupaj 1.856 K.

Vir: Slovenski narod, 23. 12. 1916.

.....

**Iz mojega zelo dobro priporočenega
„Caraghe morskega mahu“
si lahko napravite 1 liter izvrstnega
nadomestila za jedilno olje.**

1 zavitek garantirano izbranega za 1 liter olja stane K 1.—.

Ker mi vsled prevelikih poštnih naročil ni mogoče vsem cenj. odjemalcem povrsti ustreži, si dovoljujem tem potom vsem svojim cenjenim odjemalcem sporočiti, da se dobi moj mah

za c. telico **Novo mesto pri g. A. Oblaku, Novomesto,**
 „ „ **Kranj pri g. F. Dolenz, Kranj,**
 „ „ **Tržič pri g. L. Lavš, Tržič,**
 „ „ **Jesenica pri g. M. Perušek, Jesenica,**
 „ „ **Radovljica pri g. F. Pero, Radovljica,**
 „ „ **Skofja Loka pri g. J. Košir, Skofja Loka,**
 „ **Ljubljano pri g. Mariji Lukano, Kopitarjeva ulica št. 4.**

in vseh boljših trgovinah Poštna naročila najmanj 6 zavitev sprejemam.

Ivan Urek, Ljubljana 6, Mestni trg št. 13.

Slovenski narod, 17. 1. 1917

Iz finančne službe. Premeščeni so: finančni koncipist dr. Ernest Močnik iz Logatca v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 26. 1. 1917

Iz železniške službe. Premeščeni so: ... postajni mojster Ivan Kralj iz Lesc v Novo mesto.

Vir: Slovenski narod, 29. 1. 1917

Umrj je v Radovljici tamkajšnji notar Alfred Rudesch.

Vir: Slovenski narod, 12. 2. 1917

+

Kerminus Rudesch roj. **Onoda** naznanja v svojem, v imenu svojih otrok **Alfreda Rudescha**, stud. tehn., c. l. kr. praporsčaka sedaj v vojni in **Isidra** ter v imenu svoje svakinje **Marije Binkovca** roj. **Rudesch** in vseh ostalih sorodnikov pretažno vest, da je njen iskreno ljubljeni soprog ozi.-ma dobi očec, brat itd., gospod

Alfred Rudesch
c. kr. notar v Radovljici

dne 10. tm. ob 9. uri dopoldne po daljšem trpljenju mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega pokojnika se je v Radovljici svečano blagoslovilo in prepelalo v Ljubljano. Pogreb se je vršil v Ljubljani v ponedeljek dne 12. svečana ob 3. uri popoldne iz južnega kolodvora na rakopahče k sv. Križu, kjer se je položilo nepozabnega tajnika v rodinski grobnici k večnemu počitku. 500

Ob enem izrekamo za mnoge dokaze blagodejnega sočutja, za poklonjeno krasno cvetje ter za mnogobojno udeležbo pri pogrebu, tako v Radovljici kakor v Ljubljani našo najprisrčnejšo, globokotečečo zahvalo.

V LJUBLJANI, dne 13. svečana 1917.
Mestni pogrebni zavod

Slovenski narod, 13. 2. 1917

Za »zavod za v vojni oslepele vojake«: C. kr. notarska zbornica v Ljubljani 30 K, v spomin kolegijalnega člana g. notarja Alfreda Rudescha v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 14. 2. 1917

Ponesrečila se je dekia Frančiška Tomše, ki je služila v Radovljici, in sicer v gozdu, ko je s svojo tovarišico sekala drva. Odžagano drevo je padlo na njo in jo tako poškodovalo, da je še isti dan umrla.

Vir: Slovenski narod, 28. 2. 1917

Odlikovanja pri drž. železnici. Višji revident v Lescah gospod Ivan Zupanc je dobil za svoje izvrstno službovanje pri vojnoželezniškem prometu zlati zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje.

Vir: Slovenski narod, 5. 3. 1917

Premeščanja pri drž. železnici. Železniški aspirant v Lescah g. Anton Welkens je premeščen v Kranjsko goro.

Vir: Slovenski narod, 5. 3. 1917

Razpisano je notarsko mesto v Radovljici. Prošnje bo vložiti najkasneje do 24. marca pri c. kr. notarski zbornici za Kranjsko.

Vir: Slovenski narod, 10. 3. 1917

Tolpo sedmih cisanov so zajeli orožniki pri Radovljici. Dva mlada cigana sta pobegnila, drugi so izročeni sodniji. Cigani so osumljeni raznih tatvin.

Vir: Slovenski narod, 16. 4. 1917

V Radovljici ie umri g. Rudolf Pescbitz, c. kr. davčni oficijal v pokoju. Blag mu spomin!

Vir: Slovenski narod, 17. 4. 1917

Slovenski narod, 17. 4. 1917

Vojna odlikovanja za civilne uradnike. Vojni križec za civilne za sluge 2. razreda so dobili: ... višji okr. zdravnik v Radovljici dr. Ignacij Jelovšek, okr. glavar v Radovljici dr. Friderik Mathias. Vojaški križec za civilne zasluge 3. razreda so dobili: ... okr. komisar v Radovljici Jos. Friedl.

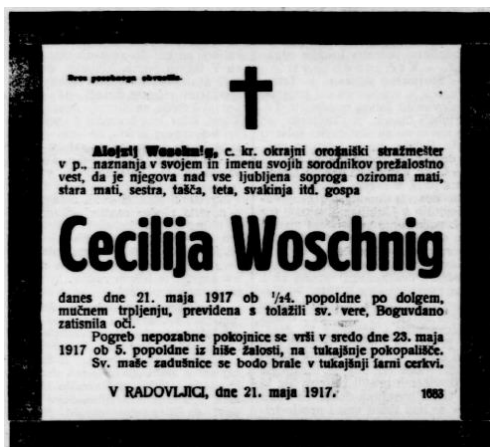
Vir: Slovenski narod, 21. 4. 1917

Tudi ostre kazni je niso izboljšale. Ana Turšič, 37 let stara, dekla, pristojna v Cerknico, se neče poboljšati. Dne 26. februarja l. l. je prestala triletno ječo zaradi tatvine, v noči na 5. marca t. l. je že zopet kradla in sicer je vzela svoji gospodinji Luciji Berce v Radovljici, pri kateri je kot dekla v službo vstopila, in svoji sodekli več ženske obleke, žepno uro in 5 kg prekajenega mesa, na kar je še isto noč pobegnila. Vrednost ukradenih reči znaša 130 K 50 v. Obdolženka se pa ni dolgo veselila svoje prostosti, še isti dan proti večeru so jo orožniki na Brezjah izsledili in aretovali. Kako zelo je Turšičeva nagnjena k tatvini, je spoznati iz okoliščine, da je tudi v jetnišnici kradla sojetnicam kruh in druge jestvine. Sodišče jo je obsodilo na 2 leti težke ječe.

Vir: Slovenski narod, 26. 4. 1917

Smrtna kosa. V Radovljici je umrla gospa Cecilija Woschnig, soproga c. kr. okr. orož. stražmojstra v pokoju. Naše sožalje!

Vir: Slovenski narod, 22. 5. 1917

Slovenski narod, 22. 5. 1917

Mestna hranilnica v Radovljici
 sprejema hranilne vloge, kakor do sloj vsaki delavnik in jih
 bo obrestovala pričenši s 1. julijem 1917 po

4%

Rentni davek, kateri se je v sedanjem času povišal za 1 1/2 %, bo hranilnica plačevala sama.
 Narasle obresti pripisuje vsako leto dvakrat na leto in sicer 1. januarja in 1. julija, h kapitalu, tako da se polletno narasle obresti obrestujejo kakor kapital.
 Posojila na zemljišča in druga posestva dovolila bode pričenši s 1. julijem 1917 proti 5% obrestmi in proti najmanj 1% odplačevanju na dolg, tako da se celi dolg mimo-grede uničuje.
 Hranilnica je popolnoma varna in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade Kranjske

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Radovljici.

Slovenski narod, 30. 5. 1917

Učiteljstvo ljudske šole v Radovljici je nabralo za »Študijski fond« za dijake, katerim so očetje padli v vojni 30 kron, in sicer sta darovali: Mestna hranilnica 25 K in Kmetška posojilnica 5 K.

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1917

V Radovljici je umrla gospa Ivana Kunstelj v starosti 74 let. Naše sožalje!

Vir: Slovenski narod, 18. 6. 1917

Iz veterinarske službe. C. kr. državni živinozdravnik Ivan Vizjak je dodeljen v službovanje okrajnemu glavarstvu v Kranju za veterinarsko službo v okrajih kranjskem in radovljiškem, ker je c. kr. državni višji živinozdravnik Anton Korošec na dopustu radi bolezni.

Vir: Slovenski narod, 18. 6. 1917

Slovenski narod, 18. 6. 1917

Slovenski narod, 23. 6. 1917

V Begunjah na Gorenjskem je 24. t. m. umrl gostilničar in posestnik Ivan Avsenik, star 47 let. Pokojnik je bil lansko leto potrjen v vojake in pozimi prestavljen v Lesce. Teden pred smrtjo je dobil 14 dni dopusta, ki mu ga je prekinila smrt. Ž njim je legel v grob vztrajen in požrtvovalen pristaš narodno-napredne stranke. Ob volitvan je bil vedno mož na svojem mestu, navduševal je vedno k delu in moral vsled tega prestati mnogo nasprotstev od ljudi, ki niso bili ravno izbirčni v sredstvih. Pogreb je bil 26. t. m. ob veliki udeležbi prijateljev in častnem spremstvu vojaštva. Lahka mu zemljica! / V.

Vir: Slovenski narod, 2. 7. 1917

Odlikovanje. Radi izbornega in uspešnega delovanja je bil odlikovan z železnim križcem na traku hrabrostne kolajne vpokojeni respicijent finančne straže Josip Prettner, ki je služil svoj čas na Jesenicah in v Radovljici in se nahaja že 17 mesecev ob ruski fronti v Galiciji.

Vir: Slovenski narod, 12. 7. 1917

† **Rudolf Beno Hammerlitz** iz Radovljice nam pišejo: Britkost se je polastila mojega srca, ko sem prejel neverjetno novico, da si Ti padel v vojnem metežu doli na daljnem bojišču, v daljni romunski deželi, da Ti je sovražnik prestrelil ponosne peruti, s katerimi si se tolikokrat dvignil v sinje višave, v one višave, o katerih si tolikokrat sanjani v svoji bujni mladeniški navdušenosti, . . . Živo si mi še pred očmi, ko si sedel pred menoj kot desetletni moj učenec, moj ljubljenec in živo se še spominjani, kako so Ti žarele oči, ko sem vam razlagal velike čine naših junakov. Kot dijak srednje šole, realke, v Trstu in Idriji, si bil vedno premarljiv učenec, odličnjak od prvega razreda do dokončane realke . . . Kakor si bil skromen kot srednješolski dijak, tak si ostal tudi kot tehnik na Dunaju. Skromen, tih in naravnost otročje vdan svoji pokojni materi in svojemu bridko preizkušenemu očetu si živel edinole svojim študijami, dobro zavedajoč se, da bo domovina še nekoč rabila duševno in telesno krepke ljudi . . . A usoda je pač prekrižala Tvoje načrte. V duhu sem Te spremljal po zasneženih višinah tirolskih gora, kjer si prestal marsikateri »kritični trenotek« kot vodnik gorskih smukačev, a pozneje tudi kot vodnik opazovalnega oddelka. Kjer je bila nevarnost največja, položaj najkočljivejši, tam si stal ravnodušen in hladan do dna duše, ne mene se za grmeče sovražne izstrelke. In pozneje, ko je stopil i Romun v vrste naših sovragov, pohitel si na romunsko bojišče, kjer si se uvrstil med letalce. Krepko in neustrašeno si vodil svoje letaio in kjer je bilo treba izvršiti najbolj smelo podvzetje, tja so Te poslali. Kako čislan si bil med svojimi sovrstniki, so najboljši dokazi pa pisma, ki so dohajala z bojišča domov, ko si preživel par tednov na oddihu, predno so Te pozvali na usodepolni slednji polet na bojišče. — Pa težka je bila takrat ločitev od ljubečega očeta in ljubljenih sestra, a istotako si se težko poslovil od prezgodnje gomile nepozabljene matere. Pa nisi slutil, da je to zadnja ločitev, in da se vrneš domov kot junak — žrtev za domovino, okrašen z najvišjimi odlikovanji, ki jih more doseči 23-letni poročnik in sicer z zlato in srebrno hrabrostno svetinjo, z nemškim železnim križem, kakor tudi s Karlovim križem in da najdeš svoj zadnji počitek poleg svoje oboževane mamice. Tebi žalujoči oče, kakor tudi Vama, zapuščeni sestrici, bodi tolažilo ob tej nenadomestljivi izgubi zavest, da čutimo vsi, ki smo poznali pokojnega Benota, kaj smo izgubili ž njim. / I. Šega.

Vir: Slovenski narod, 30. 7. 1917

**Županstvo Radovljica, Lancevo, išče
veščega**
korespondenta ali korespondentinjo.
Natančnejša pojasnila daje tukajšna
posredovalnica za goriške begunce v
Ljubljani, Dunajska cesta 38/I. nadstr.

Slovenski narod, 7. 8. 1917

Prošnja. Prosim vse tiste, ki so letos obiskali Begunjščico in so slučajno ali prenočevali ali pa samo počivali v Vilfanovi koči, da pošljejo prenočnino in vstopnino. Podružnica ima tudi sedaj stroške s kočo. — Za radovljiško podružnico S. P. D. v Radovljici, dne 6. avgusta 1917. / I. Šega, t. č. načelnik.

Vir: Slovenski narod, 8. 8. 1917

**Za prihodnje šolsko leto iščem za
gojenko trgov. tečaja v boljši hiši**
hrano in stanovanje
Želi se, da je glasovir na razpolago. Nekaj
odplačila bode možno v naturalijah. Ponudbe
na **Gabrijel Erben, Zapuše pri Lescah,**
Gorenjsko. 2822

Slovenski narod, 27. 8. 1917

Darila. - Za Ciril - Metodovo družbo: L. Kovačič, nadpoštar v Radovljici (za dr. c. kr. poštar, in post. odprav.) 10 K, mesto venca na krsto umrle kolegije c. kr. poštarice Dore Klobovs v Gorenji vasi.

Vir: Slovenski narod, 3. 9. 1917 / V mapi Pošta v Radovljici

Darila - Za zavod za v vojni oslepele vojake: L. Kovačič, nadpoštar v Radovljici. 10 kron (pod gornjim posvetilom).

Vir: Slovenski narod, 3. 9. 1917 / V mapi Pošta v Radovljici

Razpis štipendij. Razpisana je V. dijaška ustanova Mateja Langusa, namenjena v prvi vrsti za sorodnike ustanovitelja in dijake iz vasi Kamna gorica. Prošnje do 15. oktobra na. c kr. okrajno sodišče v Radovljici potom šolskega ravnateljstva.

Vir: Slovenski narod, 10. 9. 1917

Posojilnica v Radovljici.
registrovana zadruga z omejenim poreštvom
naznanja, da se vrši njen

26. redni letni občni zbor
za upravno leto 1916.

**v ponedeljek, dne 24. septem-
bra 1917 ob 3. uri popoldne v
pisarniškkih prostorih.**

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravnateljstva,
2. Potrjenje letnega računa za leto 1916,
3. Čitanje revizijskega poročila,
4. Volitev ravnateljstva,
5. Volitev nadzorstva,
6. Slučajnosti.

3085 **Ravnateljstvo.**

Slovenski narod, 12. 9. 1917

Ljudskošolske vesti. Nameščena je Ljudmila Repe v Mošnjah.
Vir: Slovenski narod, 9. 10. 1917

Italijansko in francosko posestvo na Kranjskem pod prisilno upravo. V smislu naredbe skupnega ministrstva 29. julija 1916. je kranjska deželna vlada postavila pod prisilno upravo posestvo italijanskega društva »Societa anonima per industrie forestali di Roma« s sedežem v Begunjah in dedičem po francoskem državljanu knezu Camillu Jules de Polignac pripadajoče posestvo v Mošnjah in Otoku v radovljiškem okraju. Za prisilnega upravitelja je imenovan gozdni komisar inženir Anton Šivic v Ljubljani.
Vir: Slovenski narod, 10. 10. 1917

Prodaj

hišo z vrtom in blevom.

Primožič, Radovljica.

Slovenski narod, 18. 10. 1917

Oton Homan v Radovljici proda
ali odda v najem svoje nad 30
let obstoječo
trgovino z mešanim blagom

Slovenski narod, 25. 10. 1917

Za c. kr. glavno založo tobaka
v Radovljici, se išče trgovsko
izobraženi poslovodja
oziroma namestnik. Ivalidi imajo
prednost. 3642

Slovenski narod, 25. 10. 1917

Narodnozavedne občine na Gorenjskem za deklaracijo Jugoslovanskega kluba.

Občinski odbori v Radovljici, Lincovem, Predtrgu, Mošnjah, Breznici, Lescah, Ovšiše-Podnartu, Lešah, Ratečah, Boh. Bistrici in Koroški Beli so v svojih sejah dne 21. oktob. sprejeli soglasno sledeče resolucije: 1. Odobrujemo in pozdravljamo združitev vseh slovenskih in hrvaških poslancev v Jugoslovanskem klubu na Dunaju. 2. Pridružujemo se klubovi deklaraciji z dne 30. maja 1917 z odločno zahtevo Samostojne države jugoslovanskega naroda pod vladno Habsburžanov. 3. Veseli pritrjujemo ljubljanski izjavi zastopnikov vseh naših političnih strank, ki so se pod vodstvom presvetlega knezoškofa dr. Jegliča dne 15. septembra izrekli za skupno delo na podlagi narodnega programa in mirovnih stremiljenj papeža Benedikta XV. 4. Jugoslovanskemu klubu izražamo svoje najgloblje sožalje ob prezgodnji smrti največjega Slovenca dr. Kreka. V njegovem duhu naprej do zmage! Zadevni sklepi se odpošljejo Jugoslovanskemu klubu in prevz. knezoškofu. — Ostale občine radovljiškega okraja slede.

Vir: Slovenski narod, 30. 10. 1917

Zrelotne izpite na ljubljanskem učiteljišču so napravili Viljem Grundner iz Radovljice.

Vir: Slovenski narod, 30. 10. 1917

Odredbe oddelka predstojnika za pravosodje. Oddeini predstojnik za pravosodje dr. Ravnihar je odstavil: ... vodjo okrajnega sodišča v Radovljici Luschina.

Vir: Slovenski narod, 1. 11. 1917 (Posebna izdaja)

Slovenski narod, 10. 11. 1917

Iskalna pojma: radovl, lesc.

.....

Slovenski narod, 3. 1. 1918

Slovensko narodno ženstvo iz občin Radovljica, Predtrg in Lancovo se s ponosom pridružuje majniški deklaraciji. Gospodinjite hočemo v svobodni Jugoslaviji! — 560 podpisov.

Vir: Slovenski narod, 16. 1. 1918

Slovenske žene in dekleta občine Ljubno na Gorenjskem se z navdušenjem pridružujemo deklaraciji Jugoslovanskega kluba z dne 30. maja 1917 ter mu izrekamo svoje popolno zaupanje. — Sledi 236 podpisov.

Vir: Slovenski narod, 16. 1. 1918

Iz Radovljice. Prejeli smo: Slavno uredništvo! Z ozirom na notico iz Radovljice, objavljeno v Vašem cenj. listu, da sem baje podpisal neko zaupnico dr. Šusteršiču, izjavljam, da je ta vest popolno neosnovana, da sploh o kaki zaupnici ni ne vem in da seveda tudi nobene podpisal nisem. — Radovljica, dne 16. januarja 1918. / Ivan Bulovec, trgovec in posestnik.

Vir: Slovenski narod, 17. 1. 1918

Slovenski narod, 7. 2. 1918

List za listom. ... Iz Radovljice nam pišejo. Menda kmalu ne bo na Slovenskem družine, ki ne bo objokovala izgubo kakega svojih dragih, ki ga je pobrala kruta, neizprosna smrt. - Vojni kurat Ludovik Šavelj je pisal pismo z dne 29. decembra 1917 materi predtrškega župana g. J. Pogačarja to-le pismo: S tužnim srcem javim uradno, da je Vaš ljubljani Štefan Pogačar 27. decembra 1917 na tukajšnjem bojišču padel. Zadel ga je bila sovražna granata. Pokapan je blizu tam, kjer je zadobil junaško smrt. Bog mu daj večni mir in pokoj in večna luč naj mu sveti. - Potolažite se predraga, nad zvezdami ga boste zopet videli brez trpljenja, v večnem blaženstvu za njega je trpljenje tega sveta za vedno prestano ... Junak, ki je dal svoje življenje za boljšo bodočnost svoje domovine v cvetu mladosti 26 let, je bil brat župana v Predtrgu g. J. Pogačarja in je ves čas od izbruha vojne, t. j. od l. 1914. stal nevstrašeno na vseh frontah bojnega meteža. Pokojnik je bil blag mladenič, vzor človeka, vnet za vse dobro in vzvišeno. Prikupil se je na mah vsakomur, kdor je le enkrat občeval ž njim. — Radovljiški sokol žaluje za dvema svojima ustanovnikoma. Kakor je že »Slov. Narod«, je umrl junaške smrti dne 13. novembra 1917 v krutih bojih blizu Assiaga naš nepozabni Pavel Kavčič, ki je služil pri tirolskih strelcih. Pokojnik, ki je bil dolgo let vodja podružnice znane

veletrgovine Friderik Homanove v Radovljici, je deloval na polju narodne prosvete. Bil je ustanovnik in zastavonoša nešega Sokola. Bil je Sokol v pravem pomenu besede. A tudi druga narodna društva ga bodo težko pogrešala. Pač je vedno ravnal po geslu, kar da desnica, naj ne ve levica. V narodne namene darovati in se žrtvovati - je bilo njegovo geslo. Mnogo časa je bil tudi blagajnik radovljiške podružnice sv. Cirila in Metoda. – In pokojnik bi še mnogo, mnogo storil na polju narodne prosvete. Toda komaj si je spletel gorke, samostojno gnezdo, kamor je popeljal za vse blago vneto družico iz znane narodne družine Olipove, ter si ustanovil samostojno trgovino v prijaznih Begunjah pri Radovljici, je moral na bojišče, kjer ga je dadela prerana smrt. Bodi Ti zemljica lahka tam v daljni deželi. Žalujoci soprogi bodi pa v tolažbo: pokojni Pavle ostane narodu v trajnem spominu. Ni živel zastnoj. – Njemu je kmalu sledil vsem Radovljičanom še v najboljšem spominu ohranjen narodni delavec France Sajovec, ki je služil tu kot c. kr. sodni oficijal. V nemškem Lincu je zatisnil za večno oči v neki vojaški bolnišnici za boleznijo, ki si jo je nakopal tudi pri vojaki. Pokojni France, kristalni značaj, cel mož, bil je prav priljubljen v našem mestu, ko je tu služboval. Kajti kot c. kr. uradnik se ni bal obleči rdeče sokolske srajce, ni se bal nastopati pri raznih narodnih prireditvah; geslo mu je bilo: ne le kar vleva mu stan, kar more storiti, to mož je dolžan. Bil je soustanovnik našega Sokola, odbornik mestnega zastopa in kot tak tudi član mestne hranilnice. Pozneje se je preselil v Novo mesto, kjer je tudi ostal zvest svojemu načelu. Tam ga je zadela kruta usoda, kajti umrla mu je blaga soproga, sin je prišel v rusko vjetništvo – in tako zapušča sedaj še deino hčerko Elo. – Njej velja naše iskreno sožalje. Tebi, France, pa bodi ohranjen trajen spomin! / J. Š.

Vir: Slovenski narod, 19. 2. 1918

Razširjenje odpravnik pravic postaje Radovljica. Na progri Trbiž-Ljubljana glavni kolodvor med postajama Lesce in Podnart - Kropa stoječa postaja Radovljica, ki je bila dosedaj urejena samo za osebni, prtljažni in brzojavno-kosovni promet, bo počenši s 1. marcem 1918. otvorjena tudi za tovorni kosovni promet in za nakladanje celih voz. Od prejema in oddaje so izzvete živali in lahko razstreljive stvari vseh vrst. Za nakladanje in razkladanje celih voz kakor tudi za razkladanje in nalaganje kosov, ki posamezno tehtajo nad 100 kg, mora skrbeti odpošiljatelj, oziroma prejemnik sam.

Vir: Slovenski narod, 25. 2. 1918

Kranjsko učiteljstvo v boju za kruh. ... Učiteljska beda je dosegla svoj višek. Vsak korak dalje pe v tej bedi pomeni našo smrt. Usmilite se vsaj naše stradajoče in zmrzujoče dece, ki nima kaj jesti, ne kaj obleči. Storite, prosim Vaše visokorodje, vse potrebno in rešite nas gotovegra pogina. — Ivan Šega, predsednik okraj. učit društva in zastopnik učiteljstva v c. kr. okr. šol. svetu v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 4. 3. 1918

Slovenski narod, 7. 3. 1918

Za »oslepele slovenske vojake« učiteljice T. Oman, K. Droll, Fr. Pogačnik, A. Fatur in M. Huth iz Radovljice (vsaka po 5 K) skupaj 25 K, mesto venca na grob dobri prijateljici Jožefi Grčar.

Vir: Slovenski narod, 22. 3. 1918

Brzojavke (v podporo Manifestaciji v Pragi). Radovljica: Tudi mi stojimo zvesto na Vaši strani. Skupni boj, skupna zmaga! — Radovljiški naprednjaki.

Vir: Slovenski narod, 17. 4. 1918

Iz politične gozdarske službe. Premeščeni so okrajni gozdarji: ... Alojzij Rihteršič iz Radovljice v Ljubljano in Humbert di Centa iz Škofje Loke v Radovljico.

Vir: Slovenski narod, 27. 4. 1918

Slovenski narod, 15. 5. 1918

Odlikovanja za civilno zasluge v sodni službi. Z vojnim križem za civilne zasluge 4. razreda so odlikovani: ... Fran Sušnik, uradni sluga v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 25. 5. 1918

Občni zbor Radovljiške podružnice Slov. plan. društva sklicuje Osrednji odbor na dan 2. junija t. l. ob 3. uri popoldne v Radovljici v Kunstljevi gostilni. Na dnevnem redu se nahaja: Poročilo po Osrednjemu odboru imenovanega predsedniku, sprejemanje članov, poročilo o gmotnem stanju podružnice, volitev odbora in preglednikov, sklepanje o eventualnem razpustu podružnice.

Vir: Slovenski narod, 25. 5. 1918.

Občni zbor radovljiške podružnice Slovenskega planinskega društva se vrši, dne 2. junija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri Kunstlju v Radovljici. Pozivno na tozadevno objavo, se vabijo vsi bivši člani radovljiške podružnice S. P. D., da ostanejo podružnici zvesti in se udeležijo občnega zbora. Članarina se lahko plača početkom občnega zbora. Osrednji odbor S. P. D.

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1918

Lovi krajevnih občin Jesenice, Koroška Bela, Breznica, Gorje, Kropa, Ljubno, Lesce, Ovsišje in Radovljica se bodo v gornjem vrstnem redu v ponedeljek, dne 17. junija 1918 ob 2. uri popoldne v pisarni IV. c. kr. okrajnega glavarstva v Radovljici potom javne dražbe v zakup dali za dobo 5 let t. j. od 1. julija 1918. do 30. junija 1923. Zakupni in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Radovljici med navadnimi uradnimi urami.

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1918.

Slovenski narod, 5. 6. 1918

Občni zbor radovljiške podružnice S. P. D. se je vršil, dne 2. junija 1918. v gostilniških prostorih pri Kunstelnu. Od osrednjega odbora sta bila navzoča načelnik g. dr. Tominšek, ki je bil obenem predsednik občnega zbora in tajnik g. Hauptman. Predsednik je poročal o stanju podružnice in posebno o njeni Vilfanovi koči na Begunjščici in razložil, kako je treba in mogoče, podružnične razmere urediti. Po raznih razmotrivanjih o bodočem razvoju podružnice se je izvolil sledeči odbor: Dr. Igo Janc, predsednik; dr. Miško Triller, okrajni sodnik. Zemljic; dr. Močnik iz Radovljice in Ivan Rus iz Bleda, odborniki; notar Pegan in Spitzer, namestnika. Računska pregledovalca Leopold Fürsager in nadpoštar Kovačič. Upati je, da se bo delovanje radovljiške podružnice kljub neugodnim razmeram oživilo in utrdilo.

Vir: Slovenski narod, 7. 6. 1918

Občinski odbor občine Lesce je v svoji seji 14. t. m. imenoval knezoškofa drja A. B. Jegliča za svojega častnega člana za obilne zasluge v dvajsetletnem vladikovanju, posebno pa s tem, da je s svojo vplivno osebnostjo podprl naše narodne zahteve po ujedinenju in samostojnosti v zmislu deklaracije z dne 30. maja 1917 ter v veliki meri pripomogel do tega, da se v naše kraje vrača edinost, složnost in ljubezen.

Vir: Slovenski narod, 25. 6. 1918 / V mapi Občina Lesce

Letoviščarjem. Podpisano županstvo opozarja letovičarje, ki nameravajo priti v leško občino na letovišče, da nima nobenih živil zanje. Pripeljejo naj si jih torej seboj. Občina nima niti za svoje reveže nič več prehrane in živil. — Županstvo občine Lesce, 24. junija 1918. Žark, župan.

Vir: Slovenski narod, 27. 6. 1918 / V mapi Občina Lesce

Odda se tobačna trafika v Sv. Luciji v radovljiškem okraju. Invalidi in vdove in sirote v vojni padlih in umrlih vojakov imajo prednost. Prošnje do 13. julija na finančno ravnateljstvo v Ljubljani.

Vir: Slovenski narod, 1. 7. 1918 / v mapi Zadnja vas

Izžrebani porotniki pri ljubljanskem deželnem sodišču za III. porotniško dobo, katere se prično z dne 26. avgusta t. l.: Glavni porotniki: ... Anton Avsenek, posestnik v Vrbnjah, Luka Lenger, posestnik v Begunjah pri Radovljici, Josip Pogačnik, krojač in posestnik v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 9. 7. 1918

Za Radovljico sta imenovana postajni mojster Aleksander Potrato kot načelnik, dodejlen pa postajni mojster Frane Ramoveš.

Vir: Slovenski narod, 13. 7. 1918

Slovenski narod, 13. 7. 1918

Za »gladno slovensko, hrvatsko in srbsko deco«: ... Stani Šušteršič iz Predtrga pri Radovljici 656 K 50 v, nabrano na dan Sv. Cirila in Metoda v Predtrgu pri Radovljici, E. Oman iz Begunj na Gorenjskem 10 K in pošiljateljica 4 K in Am. Eržen iz Zapuž 6 K.

Vir: Slovenski narod, 16. 7. 1918

Slovenski narod, 22. 7. 1918

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Radovljico in okolico vabi na občni zbor, ki se bo vršil v soboto 10. avgusta t. l. zvečer v salonu gostilne Kunstelj.

Vir: Slovenski narod, 3. 8. 1918

Dne 18. avg. t. l. popoldne ob 4. uri
se bode dala — v najem
občinska hiša
(stara sola) v Mošnjah dražbenim potom za dobo 3 let. Hiša stoji tik farne cerkve, ima 3 stanovalne sobe, kuhinjo, shrambo, klet in eno veliko sobo za prodajalno, kjer se že veliko let izvršuje dobro idoča trgovina z mešanim blagom. Poleg hiše je drvarnica in velik vrt za zelenjavo. — Interesenti se vabijo. — Natančni pogoji se dobe pri županstvu Mošnje, okr. Radovljica.

Slovenski narod, 12. 8. 1918

Občni zbor »Radovljiškega učiteljskega društva« se vrši v torek, dne 20. avgusta 1918. ob 4. uri popoldne v ljudski šoli v Radovljici.

Vse učitelstvo radovljiškega okraja — ne glede na stranke — se vabi k zborovanju, ki se vrši, dne 20. t. m. ob 11. uri dopoldne v ljudski šoli v Radovljici v svrhu ustanovitve lastne aprovizacije.

Vir: Slovenski narod, 17. 8. 1918

Posojilnica v RADOVLJICI
 F. L. K. P.
 naznanja, da se vrši njen
redni letni občni zbor
 v ponedeljek, dne 2. septem-
 bra 1918 ob 3. uri popoldne
 v pisarniških prostorih.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa za leto 1917 in sklepanje o razdelitvi čistega dobička.
2. Volitev ravnateljstva.
3. Volitev nadzorstva.
4. Slučajnosti. 4360

Ravnateljstvo.

Slovenski narod, 24. 8. 1918

Darila (za ranjene v vojni): ... Županstvo občine Predrtg pri Radovljici 56 K 96 vin.
 Vir: Slovenski narod, 27. 8. 1918

Vinko Šušteršič
 uradnik Jadranske banke v Trstu
 je padel kot praporščak v juniju ob Piavi.
 Zlata duša, spavaj mirno v tuji zemlji!
 Radovljica, dne 4. septembra 1918.
 4642
Globoko žalujoča rodbina.

Slovenski narod, 5. 9. 1918

Slovenski narod, 18. 9. 1918

Volitve v notarsko zbornico. Dne 15. t. m. vršil se je shod zbora kranjskih notarjev ter so bili za dobo treh let voljeni v notarsko zbornico c. kr. notarji in sicer za predsednika: Ivan Plantan v Ljubljani; za člane: Aleksander Hudovernik v Ljubljani. Jakob Kogej v Postojni, dr. Andrej Kuhar v Litiji, Matija Marinšek v Trziču, Alojzij Pegan v Radovljici in kot namestnik: Josip Rohrmayr v Kostanjevici.

Vir: Slovenski narod, 19. 9. 1918 / V mapi Notarji v Radovljici

Slovenski narod, 28. 9. 1918

Radovljiški okrajni glavar Mathias je kakor smo včeraj poročali (bilo je konfiscirano!) res trosil po celem Gorenjskem vest da je prejel službeno vest o kapitulaciji monarhije, da bodo ententne čete okupirale naše ozemlje in da naj bo torej (on, Mathias) pripravljen, da pravočasno odide. To naše poročilo nam potrjuje več verodostojnih prič. Kam smo prišli! C. okrajni glavarji kot raznašalci vesti kaznivih po ne vemo koliko paragrafov.

Vir: Slovenski narod, 9. 10. 1918 / V mapi Okrajno glavarstvo

† **Valentin Žun.** Umrli je v Ljubljani c. kr. finančni svetnik Valentin Žun. Bil je naroden človek skoz in skoz, priljubljen in spoštovan v vseh krogih pri tem eden najboljših veščakov v finančni stroki in izboren nacionalni ekonom. Služboval je v Litiji in v Radovljici in v finanč. ministrstvu ter je prišel nato kot finančni tajnik k finanč. ravnateljstvu v Ljubljani. Prezgodnja smrt ga je ugrabila plodovitemu delu za naš narod, ki potrebuje ravno v sedanjih časih mnogo takih mož, kakor je bil pokojnik, ki je z narodnim navdušenjem združeval v sebi temeljito znanje.

Vir: Slovenski narod, 21. 10. 1918

Brez posebnega obvestila.

Umrl je v soboto, 19. oktobra 1918, naš iskreno ljubljeni, predobri soprog in oče

VALENTIN ŽUN
c. kr. finančni svetnik.

Pogreb predragega se vrši v ponedeljek, t. j. 21. oktobra ob 1/2 4. uri iz hiše žalosti, Sv. Jakoba trg št. 8, na pokopališče k Sv. Križu.
Prosimo tihlega sožalja. 5870
V Ljubljani, dne 20. oktobra 1918.
Olga soproga. — Milona, Uroš, Milan, Nada, otroci.

Hranilni in posojilni korespondenčni uradništvo avstrijsko-ogrske monarhije v Ljubljani javlja pretresujočo vest, da je njega člani član in zaslužni nadzorovalni svetnik, gospod

Valentin Žun
c. kr. finančni svetnik

dne 20. t. m. preminil.
Blagemu kolegu kristalnočistega značaja, ki ga je nobilna smrt odpoklicala sredi njegovih dalekosežno zasnovanih socialnih načrtov, je zajamčen trajen in časten spomin!
V Ljubljani, dne 21. oktobra 1918. 5865 ODBOR.

Slovenski narod, 21. 10. 1918

Prisno domače žganje

naprodaj in sicer: 80 l borovničevca, 30 l slivovke, 80 l hruševca. — Cenjene ponudbe s ceno naj se blagovoljivo poslati na: **Ivano Avsenik, gostilničarka, Begunje p. Lescah, Gorenjsko.** 5938

Slovenski narod, 23. 10. 1918

Potrtega stva javljamo, da je naš iskreno ljubljeni brat, prečastiti gospod

Ivan Lovšin,
župnik v Lescah na Gorenjskem

po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti preselil v boljše življenje h Gospodu, katerega služabnik je bil.
Pogreb se vrši v nedeljo, dne 27. oktobra s sv. mašo za dušico v Lescah ob 10 uri dopoldne.
Predragega rajnega pripočudamo v blag spomin in pobožno molitev.
Lesce, dne 25. oktobra 1918.
Marija Lovšin, sestra. Franc Lovšin, nadučitelj, brat.

Zahvala.

Vsem udeležencem na pogrebu našega zelo dragega brata, svaki in stica, preč. gospoda

Janeza Lovšina,
župnika v Lescah

izrečamo tem potom za vse iskazano sočutje prav iskreno zahvalo. V prvi vrsti smo dolžni globoko zahvalo preč. gosp. duh. svetniku Oblaku za postovini govor, vsej preč. duhovščini za udeležbo, posebej za pesni-kabaretske in vsem darovateljem vasev.
Lesce-Vinica, 30. oktobra 1918.
Fran Lovšin, brat. Marija Lovšin, sestra. Fanika Lovšin, svakinja. Milona, Evgen, Bogomir, Fodoco, Berta, nečaki in nečakinje.

Slovenski narod, 31. 10. 1918

Odredbe oddelka predstojnika za pravosodje. Oddelni predstojnik za pravosodje dr. Ravnihar je odstavil: ... vodjo okrajnega sodišča v Radovljici Hugona Luschina.

Vir: Slovenski narod, 2. 11. 1918

Imenovanja v sodni službi. Poverjeništvo za pravosodje Narodne vlade SHS v Ljubljani je imenovalo ... za vodjo okrajnega sodišča v Radovljici gosp. Ivana Zemljiča, okrajnega sodnika v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 5. 11. 1918

Politične vesti. Krajevni odbor N. vj. v Radovljici. V nedeljo, 3. t. m., je bil izvoljen v Radovljici od krajevnih odborov celega radovljiškega okraja okrajni odbor »Narodnega vječa«. Izvoljeni so bili: v predsedstvo: za načelnika msgr. Ivan Ambrož, morn. Župnik v pok., za podnačelnika dr. Mirko Triller, odvetnik, za tajnika dr. Igo Janc, odvetnik in Jakob Špicar, ravnatelj posojilnice, za blagajnika Alojzij Pegan, notar - vsi v Radovljici; v odsek za aprovizacijo: načelnik Jakob Fatur, dek. upravitelj, odborniki: Vinko Resman, usnjar, Ivan Bulovec, trgovec, Leopold Primožič, sodni nadoficijal, Julij Slapšak, nadučitelj, Jože Mulej, železniški delavec, vsi v Radovljici, kot zastopniki meščanstva, trgovcev in uradništva, učiteljstva in delavcev, nadalje 23 zastopnikov krajevnih odborov kmečkih občin kot zastopniki kmečkega prebivalstva; v odsek za narodno: Florijan Janc, posestnik, G. Serbec, ravnatelj dež. elektraren, dr. Janko Vidic, poročnik in I. Rovšek, orož. stražmojster — vsi v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 7. 11. 1918

Iz Radovljice. J. Pangerc, p. d. Pogačar, posestnik iz Verbeni se je izkazal te dni za dobrotnika revežev. V Radovljici živi revna družina (begunci), katera nima kaj dejati v usta, in poleg tega je negodnim otrocičem obolela še edina podpora ljuba mati na španski bolezn, ki ie tukaj že precej razširjena, tako, da sedaj nimajo ne postrežbe ne hrane. Ko je to izvedel naš dobrotijivi Pangerc, ji je še isti dan sam prinesel nekaj kruha, katerega že dolgo niso imeli ter nekaj moke, jajc in mleka in še drage potrebno reči. Tako, da je sedaj družinica preskrbljena s hrano za nekaj časa. To je bil prvi sad, katerega sem opazil, da je le vsled jugoslovanske svobode vzklik tako naglo, četudi malo ali pomembno. Tako naj dela vsak premožnejši, ker le pod tem pogojem bo zedinjena Mlada Jugoslavija. / F . C.

Vir: Slovenski narod, 8. 11. 1918

Iz politične službe. Vladni tajnik Josip Friedl iz Radovljice je premeščen k mestnemu magistratu v Celje.

Vir: Slovenski narod, 13. 11. 1918

Osebne vesti. Okrajni glavar dr. F. V. Mathias v Radovljici je premeščen v službo k Narodni vladi v Ljubljano. — Vladnemu tajniku Antonu Mencingerju se je poverilo vodstvo okrajnega glavarstva v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 16. 11. 1918

Slovenski narod, 16. 11. 1918

Dejanju primerna kazen. V petek, dne 15. novembra t. l. se je odigral na kolodvoru v Radovljici pri večernem vlaku ta-le prizor: Iz Ljubljane se pripelje bivši »c. kr.« okrajni glavar v Radovljici dr. F. Mathias, mož žalostnega spomina izza septembrskih dogodkov v l. 1908. Pred njega stopi iz občinstva mož s spremstvom dveh srbskih častnikov rekoč: »Ali ste vi gosp. glavar?« — »Da!« je bil odgovor. — »Toraj ste vi oni mož, ki je mene denunciral in ovajal!« in besedam je sledila tako krepka zaušnica, da jo je slišalo vse v obilnem številu navzoče občinstvo. — Za take ljudi je edino primerna taka kazen!

Vir: Slovenski narod, 18. 11. 1918

»Sokol« v Radovljici vabi k občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo, dne 1. decembra t. l. ob 2. popoldne v restavraciji Kunstelj. Bratje »Sokoli« in sestre »Sokolice«, pokažimo z obilno udeležbo, da vemo ceniti pomen »Sokola«. — Odbor.

Vir: Slovenski narod, 23. 11. 1918

Radovljica za ujedinenje s Srbijo. Dne 25. novembra 1918 v Radovljici zbrani zastopniki krajevnih odborov radovljiškega političnega okraja so so glasno sklenili sledečo izjavo:

Zbor narodnih odborov političnega okraja Radovljica izjavlja, da smatra po vsestranskem uvaževanju političnega položaja kot nujno potrebno in neodložljivo takojšnjo izvedbo ujedinenja s kraljevino Srbijo, ki se mora izvršiti takoj pod vsakim pogojem, in, da zlasti načelno razlike glede ustavne oblike skupne države ne smejo zadržati izvršitve tega popolnega ujedinenja niti za dan več.

Vir: Slovenski narod, 27. 11. 1918

Kako je postopal avstrijski glavar s politično osumljenim. Afera, ki se je nedavno tega doigrala na kolodvoru v Radovljici in v kateri je igral glavno vlogo srlavar dr. Mathias, je znana. Da je bil g. Čop upravičen nastopiti proti glavarju, dokazuje ta-le dokument, ki ga priobčujemo v točnem slovenskem prevodu. Listina se glasi tako-le: »C. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici, 31. maja 1916. Na c. in kr. dopolnilno okrajno

povelništvo v Ljubljani. Leta 1888. rojeni in v Dobravo občina Gorje pristojni Mihael Čop, po poklicu pravnik, je bil januarja meseca 1915 prvič na naboru. ... / Miha Čop.

Vir: Slovenski narod, 30. 11. 1918

Političen shod kraj. Organiz. J. D. S. se je vršil v nedeljo, dne 8. dec. dopoldne v Radovljici, poročal je član načelstva J. D. S. dr. Fran Novak o političnem položaju, o potrebi popolnega ujedinenja s Srbijo z eno samo centralno vlado ter o gospodarskem programu stranke in o razlikah med strank o J. D. S. in ostalima strankama. Poročilo je bilo z velikim odobravanjem sprejeto. Istotako tudi zadevne resolucije ki jih je predlagal predsednik kraj. org. J. D. S. notar Pegan ter izvajanja prof. Dolžana. Shod je bil nekoliko kasno naznanjen vsled netočnosti pošte.

Vir: Slovenski narod, 9. 12. 1918

Podružnica Slov. plan. društva v Radovljici bo imelo svoj redni občni zbor v petek, dne 20. decembra 1918 ob 8. zvečer v Kunsteljevi restavraciji z običajnim dnevnim redom.

Vir: Slovenski narod, 13. 12. 1918

Javni politični shodi J. D. S. V nedeljo, 15. t. m. priredi Jugoslovanska demokratska stranka sledeče shode: ... na Dobravi pri Podnartu ob pol 10. dopoldne v šoli, na Bledu ob 3. popoldne v zdraviliškem domu, v Lescah ob 6. zvečer pri g. Legatu. ... Somišleniki in somišljenice, udeležite se teh shodov v največjem številu.

Vir: Slovenski narod, 13. 12. 1918

Shodi J. D. S. na Gorenjskem. Preteklo nedeljo 15. t. m. priredila je jugoslovanska demokratska stranka mnogobrojno obiskane javne ljudske shode na Dobravi pri Podnartu, na Bledu in v Lescah. Na vseh treh shodih so govorniki dr. Kavčič, dr. Klepec in dr. Olip pojasnili notranje in zunanje politični in gospodarski položaj, v katerem se nahajamo, osvetlili so gonjo, ki so je uprizorila v zadnjem času o vprašanju republike ter razložili program J. D. S. Soglasno in z navdušenjem so bile na vseh treh shodih sprejete resolucije, ki pozdravljajo proglašeno popolno ujedinenje s Srbijo in Črno goro, zahtevajo enotno in na demokratičnih načelih slonečo državo z enim parlamentom in eno vlado in protestirajo proti krivični zasedbi naših dežel po Italijanih. Shod na Dobravi se ie vsled velike udeležbe vršil pod milim nebom pod predsedstvom župana g. Pogačnika. Besedo je povzel tudi domači g. župnik, ki je skušal gonjo o vprašanja republike in monarhije predstaviti kot nekako nedolžno pričkanje za besedo. Predlagal je tudi resolucijo, ki zahteva, da naj imajo vse od konstituante priznane veroizpovedi na ozemlju Jugoslavije prosto udejstvovanje, tedaj ločitev cerkve od države. Po primernih pojasnilih od strani govorniko v J. D. S., zlasti glede zahtev resolucije, za katere se je jugoslovanska demokratska stranka vedno borila, je bila tudi ta resolucija soglasno sprejeta. — Shod na Bledu ... - Shod v Lescah pri Legatu je imel predsedstvo nadučitelj g. Šemerl je bil istotako zelo dobro obiskan. Povso d kaže ljudstvo izredno zanimanje za vsa vprašanja, ki so danes aktualna.

Vir: Slovenski narod, 17. 12. 1918

Skoro nov čevljarški stroj tvrdke Jax imam na prodaj. Stroj je dobro ohranjen. Cena po dogovoru. Poizve se pri Jožefa Waland, Lesce št. 13. Gorenjska.

Vir: Slovenski narod, 20. 12. 1918

Sokol v Radovliici priredi v torek, dne 31. t. m. ob 8. uri zvečer v restavraciji Kunstelj v Radovljici Silvestrov večer z raznovrstni m sporedom. Narodne noše dobrodošle!

Vir: Slovenski narod, 20. 12. 1918

Dva shoda JDS v Radovljiškem okraju. V nedeljo 22. decembra sta se vršila v Begunjah in Žirovnici dva jako lepo vspela shoda JDS. V Begunjah so poročali dr. Mirko Triller iz Radovljice, dr. Iv. Kavčič in tehnik Fr. Legat iz Lesec. Na shodu je bil tudi domači g. kaplan , ki je moral lojalno priznati, da so bila izvajanja govornikov povsem taktna in pravilna. Shodu je predsedoval g. Franc Žnidar. — V Žirovnici je bilo kljub protishodu g. župnika Lavriča na našem shodu toliko zborovalcev, da so popolnoma zasedli obsežne prostore gostilne pri Kuntu. ...

Vir: Slovenski narod, 30. 12. 1918

Preklic. Spodaj podpisani preklicujem kot neresnično kar sem očital g. Žarku v Lescah, da je hodil k podpolkovniku Maganetu ovajat ljudi, ker to sem jaz od drugih ljudi izvedel. / Ivan Ažman. Hraše pri Lescah.

Vir: Slovenski narod, 30. 12. 1918

Ivan Rihar, živinozdravnik v Radovljici. (V Ljubljani so mu na kolodvoru ukradli dva konja ...).

Vir: Slovenski narod, 31. 12. 1918

Iskalna pojma: radovl, lesc.

.....

Odpri: 2. 1. 1919

.....

Zvišana mostnina na savskem mostu pri Otočah. Jakobu Cerarju in drugim, lastnikom savskega mostu pri Otočah, je dovoljeno z ozirom na nestalne gospodarske razmere do preklica, a najdalje za dobo enega leta, pobirati zvišano mostnino, ki znaša: za osebo, za kolo in ročni voziček ter za drobnico po 20 vin. za težko živino 40 v, za enovprežen voz 90 v. ter za dvovprežen voz 1 K. Mostnine so oproščeni orožniki, vojaki, naborniki in tisti štirje posestniki na Posavcu, ki so o svojem času odstopili svet za zgradbo bližnjice do mostu.

Vir: Slovenski narod, 9. 7. 1921

.....

... Radovljiški župan je stavil predlog, da se voli v ožji odbor 7 članov po ključu. Ta predlog je spraval v sprejetje radovljiški župan, kljub temu, da piše njih okrožnica, da naj ima ožji odbor tri do pet članov. Na predlog radovljiškega župana je dr. Kavčič podal svoj predlog kot posredovalni, oziroma gospodarski predlog po katerem naj bi bil v odboru eden nadstrankar, vse druge stranke naj bi imele tri odbornike, 5SLS pa sama tri. Pogajanja so tekla dve uri. Iz ust radovljiškega župana so padale venomer besede, da se mora manjšina večini ukloniti. Ali ni to skrajno strankarsko in popolnoma nasprotno načelu, da naj bodo pri volitvi merodajni samo gospodarski oziri? Drugi predlog je po enoinpolurnem pogajanju stavil g. Škerjanc, pristaš SLS, ki je predlagal naj ima ožji odbor samo dva odbornika. G. Cvenkeli iz Ljubnega, tudi pristaš SLS, je stavil drugi predlog, naj bosta iz vsake stranke po dva odbornika. Ta dva predloga so vsi navzoči pozdravljali kot gospodarska. Pozdravljal jih je najbolj g. župnik Aljaž z Dovjega, toda ta dva predloga nista smela do veljave, ker je radovljiški župan vzdrževal svoj predlog in to celo kljub tisti okrožnici, ki jo je prejel od tajništva SLS, ki določa tri do pet članov.

Po vsem tem je jasno, da je SLS v radovljiškem okraju v rokah zagrizenih diktatorjev, ki možem iz ljudstva in to celo njihovim najboljšim pristašem ne puste do nikake besede in veljave. V dokaz temu naj služi tudi predlog gospoda Avsenike iz Vrbenj, o kojem naj javnost presodi, če je gospodarski ali strankarski. Predlog navaja sedem članov, med temi – pet pristašev SLS, ki naj imajo nalog prikriti gospodarstvo centrale na Žirovnici, katero je obsodil zbor 18. decembra soglasno. Da se gre pristašem SLS, oziroma njihovim diktatorjem predvsem za to, dokazuje ta predlog jasno. ...

Vir: Slovenski narod, 3. 1. 1922

Pregledano vse!

.....

Dne 15. junija je legel v grob dr. Rupert Celestina, predsednik sodišča v Radovljici.

Vir: Slovenski narod, 1. 1. 1928 / V mapi Radovljica v starih časopisih

Sokolsko gledališče v Radovljici proslavi 50-letnico Zupančičevega rojstva z dvema slavnostnima predstavama »Veronike Deseniške« in sicer 15. in 22. t. m.

Vir: Slovenski narod, 15. 1. 1928

Občni zbor radovljiške podružnice SPD za leto 1928 se vrši dne 5. februarja 1928 zvečer ob 8. uri v restavraciji Kunstelj v Radovljici. Na dnevnem redu so tudi volitve novega odbora.

Vir: Slovenski narod, 18. 1. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi na splošno željo v nedeljo dne 29. t. m. ob pol 4. popoldne še enkrat »Veroniko Deseniško«.

Vir: Slovenski narod, 27. 1. 1928

V Radovljici priredi v nedeljo dne 5. februarja ob pol 4. uri pop. Krajevni odbor Rdečega križa predavanje o tuberkulozi. Zanimivo in nadvse podučno predavanje bodo pojasnjevale filmske slike. Vrši se v restavraciji Kunstelj v Radovljici in jo bo podal gospod dr. A Slivnik.

Vir: Slovenski narod, 3. 2. 1928

Upokojitve v učiteljski službi. Upokojeni so: ... učiteljica v Radovljici Alojzija Baebler-Delak ...

Vir: Slovenski narod, 6. 2. 1928 / V mapi zgodovina osnovne šole

Iz prometne službe. Imenovana sta za postajenačelnika v Radovljici dosedanji postajenačelnik v Čusperku Franjo Ramovž, za šefa premikanja v Ljubljani dosedanji šef premikanja v Čakovcu Alojzij Prelec.

Vir: Slovenski narod, 17. 2. 1928

Iz državne službe. V višjo skupino so pomaknjeni višji davčni upravitelji: ... Franc Čebul v Radovljici ...

Vir: Slovenski narod, 20. 2. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici vprizori v nedeljo dne 26. t. m. ob 19 in pol burko »Avtomobilist«. Igra se ponovno v nedeljo, dne 4. marca t. k. popoldne.

Vir: Slovenski narod, 25. 2. 1928

... Klemenčič je visok in čokat mož. Pozneje je restavracijo na Bledu prodal in se nato naselil na Lescah. Njegova žena je potem odprla malo trgovino z mešanim blagom v Radovljici. Sam Klemenčič pa je zapustil Lesce ter vzel v najem hotel »Trst« v Kočevju. Nekaj tednov pred napadom na poštno ambulanco je njegova žena napovedala konkurz svoje trgovine. Kmalu po izvršenem napadu pa je takoj ponudila upnikom 20 % poravnavo. Zastopnik upnikov je v njih imenu sprejel poravnavo. Klemenčičeva je nato plačala poravnalni znesek, naravno tudi s tisočaki, ki so bili v seznamu policijske direkcije. ...

Vir: Slovenski narod, 5. 3. 1928 (- Roparski napad na poštno ambulanco ...)

Radovljica. V soboto, dne 10. t. m. ob pol 7. zvečer se vrši v Sokolskem domu glasbena prireditev z raznovrstnim sporedom. Med drugim se vprizori Milčinskega roparska pravljica »Volkašin«. Več razvidno na lepakih. Prireditve se ponovi v nedeljo 11 t. m. popoldne ob pol 4.

Vir: Slovenski narod, 8. 3. 1928

Iz sodne službe. V višjo skupino je pomaknjen sodnik pri okrajnem sodišču v Radovljici dr. Jakob Prešern.

Vir: Slovenski narod, 28. 3. 1928

Dražba občinskih lovov. V uradu sreskega poglavarja v Radovljici se bodo oddajali na javni dražbi v zakup za dobo od 1. junija 1928 do 31. marca 1933 lovi in sicer v ponedeljek 30. t. m. za občino Gorje, v soboto 2. junija za občine Begunje, Bled in Boh.

Bistrico, v torek 5. junija za občine Jesenice, Kropo, Lesce in Ljubno, v soboto 9. junija pa za občine Mošnje, Ovsišje, Predtrg, Radovljico in Rateče. Dražbe se bodo vršile v uradu sreskega poglavarja v Radovljici. Začetek dražbe je vsekakor ob 9.

Vir: Slovenski narod, 13. 4. 1928

Razpisana sodna služba. "Pri okrajnem sodišču v Radovljici se odda mesto okrajnega sodnika in sodnega predstojnika. Prošnje je treba vložiti najkasneje do 25. maja pri predsedništvu deželnega sodišča v Ljubljani.«

Vir: Slovenski narod, 13. 4. 1928

Iz sodne službe. Za predstojnika okrajnega sodišča v Kostanjevici je imenovan dež. sodni svetnik in predstojnik okrajnega sodišča v Radovljici dr. Fran Lozar ...

Vir: Slovenski narod, 23. 4. 1928

Iz državne službe. Premeščeni so: politično upravni uradnik dr. Janko Vidic od sreskega poglavarstva v Ljubljani k sreskemu poglavarstvu v Radovljico, ...

Vir: Slovenski narod, 10. 5. 1928

Iz državne službe. K davčnemu okrajnemu oblastvu v Mariboru je premeščen davčni upravitelj davčnega okrajnega oblastva v Radovljici Bogomir Železnik.

Vir: Slovenski narod, 14. 5. 1928

Razpisane učiteljske službe na osnovnih šolah ljubljanske oblasti. Na osnovnih šolah ljubljanske oblasti so razpisane stalne učiteljske službe in sicer v: ... srezu Radovljica 6. ... Prošnje je treba vložiti potom šolskega upravitelja in sreskega šolskega nadzornika najkasneje do 20. junija. Podrobnosti so razvidne iz razglasa v »Uradnem listu« št. 51 z dne 26. t. m.

Vir: Slovenski narod, 26. 5. 1928

Iz sodne službe. Imenovani so: ... za okrajnega sodnika in predstojnika okrajnega sodišča v Škofji Loki sodnik pri okrajnem sodišču v Radovljici dr. Jakob Prešeren, sodnika pri okrajnem sodišču v Radovljici sodnik pri okrožnem sodišču v Mariboru dr. Andrej Dolinar ...

Vir: Slovenski narod, 29. 5. 1928

Prof. Hinko Podkrajšek umrl. V svojem stanovanju na Erjavčevi cesti je nocoj umrl po daljši bolezni profesor Srednje tehnične šole Hinko Podkrajšek. Pokojnik je bil mož kremenitega enačaja, ki ni klonil pred avstrijskim šolskim režimom, marveč vedno odločno nastopal proti nemškim težnjam na nekdanji Državni obrtni šoli, obenem pa je z največjo vztrajnostjo širil izobrazbo in prosveto med našim obrtništvom.

Pokojni je bil rojen 13. julija 1858 v Ljubljani, dovršil je nižjo gimnazijo in učiteljišče. L. 1878. je postal učitelj na ljudskih šolah v Radovljici, Kranju in v Ljubljani. L. 1895. je prišel na Državno obrtno šolo, kjer je postal profesor in je po prevratu učil na Srednji tehnični do svoje vpokojitve 1924-25. Pokojni je spisal nad 20 raznih obrtno strokovnih učnih knjig, med drugimi za praktike prav važno obrtno terminologijo. Prof.

Podkrajšek je bil vedno odločen narodnjak in je kljuboval celo slovitemu šolskemu nadzorniku Simi ter odklonil naročitev nemške »Schulzeitung«. Ta njegov nastop je med nemškim učiteljstvom in birokrati vzbudil veliko ogorčenje, toda Podkrajšek je znal braniti svoj položaj. Bil je tudi velik ljubitelj narave. Blag mu spomin!

Vir: Slovenski narod, 30. 5. 1928 / V mapi Ljudska šola v Radovljici

45-letnico mature na ljubljanskem učiteljišču praznujejo letos sledeči še živeči tovariši: ... Turk Josip, šolski nadzornik v pok., Radovljica.

Vir: Slovenski narod, 13. 6. 1928

Posestnik Janez Zupan iz Predtrga pri Radovljici je včeraj popoldne doma obiral češnjo. Nesreča je hotela, da je nenadoma izgubil ravnotežje in telebnil na tla. Pri padcu si je zlomil desno nogo.

Vir: Slovenski narod, 13. 6. 1928

Gorenjska sokolska župa priredi v Radovljici. Sokolsko društvo v Radovljici proslavi ob tej priliki 20 letnico svojega obstoja.

Vir: Slovenski narod, 16. 6. 1928

Župni zleti so se vršili preteklo nedeljo v Mariboru in v Radovljici (Gorenjske sokolske župe), v Kočevju pa delni Župni zlet župe Ljubljana. Sokolski društvi Radovljica in Kočevje sta praznovali 20-letnico svojega obstoja, v Kočevju so razvili svoj društveni prapor. Vse te prireditve so izpadle kljub vremenu, ki je precej nagajalo, jako dobro; javne telovadbe na teh prireditvah so pokazale prav lepe uspehe.

Vir: Slovenski narod, 19. 6. 1928

Iz sodne službe. Za okrajnega sodnika in predstojnika okrajnega sodišča v Radovljici je imenovan dr. Josip Štular ...

Vir: Slovenski narod, 13. 8. 1928

Včeraj popoldne, na praznik, so v Radovljici popivali v Kunsteljevi gostilni kmečki fantje iz okoliških vasi. Ko so ga imeli že vsi pošteno pod kapo, so se po stari fantovski navadi sprli. Sledil je neizogiben pretep, med katerim je posestnikov sin Janez Lukan, doma iz Zgornje Lipnice, z več krepkimi udarci poškodoval 30 let starega posestnikovega sina Franca Vidica iz Spodnje Lipnice števil. 20 po obrazu in na levi nogi. Vidic, ki ima večjo rano na bradi je moral iskati pomoč v ljubljanski splošni bolnici.

Vir: Slovenski narod, 16. 8. 1928

Ljubljanski župan v avdijenci. — Bled, 24. avgusta. Danes ob 11. dopoldne je bil od kralja sprejet v avdijenci ljubljanski župan dr. Dinko Puc. Kralj si je dal obširno poročati o finančnih, gospodarskih in socialnih vprašanjih mesta Ljubljane. Avdijenca je trajala skoro tri četrt ure in se je končala s tem, da je vladar pooblastil ljubljanskega župana, naj sporoči ljubljanskemu meščanstvu njegove pozdrave.

Opoldne so bile sprejete od kraljice Marije častna dvorna dama ga. Franja Tavčarjeva, ljubljanska županja ga Olga Pucova, soproga radovljiškega sreskega poglavarja ga. Tekavčičeva ter gđč. Šarčeva. Deputacija je ob tej priliki poročala kraljici o raznih

ženskih socialnih ustanovah v Ljubljani in Sloveniji ter o akciji »Dečve«; ob enem je kraljici izročila okusno izdelano obleko »Dečve«.

Vir: Slovenski narod, 24. 8. 1928

Lipnica pri Radovljici. Poročajo nam, da članek »Razne nesreče, pretepi in nezgode«, ki smo ga objavili te dni, ni točen glede radovljiškega pretepa. V Kunstljevi gostilni sploh ni bilo nobenih preprirov. Lipniški fantje so bili le popoldne v omenjeni gostilni. Janez Lukan je odšel že popoldne iz Radovljice in ni v nobeni zvezi z ranitvijo Franca Vidica. Omenjeni, ki je znan sitnež, kadar je pijan, je kolovratil po vseh radovljiških gostilnah, zabavljal in izzival kogar je le mogel, dokler ni, neznano kje, prejel precej občutnega plačila.

Vir: Slovenski narod, 24. 8. 1928

Naše vrbogojstvo in košarstvo. Državna učna delavnica za košarstvo Radovljica bo razstavila izdelke iz vrbogojstva in svoje košarske izdelke v okvirju velike jubilejne kmetijske razstave na ljubljanskem velesejmu od 1. do 10. sept., in sicer v oddelku domače obrti. Vrbogojstvo in košarstvo je zelo razvita domača obrt, ki jo je Kmetijska družba pospeševala že v 70 letih minulega stoletja s tem, da je uvedla razne vrste vrb, ki so primerne za košarstvo. Izdala je tudi knjižico o vrboreji, ki se je kmalu razpečala. S tem se je doseglo, da so se posebno v radovljiškem okraju in ljubljanski okolici začele gojiti vrbe v večji meri. S tem v zvezi se je razvilo tudi košarstvo, ki je par desetletij precej cvetelo in čijega izdelki so šli tudi izven kranjskih meja. Pozneje pa je ta panoga naše domače hišne obrti nazadovala, šele po vojni so se merodajni činitelji v Sloveniji ponovno začeli zanimati za pospeševanje te obrti, ki more našim kmetom, posebno v zimskem času prinesiti prav lepe dohodke, in so tudi ustanovili šolo za kolarstvo in pletarstvo v Strnišču pri Ptujju, je bila pozneje ukinjena, ki pa bo v doglednem času menda vzpostavljena, in pa pozneje državno učno delavnico za košarstvo v Radovljici. Razstava nam bo pokazala, kakšne uspehe je radovljiška šola dosegla in javnost bo videla, da trud ni bil zaman.

Vir: Slovenski narod, 30. 8. 1928

Iz sodne službe. Za sodnika pri okrajnem sodišču v Radovljici je imenovan sodnik okrajnega sodišča v Murski Soboti Valentin Bidovec.

Vir: Slovenski narod, 24. 9. 1928

»Učiteljsko društvo za radovljiški okraj« ima v nedeljo 7. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne v dvorani »Sokolskega doma« na Koroški Beli svoj izredni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1.) Otvoritev zborovanja. 2. Naše društvo in UJU. 3. Volitev novega odbora in namestnikov. 4. Določitev članarine. 5. Slučajnosti. Naj nihče ne izostane!

Vir: Slovenski narod, 1. 10. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici otvori letošnjo sezono z Raimondovim čarobnim igrokazom »Zapravijivec«; ki se vprizori prvič v nedeljo dne 21. t. m. ob pol osmih zvečer; pri predstavi sodeluje pomnožen društveni salon. orkester.

Vir: Slovenski narod, 18. 10. 1928

Mošt deluje. Oktober je mesec trgatve in mošta. Zato so tudi številni pretepi in poboji na deželi na dnevnem redu. Tako so te dni v bolnico pripeljali več kmetijskih fantov, ki so jo skupili pri pretepih. Kol in nož sta glavno orožje podeželskih junakov. Danes je rešilni avto zopet pripeljal dva delavca, ki sta jo skupila pri pretepih. Prvi je 21-letni Lojze Poljanšek iz Šmartnega pri Kamniku. Tega je udaril nekdo s kolom tako močno po glavi, da mu je prebil lobanjo. Drugi je 27-letni delavec Ivan Zupan iz Predtrga pri Radovljici. Nekdo ga je med prepirom sunil z nožem v levo roko.

Vir: Slovenski narod, 23. 10. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi v nedeljo, dne 28. t. m. točno ob pol štirih popoldne čarobni igrokaz s petjem in plesom »Zapravljivec«. Igra je imela pri prvi uprizoritvi velik uspeh. Občinstvo naj prihaja točno, da bo mogoče končati do večernega vlaka.

Vir: Slovenski narod, 26. 10. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi v nedeljo, 4. t. m. ob pol štirih popoldne čarobni igrokaz »Zapravljivec«.

Vir: Slovenski narod, 2. 11. 1928

Statistika tujskega prometa v Sloveniji. Tujsko-prometni urad za Slovenijo je te dni izdal zaključno statistiko, iz katere je razviden ves tujski promet po naših letoviščih in zdraviliščih v letošnji sezoni. O tujskem prometu smo nedavno že obširno poročali, sedaj prinašamo končne statistične podatke. Iz statistike posnemamo, da je imel največ gostov kakor običajno tudi letos Bled in sicer je znašalo njih število 9847. Bledu že o d nekdanj močno konkurira Rogaška Slatina, ki je imela letos 7730 gostov. Tudi v Kranjski gori In Bohinjski Bistrici je tujski promet vedno večji. V Kranjski gori je bilo letos 3647 gostov, v Bohinjski Bistrici 1479. V Dovju-Mojstrani so bili 403, v Celju 13064, v Prevaljah 36, v Radovljici 41, v Kamniku 118, v Rimskem vrelcu 68, v Škofji Loki 8, na Jezerskem 166, v Laških Toplicah 44, v Rimskih Toplicah 348, v Bohinjski Bistrici 1479, v Bohinju 578, v Begunjah 94, v Slatini Radenci 61, v Čateških Toplicah 1258, v Medvodah 42, v Dobrni pri Celju 2591 in v Ljutomeru 10 gostov.

Vir: Slovenski narod, 6. 11. 1928

Dihur namesto ženina v pasti. ... Sokolski gledališki oder v Radovljici pod vodstvom g. Špicarja vprizori romantični igrokaz »Prisega o polnoči«, ki ga je spisala naša pisateljica Manica Komanova. ...

Vir: Slovenski narod, 10. 11. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici prihodnjo nedeljo točno ob pol 4. popoldne se ponovi romantični igrokaz Mamice Romanove »Prisega o polnoči«. Občinstvo ponovno prosimo, naj prihaja točno, ker se predstava točno prične in bo vhod po pričetku zaprt. Prepozno prihajanje moti predstavo in spravi točno došle obiskovalce v slabo voljo.

Vir: Slovenski narod, 15. 11. 1928

Gledališko slavlje v Radovljici. Vsebina Maničine igre »Prisega o polnoči« je vsakdanja, zato je tudi najširšim plastem naroda razumljiva in lahko dostopna. In romantična seveda, ker drugače ne bi zanimala, ne bi vlekla in ne bi zabavala. Na deželi je zabava glavna stvar gledališča, ne razglabljanje. Dosti mora biti vsega za smeh in z a jok obenem. Same žalosti zdravje ne premore, ker ljudje na deželi niso mevže.

Maničin romantični igrokaz, kakor ga je Špicar imenoval, je tragičen, vendar je pa v njem toliko humorja in komičnih prizorov, da smeh skoraj prevladuje. Še konec, ko se Ankin mož obesi, pravzaprav ni tragičen, ker napravi prostor ciganu Marku pri vdovi Anki. Sicer je to velika napaka po pravilih klasično drame, a življenje in resnica se za ta pravila ne brigata prav nič. Kmetje, ki nastopajo v igri in publika sta gotovo na strani Anke, čeprav pade popolnoma nedolžna žrtev. In Manica tudi ne pozna teh pravil, ker jih ji ni treba. Igro je pač napisala tako, kakor se je zgodba dogodila. Pisateljica pač ni učena, pravi eden, drugi pa upravičeno trdi, da ni pokvarjena z učenostjo.

Glavno je, da je igra všeč, zelo všeč onim, ki jim je namenjena. Tu leže temelji in garancija njenega trajnega uspeha in tudi strokovnjaku se bo zdela nova igra prav interesantna, če jo bo objektivno analiziral. Že davno smo tako daleč, da spoštujemo narodno poezijo, narodno muziko in se vnemamo za narodno likovno umetnost, zakaj ne bi končno gledali tudi narodnih iger s tega stališča.

»Prisega o polnoči« je gotovo narodna umetnina in rečemo, da jo je Manica samo spravila na oder. Sicer je pa Manica nešolana, torej v pravem pomenu besede narodna umetnica. Ergo!

Na oder je postavila narodno življenje in polno pristnih narodnih tipov pravo narodno govorico, namreč ono slikovito, z ornamentiko navodnih rekel in pregovorov okrašeno govorico, ki je dosegla svoj popolni izraz v gorenjskem dijalektu špicarjevega gledališča. Vsa igra le pa tudi jasna slika narodnih pojmov v morali. Revež Pavle, ogoljufani mož, mora od hiše, ker je pritepenec in še vse obljubljene dote ni prinesel na kmetijo. Ne kaže mu družega, kakor da se obesi. Maničine grehe pa izbriše njeno devetletno trpljenje in publika gre z zadoščenjem domu, češ: »Zdaj bo pa lahko vzela cigana.« O, moralnih pomislov narod ne rabi.

Polovico je dala Manica, polovico pa Špicarjevi igralci. Uspeh le bil velikanski in tudi narodne dame, ki so prišle pod vodstvom dvorne dame ge Franje Tavčarjeve in ge Minke Kroftove v velikem številu zastopat »Ateno«, kakor tudi člani narodnega gledališča ge. Danilova in Juvanovo ter Danila, starega prijatelja podeželskih odrov, vsi so izjavljali, da je stvar mnogo boljša, kakor so pričakovali. Splošno mnenje je bilo, naj Špicar pride s svojim teatrom v Ljubljano gostovat, če Narodno gledališče igre ne spravi na oder.

Predstava, ki jo je obiskala vsa Gorenjska, se je izpremenila v proslavo Manice Komanove in Špicarja ter njegovih igralcev. Manica je dobila velik šopek nageljnov, roženkravta in rožmarina ter dva zlata lovorjeva venca: enega od »Atene«, družega pa od daljne Francije od častilca narodne umetnosti, Špicarju je pa »Atena« na odru izredno slavnostno izročila lovorjev venec, poklon in priznanje razvajene Ljubljane zaslužnemu podeželskemu odru. Venec je vsa publika sprejela z burno zahvalo, saj je vedela, da je namenjen njej. Manica je morala govoriti. Špicar je pa že pred pričetkom povedal svoje. Aplavz je bil neprisiljen, mogočen in močan. Zmaga naprednega javnega dela na Gorenjskem.

Vir: Slovenski narod, 19. 11. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi prihodnjo nedeljo, dne 25. t. m. ob pol 4. popolne »Prisega o polnoči«. Pričetek točno!

Vir: Slovenski narod, 23. 11. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici uprizori na praznik, 8. t. m. ob pol štirih popoldne in v nedeljo, ob pol osmih zvečer priljubljeno burko »Ugrabljene Sabinke«, ki je še danes na sporedu tudi večjih poklicnih odrov. Kdor ljubi smeh in zabavo, naj ne zamudi te predstave!

Vir: Slovenski narod, 6. 12. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici uprizori ob božičnih praznikih zelo primerno božično igro »Peterčkove poslednje sanje«, ki jo je spisal znani naš pesnik in ravnatelj ljubljanske Drame, g. Pavel Golia. Igra je polna krasnih prizorov in jo igrajo odrasli igralci skupno s sokolsko deco. Predstave se vrše 23., 26. in 30. decembra vedno ob pol štirih popoldne. Starši, pripeljite tudi svoje malčke, da vidijo to lepo božično povest.

Vir: Slovenski narod, 19. 12. 1928

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi v nedeljo 30. t. m. popoldne zadnjikrat »Peterčkove poslednje sanje«.

Vir: Slovenski narod, 28. 12. 1928

.....

Sokolsko gledališče v Radovljici vprizori prihodnjo nedeljo 13. t. m. ob pol 8. zvečer Ganghoferjevo kmečko komedijo »Svetopisemski svet«, ki je polna življenjskih resnic, obenem pa prepojena s pristnim domačim humorjem tako, da se vsak lahko od srca nasmeje. Šolski mladini vstop tudi v spremstvu staršev ni dovoljen ker snov za njo ni primerna. - Začetek točno!

Vir: Slovenski narod, 10. 1. 1929

Čevljarški pomočnik. Zanesljiv in vaje vseh del dobi stalno mesto s hrano in stanovanjem pri Josipu Pogačnik, čevljarstvo, Ljubno p. Podnart.

Vir: Slovenski narod, 12. 1. 1929

Personalne izpremembe v davčni upravi Slovenije. Premeščeni: ... davčni upravitelj Lovrenc Novak iz Radovljice za blagajnika in vršilca dolžnosti šefa davčne uprave v Litijo. ... Jakob Koselj iz Radovljice za pripravnika v Litijo. ...

Vir: Slovenski narod, 14. 1. 1929

Porotniki za prvo porotno zasedanje v I 1929, ki se prične 18. t. m.: ... Praprotnik Jakob, posestnik, Prezrenje; Medved Miroslav, Brinšek Franc, posestnik, Zgornji Otok; Novak Janko gostilničar, Radovljica.

Vir: Slovenski narod, 6. 2. 1929

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi prihodnjo nedeljo dne 24. t. m. točno ob pol 4. popoldne kmečko komedijo »Svetopisemski svet«, ki je morala zadnjič radi boleznii odpasti. Občinstvo opozarjamo, da se igra na vsak način izvede, čeprav ne bi bilo ob določeni uri električnega toka. Za oder se bo v tem slučaju preskrbela druga razsvetljava.

Vir: Slovenski narod, 21. 2. 1929

Odpri: 1. 3. 1929

.....

Pregledal leto 1944; nič Radovljice.

Zadnja številka Slovenskega naroda je izšla 27. decembra 1944!

.....

Zanimivi oglasi (izven naše občine):

Pred viharjem varni, samo delno se uravnajoči

motori na veter

za zajemanje vode iz globoko ležečih vrelcev za mesta, občine, graščine, tovarne, vrtove, za napeljevanje vode na njive in travnike itd. na vsako višino in daljavo, ki brez vsakih drugih stroškov zajemajo vodo. — Naprava

vodovodov,

kopalnic, klosetov, vodomotov, samodelnih napajališč itd. Proračuni in prospekti gratis in franko.

Ant. Kunz v Morav. Granicah
(Mähr. Weiskirchen) Moravsko.

Največja in najstarejša slovanska specialna tovarna za vodovode in sesalke v državi. (1459—7)

Slovenski narod, 9. 8. 1902